ॐ नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः श्री गुरुभ्यो नमः, हरिः ॐ

3. कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीय

Contents

3.1 प्रथमः प्रपाठकः-नक्षत्रेष्टीनां याज्याऽनुवाक्या ब्राह्मणानि	2
3.2 द्वितीयः प्रपाठकः - दशपूर्णमासेष्टिब्राह्मणम्	22
3.3 तृतीयाष्टके तृतीय प्रपाठकः - दर्.शपूर्णमासेष्टिब्राह्मणम्	44
3.4 तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः - पुरुषमेधः	64
3.5 तृतीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः - इष्टिहौत्रम्	71
3.6 तृतीयाष्टके षष्टः प्रपाठकः - पशुहौत्रम्	81
3.7 तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतियाष्टके सप्तमः प्रपाठकः अच्छिद्रं काण्डं प्रायश्चित्तेन मन्त्रैश्च यज्ञ्छिद्रपूरणादिच्छिद्रमुच्यते	ī 94
3.8 तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टम: प्रपाठक: (अश्वमेधब्राह्मणं वैश्वदेवं काण्डं)	129
3.9 तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवम: प्रपाठक: (अश्वमेधस्य द्वितीय-तृतीया हर्विधानम्)	155
3.10 तैत्तिरीय यजुर्बाह्मणे काठके प्रथमः प्रश्नः(सावित्रचयनम्)	179
3.11 तैत्तरीय यजुर्बाह्मणे काठके द्वितीयः प्रश्नः नाचिकेतचयनम्	193
3.12 तैत्तरीय यजुर्बाह्मणे काठके तृतीयः प्रश्नः चातुर्होत्रचयनं वैश्वसृजचयनं च	209

3.1 प्रथमः प्रपाठकः-नक्षत्रेष्टीनां याज्याऽनुवाक्या ब्राह्मणानि https://www.vedavms.in 2

ॐ नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः श्री गुरुभ्यो नमः, हृरिः ॐ 3. कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टकं

3.1 प्रथमः प्रपाठकः-नक्षत्रेष्टीनां याज्याऽनुवाक्या ब्राह्मणानि

3.1.1 अनुवाकं 1 - देवनक्षत्राणां याज्यानुवाक्याः

TB 3.1.1.1

अग्निर्नः पातु कृत्तिकाः । नक्षेत्रं देविमिन्द्रियम् । इदमांसां विचक्षणम् । हिवरासं जुंहोतन ॥ यस्य भान्तिं र्रमयो यस्यं केतवः । यस्येमा विश्वा भुवनानि सर्वां । स कृत्तिंकाभिर्भि सम्वसानः । अग्निर्नो देवः सुविते देधातु ॥ प्रजापंते रोहिणी वेतु पत्नीं । विश्वरूपा बृह्ती चित्रभांनः 1

TB 3.1.1.2

सा नो युर्स्य सुविते दंधातु । यथा जीवेम श्ररदः सवीराः ॥ रोहिणी देव्युदंगात् पुरस्तात् । विश्वां रूपाणि प्रतिमोदंमाना । प्रजापंतिश् ह्विषां वर्द्धयंन्ती । प्रिया देवाना-मुपंयातु युर्ह्म ॥ सोमो राजां मृगशीर षेण आगन्नं । शिवं नक्षत्रं प्रियमंस्य धामं । आप्यायमानो बहुधा जनेषु । रेतः प्रजां यजमाने दधातु । 2

TB 3.1.1.3

यत् ते नक्षंत्रं मृगशीर.षमस्ति । प्रियः राजन् प्रियतंमं प्रियाणांम् । तस्मै ते सोम ह्विषां विधेम । शन्नं एधि द्विपदे शं चतुंष्पदे ॥ आर्द्रयां रुद्रः प्रथंमान एति । श्रेष्ठां देवानां पतिरिष्ट्रियानांम् । नक्षंत्रमस्य ह्विषां विधेम । मा नंः प्रजाः रीरिष्न् मोत वीरान् ॥ हेती रुद्रस्य परिणो वृणक्त । आर्द्रा नक्षंत्रं जुषताः ह्विनैः 3

TB 3.1.1.4

प्रमुञ्चमांनौ दुरितानि विश्वां । अपाघरार्श्य सं नुदतामरांतिम् ॥ पुनंनों देव्यदिंतिः स्पृणोतु । पुनंवसू नः पुनरेतां यज्ञम् । पुनंनों देवा अभियंन्तु सर्वे । पुनंः पुनर्वो हिवषां यजामः ॥ एवा न देव्यदिंतिरन्वा । विश्वंस्य भूत्रीं जगंतः प्रतिष्ठा । पुनंवसू हिवषां वृद्धयंन्ती । प्रियं देवाना-मप्येतु पार्थः । 4

TB 3.1.1.5

बृह्स्पतिः प्रथमं जायंमानः । तिष्यं नक्षंत्रम्भि संबंभूव । श्रेष्ठां देवानां पृतंनासु जिष्णुः । दिशोऽनु सर्वा अभयन्नो अस्तु ॥ तिष्यः पुरस्तांदुत मद्भ्यतो नः । बृह्स्पतिं नः परिपातु पृश्चात् । बाधेतान् द्वेषो अभयं कृणुताम् । सुवीर्यस्य पत्यः स्याम ॥ इदः सुर्पेभ्यो ह्विरंस्तु जुष्टंम् । आश्रेषा येषां-मनुयन्ति चेतः 5

TB 3.1.1.6

ये अन्तरिक्षं पृथिवीं क्षियिन्ते । तेनंः सुर्पासो हवुमार्गिमष्ठाः ॥ ये रोचने सूर्यस्यापिं सुर्पाः । ये दिवंं देवीमनुं सुञ्चरन्ति । येषांमाश्रेषा अनुयन्ति कामम् । तेभ्यः सुर्पेभ्यो मधुंमज्जुहोमि ॥ उपहूताः पितरो ये मुघासुं । मनोजवसः सुकृतः सुकृत्याः । ते नो नक्षेत्रे हवुमार्गिमष्ठाः । स्वधाभिं र्युज्ञं प्रयेतं जुषन्ताम् । 6

TB 3.1.1.7

ये अग्निद्रग्धा येऽनंग्नि-दग्धाः । येऽमुं लोकं पितरंः क्षियन्तिं । याःश्चं विद्मयाः उं च न प्रविद्म । मुघासुं युज्ञ् सुकृतं जुषन्ताम् ॥ गवां पितः फल्गुंनीनामिस त्वम् । तद्र्यमन् वरुण मित्र चारुं । तं त्वां वयः संनितारः सनीनाम् । जीवा जीवंन्तमुप सम्विंशेम ॥ येनेमा विश्वा भुवंनानि सिक्षिता । यस्यं देवा अनु सुम्यन्ति चेतः 7

TB 3.1.1.8

अर्थमा राजाऽजर्स्तुविष्मान् । फल्गुंनीना-मृष्भो रोरवीति ॥ श्रेष्ठो देवानां भगवो भगासि । तत्त्वां विदुः फल्गुंनीस्तस्यं वित्तात् । अस्मभ्यं क्षुत्रमजर्श् सुवीर्यम् । गोमदर्श्व-वृदुप्-सन्नुदेह ॥ भगो ह दाता भग इत् प्रदाता । भगो देवीः फल्गुंनीराविवेश । भगस्येत्तं प्रस्वं गंमेम । यत्रं देवैः संधुमादं मदेम । 8

TB 3.1.1.9

आयांतु देवः संवितोपयातु । हिर्ण्ययंन सुवृता रथंन । वहन्. हस्तर्श सुभगं विद्यनापंसम् । प्रयच्छंन्तं पपुंरिं पुण्यमच्छं ॥ हस्तः प्रयंच्छ त्वमृतं वसीयः । दक्षिणेन् प्रतिंगृभ्णीम एनत् । दातारंम् संविता विदेय ।यो नो हस्तांय प्रसुवातिं यज्ञम् ॥ त्वष्टा नक्षंत्रमभ्यंति चित्राम् । सुभश् संसं युवृतिश् रोचंमानाम् 9

TB 3.1.1.10

निवेशयं-न्नमृतान् मर्त्याः ध्याणि पिश्शन् भुवंनानि विश्वां ॥ तन्नस्त्वष्टा तदुं चित्रा विचंष्टाम् । तन्नक्षंत्रं भूरिदा अंस्तु महाम् । तन्नः प्रजां वीरवंतीः सनोतु । गोभिनों अश्वैः समनक्तु यन्नम् ॥ वायुर्नक्षंत्र-म्भ्येति निष्ट्याम् । तिग्मशृंङ्गो वृष्भो रोरुंवाणः । सुमीरयन् भुवंना मात्रिश्वां । अपु द्वेषाः सि नुदतामरांतीः । 10

TB 3.1.1.11

तन्नों वायस्तदु निष्ट्यां शृणोतु । तन्नक्षंत्रं भूरिदा अंस्तु मह्यंम् । तन्नों देवासो अनुं जानन्तु कामंम् । यथा तरेम दुरितानि विश्वां ॥ दूरमस्मच्छत्रंवो यन्तु भीताः । तदिनद्राग्नी कृणतां तद् विशांखे । तन्नों देवा अनुंमदन्तु युन्नम् । पृश्चात् पुरस्ता-दर्भयन्नो अस्तु ॥ नक्षंत्राणा-मधिपत्नी विशांखे । श्रेष्ठांविन्द्राग्नी भुवंनस्य गोपौ 11

TB 3.1.1.12

विषूंचः रात्रूं-नप्बाधंमानौ । अप् क्षुधं नुदतामरातिम् ॥ पूर्णा पृश्चादुत पूर्णा पुरस्तात् । उन्मंद्भ्यतः पौर्णमासी जिंगाय । तस्यां देवा अधि सम्वसंन्तः । उत्तमे नाकं इह मांदयन्ताम् ॥ पृथ्वी सुवर्चा युवतिः सजोषाः । पौर्णमास्युदंगा-च्छोभंमाना । आप्याययंन्ती दुरितानि विश्वां । उरुं दुहां यर्जमानाय युइम् () । 12

(चित्रभांनुर्- यर्जमाने दधातु - हृविर्नुः - पाथु - श्चेतों - जुषन्तां - चेतों - मदेम् - रोचेमाना -मरांतीर् - गोुपौ - युज्ञं) (A1)

3.1.2 अनुवाकं 2 - यमनक्षत्राणां याज्यानुवाक्याः

TB 3.1.2.1

ऋद्भ्यास्मं हुव्यैर्-नर्मसोप् सर्घ । िमृत्रं देवं िमंत्रधेयंत्रो अस्तु । अनूराधान्, हिवषां वर्द्धयंन्तः । शतं जीवेम शरदः सर्वाराः ॥ चित्रं नक्षेत्र-मुदंगात् पुरस्तौत् । अनूराधास् इति यद् वदंन्ति । तिन्मृत्र एति पृथिभि देवयानैः । हिर्ण्ययै वितंतै-रन्तिरक्षे ॥ इन्द्रौ ज्येष्ठामनु नक्षेत्रमेति । यस्मिन् वृत्रं वृत्रं तृतारं 13

TB 3.1.2.2

तस्मिन् वयम्मृतं दुहांनाः । क्षुधंं तरेम् दुरितिं दुरिष्टिम् ॥ पुर्न्द्रायं वृष्भायं धृष्णवें । अषांढाय सहंमानाय मीद्धुषें । इन्द्रांय ज्येष्ठा मधुंमद्-दुहांना । उरुं कृणोतु यर्जमानाय लोकम् ॥ मूलंं प्रजां वीरवंतीं विदेय । परांच्येतु निर्,ऋंतिः पराचा । गोभि र्नक्षंत्रं प्रशुभिः समंक्तम् । अहंर्भूयाद्-यर्जमानायु मह्यंम् । 14

TB 3.1.2.3

अहंनों अद्य सुंविते दंधातु । मूलं नक्षंत्रमिति यद् वदंन्ति । परांचीं वाचा निर्क्तिति नुदामि । शिवं प्रजाये शिवमंस्तु महांम् ॥ या दिव्या आपः पर्यसा सं बभूवुः । या अन्तिरक्ष उत पार्थिवीर्याः । यासांमषाढा अंनुयन्ति कामंम् । ता न आपः शः स्योना भवन्तु ॥ याश्च कूप्या याश्चं नाद्याः समुद्रियाः । याश्चं वैशन्तीरुत प्रांसचीर्याः 15

TB 3.1.2.4

यासांमषाढा मधुं भुक्षयंन्ति । ता न आपः शक्ष्र स्योना भंवन्तु ॥ तन्नो विश्वे उपं शृण्वन्तु देवाः । तदंषाढा अभि सम्यंन्तु यूरम् । तन्नक्षंत्रं प्रथतां पृशुभ्यः । कृषिर् वृष्टिर् यजमानाय कल्पताम् ॥ शुभ्राः कृन्यां युवतयः सुपेशंसः । कृर्मकृतः सुकृतों वीर्यावतीः । विश्वान् देवान्. ह्विषां वृद्धयंन्तीः । अषाढाः काम्मुपंयान्तु यूरम् । 16

TB 3.1.2.5

यस्मिन् ब्रह्माऽभ्यजंयथ् सर्वमेतत् । अमुञ्चं लोक मिदमूंच सर्वंम् । तन्नो नक्षंत्रमभिजिद् विजित्यं । श्रियं दधा-त्वहंणीयमानम् ॥ उभौ लोकौ ब्रह्मंणा सञ्जितेमौ । तन्नो नक्षंत्रमभिजिद् विचेष्टाम् । तस्मिन् वयं पृतंनाः सं जयेम । तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम् ॥ शृण्वन्ति श्रोणा-ममृतंस्य गोपाम् । पुण्यांमस्या उपंशृणोमि वाचम् 17

TB 3.1.2.6

महीं देवीं विष्णुंपत्नी-मजूर्याम् । प्रतीचींमेनाश् ह्विषां यजामः ॥ त्रेधा विष्णुं-रुरुगायो विचंक्रमे । महीं दिवं पृथिवी-मन्तिरक्षिम् । तच्छोणैति श्रवं इच्छमाना । पुण्यश् श्लोकुं यर्जमानाय कृण्वती ॥ अष्टौ देवा वसंवः सोम्यासंः । चतंस्रो देवी रजराः श्रविष्ठाः । ते यज्ञं पान्तु रर्जसः प्रस्तात् । सुम्वथ्सरीणं-मुमृतश्रे स्वस्ति । 18

TB 3.1.2.7

युज्ञं नंः पान्तु वसंवः पुरस्तौत् । दुक्षिणतों-ऽभियंन्तु श्रविष्ठाः । पुण्यं नक्षंत्रम्भि सम्विंशाम । मा नो अरांति-रघशक्षा गन्नं ॥ क्षृत्रस्य राजा वरुंणोऽधिराजः । नक्षंत्राणाक्ष शतिभेष्ण् वसिष्ठः । तौ देवेभ्यः कृणतो दीर्घमायुः । शतक्ष सहस्रां भेषजानि धत्तः ॥ युज्जो राजा वरुंण उपयातु । तन्नो विश्वे अभि सम्यंन्तु देवाः । 19(10)ट्.भ्.3.1.2.8तन्नो नक्षंत्रक्ष शतिभेषण् जुषाणम् । दीर्घमायुः प्रतिरद् भेषजानि ॥ अज एकपादुदंगात् पुरस्तौत् । विश्वां भूतानि प्रतिमोदंमानः । तस्यं देवाः प्रंसवं यंन्ति सर्वे । प्रोष्ठपदासो अमृतंस्य गोपाः ॥ विभ्राजंमानः समिधान उग्रः । आऽन्तरिक्ष-मरुहृद-गुन्द्याम् । तक्ष सूर्यं देव-मुजमेकपादम् । प्रोष्ठपदासो अन्यंयन्ति सर्वे । 20

TB

0

TB 3.1.2.9

अहिर् बुद्धियः प्रथंमान एति । श्रेष्ठां देवानांमुत मानुंषाणाम् । तं ब्राँह्मणाः सोम्पाः सोम्यासंः । प्रोष्ठपदासो अभि रंक्षन्ति सर्वे ॥ चृत्वार् एकंमभि कर्म देवाः । प्रोष्ठपदास् इति यान्. वदंन्ति । ते बुद्धनियं परिषद्य स्तुवन्तः । अहिर्श्व रक्षन्ति नर्मसोपसद्यं ॥ पूषा रेवत्यन्वेति पन्थांम् । पृष्टिपती पशुपा वार्जबस्त्यौ 21

TB 3.1.2.10

इमानिं ह्व्या प्रयंता जुषाणा । सुगैर्नो यानैरुपंयातां युर्हम् ॥ क्षुद्रान् पुशून् रंक्षतु रेवतीं नः । गावों नो अश्वार् अन्वेतु पूषा । अन्नर् रक्षंन्तौ बहुधा विरूपम् । वाजर् सन्तां यर्जमानाय युर्हम् ॥ तदुश्विनां-वश्वयुजोपंयाताम् । शुमं गिमंष्ठौ सुयमेभिरश्वैः । स्वं नक्षंत्रर ह्विषा यर्जन्तौ । मद्धाः संपृंक्तौ यर्जुषा समंक्तौ । 22

TB 3.1.2.11

यौ देवानां भिषजो हव्यवाहौ । विश्वस्य दूता-वृमृतंस्य गो्पौ । तौ नक्षंत्रं जुजुषाणो-पंयाताम् । नमोऽश्विभ्यां कृणुमो-ऽश्वयुग्भ्यांम् ॥ अपं पाप्मानं भरंणीर्भरन्तु । तद् यमो राजा भगंवान्, विचंष्टाम् । लोकस्य राजां महतो महान्, हि । सुगं नः पन्थामभंयं कृणोतु ॥ यस्मिन् नक्षंत्रे यम एति राजां । यस्मि-न्नेनम्भ्यषिंचंन्त देवाः () । तदंस्य चित्रः हिवषां यजाम । अपं पाप्मानं भरंणीर् भरन्तु ॥ "निवेशंनी 1" "यतें देवा अदंधः 2" । 23

(ततार् - मह्यं - प्रास्चीर्या - याँन्तु युज्ञं - वाचर्ं - स्वस्ति - देवा-अनुं यन्ति सर्वे-वार्जबस्त्यौ-समंक्तौ-देवा स्त्रीणिं च) (A2)

3.1.3 अनुवाकं 3 - चान्द्रमसादीनां सप्तनामिष्टीनां याज्यानुवाक्याः

TB 3.1.3.1

"नवों नवो भवति जायंमानो 3]" "यमांदित्या अर्शुमांप्याययंन्ति 4" ॥ ये विरूपे समेनसा सम्वययंन्ती । समानं तन्तुं परि तात्नाते । विभू प्रभू अंनुभू विश्वतों हुवे । ते नो नक्षेत्रे हवमागंमेतम् ॥ वयं देवी ब्रह्मंणा सम्विदानाः । सुरत्नांसो देववीतिं दर्धानाः । अहोरात्रे हिवषां वर्द्धयंन्तः । अतिं पाप्मान-मितिमुक्तया गमेम ॥ प्रत्युंवदृश्यायती 24

TB 3.1.3.2

व्युच्छन्तीं दुिहता दिवः । अपो मही वृंणुते चक्षुंषा ॥ तमो ज्योतिंष्कृणोति सूनरीं । उदुस्त्रियाः सचते सूर्यः । स चां उद्यन्नक्षंत्र-मर्चिमत् । तवेदुंषो व्युषि सूर्यस्य च ॥ सं भक्तेनं गमेमहि । तन्नो नक्षंत्र-मर्चिमत् । भानुमत्तेनं उचरंत् । उपं यज्ञ-मिहागंमत् । 25

TB 3.1.3.3

प्र नक्षंत्राय देवायं । इन्द्रायेन्दुर्ं हवामहे । स नंः सिवता सुंवथ् सिनम् । पुष्टिदां वीरवंत्तमम् ॥ "उदुत्यं 5" "चित्रम् 6" ॥ "अदिंतिर्न उरुष्यतु 7" "महीमूषु मातरंम् ८ ॥ "इदं विष्णुः 9" 3.1 प्रथमः प्रपाठकः-नक्षत्रेष्टीनां याज्याऽनुवाक्या ब्राह्मणानि https://www.vedavms.in 9

"प्रतिद्विष्णुं: 10]" ॥ "अग्निर्मूर्द्धा 11" "भुवं: 12" ॥ "अर्चु नोऽद्यार्नुमिति 13" "रन्विदंतुमते त्वम् 14" ॥ "हुव्यवाहर् 15" "स्विष्टम् 16" () । **26**

(आयुत्यं - गम्थ् - स्विष्टम्) (A3)

3.1.4 अनुवाकं 4 - देव नक्षत्रेष्टिब्राह्मणम्

TB 3.1.4.1

अग्निर्वा अंकामयत । अन्नादो देवानार्श्व स्यामिति । स एतम्ग्नये कृत्तिकाभ्यः पुरोडाशं-मृष्टाकंपालं निर्रवपत् । ततो वै सोऽन्नादो देवानांमभवत् । अग्निर्वे देवानांमन्नादः ॥ यथां ह वा अग्निर्देवं देवनां-मन्नादः । एवश्व ह वा एष मंनुष्यांणां भवति । य एतेनं हिवषा यजते । य उं चैनदेवं वेदं ॥ सोऽत्रं जुहोति । अग्नये स्वाहा कृत्तिंकाभ्यः स्वाहां । अम्बाये स्वाहां दुलाये स्वाहां । नित्तत्वये स्वाहा ऽभ्रयंन्त्ये स्वाहां । मेघयंन्त्ये स्वाहां वृर्.षयंन्त्ये स्वाहां । चुपुणीकांये स्वाहेतिं । 27

TB 3.1.4.2

प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत । ता अंस्माथ् सृष्टाः परांचीरायत् । तासाः रोहिणी-मभ्यंद्व्यायत् । सोंऽकामयत । उप माऽऽवंर्तेत । समेंनया गच्छेयेति । स एतं प्रजापंतये रोहिण्यै च्रुं निरंवपत् । ततो वै सा तमुपावंर्तत । समेंनया ऽगच्छत ॥ उपं हु वा एनं प्रियमावंर्तते । सं प्रियेणं गच्छते । य एतेनं हुविषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं ॥ सोऽत्रं जुहोति । प्रजापंतये स्वाहां रोहिण्यै स्वाहां । रोचंमानायै स्वाहां प्रजाभ्यः स्वाहेतिं । 28

TB 3.1.4.3

सोमो वा अंकामयत । ओषंधीनाः राज्य-मभिजंयेयमितिं । स एतः सोमाय मृगशीर्.षायं श्यामाकं चुरुं पर्यसि निरंवपत् । ततो वै स ओषंधीनाः राज्यमुभ्यंजयत् । सुमानानाः ह वै राज्यमुभिजंयति । य एतेनं ह्विषा यर्जते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । सोमाय स्वाहां मृगशीर्.षाय स्वाहां । इन्वकाभ्यः स्वाहौषंधीभ्यः स्वाहां । राज्याय स्वाहा ऽभिजित्यै स्वाहेतिं । 29

TB 3.1.4.4

रुद्रो वा अंकामयत । पुर्गुमान्थ् स्यामितिं । स एतः रुद्रायार्द्रायै प्रैयंङ्गवं चरुं पर्यसि निरंवपत् । ततो वै स पंर्गुमानंभवत् । पुर्गुमान्, हु वै भंवति । य एतेनं हुविषा यजंते । य उं चैनदेवं वदं । सोऽत्रं जुहोति । रुद्राय स्वाहा ऽऽर्द्रायै स्वाहां । पिन्वंमानायै स्वाहां पुर्गुभ्यः स्वाहेतिं । 30

TB 3.1.4.5

ऋक्षा वा इयमंलोमकांऽऽसीत् । साऽकांमयत । ओषंधीभिर्-वन्स्पतिंभिः प्रजांयेयेतिं । सैतमदिंत्यै पुनेर्वसुभ्यां चुरुं निरंवपत् । ततो वा इयमोषंधीभिर्-वन्स्पतिंभिः प्राजांयत । प्रजांयते हु वै प्रजयां प्रशुभिः । य एतेनं हिवषा यजंते । य उं चैनदेवं वदं । सोऽत्रं जुहोति । अदिंत्यै स्वाहा पुनेर्वसुभ्याम् । स्वाहाऽऽभूत्यै स्वाहा प्रजांत्यै स्वाहेतिं । 31

TB 3.1.4.6

बृह्स्पित्वा अंकामयत । ब्रह्मवर्च्सी स्यामिति । स एतं बृह्स्पतंये तिष्याय नैवारं च्रुं पर्यसि निरंवपत् । ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यंभवत् । ब्रह्मवर्च्सी हु वै भंवति । य एतेनं हुविषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । बृह्स्पतंये स्वाहां तिष्यांय स्वाहां । ब्रह्मवर्च्साय स्वाहेतिं । 32

TB 3.1.4.7

देवासुराः सम्यंता आसन्न । ते देवाः सर्पेभ्यं आश्रेषाभ्य आज्यं कर्म्भं निरंवपन्न । तानेताभिरेव देवतां-भिरुपांनयन्न । एताभिर्द्द वै देवतांभिर्-द्विषन्तं भ्रातृंब्य-मुपंनयति । य एतेनं ह्विषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । सर्पेभ्यः स्वाहांऽऽश्रेषाभ्यः स्वाहां । दुन्दुशूकेभ्यः स्वाहेतिं । 33

TB 3.1.4.8

पितरो वा अंकामयन्त । पितृलोक ऋंद्भुयामेति । त एतं पितृभ्यो मघाभ्यः पुरोडाशः षद्भपालं निरंवपन्न । ततो वै ते पितृलोक आँद्भुवन्न । पितृलोके ह वा ऋंध्नोति । य एतेनं हविषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । पितृभ्यः स्वाहां मघाभ्यः । स्वाहां ऽन्घाभ्यः स्वाहां ऽगुदाभ्यः । स्वाहां ऽरुन्धाभ्यः स्वाहो ऽगुदाभ्यः । स्वाहां ऽरुन्धतीभ्यः स्वाहेतिं । 34

TB 3.1.4.9

अर्यमा वा अंकामयत । पुशुमान्थ् स्यामितिं । स एतमंर्यम्णे फल्गुंनीभ्यां चुरुं निरंवपत् । ततो वै स पंशुमानंभवत् । पुशुमान्. हु वै भंवति । य एतेनं हुविषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । अुर्यम्णे स्वाहा फल्गुंनीभ्याः स्वाहां । पुशुभ्यः स्वाहेतिं । 35

TB 3.1.4.10

भगों वा अंकामयत । भगी श्रेष्ठी देवानाः स्यामितिं । स एतं भगांय फल्गुंनीभ्यां चुरुं निरंवपत् । ततों वै स भगी श्रेष्ठी देवानांमभवत् । भगी हु वै श्रेष्ठी संमानानां भवति । य एतेनं हुविषा यजेते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । भगांय स्वाहा फल्गुंनीभ्याः स्वाहां । श्रेष्ठ्यांय स्वाहेतिं । 36

TB 3.1.4.11

स्विता वा अंकामयत । श्रन्में देवा द्धीरन्न् । स्विता स्यामितिं । स एतः संवित्रे हस्ताय पुरोडाशं द्वादंशकपालं निरंवपदाशूनां त्रीहीणाम् । ततो वै तस्मै श्रद्देवा अदंधत । स्विताऽभंवत् । श्रद्ध वा अंस्मै मनुष्यां द्धते । स्विता संमानानां भवित । य एतेनं ह्विषा यजेते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । स्वित्रे स्वाहा हस्तांय । स्वाहां द्दते स्वाहां पृण्ते । स्वाहां प्रयच्छेते स्वाहां प्रतिगृभ्णते स्वाहेतिं । 37

TB 3.1.4.12

त्वष्टा वा अंकामयत । चित्रं प्रजां विन्देयेतिं । स एतं त्वष्ट्रं चित्राये पुरोडाशंमुष्टा-कंपालं निरंवपत् । ततो वै स चित्रं प्रजामंविन्दत । चित्रः हु वै प्रजां विन्दते । य एतेनं हुविषा यर्जते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । त्वष्ट्रं स्वाहां चित्रायै स्वाहां । चैत्रांय स्वाहां प्रजायै स्वाहेतिं । 38

TB 3.1.4.13

वायुर्वा अंकामयत । कामचारंमेषु लोकेष्वभिजंयेयमितिं । स एतद्-वायवे निष्ट्यांयै गृष्ट्यै दुग्धं पयो निरंवपत् । ततो वै स कामचारंमेषु लोकेष्वभ्यंजयत् । कामचारं हु वा एषु लोकेष्वभिजंयित । य एतेनं हिवषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । वायवे स्वाहा निष्ट्यांयै स्वाहां । कामचारांय स्वाहाऽभिजिंत्यै स्वाहेतिं । 39

TB 3.1.4.14

इन्द्राग्नी वा अंकामयेताम् । श्रैष्ठ्यं देवानां-मुभिजयेवेतिं । तावेतिर्मिन्द्राग्निभ्यां विशांखाभ्यां पुरोडाश्-मेकांदशकपालुं निरंवपताम् । ततो वै तौ श्रैष्ठ्यं देवानां-मुभ्यंजयताम् । श्रेष्ठ्यः ह वै संमानानांमुभिजयिति । य एतेनं हिवषा यजेते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । इन्द्राग्निभ्याः स्वाहा विशांखाभ्याः स्वाहां । श्रेष्ठ्यांय स्वाहा ऽभिजित्यै स्वाहेतिं । 40

TB 3.1.4.15

अथैतत्-पौर्णमास्या आज्यं निर्वपति । कामो वै पौर्णमासी । काम आज्यंम् । कामेनैव कामध् समर्द्धयति । क्षिप्रमेनक्ष् स काम उपनमति । येन् कामेन् यजंते । सोऽत्रं जुहोति । पौर्णमास्यै स्वाहा कामांयु स्वाहाऽऽगंत्यै स्वाहेतिं । 41

रुपचिअल खोर्वे इन्दिचितन्ग् थे नुम्बेर् ऑि "वाक्यम्स्" इन् एअच् डिसिनि ऑि ४थ् आनुवकम् (अग्निः पर्श्चदरा - प्रजापंतिः षोर्डश्च - सोम् एकांदरा - रुद्रो दश्च - र्क्षैकांदश्च - बृहस्पित्र् दशं

- 3.1 प्रथमः प्रपाठकः-नक्षत्रेष्टीनां याज्याऽनुवाक्या ब्राह्मणानि https://www.vedavms.in 13
- देवासुरा नवं पितर् एकांदशा-र्यमा-भगो दशं दश-सिवता चतुर्दश्-त्वष्टां-वायु- रिन्द्राग्नी दशं दशा-थैतत् पौर्णमास्या अष्टौ पञ्चंदश) (A4)

3.1.5 अनुवाकं 5 - यमनक्षत्रेष्टिब्राह्मणम्

TB 3.1.5.1

मित्रो वा अंकामयत । मित्रधेयंमेषु लोकेष्वभि जंयेयमितिं । स एतं मित्रायांनूराधेभ्यंश्चरं निरंवपत् । ततो वै स मित्रधेयंमेषु लोकेष्वभ्यंजयत् । मित्रधेयः ह वा एषु लोकेष्वभिजंयति । य एतेनं हिवषा यजंते । य उं चैनदेवं वदं । सोऽत्रं जुहोति । मित्राय स्वाहां ऽनूराधेभ्यः स्वाहां । मित्रधेयांय स्वाहा ऽभिजिंत्यै स्वाहेतिं । 42

TB 3.1.5.2

इन्द्रो वा अंकामयत । ज्यैष्ठ्यं देवानां-मुभिजंयेयुमितिं । स एतिमन्द्रांय ज्येष्ठायें पुरोडाश-मेकांदशकपालुं निरंवपन्-मुहाब्रीहीणाम् । ततो वै स ज्यैष्ठ्यं देवानांमुभ्यंजयत् । ज्यैष्ठ्यः ह वै संमानानां-मुभिजंयित । य एतेनं हिवषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । इन्द्रांय स्वाहां ज्येष्ठाये स्वाहां । ज्यैष्ठ्यांय स्वाहा ऽभिजिंत्ये स्वाहेतिं । 43

TB 3.1.5.3

प्रजापंतिर्वा अंकामयत । मूलंं प्रजां विन्देयेति । स एतं प्रजापंतये मूलांय चरुं निरंवपत् । ततो वै स मूलंं प्रजामंविन्दत । मूलर्श्ं हु वै प्रजां विन्दते । य एतेनं हुविषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । प्रजापंतये स्वाहा मूलांय स्वाहां । प्रजायै स्वाहेतिं । 44

TB 3.1.5.4

आपो वा अंकामयन्त । समुद्रं कामंम् भिजंयेमेति । ता एतमुद्ध्योऽषाढाभ्यंश्चरुं निरंवपन्न् । ततो वै ताः संमुद्रं कामंमुभ्यंजयन्न् । समुद्रश्च हु वै कामंमुभिजंयति । य एतेनं हुविषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । अद्भयः स्वाहां ऽषाढाभ्यः स्वाहां । समुद्राय स्वाहा कामाय स्वाहां । अभिजिंत्यै स्वाहेतिं । 45

TB 3.1.5.5

विश्वे वै देवा अंकामयन्त । अनुपुज्य्यं जंयेमेतिं । त एतं विश्वेभ्यो देवेभ्योऽषाढाभ्यंश्चरं निरंवपन्न् । ततो वै तेऽनपज्य्य-मंजयन्न् । अनुपुज्य्यः हु वै जंयित । य एतेनं हिवषा यजेते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहां ऽषाढाभ्यः स्वाहां । अनुपुज्य्याय स्वाहा जित्यै स्वाहेतिं । 46

TB 3.1.5.6

ब्रह्म वा अंकामयत । ब्रह्मलोकम्भिजंयेयमितिं । तदेतं ब्रह्मणेऽभिजितं चरुं निरंवपत् । ततो वै तद्वंह्मलोकम्भ्यंजयत् । ब्रह्मलोकश् ह् वा अभिजंयति । य एतेनं हिवषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । ब्रह्मणे स्वाहां ऽभिजिते स्वाहां । ब्रह्मलोकाय् स्वाहा ऽभिजित्यै स्वाहेतिं । 47

TB 3.1.5.7

विष्णुर्वा अंकामयत । पुण्य श्रोक शृण्वीय । न मां पापी कीर्तिरागंच्छेदितिं । स एतं विष्णंवे श्रोणाये पुरोडाशं त्रिकपालं निरंवपत् । ततो वे स पुण्य श्रोकंम शृणुत । नैनं पापी कीर्तिरागंच्छत् । पुण्य हे वे श्लोक शृणुते । नैनं पापी कीर्तिरागंच्छति । य एतेनं हविषा यजेते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । विष्णंवे स्वाहां श्रोणायै स्वाहां । श्लोकांय स्वाहां श्रुताय स्वाहेतिं । 48

TB 3.1.5.8

वसंवो वा अंकामयन्त । अग्रं देवतांनां परीयामेति । त एतं वसुंभ्यः श्रविष्ठाभ्यः पुरोडाशंमुष्टाकंपाऌं निरंवपन्न । ततो वै तेऽग्रं देवतांनां पर्यायन्न । अग्रः ह वै संमानानां पर्येति । य एतेनं हविषा यर्जते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । वसुंभ्यः स्वाहा श्रविष्ठाभ्यः स्वाहां । अग्राय स्वाहा परीत्यै स्वाहेतिं । 49

TB 3.1.5.9

इन्द्रों वा अंकामयत । दृढों ऽिराधिलः स्यामितिं । स एतं वरुणाय शतिभिषजे भेषुजेभ्यः पुरोडाशं दर्शकपालुं निर्रवपत्-कृष्णानां ब्रीहीणाम् । ततो वै स दृढोऽिराधिलोऽभवत् । दृढो हृ वा अिराधिलो भवित । य एतेन हृविषा यर्जते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । वरुणाय स्वाहां शतिभिषजे स्वाहां । भेषजेभ्यः स्वाहेतिं । 50

TB 3.1.5.10

अजो वा एकंपादकामयत । तेजस्वी ब्रंह्मवर्च्सी स्यामितिं । स एतम्जायैकंपदे प्रोष्ठपदेभ्यं-श्चरं निरंवपत् । ततो वै स तेजस्वी ब्रंह्मवर्च्स्यंभवत् । तेजस्वी हु वै ब्रंह्मवर्च्सी भंवति । य एतेनं हिवषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । अजायैकंपदे स्वाहां प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहां । तेजंसे स्वाहां ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेतिं । 51

TB 3.1.5.11

अहिर्वे बुद्धियोऽकामयत । इमां प्रतिष्ठां विन्देयेति । स एतमहये बुद्धियाय प्रोष्ठपदेभ्यः पुरोडाशं भूमिकपालं निरंवपत् । ततो वै स इमां प्रतिष्ठा-मंविन्दत । इमाः ह वै प्रतिष्ठां विन्दते । य एतेनं हिवषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । अहंये बुद्धियांय स्वाहां प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहां । प्रतिष्ठायै स्वाहेतिं । 52

TB 3.1.5.12

पूषा वा अंकामयत । पुशुमान्थ् स्यामितिं । स एतं पूष्णे रेवत्ये चुरुं निरंवपत् । ततो वै स पशुमानंभवत् । पुशुमान्, ह वै भंवति । य एतेनं हिवषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । पूष्णे स्वाहां रेवत्यै स्वाहां । पुशुभ्यः स्वाहेतिं । 53

TB 3.1.5.13

अिश्वनौ वा अंकामयेताम् । श्रोत्रस्विनावबंधिरौ स्यावेतिं । तावेतमिश्वभ्यां-मश्ययुग्भ्यां पुरोडाशं द्विकपालं निरंवपताम् । ततो वै तौ श्रोत्रस्विनावबंधिरा-वभवताम् । श्रोत्रस्वी ह् वा अबंधिरो भविति । य एतेनं हिविषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । अश्विभ्याक्ष् स्वाहांऽश्वयुग्भ्याक्ष् स्वाहां । श्रोत्रांयु स्वाहा श्रुत्यै स्वाहेतिं । 54

TB 3.1.5.14

यमो वा अंकामयत । पितृणाः राज्य-मभिजंयेयमितिं । स एतं यमायांपभरंणीभ्यश्चरं निरंवपत् । ततो वै स पितृणाः राज्यमभ्यंजयत् । समानानाः ह वै राज्यमभिजंयति । य एतेनं हविषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । यमाय स्वाहां ऽपभरंणीभ्यः स्वाहां । राज्याय स्वाहा ऽभिजिंत्यै स्वाहेतिं । 55

TB 3.1.5.15

अथैतदं-मावास्यांया आज्यं निर्वपति । कामो वा अमावास्यां । काम आज्यंम् । कामेनैव काम समर्द्धयति । क्षिप्रमेन सकाम उपनमित । येन कामेन यजंते । सोऽत्रं जुहोति । अमावास्यांयै स्वाहा कामांयु स्वाहा ऽऽगंत्यै स्वाहेतिं । 56

रपेचिअल खोर्ने इन्दिचितन्ग् थे नुम्बेर् ऑf "वाक्यम्स्" इन् एअच् डिसिनि ऑf 5थ् आनुवकम् (मित्र - इन्द्रं: - प्रजापंतिर् दशं दुशा - प् एकांदश् - विश्वे ब्रह्म दशंदश - विष्णु स्त्रयोदश - वसंव - इन्द्रोऽ - जोऽहिर्वे - बुद्धियं: - पुषा - ऽिश्वनौ - यमो दशंदशा - थैतदं - मावास्याया अष्टौ पर्ञ्चदश) (A5)

3.1.6 अनुवाकं 6 - चान्द्रमसादीष्टिब्राह्मणम्

TB 3.1.6.1

चन्द्रमा वा अंकामयत । अहो्ग्त्रा-नंर्द्धमासान्-मासां-नृतून्थ्- संम्वथ्सर-मास्वा । चन्द्रमंसः सायुंज्यः सलोकतां-मामुयामिति । स एतं चन्द्रमंसे प्रतीदृश्यांयै पुरोडाशं पञ्चंदशकपालं निरंवपत् । ततो वै सोऽहोग्त्रा-नंर्द्धमासान्-मासां-नृतून्थ्-संम्वथ्सर-मास्वा । चन्द्रमंसः सायुंज्यः सलोकतांमामोत् । अहो्ग्त्रान्, ह वा अर्द्धमासान् मासान्-ऋतून्थ्-संम्वथ्सर-मास्वा । चन्द्रमंसः सायुंज्यः सलोकतांमामोति । य एतेनं हिवषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । चन्द्रमंसे स्वाहां प्रतीदृश्यायै स्वाहां । अहो्ग्त्रेभ्यः स्वाहां ऽर्द्धमासेभ्यः स्वाहां । मासेभ्यः स्वाहर्तुभ्यः स्वाहां । सम्वथ्सराय स्वाहेतिं । 57

TB 3.1.6.2

अहोरात्रे वा अंकामयेताम् । अत्यंहोरात्रे मुंच्येविह । न नांवहोरात्रे आंमुयातामितिं । ते एतमंहो-रात्राभ्यां चरुं निरंवपताम् । द्वयानां व्रीहीणाम् । शुक्कानां च कृष्णानां च । सवात्योर्दुग्धे । श्वेताये च कृष्णाये च । ततो वै ते अत्यंहोरात्रे अंमुच्येते । नैने अहोरात्रे आंमुताम् । अतिं ह् वा अंहोरात्रे मुंच्यते । नैनेमहोरात्रे आंमुतः । य एतेने हिवषा यजंते । य उं चैनदेवेंवेदं । सोऽत्रं जुहोति । अह्वे स्वाहा रात्रिये स्वाहां । अतिंमुक्तये स्वाहेतिं । 58

TB 3.1.6.3

उषा वा अंकामयत । प्रिया ऽऽदित्यस्यं सुभगां स्यामितिं । सैतमुषसं चुरुं निरंवपत् । ततो वै सा प्रिया ऽऽदित्यस्यं सुभगां ऽभवत् । प्रियो ह वै संमानानाः सुभगां भवति । य एतेनं हिवषा यजेते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । उषसे स्वाहा व्युष्टियै स्वाहां । व्यूष्टियै स्वाहां व्युष्टियै स्वाहां । व्यूष्टियै स्वाहां व्युष्टियै स्वाहां । व्यूष्टियै स्वाहां । व्यूष्टिये स्वाहां । व्यूष्टियै स्वाहां । व्यूष्टियै स्वाहां । व्यूष्टिये स्वाहां । व्यूष्टिये

TB 3.1.6.4

अथैतस्मै नक्षंत्राय चुरुं निर्वपति । यथा त्वं देवानामिसं । एवमहं मंनुष्यांणां भूयासमितिं । यथां

ह वा एतद्-देवानांम् । एवश् ह वा एष मंजुष्यांणां भवति । य एतेनं हिवषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । नक्षंत्राय स्वाहोंदेष्यते स्वाहां । उद्यते स्वाहोदिंताय स्वाहां । हरंसे स्वाहा भरंसे स्वाहां । भ्राजंसे स्वाहा तेजंसे स्वाहां । तपंसे स्वाहां ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेतिं । 60

TB 3.1.6.5

सूर्यो वा अंकामयत । नक्षंत्राणां प्रतिष्ठा स्यामितिं । स एतः सूर्याय नक्षंत्रेभ्यश्चरुं निरंवपत् । ततो वै स नक्षंत्राणां प्रतिष्ठा ऽभंवत् । प्रतिष्ठा हु वै संमानानां भवति । य एतेनं हुविषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । सूर्याय स्वाहा नक्षंत्रेभ्यः स्वाहां । प्रतिष्ठायै स्वाहेतिं । 61

TB 3.1.6.6

अथैतमिदंत्यै चुरुं निर्वपति । इ्यं वा अदिंतिः । अस्यामेव प्रतिं तिष्ठति । सोऽत्रं जुहोति । अदिंत्यै स्वाहां प्रतिष्ठायै स्वाहेतिं । 62

TB 3.1.6.7

अथ्रैतं विष्णंवे चुरुं निर्वपति । युज्ञो वै विष्णुंः । युज्ञ एवान्तृतः प्रतिं तिष्ठति । सोऽत्रं जुहोति । विष्णंवे स्वाहां युज्ञाय स्वाहां । प्रतिष्ठायै स्वाहेतिं । 63

special korvai

(सृविताऽऽशूनां वर्षित्वणामिन्द्रों महाव्रीहीणामिन्द्रेः कृष्णानौं व्रीहीणामहोरात्रे द्वयानौं व्रीहीणाम् । पितरः षद्वपालक्ष्य सिवता द्वादेशकपालमिन्द्राग्नी एकांदशकपालमिन्द्र एकांदशकपालमिन्द्रो दशंकपालं विष्णुंस्त्रिकपालमिहर् भूमिकपालमिश्वनौं द्विकपालं चन्द्रमाः पञ्चदशकपाल-मग्निरत्वष्टा वसंवोऽष्टाकपालम्नयत्रं चरुम् । रुद्रोऽर्यमा पूषा पंशुमान्थ् स्याक्ष्य सोमो रुद्रो बृह्स्पितः पर्यासे वायुः पयः सोमो वायुरिनद्राग्नी मित्र इन्द्र आपो ब्रह्मं यमोऽभिजित्यै त्वष्टौ प्रजापंतिः प्रजाये पौर्णमास्या अमावास्याया आगंत्यै

विश्वे जित्यां अश्विनौ श्रुत्यैं । ब्रह्म तदेतं विष्णुः स एतं वायुः स एतदाप्स्ताः । पितरो विश्वे वसंवोऽकामयन्तमेति त एतं निरंवपन्न । आपोऽकामयन्त मेति ता एतं निरंवपन्न । इन्द्राग्नी अश्विनांवकामयेतां वेति तावेतं निरंवपदाम् । अहोरात्रे वा अंकामयेतामिति ते एतं निरंवपताम् । अन्यत्रांकामयत्मिति स एतं निरंवपत् । इन्द्राग्नी श्रेष्ठ्यमिन्द्रो ज्यैष्ठ्यमिन्द्रो हृढः । आहिः सूर्योऽदिंत्यै विष्णंवे प्रतिष्ठार्यै । सोमो युमः संमानानाम् । अग्निर्नो रीरिषद्न्यत्रं रीरिषः)

special korvai

(विदुर्षो हुविषा य उं चैनदेवं वेदं । इष्टिंभियं उं चैना एवं वेदं । अन्यत्रं ब्राह्मणे य उं चैनमेवं ॅवेदं)

(चन्द्रमाः पञ्चंदशा - होरात्रे सप्तदं - शोषा एकांदुशा - थैतस्मै नक्षंत्ताय त्रयोंदश - सूर्यो दशा -थैतमदिंत्यै पञ्चा - थैतं विष्णंवे षट्थ् सप्त) (A6)

Prapaataka korvai with starting Padams of 1 to 6 Anuvaakams :- (अ्ग्रिर्न-ऋद्भ्यास्म्-नवोनवो-ऽग्निर्-मित्र - श्चन्द्रमाः षट्)

korvai with starting Words of 1, 11, 21 Series of Dasinis :-(अग्निर्न् - स्तन्नो वायु - रहिंर्बूद्भियं - ऋक्षा वा इय - मथैतत् पौर्णमास्या - अजो वा एकंपाथ् -सूर्य् स्त्रिषंष्टिः)

first and last Word 3rd Ashtakam 1st Prapaatakam :- (अग्निर्मः - पातु प्रतिष्ठायै स्वाहेतिं)

॥ हिर्रिः ॐ ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ Appendix (of Expansions) ट्.भ्.3.1.2.11 - "निवेशनी 1" "यत्ते देवा अद्धुः 2" निवेशनी सङ्गमनी वसूनां विश्वां रूपाणि वसून्यावेशयन्ती । सहस्रुपोषश् सुभगा रर्गणा सा न आगृन वर्चसा

सम्विदाना ॥ 1

यत्ते देवा अद्धुर् भाग्धेयममावास्ये सम्वसंन्तो महित्वा । सानो युज्ञं पिंपृहि विश्ववारे र्यिं नो धेहि सुभगे सुवीर ।। 2 (Both 1] and 2] appearing in T.S.3.5.1.1)

ट्.भ्.3.1.3.1 - "नवां नवो भवित जायंमानो 3]" "यमांदित्या अश्रशुमांप्याययंन्ति 4" नवोनवो भवित जायंमानोऽह्यां केतुरुषसां मेत्यग्रे । भागं देवेभ्यो विदंधात्यायन् प्रचन्द्रमांस्तिरित दीर्घमायुं: ॥ 3]

यमादित्या अश्रुमाप्याययन्ति यमक्षित्-मक्षितयः पिर्बन्ति । तेनं नो राजा वरुंणो बृह्स्पित्रा प्याययन्तु भुवंनस्य गोपाः ॥ 4] (Both 3] and 4] appearing in T.S.2.4.14.1)

ट्.भ्.3.1.3.3 - "उदुत्यं 5" "चित्रम् 6" उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वांय सूर्यं ॥ 5

चित्रं देवाना-मुदंगादनीकं चक्षुंर् मित्रस्य वरुंणस्याऽग्नेः । आऽ प्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षश् सूर्यं आत्मा जगंतस्तुस्थुषंश्च ॥ 6 (Both 5] and 6] appearing in T.S.1.4.43.1

ट्.भ्.3.1.3.3 - "अदितिर्न उरुष्युतु ७" "महीमूषु मातरम् ८" अदितिर्न उरुष्युत्विदितिः शर्म यच्छतु । अदितिः पात्वश् हंसः ॥ ७

महीमूषु मातर सुब्रतानां मृतस्य पत्नी मवंसे हुवेम । तुविक्षुत्राम् जरंन्ती मुक्र्ची स्युशर्माण् मिदिति स्युप्रणीतिं ॥ 8 (Both 7] and 8] appearing in T.S.1.5.11.5)

ट्.भ्.3.1.3.3 - "इदं विष्णुः 9" "प्रतिद्वष्णुंः 10" इदं विष्णुर् विचेक्रमे त्रेधा नि देधे पदं । स मूढमस्य पाश् सुरे ॥ 9 (AppEaring in T.S.1.2.13.1)

प्रतद्-विष्णुः स्तवते वीर्याय । मृगो न भीमः कुंचरो गिरिष्ठाः । यस्योरुषुं त्रिषु विक्रमणेषु । अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वां ॥ 10 (appearing in T.B.2.4.3.4)

ट्.भ्.3.1.3.3 - "अग्निर्मूर्धा 11" "भुवं: 12" अग्निर्मूर्धा दिवः कुकुत् पतिः पृथिव्या अयं । अपाश् रेताश्रीस जिन्वति ॥ 11

भुवों यज्ञस्य रजंसश्च नेता यत्रां नियुद्धिः सर्चसे शिवाभिः । दिवि मूर्धानं दिधषे सुवर् षां जिह्वामंग्ने चकृषे हव्यवाहं ॥ 12 (Both 11] and 12] appearing in T.S.4.4.4.1 ट्.भ्.3.1.3.3 -"अर्चु नोऽद्यार्चुमिति 13" "रिन्वदेनुमते त्वम् 14" अर्चु नोऽद्याऽर्नुमितिर् यृज्ञं देवेषुं मन्यतां । अग्निश्चं हव्यवाहंनो भवतां दाशुषे मर्यः ॥ 13

अन्विदंतुमते त्वं मन्यांसै राञ्चंनः कृिष । ऋत्वे दक्षांय नो हिन्नु प्रण आयूर्शेष तारिषः ॥ 14 (Both 13] and 14] appearing in T.S.3.3.11.3) ट्.भ्.3.1.3.3 - "ह्व्यवाहर् 15" "स्विष्टम् 16" ह्व्यवाहं-मिभमातिषाऽहंम् । रक्षोहणुं पृतंनासु जि्ष्णुम् । ज्योतिष्मन्तुं दीद्यंतुं पुरंन्धिम् । अग्निश् स्विष्टकृतुमा हुवेम ॥ 15

स्विष्टमग्ने अभि तत् पृंणाहि । विश्वां देव पृतंना अभिष्य । उरुं नः पन्थां प्रदिशन्वि भांहि । ज्योतिंष्मद्भेद्युजरंं न आयुंः ॥ 16 (Both 15] and 16] appearing in T.B.2.4.1.4)

3.2 द्वितीयः प्रपाठकः - दशपूर्णमासेष्टिब्राह्मणम्

3.2.1 अनुवाकं 1 - वथ्सापाकरणम्

TB 3.2.1.1

तृतीयंस्यामितो दिवि सोमं आसीत् । तं गांयुत्र्याहंरत् । तस्यं पूर्णमंच्छिद्यत । तत् पूर्णोऽभवत् । तत् पूर्णारभवत् । तत् पूर्णस्यं पूर्णत्वम् । ब्रह्मं वै पूर्णः । यत् पूर्णशाख्यां वृथ्सानंपाकरोतिं । ब्रह्मंणैवैनांनपाकरोति । गायुत्रो वै पूर्णः । गायुत्राः पुशवंः 1

TB 3.2.1.2

तस्मात् त्रीणित्रीणि पूर्णस्यं पलाशानि । त्रिपदां गायत्री । यत् पंर्णशखया गाः प्रार्पयंति । स्वयैवैनां देवतंया प्रार्पयति । यं कामयेता पृशुः स्यादिति । अपूर्णां तस्मै शुष्कांग्रामाहंरेत् । अपूर्शुरेव भविति । यं कामयेत पशुमान्थ् स्यादिति । बहुपूर्णां तस्मै बहुशाखामाहंरेत् । पृशुमन्तं-मेवैनं करोति । 2

TB 3.2.1.3

यत् प्राचीमाहरैत् । देवलोक-मभिजयेत् । यदुदीचीं मनुष्यलोकम् । प्राचीमुदीचीमाहरित । उभयौर् लोकयो-र्भिजित्यै ॥ इषे त्वोर्जे त्वेत्यांह । इषंमेवोर्जं यर्जमाने दधाति ॥ वायवः स्थेत्यांह । वायुर्वा अन्तरिक्ष-स्याद्ध्यक्षाः । अन्तरिक्षदेवत्याः खळ वै पुशवः 3

TB 3.2.1.4

वायवं एवैनान् परिं ददाति । प्र वा एंनानेतदा-कंरोति । यदाहं । वायवः स्थेत्युंपायवः स्थेत्यांह । यजमानायैव प्राूच्पंह्वयते ॥ देवो वंः सिवता प्रापंयत्वित्यांह प्रसूत्यै ॥ श्रेष्ठंतमाय कर्मण् इत्यांह । युज्ञो हि श्रेष्ठंतम्ं कर्म । तस्मांदेवमांह ॥ आप्यांयद्धमिन्नया देवभागमित्यांह 4

TB 3.2.1.5

वृथ्सेभ्यंश्च वा एताः पुरा मंजुष्येभ्य-श्चाप्यांयन्त । देवेभ्यं एवैना इन्द्रायाप्यांयित ॥ ऊर्जस्वतीः पर्यस्वतीरित्यांह । ऊर्जर्रे हि पर्यः सम्भरंन्ति ॥ प्रजावंती-रनमीवा अंयक्ष्मा इत्यांह प्रजात्यै । मार्वः स्तेन ईशत् माऽघशर्रंस इत्यांह गुप्त्ये ॥ रुद्रस्यं हेतिः परिं वो वृण्क्तित्यांह । रुद्रा देवैनां-स्नायते ॥ ध्रुवा अस्मिन् गोपंतौ स्यात बृह्णीरित्यांह । ध्रुवा एवास्मिन् बृह्णीः करोति () । 5

TB 3.2.1.6

यजंमानस्य पुशून् पाहीत्यांह । पुशुनां गोंपीधायं । तस्मीध्सायं पुशव् उपं समावंर्तन्ते ॥ अनंधः सादयति । गर्भाणां धृत्या अप्रंपादाय । तस्माद्गर्भाः प्रजानामप्रंपादुकाः । उपरीव निदंधाति । उपरीव हि सुवर्गो लोकः । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्टियै । 6

(पुशर्वः - करोति - पुशर्वा - देवभागमित्याह - करोति - + नर्व च) (A1)

3.2.2 अनुवाकं 2 - बर्हिराहरणम्

TB 3.2.2.1

देवस्यं त्वा सिवतुः प्रंस्व इत्यंश्वप्रू.शुमादंत्ते प्रसूँत्यै । अश्विनौर्-बाहुभ्यामित्यांह । अश्विनौ हि देवानांमद्भ्यू आस्तांम् । पूष्णो हस्तांभ्यामित्यांह् यत्यै ॥ यो वा ओषंधीः पर्वशो वेदं । नैनाः स हिंनस्ति । प्रजापंतिर्वा ओषंधीः पर्वशो वेद । स एना न हिंनस्ति । अश्वप्रश्चा बर्,हिरच्छैति । प्राजापत्यो वा अर्थः सयोनित्वायं 7

TB 3.2.2.2

ओषंधीनामहिर्स्सायै ॥ युज्ञस्यं घोषदुसीत्यांह । यजंमान एव र्यिं दंधाति । प्रत्युंष्टश् रक्षः प्रत्युंष्टा अरांतय इत्यांह । रक्षंसा-मपंहत्यै ॥ प्रेयमंगाद्धिषणां बुर्,हिरच्छेत्यांह । विद्या वै धिषणां । विद्ययैवैनुदच्छैति ॥ मर्नुना कृता स्वधया वित्षष्टेत्यांह । मानुवी हि पर्,शुंः स्वधाकृता 8

TB 3.2.2.3

त आवंहन्ति क्वयंः पुरस्तादित्यांह । शुश्रुवाश्सो वै क्वयंः । यज्ञः पुरस्तांत् । मुख्त एव यज्ञ्मारंभते । अथो यदेतदुक्त्वा यतः कुतंश्चाहरंति । तत् प्राच्यां एव दिशो भंवति ॥ देवेभ्यो जुष्टंमिह बुर्,हिरासद इत्यांह । बुर्,हिषः समृद्ध्यै । कर्मणोऽनंपराधाय ॥ देवानां परिषूतम्सीत्यांह

TB 3.2.2.4

यद्वा इदं किं चं । तद्-देवानां परिषूतम् । अथो यथा वस्यंसे प्रति प्रोच्याहेदं करिष्यामीतिं । एवमेव तदंद्धर्युर्-देवेभ्यः प्रति प्रोच्यं बर्,हिर्दाति । आत्मनोऽहिर्श्सायै ॥ यावंतः स्तम्बान् पंरि दिशेत् । यत्तेषां-मुच्छिर्ष्यात् । अति तद्-युक्स्यं रेचयेत् । एकर्श्र स्तम्बं परिदिशेत् । तर्श्सर्वं दायात् 10

TB 3.2.2.5

युक्त्स्यानंतिरेकाय ॥ वृर्,षवृंद्ध-मुसीत्यांह । वृर्,ष वृंद्धा वा ओषंधयः ॥ देवं बर्,िह्रित्यांह । देवेभ्यं एवैनंत् करोति । मा त्वाऽन्वङ्गा तिर्यगित्याहा हिश्सायै । पर्व ते राद्ध्यासमित्या-हद्ध्ये ॥ आच्छेत्ता ते मा रिष्मित्यांह । नास्यात्मनो मीयते । य एवं वेदं । 11

TB 3.2.2.6

देवंबर्.हिः शतवंळ्.शं विरोहेत्यांह । प्रजा वै ब्रु.हिः । प्रजानां प्रजनंनाय ॥ सहस्रंवळ्.शा वि वयः रुंहेमेत्यांह । आशिषंमेवैतामाशांस्ते ॥ पृथिव्याः स्पृंचंः पाहीत्यांह प्रतिष्ठित्यै ॥ अयुंङ्गायुङ्गान्-मुष्टीन् छंनोति । मिथुन्त्वाय प्रजांत्यै ॥ सुस्मृंतां त्वा संभरामीत्यांह । ब्रह्मणैवैन्थ्-संभरित । 12

TB 3.2.2.7

अदित्यै रास्नाऽसीत्यांह । इयं वा अदितिः । अस्या एवैनुद्-रास्नां करोति ॥ इन्द्राण्यै सुनंहनिमित्यांह

। इन्द्राणी वा अग्ने देवताना समनहात । सा ऽऽद्भीत् । ऋद्भयै संनेहाति । प्रजा वै बुर्.हिः । प्रजानामपंरावापाय । तस्माथ्-स्नावंसंतताः प्रजा जांयन्ते । 13

TB 3.2.2.8

पूषा तें ग्रन्थिं ग्रंशात्वित्यांह । पृष्टिमेव यर्जमाने दधाति ॥ स ते माऽऽ स्थादित्याहाहि स्सायै ॥ पश्चात् प्राञ्चमुपंगूहित । पृश्चाद् वै प्राचीन रे रेतों धीयते । पृश्चादेवास्मैं प्राचीन रे रेतों दधाति ॥ इन्द्रंस्य त्वा बाहुभ्या-मुद्यंच्छ इत्यांह । इन्द्रियमेव यर्जमाने दधाति ॥ बृह्स्पतेर्मूर्द्भा हंरामीत्यांह । ब्रह्म वै देवानां बृहुस्पतिंः 14

TB 3.2.2.9

ब्रह्मणैवैनंद्धरित ॥ उर्वन्तिरिक्ष्-मिन्विहीत्यांह् गत्यैं ॥ देवगंमम्सीत्यांह । देवानेवैनंद्गमयित ॥ अनंधः सादयित । गर्भाणां धृत्या अप्रपादाय । तस्माद्-गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः । उपरीव निदंधाति । उपरीव हि सुवर्गो लोकः । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्टियै () । 15

(सयोनित्वार्य - स्वधाकृता - ऽसीत्यांह - दायाद् - वेदं - भरति - जायन्ते - बृह्स्पितिः -सम्प्रियै) (A2)

3.2.3 अनुवाकं 3 - दोहनम्

TB 3.2.3.1

पूर्वेद्युरिद्ध्मा बुर्.हिः करोति । युरुमेवारभ्यं गृहीत्वोपंवसित ॥ प्रजापंतिर् युरुमंसृजत । तस्योखे अंस्रश्सेताम् । युर्ज्ञो वै प्रजापंतिः । यथ् साम्नाय्योखे भवंतः । युरुस्यैव तदुखे उपंद्धात्य- प्रंस्रश्साय ॥ शुन्धंद्धं दैव्यांय कर्मणे देवयुज्याया इत्यांह । देवयुज्यायां एवैनांनि शुन्धित ॥ मात्रिरिश्वंनो घुर्मोऽसीत्यांह 16

TB 3.2.3.2

अन्तरिक्षं वै मांतिरिश्वंनो घर्मः । एषां लोकानां विधृत्यै ॥ द्यौरंसि पृथिव्यंसीत्यांह । दिवश्च ह्योषा पृथिव्याश्च संभृता । यदुखा । तस्मादिवमांह ॥ विश्वधाया असि पर्मेण धाम्नेत्यांह । वृष्टिवै विश्वधायाः । वृष्टिमेवावंरुन्धे । दृश्हंस्व मा ह्यारित्यांह धृत्यै । 17

TB 3.2.3.3

वसूंनां पिवत्रंमसीत्यांह । प्राणा वै वसंवः । तेषां वा एतद्-भांग्धेयंम् । यत् पिवत्रंम् । तेभ्यं एवैनंत् करोति ॥ शतधारः सहस्रंधारिमत्यांह । प्राणेष्वेवायुर्-दधाति सर्वत्वायं ॥ त्रिवृत् पंलाशशास्वायां दर्भमयं भवति । त्रिवृद्धै प्राणः । त्रिवृतंमेव प्राणं मंद्ध्यतो यर्जमाने दधाति 18

TB 3.2.3.4

सौम्यः पूर्णः संयोनित्वायं । साक्षात् पवित्रं दुर्भाः । प्राख्सायमधि निदंधाति । तत् प्राणापानयो रूपम् । तिर्यक्प्रातः । तद्-दर्,शंस्य रूपम् । दाश्यं श्वेतदर्हः । अत्रं वै चन्द्रमाः । अत्रं प्राणाः । उभयमेवोपैत्यजामित्वाय 19

TB 3.2.3.5

तस्माद्यः सूर्वतः पवते ॥ हुतः स्तोको हुतो द्रुफ्स इत्यांह् प्रतिष्ठित्यै । ह्विषोऽस्कन्दाय । न हि हुतः स्वाहांकृतः स्कन्दित । दिवि नाको नामाप्तिः । तस्यं विप्रुषो भाग्धेयम् । अग्नयं बृहते नाकायेत्यांह । नाकंमेवाग्निं भाग्धेयंन् समर्द्धयित । स्वाहा द्यावांपृथिवीभ्यामित्यांह । द्यावांपृथिव्योरेवैनत्-प्रतिष्ठापयित 20

TB 3.2.3.6

पुवित्रंवृत्यानंयित । अपां चैवौषंधीनां च रसर् सश्सृंजित । अथो ओषंधीष्वेव पुशून् प्रतिष्ठापयित ॥ अन्वारभ्य वाचं यच्छति । युरुस्य धृत्यै । धारयंन्नास्ते । धारयंन्त इव हि दुहन्ति । कामंधुक्ष् इत्याहातृतीयंस्यै । त्रयं इमे लोकाः । इमानेव लोकान्. यर्जमानो दुहे 21

TB 3.2.3.7

अमूमिति नामं गृह्णाति । भुद्रमेवासां कर्माविष्कंरोति ॥ सा विश्वायुः सा विश्वव्यंचाः सा विश्वव्यंचाः सा विश्वव्यंचाः । असौ विश्वकंर्मा । इमानेवैताभिर्लोकान्. यथापूर्वं दुंहे । अथो यथां प्रदात्रे पुण्यंमाशास्ते । एवमेवैनां एतदुपंस्तौति । तस्मात्-प्रादादित्युन्नीय वन्दंमाना उपस्तुवन्तः पुशून् दुंहन्ति 22

TB 3.2.3.8

ब्हु दुग्धीन्द्रांय देवेभ्यों ह्विरिति वाचुं विसृंजते । यथा देवतमेव प्रसौति । दैव्यंस्य च मानुषस्यं च व्यावृत्त्यै । त्रिरांह । त्रिषंत्या हि देवाः । अवांचं यमोऽनंन्वा-रुभ्योत्तराः । अपंरिमितमेवावंरुन्धे ॥ न दारुपात्रेणं दुह्यात् । अग्निवद्वै दारुपात्रम् । यद्-दारुपात्रेणं दुह्यात् 23

TB 3.2.3.9

यातयांम्ना हिवषां यजेत । अथो खल्वांहुः । पुरोडाशंमुखानि वै हिवीश्षे । नेत ईतः पुरोडाशशे हिवषो यामोऽस्तीति । काममेव दांरुपात्रेणं दुह्यात् ॥ शूद्र एव न दुंह्यात् । असंतो वा एष संभूतः । यच्छूद्रः । अहंविरेव तिदत्यांहुः । यच्छूद्रो दोग्धीतिं 24

TB 3.2.3.10

अ्ग्निहोत्रमेवन दुंह्याच्छूद्रः । तद्धि नोत्-पुनित्तिं । यदा खळु वै प्वित्रंमृत्येतिं । अथ् तद्धविरितिं ॥ संपृंच्यद्ध-मृतावरीिरित्यांह । अपां चैवौषंधीनां च रसक्ष् सक्ष्मंजिति । तस्मांद्रपां चौषंधीनां च रस्मुपं जीवामः । मृन्द्रा धनंस्य सातय इत्यांह । पुष्टिमेव यर्जमाने दधाति ॥ सोमेन त्वाऽऽतंनुच्मीन्द्रांय दधीत्यांह 25

TB 3.2.3.11

सोमंमेवैनंत् करोति । यो वै सोमं भक्षयित्वा । स्रॅवथ्सरः सोमं न पिबंति । पुनुर्भक्ष्यौऽस्य सोमपीथो भवति ॥ सोमः खळु वै साँनांय्यम् । य एवं विद्वान्थ् साँनांय्यं पिबंति । अपुनुर्भक्ष्यौऽस्य सोमपीथो भवति । न मृन्मयेनापिदद्भ्यात् । यन् मृन्मयेनापिदद्भ्यात् । पितृदेवृत्यः स्यात् 26

TB 3.2.3.12

अयस्पात्रेणं वा दारुपात्रेण वाऽपिंदधाति । तद्धि सदेवम् ॥ उदुन्वद्- भंवति । आपो वै रंक्षोघ्नीः । रक्षंसा-मपंहत्यै ॥ अदंस्तमसि विष्णंवे त्वेत्यांह । यज्ञो वै विष्णंः । यज्ञायैवैनुददंस्तं करोति । विष्णों हृव्यः रंक्ष्रस्वेत्यांह गुप्त्यै ॥ अनंधः सादयति () । गर्भाणां धृत्या अप्रंपादाय । तस्माद्-गर्भाः प्रजानाम प्रंपादुकाः । उपरीव निदंधाति । उपरीव हि स्रुवर्गो लोकः । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्टियै । 27

(असीत्यांह - धृत्ये - यर्जमाने दधा - त्यर्जामित्वाय - स्थापयित - दुहे - दुहन्ति - दुह्याद् - दोग्धीति - दधीत्यांह - स्याथ् - सादयित पञ्चं च) (A3)

3.2.4 अनुवाकं 4 - हविर्निर्वापः

TB 3.2.4.1

कर्मणे वां देवेभ्यः शकेयमित्यांह् शक्त्यैं । युक्स्य वै सन्तितिमन्नं प्रजाः प्शवो यर्जमानस्य सन्तियन्ते । युक्स्य विच्छितिमन्नं प्रजाः प्शवो यर्जमानस्य विच्छिद्यन्ते । युक्स्य सन्तितिरिस युक्स्यं त्वा संतित्यै स्तृणामि सन्तित्यै त्वा युक्स्येत्याहंवनीयाथ् सन्तिनोति । यर्जमानस्य प्रजायै पशूनाः सन्तित्यै ॥ अपः प्रणयित । श्रद्धा वा आपः । श्रद्धामेवारभ्यं प्रणीय प्रचरित । अपः प्रणयित । युक्तो वा आपः 28

TB 3.2.4.2

युज्ञमेवारभ्यं प्रणीय प्रचरित । अपः प्रणंयित । वज्रो वा आपः । वज्रमेव भ्रातृंव्येभ्यः प्रहृत्यं प्रणीय प्रचरित । अपः प्रणंयित । आपो वै रेक्षोघ्नीः । रक्षंसा-मपंहत्ये । अपः प्रणंयित । आपो वै देवानां प्रियं धामं । देवानां मेव प्रियं धामं प्रणीय प्रचरित 29

TB 3.2.4.3

अपः प्रणंयति । आपो वै सर्वा देवताः । देवतां एवारभ्यं प्रणीय प्रचंरति ॥ वेषांय त्वेत्यांह । वेषांय ह्येनदादत्ते ॥ प्रत्युष्टश्च रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्यांह । रक्षंसा-मपंहत्यै ॥ धूर्सीत्यांह । एष वै धुर्योऽग्निः । तं यदनुंपस्पृश्यातीयात् 30

TB 3.2.4.4

अद्भृषुं च यर्जमानं च प्रदंहेत् । उपस्पृश्यात्येति । अद्भृयोश्च यर्जमानस्य चाप्रदाहाय ॥ धूर्व तम्योऽस्मान् धूर्वित तं धूर्व यं वयं धूर्वाम् इत्यांह । द्वौ वाव पुरुषौ । यं चैव धूर्वित । यश्चैनं धूर्वित । तावुभौ शुचाऽर्पयित ॥ त्वं देवानांमिस सिस्नंतमं पप्रितमं जुष्टंतमं विह्नंतमं देवहूर्तम्मित्यांह । यथा यजुरेवै तत् 31

TB 3.2.4.5

अहुंतमिस हिवद्धान्-मित्याहानांत्यें । दृश्हंस्व मा ह्यारित्यांहु धृत्यें ॥ मित्रस्यं त्वा चक्कुंषा प्रेक्ष् इत्यांह मित्रत्वायं । मा भेमां सम्विंक्था मा त्वां हिश्सिष्-मित्याहाहिश्ंसाये । यद्वै किं च वातो नाभिवातिं । तथ् सर्वं वरुणदेवृत्यम् ॥ उरु वातायेत्यांह । अवारुणमेवैनंत् करोति ॥ देवस्यं त्वा सिवतुः प्रंसुव इत्यांह प्रसूत्ये । अधिनांर्-बाहुभ्यामित्यांह 32

TB 3.2.4.6

अिश्वनौ हि देवानांमद्धर्यू आस्तांम् । पूष्णो हस्तांभ्यामित्यांह् यत्यै । अग्नये जुष्टं निर्वपामीत्यांह । अग्नयं एवैनाञ्जुष्टं निर्वपति । त्रिर्यजुंषा । त्रयं इमे लोकाः । एषां लोकानामाध्यै । तूष्णीं चंतुर्थम् । अपरिमितमेवावंरुन्धे । स एवमेवार्नुपूर्वश् ह्वीश्षि निर्वपति । 33

TB 3.2.4.7

इदं देवानांमिदमुं नः सहेत्यांह् व्यावृंत्त्ये ॥ स्फात्ये त्वा नारांत्या इत्यांह् गुर्ह्यं । तमंसीव वा एषोंऽन्तश्चंरति । यः पंरीणिहं ॥ सुवंरीम विख्येषं वैश्वान्रं ज्योतिरित्यांह । सुवंरेवािम वि पंश्यित वैश्वान्रं ज्योतिः । द्यावांपृथिवी हिविषं गृहीत उदंवेपेताम् ॥ दृश्हंन्तां दुर्या द्यावांपृथिव्योरित्यांह । गृहाणां द्यावांपृथिव्योर्-द्भृत्यं ॥ उर्वन्तिरंक्ष्-मिन्विहीत्यांह् गत्यं () ॥ अदित्यास्त्वोपस्थं सादयामीत्यांह । इयं वा अदितिः । अस्या एवैनंदुपस्थं सादयति ॥ अग्नं हृव्यः रंक्ष्रस्वेत्यांह् गृह्यं । 34

(यज्ञो वा आपो - धामं प्रणीय प्रचंर - त्यतीया - देतद् - बाहुभ्यामित्यांह - ह्विश्षि निर्वपिति -गत्यै चुत्वारिं च) (A4)

3.2.5 अनुवाकं 5 - त्रीह्यवघातः

TB 3.2.5.1

इन्द्रों वृत्रमंहन्न् । सोंऽपः । अभ्यंम्रियत । तासां यन्मेद्ध्यं यिज्ञियश् सदेवमासींत् । तदपोदंक्रामत् । ते दुर्भा अभवन्न् । यद्-दुर्भेर्प उत्पुनातिं । या एव मेद्ध्यां यिज्ञियाः सदेवा आपः । ताभिंरेवैना उत्पुनाति । द्वाभ्यामुत्पुनाति 35

TB 3.2.5.2

द्विपाद्-यर्जमानः प्रतिष्ठित्यै ॥ देवो वंः सिवतोत्-पुंनात्वित्यांह । सिवतप्रंसूत एवैना उत्पुंनाति । अच्छिद्रेण पवित्रेणेत्यांह । असौ वा आदित्योऽच्छिद्रं पवित्रम् । तेनैवैना उत्पुंनाति । वसोः सूर्यस्य रिश्मिभिरित्यांह । प्राणा वा आपंः । प्राणा वसंवः । प्राणा रश्मयंः 36

TB 3.2.5.3

प्राणैरेव प्राणान्थ् संपूंणिक्त । सावित्रियर्चा । सवितृप्रंसूतं मे कर्मासदिति । सवितृप्रंसूतमेवास्य कर्म भवति । पच्छो गांयत्रिया त्रिष्षमृद्धत्वायं ॥ आपो देवीरग्रेपुवो अग्रेगुव् इत्यांह । रूप-मेवासांमेतन्-मंहिमानं व्याचंष्टे । अग्रं इमं यज्ञं नेयताग्रं यज्ञ्पंतिमित्यांह । अग्रं एव यज्ञं नेयन्ति । अग्रं युज्ञ्पंतिम् 37

TB 3.2.5.4

युष्मानिन्द्रो ऽवृणीत वृत्रत्ये यूयिमन्द्रमवृणीद्धं वृत्रत्यं इत्यांह । वृत्रश् हं हिन्ष्यित्रन्द्र आपो वव्रे । आपो हेन्द्रं विवरे । स्ज्ञां-मेवासांमेतथ्-सामांनुं व्याचेष्टे ॥ प्रोक्षिताः स्थेत्यांह । तेनापः प्रोक्षिताः ॥ अग्नये वो जुष्टं प्रोक्षां-म्यग्नीषोमांभ्या-मित्यांह । यथा देवतमेवैनान् प्रोक्षेति । त्रिः प्रोक्षेति । त्र्यांवृद्धि यज्ञः 38

TB 3.2.5.5

अथो रक्षंसामपंहत्यै । शुन्धंद्धं दैव्याय कर्मणे देवयुज्याया इत्याह । देवयुज्यायां एवैनांनि शुन्धित । त्रिः प्रोक्षंति । त्र्यांवृद्धि युज्ञः । अथो मेद्धयत्वायं । अवंधूतक्ष्र रक्षोऽवंधूता अरांतय इत्याह । रक्षंसा-मपंहत्यै । अदित्यास्त्वगुसीत्यांह । इयं वा अदिंतिः 39

TB 3.2.5.6

अस्या एवैन्त् त्वचं करोति । प्रतिं त्वा पृथिवी वेत्त्वित्यांह् प्रतिष्ठित्यै ॥ पुरस्तांत् प्रती्चीनंग्रीव्-मृत्तंरलोमोपंस्तृणाति मेद्ध्यत्वायं । तस्मात् पुरस्तांत् प्रत्यञ्चः प्रावो मेध्मुपंतिष्ठन्ते । तस्मात् प्रजा मृगं ग्राहुंकाः । यज्ञो देवेभ्यो निलायत । कृष्णो रूपं कृत्वा । यत् कृष्णाजिने ह्विरंद्ध्यवहन्तिं । यज्ञादेव-तद्-यज्ञं प्रयुंक्के । ह्विषोऽस्कन्दाय । 40

TB 3.2.5.7

अधिषवंणमसि वानस्पत्यिमत्यां । अधिषवंण-मेवैनंत् करोति । प्रति त्वाऽदिंत्यास्त्वग्वेत्त्वित्यां ह सयत्वायं ॥ अग्नेस्तुनू-रुसीत्यां । अग्नेर्वा एषा तुनूः । यदोषंधयः । वाचो विसर्जनुमित्यां । युदा हि प्रजा ओषंधीना-मुश्नन्तिं । अथु वाचुं विसृंजन्ते । देववीतये त्वा गृह्णामीत्यां ६ 41

TB 3.2.5.8

देवतांभिरेवैन्थ् समर्द्धयित ॥ अद्विरिस वानस्पृत्य इत्यांह । ग्रावांण-मेवैनंत् करोति । स इदं देवेभ्यों ह्व्यः सुशिमं शिमुष्वेत्यांह् शान्त्ये ॥ हविष्कृदेहीत्यांह । य एव देवानाः हिविष्कृतः । तान्, ह्वंयित । त्रिर्ह्वयित । त्रिषंत्या हि देवाः ॥ इषुमा वृदोर्जुमा वृदेत्यांह 42

TB 3.2.5.9

इषंमेवोर्जं यजंमाने दधाति । द्युमद्वंदत वयश् संघांतं जेष्मेत्यांह् भ्रातृंव्याभिभृत्यै ॥ मनोः श्रद्धादंवस्य यजंमानस्यासुर्घ्वी वाक् । यज्ञायुधेषु प्रविष्टाऽऽसीत् । तेऽसुरा यावंन्तो यज्ञायुधानांमुद्धदंता-मुपाशृंण्वन्त् । ते परांऽभवन्त् । तस्माथ् स्वानां मद्ध्येऽवसायं यजेत । यावंन्तोऽस्य भ्रातृंव्या यज्ञायुधानां-मुद्धदंता-मुपशृण्वन्तिं । ते परां भवन्ति । उच्चैः सुमाहंन्त्वा आंह् विजित्यै 43

TB 3.2.5.10

वृङ्क एषामिन्द्रियं वीर्यंम् । श्रेष्ठं एषां भवति ॥ वर्,ष वृंद्धमसि प्रतिं त्वा वर्,षवृंद्धं वेत्त्वित्यांह । वर्,षवृंद्धा वा ओषंधयः । वर्,षवृंद्धा इषीकाः समृद्ध्यै । यज्ञश्र रक्षाश्रस्यनु प्राविंशन्त । तान्यस्रा पशुभ्यों निरवादयन्त । तुषैरोषंधीभ्यः ॥ परापूतश्र रक्षः परापूता अरातय इत्यांह । रक्षंसामपंहत्यै 44

TB 3.2.5.11

रक्षंसां भागोऽसीत्यांह । तुषैरेव रक्षार्श्स निरवंदयते । अप उपस्पृशति मेद्ध्यत्वायं । वायुर्वो वि विनृत्तिवत्यांह । पुवित्रं वै वायुः । पुनात्येवैनान् । अन्तरिक्षादिव वा एते प्रस्कन्दन्ति । ये शूर्पीत् । देवो वंः सिवता हिरंण्यपाणिः प्रतिंगृह्णात्वित्यांह् प्रतिष्ठित्यै । हिवषोऽस्कन्दाय () । त्रिष्फुलीकेर्त्वा आंह । त्र्यांवृद्धि युज्ञः । अथों मेद्धयुत्वायं । 45

(द्वाभ्यामुत् पुनाति - रुश्मयों - नयन्त्यग्रें युज्ञ्पंतिं - युज्ञों - ऽदिंति - रस्केन्दाय - गृह्णामीत्यांह -वुदेत्यांहु - विजित्या - अपंहत्या - अस्केन्दाय त्रीणिं च) (A5)

3.2.6 अनुवाकं 6 - तण्डुलपेषणम्

TB 3.2.6.1

अवंधूतः रक्षोऽवंधूता अरांतय इत्यांह । रक्षंसामपंहत्यै । अदिंत्यास्त्वग्सीत्यांह । इयं वा अदिंतिः । अस्या एवैनृत् त्वचं करोति । प्रतिं त्वा पृथिवी वेत्त्वित्यांह प्रतिष्ठित्यै । पुरस्तांत् प्रतीचीनंग्रीव-मुत्तंरलोमोपंस्तृणाति मेद्ध्यत्वायं । तस्मांत् पुरस्तांत् प्रत्यञ्चः पृशवो मेध्मुपंतिष्ठन्ते । तस्मांत् प्रजा मृगं ग्राहुंकाः । युज्ञो देवेभ्यो निलायत 46

TB 3.2.6.2

कृष्णों रूपं कृत्वा । यत् कृष्णाजिने ह्विरंधिपिनष्टिं । यज्ञादेव तद् यज्ञं प्रयुंक्के । ह्विषोऽस्कंन्दाय ॥ द्यावांपृथिवी सहास्तांम् । ते शंम्यामात्रमेकमह्रव्येतार्श्व शम्यामात्रमेकमहं ॥ दिवः स्कंम्भिनिरंसि प्रति त्वा ऽदित्यास्त्वग्वेत्त्वित्यांह । द्यावांपृथिव्योर् वीत्यैं । धिषणांऽसि पर्वत्या प्रति त्वा दिवः स्कंम्भिनिर्वेत्त्वित्यांह । द्यावांपृथिव्योर् विधृत्यै । 47

TB 3.2.6.3

धिषणांऽसि पार्वतेयी प्रतिं त्वा पर्वतिर्वेत्त्वित्यांह । द्यावांपृथिव्योर्द्धृत्यें ॥ देवस्यं त्वा सिवतुः प्रस्तव इत्यांह प्रसूत्ये । अश्विनोंर बाहुभ्यामित्यांह । अश्विनौ हि देवानांमद्धर्यू आस्तांम् । पूष्णो हस्तांभ्यामित्यांह यत्यें । अधिवपामीत्यांह । यथादेवत-मेवैनानिधं वपति ॥ धान्यंमिस धिनुहि देवानित्यांह । एतस्य यजुंषो वीर्येण 48

TB 3.2.6.4

यावृदेकां देवतां कामयंते यावृदेकां । तावृदाहुंतिः प्रथते । न हि तदस्तिं । यत्तावंदेव स्यात् । यावंज्जुहोतिं ॥ प्राणायं त्वाऽपानाय त्वेत्यांह । प्राणानेव यजंमाने दधाति । दीर्घामनु प्रसितिमायुंषे धामित्यांह । आयुंरेवास्मिन् दधाति । अन्तरिक्षादिव वा एतानि प्रस्केन्दन्ति () । यानिं दृषदंः । देवो वंः सिवता हिरंण्यपाणिः प्रतिं गृह्णात्वित्यांह प्रतिष्ठित्यै । हिवषोऽस्केन्दाय ॥ असंम्वपन्ती पिर्श्षाणूनिं कुरुतादित्यांह मेद्ध्यत्वायं । 49

(निलांयत - विधृंत्यै - वीर्यंण - स्कन्दन्ति चृत्वारिं च) (A6)

3.2.7 अनुवाकं 7 - कपालोपधानम्

TB 3.2.7.1

धृष्टिरिस् ब्रह्मं युच्छेत्यांह् धृत्यैं ॥ अपांग्ने ऽग्निमामादं जिह् निष्क्रव्यादर्श सेधा देवयर्जं वहेत्यांह । य एवामात्क्रव्यात् । तमंपहत्यं । मेद्ध्येऽग्नौ कृपालुमुपंदधाति ॥ निर्दग्धर् रक्षो निर्दग्धा अरातय इत्यांह । रक्षार्शस्येव निर्दहिति । अग्निवत्युपंदधाति । अस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्द्धते । अङ्गार्मिध-वर्तयति 50

TB 3.2.7.2

अन्तरिक्ष एव ज्योतिर्द्धते । आदित्यमेवामुष्मिन् लोके ज्योतिर्द्धते । ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति । य एवं वेदं ॥ ध्रुवमिस पृथिवीं दृश्हेत्यांह । पृथिवीमेवैतेनं दृश्हित । ध्र्रमस्यन्तरिक्षं दृश्हेत्यांह । अन्तरिक्षमेवैतेनं दृश्हित । ध्रुणमिस् दिवं दृश्हेत्यांह । दिवंमेवैतेनं दृश्हित 51

TB 3.2.7.3

धर्मासि दिशों दश्हेत्यांह । दिशं एवैतेनं दश्हित । इमानेवैतैर् लोकान् दर्हित । दश्हेन्तेऽस्मा

इमे लोकाः प्रजयां पुशुभिः । य एवं वेदं ॥ त्रीण्यग्रें कृपालान्युपंदधाति । त्रयं इमे लोकाः । एषां लोकानामार्स्ये । एकमग्रें कृपालुमुपंदधाति । एकं वा अग्रें कृपालुं पुरुषस्य सुभंवंति 52

TB 3.2.7.4

अथ द्वे । अथ त्रीणि । अथं चृत्वारिं । अथाष्टौ । तस्मांदुष्टाकंपालुं पुरुंषस्य शिरः । यदेवं कृपालांन्युप दर्धाति । युज्ञो वै प्रजापंतिः । युज्ञमेव प्रजापंतिः सःस्कंरोति । आत्मानंमेव तथ् सःस्कंरोति । तः सःस्कृंतमात्मानंम् 53

TB 3.2.7.5

अमुष्मिंन् लोकेऽनुपरैति ॥ यदुष्टानुंप दर्धाति । गायत्रिया तथ् संमितम् । यन्नवं । त्रिवृता तत् । यद् दर्श । विराजा तत् । यदेकांदश । त्रिष्टुभा तत् । यद्वादंश 54

TB 3.2.7.6

जगंत्या तत् । छन्दंः संमितानि स उपदर्धत् कृपालानि । इमान् लोकानंनुपूर्वं दिशो विधृत्यै दृश्हित । अथायुंः प्राणान् प्रजां पुशून्, यजमाने द्धाति । सुजातानंस्मा अभितो बहुलान् करोति ॥ चितः स्थेत्यांह । यथा युजुरेवैतत् ॥ भृगूंणामङ्गिरसां तपंसा तप्यद्धमित्यांह । देवतांना-मेवैनांनि तपंसा तपति । तानि ततः सश्स्थिते () । यानि घर्मे कृपालान् युपचिन्वन्ति वेधस् इति चतुंष्पदयुर्चा विमुंञ्चति । चतुंष्पादः पुशवंः । पुशुष्वेवोपरिष्टात् प्रतितिष्ठति । 55

(वर्त्यति - दिवंमेवैतेनं दृश्हित - सम्भवंति - तश् सश्स्कृतमात्मानं - द्वादंश - सश्स्थिते त्रीणि च) (A7)

3.2.8 अनुवाकं 8 - पुरोडाशानिष्पादनम् TB 3.2.8.1 देवस्यं त्वा सिवतुः प्रस्व इत्यां प्रसूत्ये । अश्विनौर् बाहुभ्यामित्यां । अश्विनौ हि देवानांमद्भर्यू आस्तांम् । पूष्णो हस्तांभ्यामित्यां यत्यै । सम्वंपामीत्यां । यथा देवतमेवैनांनि सम्वंपति ॥ समापो अद्भिरंग्मत समोषंधयो रसेनेत्यां । आपो वा ओषंधीर्-जिन्वन्ति । ओषंधयोऽपो जिन्वन्ति । अन्या वा एतासांमन्या जिन्वन्ति 56

TB 3.2.8.2

तस्मदिवमांह । सः रेवतीर्-जगंतीभिर्-मधुंमतीर्-मधुंमतीभिः सृज्यद्धमित्यांह । आपो वै रेवतीः । प्रावो जगंतीः । ओषंधयो मधुंमतीः । आप ओषंधीः प्रात् । तानेवास्मां एक्धा सः सृज्यं । मधुंमतः करोति । अद्भ्यः परि प्रजांताः स्थ समुद्धिः पृंच्यद्धमितिं प्रयाप्नांवयित । यथा सुवृष्ट इमामंत्र विसृत्यं 57

TB 3.2.8.3

आप् ओषंधीर्म्हयंन्ति । ताृह्गेव तत् ॥ जनंयत्यै त्वा सम्यौमीत्यांह । प्रजा एवैतेनं दाधार । अग्नयं त्वाऽग्नीषोमांभ्यामित्यांह् व्यावृत्त्यै । मुखस्य शिरोऽसीत्यांह । यज्ञो वै मुखः । तस्यैतच्छिरंः । यत् पुरोडाशंः । तस्मादेवमांह 58

TB 3.2.8.4

घुर्मोऽसि विश्वायुरित्यां । विश्वमेवायुर् यजमाने द्याति । उरु प्रथस्वोरु तं युरूपंतिः प्रथतामित्यां । यजमानमेव प्रजयां पृशुभिः प्रथयति । त्वचं गृह्णीष्वेत्यां । सर्वमेवैन स्तां करोति । अथाप आनीय परि मार्ष्टि । मार्स एव तत् त्वचं द्याति । तस्मौत् त्वचा मार्सं छन्नम् ॥ घुर्मो वा एषोऽशौन्तः 59

TB 3.2.8.5

अर्द्धमासेंऽर्द्धमासे प्रवृंज्यते । यत् पुंरोडार्शः । स ईंश्वरो यर्जमानः शुचा प्रदर्हः । पर्यप्रि करोति ।

पुशुमेवैनमकः । शान्त्या अप्रदाहाय । त्रिः पर्यग्नि करोति । त्र्यांवृद्धि युज्ञः । अथो रक्षंसामपंहत्यै ॥ अन्तरितर् रक्षोऽन्तरिता अरातय इत्यांह 60

TB 3.2.8.6

रक्षंसा-मुन्तर् हिंत्यै । पुरो़ डाशुं वा अधिश्रितर् रक्षार्शंस्यिजघारसन्न् । दिवि नाको नामाग्नी रंक्षोहा । स एवास्माद्-रक्षार्श्स्यपांहन्न् । देवस्त्वां सिवता श्रंपयत्वित्यांह । सिवितृप्रंसूत एवैनर्शं श्रपयित । वर् षिष्ठे अधि नाक इत्यांह । रक्षंसामपंहत्यै । अग्निस्ते तन्नुवं माऽतिं धागित्याहानंतिदाहाय । अग्ने हुव्यर्श्वरंक्षस्वेत्यांहु गुप्त्यें 61

TB 3.2.8.7

अविंदहन्तः श्रपयतेति वाचं विसृंजते । युज्ञमेव ह्वीश्ष्यंभि-व्याहृत्य प्रतंत्रते । पुरोरुचमविंदाहाय शृत्ये करोति ॥ मस्तिष्को वै पुरोडाशः । तं यन्नाभिंवासयेत् । आविर्मस्तिष्कः स्यात् । अभिवांसयित । तस्माद्-गृहां मस्तिष्कः । भस्मंनाऽभि वांसयित । तस्मान् माश्सेनास्थिं छन्नम् 62

TB 3.2.8.8

वेदेनाभि वांसयित । तस्मात् केशैः शिरंः छन्नम् । अखंलितभावुको भवित । य एवं वेदं ॥ पृशोर्वे प्रतिमा पुरोडाशंः । स नायजुष्कं-मिभवास्यः । वृथेव स्यात् । ईश्वरा यजमानस्य पृशवः प्रमेतोः ॥ सं ब्रह्मणा पृच्यस्वेत्याह । प्राणा वै ब्रह्मं 63

TB 3.2.8.9

प्राणाः पुरावः । प्राणैरेव पुरान्थ् संपृणिक्ति । न प्रमायुंका भवन्ति । यजमानो वै पुरोडाराः । प्रजा पुरावः पुरोषम् । यदेवमंभि वासयंति । यजमानमेव प्रजयां पुराभिः समर्द्धयित ॥ देवा वै ह्विर् भृत्वाऽब्रुंवन्न् । कस्मिन्निदं म्रंक्ष्यामह् इति । सौंऽग्निरंब्रवीत् 64

TB 3.2.8.10

मियं तुनूः संनिधंद्धम् । अहं वस्तं जनियष्यामि । यस्मिन् मृक्ष्यद्ध् इति । ते देवा अग्नौ तुनूः सं न्यंद्धत । तस्मादाहुः । अग्निः सर्वा देवता इति । सोऽङ्गारेणापः । अभ्यंपातयत् । ततं एकृतोऽजायत । स द्वितीयमभ्यंपातयत् 65

TB 3.2.8.11

ततों द्वितोऽजायत । स तृतीयं-मभ्यंपातयत् । ततं-स्त्रितोऽजायत । यदुद्ध्योऽजांयन्त । तदाप्यानांमाप्यत्वम् । यदात्मभ्यो ऽजांयन्त । तदात्म्यानां-मात्म्यत्वम् ॥ ते देवा आप्येष्वंमृजत । आप्या अंमृजत् सूर्याभ्युदिते । सूर्याभ्युदितः सूर्याभिनिमुक्ते 66

TB 3.2.8.12

सूर्याभिनिमुक्तः कुनुखिनिं । कुनुखी श्यावदंति । श्यावदंत्रग्रदिधिषौ । अग्रदिधिषुः पंरिवित्ते । परिवित्तो वीर्हणिं । वीर्हा ब्रह्महणिं । तद्वंह्महणुं नात्यंच्यवत । अन्तुर्वेदि निनंयत्यवंरुद्ध्यै । उल्मुंकेनाभि गृह्णिति शृतत्वायं । शृतकांमा इव हि देवाः () । 67

(अन्या जिन्वन्-त्यनुविसृत्यै-वमा-हाशान्त-आह्-गुर्ह्यै-छन्नं - ब्रह्मां-ब्रवीद्-द्वितीयंम्भ्यंपातयथ्-सूर्याभिनिम्नुक्ते-देवाः) (A8)

3.2.9 अनुवाकं 9 - वेदिकरणम्

TB 3.2.9.1

देवस्यं त्वा सिवतुः प्रंसव इति स्पयमादंते प्रसूत्यै । अधिनौर्-बाहुभ्यामित्यांह । अधिनौ हि देवानांमद्भृयूं आस्तांम् । पूष्णो हस्तांभ्यामित्यांह् यत्यै ॥ आदंदु इन्द्रंस्य बाहुरंसि दक्षिण इत्यांह । इन्द्रियमेव यर्जमाने दधाति । सहस्रंभृष्टिः शततेजा इत्यांह । रूपमेवास्यैतन्-मंहिमानं व्याचेष्टे ॥ वायुरंसि तिग्मतेजा इत्याह । तेजो वै वायुः 68

TB 3.2.9.2

तेजं एवास्मिन् द्धाति ॥ विषाद्वै नामांसुर आंसीत् । सोंऽबिभेत् । यज्ञेनं मा देवा अभिभंविष्यन्तीतिं । स पृंथिवीम्भ्यंवमीत् । सा ऽमेद्भ्या ऽभवत् । अथो यदिन्द्रों वृत्रमहन्नं । तस्य लोहितं पृथिवीम् व्यंधावत् । सा ऽमेद्भ्या ऽभवत् । पृथिवि देवयज्ञनीत्यांह 69

TB 3.2.9.3

मेद्ध्यांमेवैनां देवयर्जनीं करोति । ओषंद्ध्यास्ते मूलं मा हिश्सिष्मित्यांह । ओषंधीना-मिहर्श्सायै ॥ व्रजं गंच्छ गोस्थानमित्यांह । छन्दार्श्से वै व्रजो गोस्थानं । छन्दार्श्से वृजं गोस्थानं करोति ॥ वर्ष्पंतु ते द्यौरित्यांह । वृष्टिवें द्यौः । वृष्टिमेवावंरुन्धे ॥ ब्रधान देव सवितः पर्मस्यां परावतीत्यांह 70

TB 3.2.9.4

द्वौ वाव पुरुंषौ । यं चैव द्वेष्टिं । यश्चैनं द्वेष्टिं । तावुभौ बंद्भाति पर्मस्यां परावतिं शतेन पाशैः । योऽस्मान् द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्मस्तमतो मा मौगित्याहानिंमुक्तयै ॥ अररुर्वे नामांसुर आंसीत् । स पृंथिव्यामुपंसुप्तोऽशयत् । तं देवा अपंहतोऽररुः पृथिव्या इतिं पृथिव्या अपांघ्नन् । भ्रातृंव्यो वा अररुः । अपंहतोऽररुः पृथिव्या इति यदाहं 71

TB 3.2.9.5

भ्रातृंव्यमेव पृंथिव्या अपंहन्ति । तंऽमन्यन्त । दिवं वा अयमितः पंतिष्यतीतिं । तम्ररुंस्ते दिवं मा स्कानितिं दिवः पर्यबाधन्त । भ्रातृंव्यो वा अरुरुंः । अरुरुंस्ते दिवं मा स्कानिति यदाहं । भ्रातृंव्यमेव दिवः परिंबाधते । स्तम्ब यजुर्, हंरति । पृथिव्या एव भ्रातृंव्य-मपंहन्ति । द्वितीयशंहरति 72

TB 3.2.9.6

अन्तरिक्षादेवैन्-मपंहन्ति । तृतीयर्थं हरति । दिव एवैन्-मपंहन्ति । तूष्णीं चंतुर्थंश् हंरति । अपंरिमितादेवैन्-मपंहन्ति ॥ असुंराणां वा इयमग्रं आसीत् । यावदासीनः परा पश्यंति । तावंद्-देवानीम् । ते देवा अंब्रुवन्न् । अस्त्वेव नोऽस्यामपीतिं 73

TB 3.2.9.7

क्यंत्रो दास्यथेति । यावंथ्स्वयं पीरगृह्णीथेति । ते वसंवस्त्वेति दक्षिणतः पर्यगृह्णत्र । रुद्रास्त्वेति पश्चात् । आदित्या-स्त्वेत्युंत्तरृतः । तेऽग्निना प्राञ्चोऽजयन्न । वसुंभिर् दक्षिणा । रुद्रैः प्रत्यर्ञ्चः । आदित्यैरुदंञ्चः । यस्यैवं विदुषो वेदिं परि गृह्णन्ति 74

TB 3.2.9.8

भवंत्यात्मनां । परांऽस्य भ्रातृंव्यो भवति ॥ देवस्यं सिवृतुः सव इत्यांह प्रसूँत्यै । कर्म कृण्वन्ति वेधस् इत्यांह । इषितः हि कर्म क्रियते । पृथिव्यै मेद्ध्यं चामेद्ध्यं च व्युदंक्रामताम् । प्राचीनं- मुदीचीनं मेद्ध्यम् । प्रतीचीनं दक्षिणा ऽमेद्ध्यम् । प्राचीमुदीचीं प्रवृणां करोति । मेद्ध्यांमेवैनं देवयर्जनीं करोति 75

TB 3.2.9.9

प्राञ्चौ वेद्यश्च सावुन्नयति । आहुवनीयंस्य परिगृहीत्यै । प्रतीची श्रोणी । गार्,हंपत्यस्य परिगृहीत्यै । अथो मिथुनत्वायं । उद्धंन्ति । यदेवास्यां अमेद्ध्यम् । तद्पंहन्ति । उद्धंन्ति । तस्मादोषंधयः पर्राभवन्ति 76

TB 3.2.9.10

मूलंं छिनति । भ्रातृंव्यस्यैव मूलंं छिनति । मूलुं वा अंतितिष्टद्-रक्षाश्स्यनूत् पिंपते । यद्धस्तेन

छिन्द्यात् । कुनुखिनीः प्रजाः स्युः । स्पयेनं छिनत्ति । वज्रो वै स्पयः । वज्रेणैव यज्ञाद्-रक्षार्स्यपंहन्ति । पितृदेवृत्या ऽतिंखाता । इयंतीं खनति 77

TB 3.2.9.11

प्रजापंतिना यज्ञमुखेन संमिताम् ॥ वेदिंदेंवेभ्यो निलायत । तां चंतुरङ्गुले ऽन्वंविन्दन्न् । तस्माँचतुरङ्गुलं खेयां । चतुरङ्गुलं खंनति । चतुरङ्गुले ह्योषंधयः प्रतितिष्ठंन्ति । आप्रंतिष्ठाये खनति । यजमानमेव प्रंतिष्ठां गंमयति । दुक्षिणतो वर्,षीयसीं करोति । देवयर्जनस्यैव रूपमंकः 78

TB 3.2.9.12

पुरीषवतीं करोति । प्रजा वै प्शवः पुरीषम् । प्रजयैवैनं प्शुभिः पुरीषवन्तं करोति । उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति । एतावंती वै पृथिवी । यावंती वेदिः । तस्यां एतावंत एव भ्रातृंव्यं निर्भज्यं । आत्मन उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति । ऋत-मंस्यृत्सदंन-मस्यृत्श्रीर्सीत्यांह । यथा यजुरेवै तत् । 79

TB 3.2.9.13

ऋूरिमंव वा एतत् करोति । यद्वेदिं करोति । धा असि स्वधा असीतिं योयुप्यते शान्त्यै । उर्वी चासि वस्वी चासीत्यांह । उर्वीमेवैनां वस्वीं करोति । पुरा ऋूरस्यं विसृपो विरिफ्शिन्नित्यांह मेद्ध्यत्वायं । उदादायं पृथिवीं जीरदांनुर्यामैरंयं चन्द्रमंसि स्वधाभिरित्यांह । यदेवास्यां अमेद्ध्यम् । तद्पहत्यं । मेद्ध्यां देव्यर्जनीं कृत्वा 80

TB 3.2.9.14

यद्दश्चन्द्रमंसि मेद्धर्यम् । तद्स्यामेरंयति । तां धीरांसो अनुदृश्यं यजन्त इत्याहानुंख्यात्यै ।। प्रोक्षंणीरासांदय । इद्ध्माब्रु,हि-रुपंसादय । स्रुवं च स्नुचंश्च संमृंहि । पत्नीर् संनहा । आज्येनोदेहीत्यांहानुपूर्वतांयै । प्रोक्षंणीरासांदयति । आपो वै रंक्षोघ्नीः 81

TB 3.2.9.15

रक्षंसामपंहत्यै । स्प्यस्य वर्त्मन्ंथ्-सादयित । युज्ञस्य सन्तंत्यै । उवाच् हासिंतो दैवुलः । एतावंतीर्वा अमुष्मिंन् लोक आपं आसन्न् । यावंतीः प्रोक्षंणीरितिं । तस्मांद् बृह्वीरासाद्याः । स्प्यमुदस्यन्न् । यं द्विष्यात्तं ध्यांयेत् । शुचैवैनं-मर्पयित () । 82

(वै वायु - रांह - परावतीत्याहा - हं - द्वितीय ई हर् - तीतिं - परिगृह्णन्तिं - देवयर्जनीं करोति - भवन्ति - खनत्य - क - रेतत् - कृत्वा - रंक्षोघ्नी - रंपयिति) (A9)

3.2.10 अनुवाकं 10 - इध्माबर्हिः सादनम्

TB 3.2.10.1

वज्रो वै स्पयः । यदुन्वञ्चं धारयते । वज्जेंऽद्धर्युः क्षंण्वीत । पुरस्तांत् तिर्यञ्चं धारयति । वज्रो वै स्पयः । वज्जेणैव यज्ञस्यं दक्षिणृतो रक्षाश्रस्यपंहन्ति । अग्निभ्यां प्राचंश्च प्रतीचंश्च । स्पयेनोदींचश्चा- धराचंश्च । स्पयेन वा एष वज्जेणास्यै पाप्मानं भ्रातृंव्य-मपुहत्यं । उत्करेऽधि प्रवृंश्चिति 83

TB 3.2.10.2

यथोपधार्य वृश्चन्त्यवम् । हस्ताववं नेनिक्ते । आत्मानंमेव पंवयते । स्पयं प्रक्षांलयति मेद्ध्यत्वायं । अथो पाप्मनं एव भ्रातृंव्यस्य न्यङ्गं छिनित्ते ॥ इद्ध्मा-बुर्,हि-रुपंसादयति युक्त्यै । यइस्यं मिथुन्त्वायं । अथो पुरोरुचंमेवैतां दंधाति । उत्तरस्य कर्मणोऽनुंख्यात्यै । न पुरस्तांत् प्रत्यगुपंसादयेत् 84

TB 3.2.10.3

यत् पुरस्तौत् प्रत्य-गुंपसाद्यैत् । अन्यत्रांहुतिपृथादिद्ध्मं प्रतिपादयेत् । प्रजा वै <u>बर्</u>द्हिः । अपंराद्भुयाद्-<u>बर्</u>द्हिषां प्रजानां प्रजनंनम् । पृश्चात्-प्रागुपंसादयित । आहुतिपृथेनेद्ध्मं प्रतिपादयित

। सुप्रंत्येव बुरु.हिषां प्रजानां प्रजनंनुमुपैति । दक्षिणिमुद्ध्मम् । उत्तरं बुरु.हिः । आत्मा वा इद्ध्मः () । प्रजा बुरु.हिः । प्रजा ह्यांत्मन् उत्तरतरा तीर्थे । ततो मेधंमुपनीयं । यथा देवतमेवैनत्-प्रतिष्ठापयति । प्रतितिष्ठति प्रजयां पशुभिर् यर्जमानः । 85

(वृश्चति - साद्ये - दिद्ध्मः पर्ञ्च च) (A10)

Prapaataka korvai with starting Words of 1 to 10 Anuvaakams:-(तृतीयंस्यां - देवस्यांश्वपुर्,शुं यो वै - पूर्वेद्यः - कर्मणे वा - मिन्द्रो वृत्रमंहन्थ् सोऽपो - ऽवंधूतं -धृष्टिर् - देवस्येत्यांह सम्वंपामि - देवस्य स्पयमादंदे - वज्रो वै स्पयो दशं)

korvai with starting Words of 1, 11, 21 Series of Dasinis:-(तृतीर्यस्यां - युक्स्यानंतिरेकाय - पुवित्रंवत्य - ध्वुर्युं चां - धिषवंणमस्य - न्तरिक्ष एव -रक्षंसामुन्तर्,हिंत्यै - द्वौ वाव पुरुंषो - यदुदश्चन्द्रमंसि मेद्भयुं पञ्चाशीतिः)

first and last Word 3rd Ashtakam 2nd Prapaatakam:-(तृतीयंस्यां - यर्जमानः)

॥ हरिं: 🕉 ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः ॥

3.3 तृतीयाष्ट्रके तृतीय प्रपाठकः - दर्.शपूर्णमासेष्टिब्राह्मणम्

3.3.1 अनुवाकं 1 - ख्रुख्संमार्गः

TB 3.3.1.1

प्रत्युष्टश्च रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्यांह् । रक्षंसा-मपंहत्यै । अग्नेर्वस्तेजिष्ठेन् तेजंसा निष्टंपामीत्यांह मेद्भ्यत्वायं । स्रुचः संमाधिं । स्रुवमग्ने । पुमार्श्व समेवाभ्यः सश्वयंति मिथुन्त्वायं । अथं जुहूम् । अथोपभृतम् । अथं ध्रुवाम् । असौ वै जुहूः 1

TB 3.3.1.2

अन्तरिक्षमुप्भृत् । पृथिवी ध्रुवा । इमे वै लोकाः स्रुचेः । वृष्टिः समांर्जनानि । वृष्टिर्वा इमान् ॅलोकानंतुपूर्वं केल्पयति । ते तर्तः क्रृक्षाः समेधन्ते । समेधन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजयां पुशुभिः । य एवं वेदे ॥ यदिं कामयेत् वर्,षुंकः पुर्जन्यः स्यादितिं । अग्रुतः संमृज्यात् 2

TB 3.3.1.3

वृष्टिंमेव नियंच्छति । अवाचीनांग्रा हि वृष्टिः । यदिं कामयेतावंर्.षुकः स्यादितिं । मूल्रतः संमृंज्यात् । वृष्टिंमेवोद्यंच्छति । तदु वा आंहुः । अग्रत एवोपरिंष्टाथ् संमृंज्यात् । मूल्रतोऽधस्तांत् । तदंनुपूर्वं कल्पते । वर्.षुंको भवतीतिं । 3

TB 3.3.1.4

प्राचीमभ्याकारम् । अग्रैरन्तर्तः । एविमेव ह्यन्नेमुद्यते । अथो अग्राद्वा ओषंधीनामूर्जं प्रजा उपंजीवन्ति । ऊर्ज एवा-न्नाद्यस्यावंरुद्ध्ये । अधस्तात् प्रतीचीम् । दण्डमुत्तम्तः । मूलेन् मूलं प्रतिष्ठित्ये । तस्मादरुत्नौ प्राञ्च्युपरिष्टाल् लोमानि । प्रत्यञ्च्यधस्तात् 4

TB 3.3.1.5

सुग्ध्येषा ॥ प्राणो वै सुवः । जुहूर्दक्षिणो हस्तः । उपभृथ्सव्यः । आत्मा ध्रुवा । अन्नरं समांर्जनानि । मुख्तो वै प्राणोऽपानो भूत्वा । आत्मानमन्नं प्रविश्यं । बाह्यतस्तुनवरं शुभयति । तस्माथ सुवमेवाग्रे संमाधि () ॥ मुख्तो हि प्राणोऽपानो भूत्वा । आत्मानमन्नं-माविशतिं । तौ प्राणापानौ । अव्यर्द्धकः प्राणापानाभ्यां भवति । य एवं वेदं । 5

(जुहुर् - मृंज्याद् - भवतीतिं - प्रत्यञ्च्युधस्तींन् - मार्ष्टि पञ्चं च) (A1)

3.3.2 अनुवाकं 2 - सम्मार्जनानामग्नौ प्रहरणम्

TB 3.3.2.1

दिवः शिल्पमवंततम् । पृथिव्याः कुकुभिं श्रितम् । तेनं वयः सहस्रंवल्.शेन । सपत्नं नाशयामसि स्वाहेतिं सुरूसमांर्जनान्यग्नौ प्रहंरति । आपो वै दुर्भाः । रूपमेवैषांमेतन् मंहिमानं व्याचेष्टे ॥ अनुष्टुभूर्चा । आनुष्टुभः प्रजापंतिः । प्राजापत्यो वेदः । वेदस्याग्रः सुरूसमांर्जनानि 6

TB 3.3.2.2

स्वेनैवैनांनि छन्दंसा । स्वयां देवतंया समर्द्धयति । अथो ऋग्वाव योषां । दुर्भो वृषां । तन्मिंथुनम् । मिथुनमेवास्य तद्-यज्ञे करोति प्रजनंनाय । प्रजायते प्रजयां प्रशुभिर्-यजमानः ॥ तान्येके वृथैवापांस्यन्ति । तत्तथा न कांर्यम् । आरंब्धस्य युज्ञियंस्य कर्मणः स विंदोहः 7

TB 3.3.2.3

यद्येनानि प्रावोऽभितिष्ठेयुः । न तत् प्राुभ्यः कम् । अद्भिर्मार्-जयित्वोत्करे न्यंस्येत् । यद्वै यित्र्यंस्य कर्मणोऽन्यत्राहुंतीभ्यः सन्तिष्ठंते । उत्करो वाव तस्यं प्रतिष्ठा । एताः हि तस्मै प्रतिष्ठां देवाः समभंरन्न् । यदुद्भिर्मार्जयंति । तेनं शान्तम् । यदुंत्करे न्यस्यति । प्रतिष्ठामेवैनांनि तद्ग्मियति 8

TB 3.3.2.4

प्रतितिष्ठति प्रजयां प्रशुभिर्यजमानः ॥ अथौं स्तम्बस्य वा एतद्-रूपम् । यथ् स्रुंख्समांर्जनानि । स्तम्ब्राो वा ओषंधयः । तासां जरत्कक्षे प्रावो न रमन्ते । अप्रियो ह्येषां जरत्कक्षः । यावंदप्रियो ह् वै जंरत्कक्षः पंशूनाम् । तावंदप्रियः पशूनां भवति । यस्यैतान्यन्यत्राग्नेर्-द्धंति । नृवदाव्यांसु वा ओषंधीषु पृशवो रमन्ते 9

TB 3.3.2.5

न्वद्वो ह्यंषां प्रियः । यावंत्प्रियो हु वै नंवद्वः पंशूनाम् । तावंत्प्रियः पशूनां भंवति । यस्यैतान्युग्गौ प्रहरंन्ति । तस्मांदेतान्युग्गावेव प्रहरेत् । यत्रस्मिन्ध्-संमृज्यात् । पृशूनां धृत्यैं ॥ यो भूतानामधिपतिः । रुद्रस्तंन्तिचरो वृषां । पृशूनस्माकं मा हिश्सीः () । एतदंस्तु हुतं तव स्वाहेत्यंग्नि सुमांर्जनान्युग्नौ प्रहरित । एषा वा एतेषां योनिः । एषा प्रतिष्ठा । स्वामेवैनांनि योनिम् । स्वां प्रतिष्ठां गंमयति । प्रतितिष्ठति प्रजयां पृशुभिर्यजमानः । 10

(वेदस्याग्रर्थं सुख्सुमांर्जनानि - विदोहो - गंमयति - पुशवो रमन्ते - हिश्सीः षद्वं) (A2)

3.3.3 अनुवाकं 3 - पत्नीसंनहनम्

TB 3.3.3.1

अयंज्ञो वा एषः । योऽपत्नीकः । न प्रजाः प्रजायेरन्न् । पत्यन्वांस्ते । युज्ञमेवाकः । प्रजानां प्रजानाय । यत् तिष्ठंन्ती सुनंद्येत । प्रियं ज्ञातिः रुन्ध्यात् । आसीना संनंद्यते । आसीना द्येषा वीर्यं करोतिं 11

TB 3.3.3.2

यत् पृश्चात्-प्राच्यन्वासीत । अनयां समदं द्धीत । देवानां पत्निया समदं द्धीत । देशाँद्-दक्षिणत उदी्च्यन्वांस्ते । आत्मनों गोपी्थायं ॥ आशासांना सौमनुसमित्यांह । मेद्ध्यांमेवैनां

केवंलीं कृत्वा । आशिषा समर्द्धयति । अग्नेरर्त्तंत्रता भूत्वा संनंह्ये सुकृताय कमित्यांह । एतद्वै पत्नियै व्रतोपनयंनम् 12

TB 3.3.3.3

ते<u>नै</u>वैनां व्रृतमुपंनयति । तस्मांदाहुः । यश्चैवं वेद् यश्चन । योक्रमेव युते । यम्नवास्ते । तस्यामुष्मिन् लोके भंवतीति योक्रण । यद् योक्रम् । स योगः । यदास्ते । स क्षेमः 13

TB 3.3.3.4

योगक्षेमस्य क्रुप्त्ये ॥ युक्तं क्रियाता आशीः कामें युज्याता इति । आशिषः समृद्ध्ये । ग्रन्थिं ग्रंश्नाति । आशिषं एवास्यां परिंगृह्णाति । पुमान्, वै ग्रन्थिः । स्त्री पत्नीं । तन् मिंथुनम् । मिथुनमेवास्य तद्-यज्ञे करोति प्रजनंनाय । प्रजायते प्रजयां प्राभिर् यजंमानः 14

TB 3.3.3.5

अथो अर्द्धो वा एष आत्मनः । यत् पत्नीं । युज्ञस्य धृत्या अशिथिलंभावाय ॥ सुप्रजसंस्त्वा वयः सुपत्नीरुपंसेदिमेत्यांह । युज्ञमेव तन् मिथुनी करोति । ऊनेऽतिरिक्तं धीयाता इति प्रजात्यै ॥ मृहीनां पयोऽस्योषंधीनाः रस् इत्यांह । रूपमेवास्यै-तन्महिमानं व्याचेष्ठे । तस्य तेऽक्षीयमाणस्य निर्वपामि देवयुज्याया इत्यांह । आशिषंमेवैतामाशांस्ते () । 15

(करोतिं - व्रतोपनयंनं - क्षेमों - यर्जमानः - शास्ते) (A3)

3.3.4 अनुवाकं 4 - आज्योत्पवनम्

TB 3.3.4.1

घृतं च वै मधुं च प्रजापंतिरासीत् । यतो मद्धांसीत् । ततः प्रजा अंसृजत । तस्मान् मधुंषि प्रजननिमवास्ति । तस्मान् मधुंषा न प्रचरन्ति । यातयांम् हि । आज्येन् प्रचरन्ति । युज्ञो वा

आज्यंम् । युज्ञेनैव युज्ञं प्रचंरन्त्ययातयामत्वाय । पत्यवेक्षते 16

TB 3.3.4.2

मिथुनत्वाय प्रजांत्यै । यद्वै पत्नी युर्स्यं करोति । मिथुनं तत् । अथो पत्निया एवैष युर्स्यांन्वारम्भोऽनंवच्छित्त्यै ॥ अमेद्भयं वा एतत् करोति । यत् पत्यवेक्षते । गार् हंपत्ये ऽधिश्रयति मेद्भयत्वायं । आहुवनीयं-मुभ्युद्वंवति । युर्स्य सन्तत्यै । तेजोऽसि तेजोऽनु प्रेहीत्यांह 17

TB 3.3.4.3

तेजो वा अग्निः । तेज आज्यंम् । तेजंसैव तेजः समंर्द्धयित । अग्निस्ते तेजो मा विनैदित्याहाहिश्सायै । स्पयस्य वर्त्मन्थ्सादयित । युज्ञस्य सन्तंत्यै । अग्नेर्जिद्धाऽसिं सुभूर्देवानामित्यांह । यथा युजुरेवैतत् । धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो यजुषेयजुषे भ्वेत्यांह । आशिषंभेवैतामाशांस्ते । 18

TB 3.3.4.4

तद्वा अतः पिवत्राभ्यामेवोत् पुंनाति । यजंमानो वा आज्यंम् । प्राणापानौ पिवत्रे । यजंमान एव प्राणापानौ दंधाति । पुनराहारंम् । एविमवि हि प्राणापानौ सचरंतः । शुक्रमंसि ज्योतिरिसि तेजोऽसीत्यांह । रूपमेवास्यै तन् मंहिमानं व्याचेष्टे । त्रिर्यजुषा । त्रयं हुमे लोकाः 19

TB 3.3.4.5

एषां लोकानामार्त्यं । त्रिः । त्र्यांवृद्धि युज्ञः । अथो मेद्ध्यत्वायं । अथाज्यंवतीभ्यामुपः । रूपमेवासांमेतद्-वर्णं दधाति । अपि वा उताहुंः । यथां हु वै योषां सुवर्णश् हिरंण्यं पेशुलं बिभ्रंती रूपाण्यास्ते । एवमेता एतर् हीतिं । आपो वै सर्वा देवताः 20

TB 3.3.4.6

एषा हि विश्वेषां देवानां तुनूः । यदाज्यम् ॥ तत्रोभयोर्मीमाश्सा । जामि स्यात् । यद्-यजुषाऽऽज्यं

यजुंषाऽप उत्पुनीयात् । छन्दंसाऽप उत्पुंनात्यजांमित्वाय । अथों मिथुन्त्वायं । सावित्रियर्चा । सवितृप्रंसूतं मे कर्मासदितिं । सवितृप्रंसूतमेवास्य कर्म भवति () । पच्छो गांयत्रिया त्रिः षमृद्धत्वायं । अद्भिरेवौषंधीः संनंयति । ओषंधीभिः पुशून् । पुशुभिर्यजंमानम् । शुक्रं त्वां शुक्रायां ज्योतिंस्त्वा ज्योतिंष्युर्चिस्त्वा ऽर्चिषीत्यांह सर्वृत्वायं । पर्याप्त्या अनंन्तरायाय । 21

(ईक्षुत- आहु-शाुस्ते-लोका - देवतां - भवति षद्वं) (A4)

3.3.5 अनुवाकं 5 - आज्यग्रहणम्

TB 3.3.5.1

देवासुराः सम्यंता आसन्न । स एतिमन्द्र आज्यंस्यावकाश-मंपश्यत् । तेनावैक्षत । ततो देवा अभवन्न । पराऽसुराः । य एवं विद्वानाज्यं-मुवेक्षते । भवंत्यात्मनां । परांऽस्य भ्रातृंव्यो भवति । ब्रह्मवादिनो वदन्ति । यदाज्येनान्यानि ह्वीश्ष्यं-भिघारयंति 22

TB 3.3.5.2

अथ् केनाज्यमितिं । सृत्येनेतिं ब्रूयात् । चक्षुर्वे सृत्यम् । सृत्येनैवैनंद-भिघारयति । ईश्वरो वा एषौऽन्धो भवितोः । यश्वश्रुषा ऽऽज्यंमवेक्षंते । निमील्यावेक्षेत । दाधारात्मञ्चक्षुः । अभ्याज्यं घारयति ॥ आज्यं गृह्णाति 23

TB 3.3.5.3

छन्दार्शस् वा आज्यंम् । छन्दार्शस्येव प्रीणाति । चतुर्जुह्वां गृंह्वाति । चतुंष्पादः प्रावंः । प्रशूनेवावंरुन्धे । अष्टावुंप्भृतिं । अष्टाक्षंरा गायत्री । गायत्रः प्राणः । प्राणमेव प्रशुषुं द्धाति । चतुर्द्भुवायाम् 24

TB 3.3.5.4

चतुंष्पादः प्रावंः । प्रशुष्वे-वोपिरष्टात्-प्रतितिष्ठति । यजमानदेवत्यां वै जुहूः । भ्रातृव्यदेवत्योपभृत् । चतुर्जुह्वां गृह्वन्भयो गृह्णीयात् । अष्टावुंपभृतिं गृह्णन् कनीयः । यजमानायैव भ्रातृंव्यमुपंस्तिं करोति ।।गौर्वे सुर्चः । चतुर्जुह्वां गृह्णाति । तस्माचतुंष्पदी 25

TB 3.3.5.5

अष्टावुंपभृतिं । तस्मांद्रष्टाशंफा । चृतुर्द्धुवायांम् । तस्माचतुः स्तना । गामेव तथ् सःस्करोति । साऽस्मै सःस्कृतेषमूर्जं दुहे । यज्जुह्वां गृह्णातिं । प्रयाजेभ्यस्तत् । यदुंपभृतिं । प्रयाजानूयाजेभ्यस्तत् () । सर्वस्मै वा एतद्-यज्ञायं गृह्यते । यद्भुवायामाज्यम् । 26

(अभिघारयंति - गृह्णाति - ध्रुवायां - चतुंष्पदी - प्रयाजानूयाजेभ्यस्तद् द्वे चं) (A5)

3.3.6 अनुवाकं 6 - ख्रुख्सादनम्

TB 3.3.6.1

आपो देवीरग्रेपुवो अग्रेगुव इत्यांह । रूपमेवासांमेतन्-मंहिमानं व्याचंष्टे । अग्रं इमं यज्ञं नेयताग्रें युज्ञ्पंतिमित्यांह । अग्रं एव यज्ञं नेयन्ति । अग्रं युज्ञ्पंतिम् । युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्ये यूयमिन्द्रंमवृणीद्धं वृत्रतूर्ये इत्यांह । वृत्रश् हं हिन्ष्यिन्निन्द्र आपो वव्रे । आपो हेन्द्रं विव्रेरे । स्ज्ञां-मेवासां-मेतथ्-सामानं व्याचंष्टे । प्रोक्षिताः स्थेत्यांह 27

TB 3.3.6.2

तेनापुः प्रोक्षिताः ॥ अग्निर् देवेभ्यो निलायत । कृष्णो रूपं कृत्वा । स वनस्पतीन् प्राविंशत् । कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नयं त्वा स्वाहेत्यांह । अग्नयं एवैनुं जुष्टं करोति । अथो अग्नेरेव मेधमवंरुन्धे ॥ वेदिरसि बुर् हिषं त्वा स्वाहेत्यांह । प्रजा वै बुर् हिः । पृथिवी वेदिः 28

TB 3.3.6.3

प्रजा एव पृंथिव्यां प्रतिष्ठापयित । बुर् हिरेसि सुग्भ्यस्त्वा स्वाहेत्यांह । प्रजा वै बुर् हिः । यजंमानः सुचंः । यजंमानमेव प्रजासु प्रतिष्ठापयित ॥ दिवे त्वाऽन्तिरक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेतिं बुर् हिरासाद्य प्रोक्षेति । एभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षेति । अथ ततः सह सुचा पुरस्तांत् प्रत्यञ्चं ग्रन्थिं प्रत्युक्षिति । प्रजा वै बुर् हिः । यथा सूत्यै काल आपः पुरस्ताद्-यन्तिं 29

TB 3.3.6.4

ताहगेव तत् ॥ स्वधा पितृभ्य इत्यांह । स्वधाकारो हि पितृणाम् । ऊर्ग्भव बर्,हिषद्भय इति दक्षिणायै श्रोणेरोत्तंरस्यै निनंयति सन्तंत्यै । मासा वै पितरो बर्,हिषदंः । मासानेव प्रीणाति । मासा वा ओषंधीर्-वर्द्धयन्ति । मासाः पचन्ति समृद्धयै । अनंतिस्कन्दन्, ह पूर्जन्यो वर्,षित । यत्रैतदेवं क्रियते । 30

TB 3.3.6.5

ऊर्जा पृंथिवीं गंच्छतेत्यांह । पृथिव्यामेवोर्जं दधाति । तस्मात् पृथिव्या ऊर्जा भुंञ्जते । ग्रन्थिं विस्नश्ंसयति । प्रजनयत्येव तत् । ऊर्द्धं प्राञ्चमुद्गूढं प्रत्यञ्चमायंच्छति । तस्मात् प्राचीनश् रेतों धीयते । प्रतीचीः प्रजा जांयन्ते ॥ विष्णोः स्तूपोऽसीत्यांह । युज्ञो वै विष्णुः 31

TB 3.3.6.6

यक्स्य धृत्ये । पुरस्तांत् प्रस्तरं गृह्णाति । मुख्यंमेवैनं करोति । इयंन्तं गृह्णाति । प्रजापंतिना यक्तमुखेन संमितम् । इयंन्तं गृह्णाति । यज्ञुपरुषा संमितम् । इयंन्तं गृह्णाति । एतावृद्धै पुरुषे वीर्यम् । वीर्यं संमितम् 32

TB 3.3.6.7

अपंरिमितं गृह्णाति । अपंरिमित्स्यावंरुद्ध्यै । तस्मिन् पवित्रे अपिसृजति । यर्जमानो वै प्रंस्तरः । प्राणापानौ पवित्रे । यर्जमान एव प्रांणापानौ दंधाति ॥ ऊर्णाम्रदसं त्वा स्तृणामीत्यांह ।

यथायजुरेवै तत् । स्वासस्थं देवेभ्य इत्याह । देवेभ्यं एवैनंथ् स्वासस्थं करोति 33

TB 3.3.6.8

बुर् हिः स्तृंणाति । प्रजा वै बुर् हिः । पृथिवी वेदिः । प्रजा एव पृथिव्यां प्रतिष्ठापयति ॥ अनंतिदृश्गः स्तृणाति । प्रजयैवैनं पृशुभिरनंतिदृशं करोति । धारयंन् प्रस्तरं पंरिधीन् परिं द्धाति । यर्जमानो वै प्रस्तरः । यर्जमान एव तथ् स्वयं पंरिधीन् परिं द्धाति ॥ गृन्धवोंऽसि विश्वावंसुरित्यांह 34

TB 3.3.6.9

विश्वंमेवायुर्-यर्जमाने दधाति । इन्द्रंस्य बाहुरंसि दक्षिण इत्यांह । इन्द्रियमेव यर्जमाने दधाति । मित्रावरुंणौ त्वोत्तर्तः परिंधतामित्यांह । प्राणापानौ मित्रावरुंणौ । प्राणापाना-वेवास्मिन् दधाति । सूर्यस्त्वा पुरस्तांत् पात्वित्यांह । रक्षंसा-मपंहत्यै । कस्यांश्चिद्भिशंस्त्या इत्यांह । अपंरिमितादेवेनं पाति । 35

TB 3.3.6.10

वीतिहोंत्रं त्वा कव इत्यांह । अग्निमेव होत्रेण समर्द्धयित । द्युमन्तर् समिधीमहीत्यांह सिमद्भियै । अग्ने बृहन्तंमद्भुर इत्यांह वृद्ध्यै । विशो यन्त्रे स्थ इत्यांह । विशा यत्यै । उदीचीनांग्ने निदंधाति प्रतिष्ठित्यै । वसूनार रुद्राणां-मादित्यानार् सदिस सीदेत्यांह । देवतांनामेव सदेने प्रस्तरर सादयित ॥ जुहूरसि घृताची नाम्नेत्यांह 36

TB 3.3.6.11

असौ वै जुहूः । अन्तरिक्षमुप्भृत् । पृथिवी ध्रुवा । तासांमेतदेव प्रियं नामं । यद्-घृताचीतिं । यद्-घृताचीत्याहं । प्रियेणैवैना नाम्नां सादयित ॥ एता अंसदन्थ्-सुकृतस्यं लोक इत्यांह । सृत्यं वै सुंकृतस्यं लोकः । सृत्य एवैनाः सुकृतस्यं लोके सांदयित () । ता विष्णो पाहीत्यांह ।

यज्ञो वै विष्णुं: । युज्ञ्स्य धृत्यै । पाहि युज्ञं पाहि युज्ञंपितं पाहि मां यंज्ञुनियमित्यांह । युज्ञाय यजमानायात्मने । तेभ्यं एवाशिषुमाशास्तेऽनीत्यै । 37

(स्थेत्यांह - पृथिवी वेदिर् - यन्तिं - क्रियते - विष्णुर् - वीर्यसंमितं - करो - त्याह - पाति -नाम्नेत्यांह - लोके सांदयित षद्वं) (A6)

3.3.7 अनुवाकं 7 - आघारः

TB 3.3.7.1

अग्निना वै होत्रौ । देवा असुंरा-नम्यंभवन्न । अग्नयं सिम्द्भग्यमानाया-नुन्नूहीत्यांह् भ्रातृंव्याभिभूत्ये । एकंविश्शिति-मिद्ध्मदाुरूणिं भवन्ति । एकविश्शो वै पुरुंषः । पुरुंषुस्यात्ये । पञ्चंदशेद्ध्मदाुरूण्य-भ्यादंधाति । पञ्चंदश् वा अर्द्धमासस्य रात्रयः । अर्द्धमास्यः संम्वथ्सर औप्यते । त्रीन्-पंरिधीन्-परिं-द्धाति 38

TB 3.3.7.2

ऊर्द्धे समिधावादंधाति । अनूयाजेभ्यः समिधमितिशिनष्टि । षट्थ्सं पंद्यन्ते । षङ्घा ऋतवंः । ऋतूनेव प्रीणाति । वेदेनोपंवाजयित । प्राजापत्यो वै वेदः । प्राजापत्यः प्राणः । यजमान आहवनीयंः । यजमान एव प्राणं दंधाति 39

TB 3.3.7.3

त्रिरुपंवाजयित । त्रयो वै प्राणाः । प्राणानेवास्मिन् दधाति । वेदेनोप्यत्यं स्रुवेणं प्राजापत्य-मांघार-माघारयित । यज्ञो वै प्रजापंतिः । यज्ञमेव प्रजापंतिं सुखत आरंभते । अर्थो प्रजापंतिः सर्वा देवताः । सर्वा एव देवताः प्रीणाति ॥ अग्निमंग्नीत् त्रिस्त्रिः संमृह्वीत्यांह । त्र्यांवृद्धि यज्ञः 40

TB 3.3.7.4

अथो रक्षंसामपंहत्यै । पृरिधीन्थ्-संमाधिं । पुनात्येवैनान्ं । त्रिस्त्रिः संमाधिं । त्र्यांवृद्धि युज्ञः । अथो मेद्ध्यत्वायं । अथो एते वै देवाश्वाः । देवाश्वानेव तथ् संमाधिं । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ट्यौ । आसीनोऽन्य-माघार-माघारयति 41

TB 3.3.7.5

तिष्ठंन्नन्यम् । यथाऽनों वा रथंम्वा युञ्ज्यात् । एवमेव तदंद्ध्युर्-यृज्ञं युनिक्ति । सुवर्गस्यं लोकस्याभ्यूंढ्यै । वहंन्त्येनं ग्राम्याः प्रावंः । य एवं वेदं ॥ भुवंनमिस विप्रंथस्वेत्यांह । यज्ञो वै भुवंनम् । युज्ञ् एव यजमानं प्रजयां पृशुभिः प्रथयित । अग्ने यष्टंरिदं नम् इत्यांह 42

TB 3.3.7.6

अग्निर्वे देवानां यष्टां । य एव देवानां यष्टां । तस्मां एव नर्मस्करोति ॥ जुह्वेद्यग्निस्त्वां ह्वयति देवयज्याया उपभृदेहिं देवस्त्वां सिवता ह्वयति देवयज्याया इत्यांह । आग्नेयी वै जुहूः । सावित्र्युपभृत् । ताभ्यामेवेने प्रसूत् आदंत्ते ॥ अग्नाविष्णू मा वामवंक्रमिष्मित्यांह । अग्निः पुरस्तांत् । विष्णुर्यज्ञः पश्चात् 43

TB 3.3.7.7

ताभ्यांमेव प्रंति प्रोच्यात्याऋांमित । विजिंहाथां मा मा संतांष्ठिमित्याहाहिश्सायै । लोकं में लोककृतौ कृणुतमित्यांह । आशिषंमेवैतामाशांस्ते ॥ विष्णोः स्थानंमसीत्यांह । यज्ञो वै विष्णुः । एतत् खलु वै देवाना-मपंराजित-मायतंनम् । यद्-यज्ञः । देवानांमेवापंराजित आयतंने तिष्ठति ॥ इत इन्द्रों अकृणोद्-वीर्याणीत्यांह 44

TB 3.3.7.8

इन्द्रियमेव यर्जमाने दधाति । समारभ्योद्धों अंद्धरो दिविस्पृशिमित्यांह् वृद्ध्यै । आघार-मांघार्यमांणमन्तं समारभ्यं । एतस्मिन् काले देवाः सुंवर्गं लोकमायन्न । साक्षादेव यर्जमानः सुवर्गं लोकमेति ।

अथो समृद्धेनैव यज्ञेन यर्जमानः सुवृगँ लोकमेति । अहुंतो युज्ञो युज्ञ्पेतेरित्याहानांत्यै । इन्द्रांवान्थ्-स्वाहेत्यांह । इन्द्रियमेव यर्जमाने द्धाति । बृहद्भा इत्यांह 45

TB 3.3.7.9

सुवर्गो वै लोको बृहद्भाः । सुवर्गस्यं लोकस्य समेष्ट्यै ॥ यजमानदेवत्यां वै जुहूः । भ्रातृव्यदेवत्योपभृत् । प्राण आंघारः । यथ् सर्थस्पर् शर्येत् । भ्रातृंव्येऽस्य प्राणं दंद्ध्यात् । असर्थस्पर् शयन्नत्याक्रांमित । यजमान एव प्राणं दंधाति । पाहिमांऽग्रे दुर्श्वरितादा मा सुर्चरिते भुजेत्यांह 46

TB 3.3.7.10

अग्निर्वाव प्वित्रंम् । वृज्ञिनमनृतं दुश्चंरितम् । ऋजुक्रमंश् सृत्यश् सुचंरितम् । अग्निरेवैनं वृज्ञिनाद-नृताद्-दुश्चंरितात्पाति । ऋजुक्रमें सृत्ये सुचंरिते भजति । तस्मांदेवमाशांस्ते । आत्मनां गोपीथायं ॥ शिरो वा एतद्-युज्ञ्स्यं । यदांघारः । आत्मा ध्रुवा 47

TB 3.3.7.11

आघार-माघार्य ध्रुवाश् समंनक्ति । आत्मन्नेव यज्ञस्य शिरः प्रतिद्धाति । द्विः समंनक्ति । द्वौ हि प्राणापानौ । तदांहुः । त्रिरेव समंञ्ज्यात् । त्रिधांतु हि शिर् इतिं । शिरं इवैतद्-यज्ञस्यं । अथो त्रयो वै प्राणाः । प्राणानेवास्मिन् दधाति () ॥ मुखस्य शिरोंऽसि संज्योतिषा ज्योतिरङ्कामित्यांह । ज्योतिरेवास्मां उपरिष्टाद्-दधाति । सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै । 48

(परिंदधाति - प्राणं दंधाति - हि युज्ञो - घारयित - नम् इत्यांह - पृश्चाद् - वीर्याणीत्यांह -भा इत्यांह - भुजेत्यांह - ध्रु - वैवास्मिन् दधाति त्रीणिं च) (A7)

3.3.8 अनुवाकं 8 - इडाभक्षणम् TB 3.3.8.1

धिष्णिया वा एते न्युंप्यन्ते । यद्धृह्मा । यद्ग्रीतां । यदंद्ध्युः । यद्ग्रीत् । यद्-यजंमानः । तान्. यदंन्तरेयात् । यजंमानस्य प्राणान्थ्-संकर्,षेत् । प्रमायुंकः स्यात् । पुरोडाशंमप्गृह्य संचंरत्यद्ध्युः 49

TB 3.3.8.2

यजंमानायैव तल्लोकः शिशंषित । नास्यं प्राणान्थ्-संकंर्,षित । न प्रमायुंको भवति । पुरस्तांत् प्रत्यङ्कासीनः । इडांया इडामादंधाति । हस्त्याः होत्रे । पुशवो वा इडां । पुशवः पुरुषः । पुशुष्वेव पुशून् प्रतिष्ठापयति । इडांयै वा एषा प्रजांतिः 50

TB 3.3.8.3

तां प्रजांतिं यजमानोऽनु प्रजांयते । द्विरङ्गुलांवनिक्त पर्वणोः । द्विपाद्-यजमानः प्रतिष्ठित्यै । स्कृदुर्पस्तृणाति । द्विरादंधाति । स्कृदुभिघारयति । चृतुः संपंचते । चृत्वारि वै प्रशोः प्रतिष्ठानानि । यावानेव पुशुः । तमुपंद्वयते 51

TB 3.3.8.4

मुर्खिमिव प्रत्युपेह्वयेत । सुमुंखानेव पुशूनुपेह्वयते । पुशवो वा इडाँ । तस्माथ् साऽन्वारभ्याँ । अद्भुर्युणां च यर्जमानेन च । उपंहूतः पशुमानंसानीत्यांह । उप ह्यंनौ ह्वयंते होतां । इडायै देवतांना-मुपहुवे । उपंहूतः पशुमान् भविति । य एवं वेदं 52

TB 3.3.8.5

यां वै हस्त्यामिडांमादधांति । वाचः सा भांगधेयंम् । यामुंपृह्वयंते । प्राणानाः सा । वाचंं चैव प्राणाःश्यावंरुन्धे ॥ अथ् वा एतर्ह्युपंहूतायामिडांयाम् । पुरोडाशंस्यैव बंहिषदो मीमाःसा । यजमानं देवा अंब्रुवन्न । हृविर्नो निर्वपेति । नाहमंभागो निर्वपस्यामीत्यंब्रवीत् 53

TB 3.3.8.6

न मयांऽभागया ऽनुंवक्ष्यथेति वागंब्रवीत् । नाहमंभागा पुरोऽनुवाक्यां भविष्यामीतिं पुरोऽनुवाक्यां । नाहमंभागा याज्यां भविष्यामीतिं याज्यां । न मयांऽभागेन वषंद्वरिष्यथेतिं वषद्वारः । यद्-यंजमानभागं निधायं पुरोडाशं बर् हिषदं करोति । तानेव तद्-भागिनंः करोति । चतुर्द्धा करोति । चतंस्रो दिशंः । दिक्ष्वंव प्रतितिष्ठति । बर् हिषदं करोति 54

TB 3.3.8.7

यजंमानो वै पुंरोडार्राः । प्रजा बुर्हः । यजंमानमेव प्रजासु प्रतिष्ठापयति । तस्मांदुस्थ्राऽन्याः प्रजाः प्रतितिष्ठंन्ति । माश्सेनान्याः । अथो खल्वांहुः । दक्षिणा वा एता हंविर्-युज्ञ्स्यान्तर्वेद्यवंरुद्ध्यन्ते । यत् पुंरोडार्शं बर्ह्षषदं करोतीति । चुतुर्द्धा करोति । चुत्वारो ह्येते हंविर्-युज्ञ्स्यर्त्विजः 55

TB 3.3.8.8

ब्रह्मा होतांऽद्धुर्युर्ग्नीत् । तम्भिमृंशेत् । इदं ब्रह्मणः । इदः होतुः । इदमंद्ध्योः । इदम्ग्नीध् इतिं । यथैवादः सौम्येऽद्धरे । आदेशंमृत्विग्भ्यो दक्षिणा नीयन्ते । तादृगेव तत् । अग्नीधे प्रथमायादंधाति 56

TB 3.3.8.9

अग्निमुंखा ह्यद्धिः । अग्निमुंखामेवर्द्धिं यजमान ऋद्भोति ॥ स्कृदुंपस्तीर्य द्विरादधंत् । उपस्तीर्य द्विरिभघारयति । षट्थ् संपंचन्ते । षड्वा ऋतवः । ऋतूनेव प्रीणाति । वेदेनं ब्रह्मणे ब्रह्मभागं परिंहरति । प्राजापत्यो वै वेदः । प्राजापत्यो ब्रह्मा 57

TB 3.3.8.10

सुविता युक्तस्य प्रसूत्ये । अथ कार्ममुन्येनं । ततो होत्रें । मद्ध्युं वा एतद्-युक्तस्यं । यद्धोतां । मुद्ध्युत एव युक्तं प्रीणाति । अथाद्धर्यवें । प्रतिष्ठा वा एषा युक्तस्यं । यदंद्धर्युः । तस्मीद्धविर्-

युक्स्यैतामेवावृत्मनं 58

TB 3.3.8.11

अन्या दक्षिणा नीयन्ते । युक्स्य प्रतिष्ठित्यै । अग्निमंग्नीथ् स्रकृथ् संमृहीत्यांह । परांङिव् ह्यंतर्, हिं युक्तः ॥ इषिता दैव्या होतार् इत्यांह । इषितः हि कर्म क्रियतें । भृद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकायं सूक्ता ब्रूहीत्यांह । आशिषंमेवैतामाशांस्ते । स्वृगा दैव्या होतृंभ्य इत्यांह । युक्तमेव तथ्स्वृगा करोति () । स्वस्तिर्-मानुंषेभ्य इत्यांह । आशिषंमेवैतामाशांस्ते । शृम्योर्- ब्रूहीत्यांह । शृम्युमेव बार्,हस्पृत्यं भाग्धेयेन समर्द्धयति । 59

(चर्त्युद्ध्युः - प्रजातिर् - ह्वयते - वेदां - ब्रवीद् - बर् हिषदं करो-त्यृत्विजां-दधाति-ब्रह्मा-ऽर्नु-करोति चत्वारिं च) (A8)

3.3.9 अनुवाकं 9 - प्रस्तरप्रहारादिकम्

TB 3.3.9.1

अथ सुचांवनुष्टुग्भ्यां वार्जवतीभ्यां व्यूहिति । प्रतिष्ठा वा अनुष्टुक् । अन्नं वाजः प्रतिष्ठित्यै । अन्नाद्यस्यावंरुद्ध्यै । प्राचीं जुहूमूंहित । जातानेव भ्रातृंव्यान् प्रणुंदते । प्रतीचीमुप्भृतंम् । जिन्ष्यमाणानेव प्रतिनुदते । स विषूच एवापोह्यं सुपत्नान्, यर्जमानः । अस्मिन् लोके प्रतितिष्ठति 60

TB 3.3.9.2

द्वाभ्यांम् । द्विप्रतिष्ठो हि ॥ वसुंभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यंस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वेत्यांह । यथायजुरेवै तत् । स्रुक्षु प्रस्तरमंनक्ति । इमे वै लोकाः स्रुचंः । यजमानः प्रस्तरः । यजमानमेव तेजसाऽनक्ति । त्रेधाऽनंक्ति । त्रयं इमे लोकाः 61

TB 3.3.9.3

एभ्य एवैनं लोकेभ्योऽनिक्त । अभिपूर्वमंनिक । अभिपूर्वमेव यर्जमानं तेर्जसाऽनिक्त ॥ अक्तश् रिहाणा इत्याह । तेजो वा आज्यम् । यर्जमानः प्रस्तुरः । यर्जमानमेव तेर्जसाऽनिक्त । वियन्तु वयु इत्याह । वयं एवैनं कृत्वा । सुवुर्गं लोकं गंमयति 62

TB 3.3.9.4

प्रजां योनिं मा निर्मृक्षमित्यांह । प्रजाये गोपीथायं ॥ आप्यांयन्तामाप ओषंधय इत्यांह । आपं एवौषंधीराप्यांययति । मुरुतां पृषंतयः स्थेत्यांह । मुरुतो वै वृष्ट्यां ईशते । वृष्टिंमेवावंरुन्धे । दिवं गच्छ ततो नो वृष्टिमेर्येत्यांह । वृष्टिर्वे द्यौः । वृष्टिंमेवावंरुन्धे 63

TB 3.3.9.5

यावृद्धा अंद्भृयुः प्रस्तुरं प्रहरित । तावंदुस्यायुंर्मीयते । आयुष्पा अंग्रेऽस्यायुंर्मे पाहीत्यांह । आयुंरेवात्मन्-धंत्ते । यावृद्धा अंद्भृयुः प्रस्तुरं प्रहरित । तावंदस्य चक्षुंर्मीयते । चृक्षुष्पा अंग्रेऽसि चक्षुंर्मे पाहीत्यांह । चक्षुरेवात्मन्-धंत्ते ॥ ध्रुवाऽसीत्यांह प्रतिष्ठित्यै ॥ यं पंरि्षिं प्र्यधंत्था इत्यांह 64

TB 3.3.9.6

यथायजुरेवैतत् । अग्ने देव पणिभिर्-वीयमाण् इत्याह । अग्नयं एवैनं जुष्टं करोति । तं तं एतमनु जोषं भरामीत्यांह । सजातानेवास्मा अनुकान्करोति । नेदेष त्वदंपचेतयांता इत्याहानुंख्यात्यै ॥ युक्स्य पाथ उप समितमित्यांह । भूमानमेवोपैति । परि्धीन्-प्रहरित । युक्स्य समिष्टियै 65

TB 3.3.9.7

सुचौ सं प्रस्नांवयति । यदेव तत्रं ऋूरम् । तत्-तेनं शमयति । जुह्वामुंप्भृतंम् । यजमानदेवत्यां वै जुहूः । भ्रातृव्यदेवत्योपभृत् । यजमानायैव भ्रातृंव्यमुपंस्तिं करोति ॥ सङ्स्रावभागाः स्थेत्यांह

। वसंवो वै रुद्रा आंदित्याः सर्स्रावभांगाः । तेषां तद्-भांगुधेयंम् 66

TB 3.3.9.8

तानेव तेनं प्रीणाति । वैश्वदेव्यर्चा । एते हि विश्वं देवाः । त्रिष्टुग्-भंवति । इन्द्रियं वै त्रिष्टुक् । इन्द्रियमेव यर्जमाने दधाति ॥ अग्नेर्वामपंत्रगृहस्य सदंसि सादयामीत्यांह । इयं वा अग्निरपंत्रगृहः । अस्या एवैने सदंने सादयति । सुम्नायं सुम्निनी सुम्ने मां धत्तमित्यांह 67

TB 3.3.9.9

प्रजा वै प्रावंः सुम्नम् । प्रजामेव प्रात्नात्मन्धंते । ध्रुरि ध्रुयौं पात्मित्यांह । जायापत्योर्-गोपीथायं ॥ अग्नेऽदब्धायोऽशीततनो इत्यांह । यथायजुरेवैतत् । पाहि माऽद्य दिवः पाहि प्रसित्यै पाहि दुरिष्ट्यै पाहि दुरियान्यै पाहि दुर्श्वरितादित्यांह । आशिषंमेवैतामाशास्ते । अविषं नः पितुं कृणु सुषदा योनिश् स्वाहेतीद्ध्म-सुम्वश्चंनान्यन्वाहार्यपचंने ऽभ्याधायं फलीकरणहोमं जुंहोति । अतिरिक्तानि वा इंद्ध्म सुम्वश्चंनानि 68

TB 3.3.9.10

अतिंरिक्ताः फलीकरणाः । अतिंरिक्तमाज्योच्छेषणम् । अतिंरिक्त एवातिंरिक्तं दधाति । अथो अतिंरिक्ते-नैवातिंरिक्त-माध्वाऽवरुन्धे ॥ वेदिर्-देवेभ्यो निलायत । तां वेदेनान्वंविन्दन्न् । वेदेन् वेदिं विविदुः पृथिवीम् । सा पंप्रथे पृथिवी पार्थिवानि । गर्भं बिभर्ति भुवंनेष्वन्तः । ततो यज्ञो जायते विश्वदानि्रितिं पुरस्तांथ् स्तम्बयुजुषों वेदेन् वेदिश् संमाष्ट्रयन्नंवित्त्यै 69

TB 3.3.9.11

अथो यद्-वेदश्च वेदिश्च भवंतः । मिथुनत्वाय प्रजांत्यै । प्रजापंतेर्वा एतानि रमश्रूणि । यद्-वेदः । पितनया उपस्थ आस्यंति । मिथुनमेव करोति । विन्दते प्रजाम् । वेदश् होताऽऽहंवनीयाँथ्-स्तृणन्नेति । युज्ञमेव तथ् सन्तंनोत्योत्तंरस्मा-दर्द्धमासात् । तश् सन्तंतुमुत्तंरेऽर्द्धमास आलंभते 70

TB 3.3.9.12

तं कालेकांल आगंते यजते ।। ब्रह्मवादिनों वदन्ति । स त्वा अंद्धर्युः स्यात् । यो यतों युज्ञं प्रयुङ्के । तदेनं प्रतिष्ठापयतीति । वाताद्वा अंद्धर्युर्युज्ञं प्रयुङ्के । देवां गातुविदो गातुं वित्वा गातुमितेत्यांह । यतं एव युज्ञं प्रयुङ्के । तदेनं प्रतिष्ठापयति । प्रतितिष्ठति प्रजयां पुज्ञुभिर्-यजमानः () । 71

(तिष्ठती - मे लोका - गंमयति - द्यौर् वृष्टिंमेवार्वरुन्धे - पूर्यधंत्था इत्यांहु - सिमंष्ट्यै - भागुधेर्यं -धत्तमित्यांहु - वा इंद्ध्म सुम्वृश्चंना - न्यनुंवित्त्यै - लभते - यजमानः) (A9)

3.3.10 अनुवाकं 10 - पत्नीयोऋविमोकः

TB 3.3.10.1

यो वा अयंथादेवतं युर्ह्मुप्चरंति । आ देवतांभ्यो वृश्च्यते । पापीयान् भवति । यो यंथादेवतम् । न देवतांभ्य आवृश्च्यते । वसीयान् भवति । वारुणो वै पार्शः । इमं विष्यांमि वर्रणस्य पार्शमित्यांह । वुरुणपारादेवैनां मुञ्जति । सुवितृप्रंसूतो यथादेवतम् 72

TB 3.3.10.2

न देवतांभ्य आर्वृश्च्यते । वसीयान् भवति । धातुश्च योनौ सुकृतस्यं लोक इत्यांह । अग्निर्वे धाता । पुण्यं कर्म सुकृतस्यं लोकः । अग्निरेवैनां धाता । पुण्यं कर्मणि सुकृतस्यं लोके दंधाति । स्योनं मं सुह पत्यां करोमीत्यांह । आत्मनंश्च यजंमानस्य चानांत्यै सुत्वांयं ॥ समायुंषा संप्रजयेत्यांह 73

TB 3.3.10.3

आशिषंमेवैतामाशांस्ते पूर्णपात्रे । अन्त्रतोंऽनुष्टुभां । चतुंष्पद्धा एतच्छन्दः प्रतिष्ठितं पत्नियै पूर्णपात्रे भंवति । अस्मिन् लोके प्रतितिष्ठानीतिं । अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति । अथो वाग्वा अनुष्टुक् । वाङ्किंथुनम् । आपो रेतः प्रजनंनम् । एतस्माद्धै मिथुनाद्विद्योतंमानः स्तुनयंन्वर्,षति । रेतः

सिञ्चन् 74

TB 3.3.10.4

प्रजाः प्रंजनयन् ॥ यद्वै युरुस्य ब्रह्मणा युज्यते । ब्रह्मणा वै तस्यं विमोकः । अद्भिः शान्तिः । विमुंक्तं वा एतर् हि योक्कं ब्रह्मणा । आदार्येनत्पत्नी सहाप उपंगृह्णीते शान्त्ये । अञ्चलौ पूर्णपात्रमानयित । रेतं एवास्यां प्रजां दंधाति । प्रजया हि मंनुष्यः पूर्णः । मुखं विमृष्टे () । अव्भृथस्यैव रूपं कृत्वोत्तिष्ठित । 75

(स्वितृप्रंसूतो यथादेवतं-प्रजयेत्यांह-सिञ्चन्-मृष्ट् एकं च) (A10)

3.3.11 अनुवाकं 11 - उपवेषोपगूहनम्

TB 3.3.11.1

परिवेषो वा एष वनस्पतीनाम् । यद्वंपवेषः । य एवं वेदं । विन्दतं परिवेष्टारंम् । तमुंत्करे ॥ यं देवा मंनुष्येषु । उपवेषमधारयत्र । ये अस्मदपंचेतसः । तानस्मभ्यं-मिहाकुरु । उपवेषोपंविह्वि नः 76

TB 3.3.11.2

प्रजां पुष्टिमथो धनैम् । द्विपदो नृश्चतुंष्पदः । ध्रुवान-नंपगान्-कुर्विति पुरस्तांत् प्रत्यञ्चमुपंगूहति । तस्मांत् पुरस्तांत् प्रत्यञ्चं शूद्रा अवस्यन्ति । स्थिविमृत उपंगूहित । अप्रंतिवादिन एवैनांन् कुरुते । धृष्टिर्वा उपवेषः । शुचार्तो वज्रो ब्रह्मंणा सःशितः । योपंवेषे शुक् । साऽमुमृंच्छतु यं द्विष्म इति 77

TB 3.3.11.3

अथाँस्मै नाम् गृह्य प्रहंरति । निर्मुं नुंदु ओकंसः । सुपत्नो यः पृंतुन्यति । निर्बाद्ध्येन हृविषाँ

। इन्द्रं एणुं पराशित् । इहि तिस्रः पंरावतः । इहि पञ्चजनाः अति । इहि तिस्रोऽति रोचना यावत् । सूर्यो असंद्-दिवि । पुरुमां त्वां परावतंम् 78

TB 3.3.11.4

इन्द्रों नयतु वृत्रहा । यतो न पुन्रायंसि । शृश्वतीभ्यः समाभ्य इति । त्रिवृद्धा एष वज्रो ब्रह्मणा सश्हीतः । शुचैवैनं विद्धा । एभ्यो लोकेभ्यो निर्णुद्यं । वज्रेण ब्रह्मणा स्तृणुते । हतो ऽसाववंधिष्मा-मुमित्यांह स्तृत्ये । यं द्विष्यात्तं ध्यांयेत् । शुचैवैन-मर्पयति () । 79

(नो-द्विष्म इतिं-परावतं-मर्पयति) (A11)

Prapaataka korvai with starting Words of 1 to 11 Anuvaakams:-

(प्रत्युष्टं - दिवः शिल्प - मयंज्ञो - धृतं चं - देवासुराः स एतिमन्द्र - आपो देवी - रिग्निना -धिष्णिया - अथु सुचौ - यो वा अयंथादेवतं - परिवेषो वा एकांदश)

korvai with starting Words of 1, 11, 21 Series of Dasinis:-

(प्रत्युंष्ट् - मर्यज्ञ - एषा हि विश्वेषां देवानां - मूर्जा पृंथिवी - मथो रक्षंसां - तां प्रजातिं - द्वाभ्यां -तं कालेकाले नवंसप्ततिः)

first and last Word 3rd Ashtakam 3rd Prapaatakam :- (प्रत्युष्टक् - शुचैवैनंमर्पयति)

॥ हिर्रेः ॐ ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके तृतीय प्रपाठकः समाप्तः ॥

3.4 तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः - पुरुषमेधः

3.4.1 अनुवाकं 1 - पुरुषमेधः

TB 3.4.1.1

ब्रह्मंणे ब्राह्मणमालंभते । क्षुत्रायं राजन्यंम् । मुरुद्भयो वैश्यंम् । तपंसे शूद्रम् । तमंसे तस्कंरम् । नारंकाय वीर्हणंम् । पाप्मनं क्रीबम् । आक्रयायायोगूम् । कामाय पुश्श्र्ष्रम् । अतिंकुष्टाय मागुधम् । 1

(A1)

3.4.2 अनुवाकं 2 -

TB 3.4.2.1

गीतायं सूतम् । नृत्तायं शैलूषम् । धर्माय सभाचरम् । नुर्मायं रेभम् । निरेष्ठायै भीमलम् । हसाय कारिम् । आनुन्दायं स्त्रीष्रखम् । प्रमुदं कुमारीपुत्रम् । मेधायै रथकारम् । धैर्याय तक्षाणम् । 2

(A2)

3.4.3 अनुवाकं 3 -

TB 3.4.3.1

श्रमाय कौलालम् । मायायै कार्मारम् । रूपायं मणिकारम् । शुभे वपम् । शर्व्याया इषुकारम् । हेत्यै धन्वकारम् । कर्मणे ज्याकारम् । दिष्टायं रज्जुसर्गम् । मृत्यवे मृग्युम् । अन्तंकाय श्वनितं । 3 (A3)

3.4.4 अनुवाकं 4 -

TB 3.4.4.1

सन्धर्यं जारम् । ग्रेहार्योपपितम् । निर्.ऋंत्यै परिवित्तम् । आर्त्ये परिविविदानम् । अराँद्ध्यै दिधिषूपितम् । पवित्रांय भिषजम् । प्रज्ञानांय नक्षत्रदुर्.शम् । निष्कृंत्यै पेशस्कारीम् । बलांयो पदाम् । वर्णायानूरुधम् । 4

(A4)

3.4.5 अनुवाकं 5 -

TB 3.4.5.1

न्दीभ्यः पौञ्चिष्टम् । ऋक्षीकाँभ्यो नैषांदम् । पुरुष्वव्याघ्रायं दुर्मदैम् । प्रयुद्ध्य उन्मंत्तम् । गृन्धवीपस्रराभ्यो व्रात्यम् । सुर्पदेवजनेभ्यो ऽप्रंतिपदम् । अवभयः कित्वम् । इर्यतांया अकिंतवम् । पिशाचेभ्यो बिदलकारम् । यातुधानैभ्यः कण्टककारम् । 5

(A5)

3.4.6 अनुवाकं 6 -

TB 3.4.6.1

उथ्सादेभ्यः कुब्जम् । प्रमुदं वामनम् । द्वाभ्यः स्नामम् । स्वप्तायान्धम् । अधमीय बिधरम् । स्वज्ञांनांय स्मरकारीम् । प्रकामोद्यायोपसदंम् । आशिक्षाये प्रिश्वनम् । उपशिक्षायां अभिप्रिश्वनम् । मर्यादाये प्रश्नविवाकम् । 6

(A6)

3.4.7 अनुवाकं 7 -

TB 3.4.7.1

ऋत्यैं स्तेनहंदयम् । वैरंहत्याय् पिशुंनम् । विविंत्त्यै क्षृत्तारंम् । औपंद्रष्टाय संग्रहीतारंम् । बलायानुचरम् । भूम्ने पंरिष्कुन्दम् । प्रियायं प्रियवादिनंम् । अरिष्ट्या अश्वसादम् । मेधाय वासः पल्पूलीम् । प्रकामायं रजयित्रीम् । 7

(A7)

3.4.8 अनुवाकं 8 -

TB 3.4.8.1

भायै दार्वाहारम् । प्रभायां आग्नेन्धम् । नाकंस्य पृष्ठायांभिषेक्तारंम् । ब्रद्धस्यं विष्टपांय पात्रनिर्णेगम् । देवलोकायं पेशितारंम् । मनुष्यलोकायं प्रकरितारंम् । सर्वेभ्यो लोकेभ्यं उपसेक्तारंम् । अवंत्यै वधायोपमन्थितारंम् । सुवर्गायं लोकायं भागदुधम् । वर्षिष्ठाय् नाकाय परिवेष्टारंम् । 8

(8A)

3.4.9 अनुवाकं 9 -

TB 3.4.9.1

अर्मेभ्यो हस्तिपम् । जुवायाँश्वपम् । पृष्ट्यै गोपालम् । तेजंसेऽजपालम् । वीर्यायाविपालम् । इरायै कीनाशंम् । कीलालाय सुराकारम् । भुद्रायं गृहुपम् । श्रेयंसे वित्तुधम् । अद्भ्यक्षायानुक्षुत्तारंम् । 9

(A9)

3.4.10 अनुवाकं 10 -

TB 3.4.10.1

मुन्यवेऽयस्तापम् । क्रोधांय निस्ररम् । शोकांयाभिस्ररम् । उत्कुलुविकुलाभ्यां त्रिस्थिनंम् । योगांय योक्तारंम् । क्षेमांय विमोक्तारंम् । वपुंषे मानस्कृतम् । शीलांयाञ्जनीकारम् । निर्.ऋंत्यै कोशकारीम् । यमायासूम् । 10

(A10)

3.4.11 अनुवाकं 11 -

TB 3.4.11.1

यम्यै यमसूम् । अर्थर्वभ्योऽवंतोकाम् । सम्वथ्सरायं पर्यारिणीम् । परिवथ्सरायाविजाताम् । इदावथ्सरायापस्कद्वंरीम् । इद्वथ्सरायातीत्वंरीम् । वथ्सराय विजंर्जराम् । सर्वथ्संराय पर्लिक्नीम् । वनाय वनुपम् । अन्यतोरण्याय दावुपम् । 11

(A11)

3.4.12 अनुवाकं 12 -

TB 3.4.12.1

सरोंभ्यो धैवरम् । वेशंन्ताभ्यो दाशंम् । उपस्थावंरीभ्यो बैन्दंम् । नुङ्गलाभ्यः शौष्कलम् । पार्याय कैवर्तम् । अवार्याय मार्गारम् । तीर्थेभ्यं आन्दम् । विषंमेभ्यो मैनालम् । स्वनेभ्यः पर्णकम् । गुहाँभ्यः किरांतम् । सार्नुभ्यो जम्भंकम् । पर्वतेभ्यः किं पूरुषम् । 12

(A12)

3.4.13 अनुवाकं 13 -

TB 3.4.13.1

प्रतिश्रुत्कांया ऋतुलम् । घोषांय भूषम् । अन्तांय बहुवादिनंम् । अनुन्ताय मूकंम् । महंसे वीणावादम् । क्रोशांय तूणवद्ध्मम् । आकृन्दायं दुन्दुभ्याघातम् । अवरुस्परायं शङ्खद्ध्मम् । ऋभुभ्योऽजिनसन्धायम् । साद्ध्येभ्यंश्चर्म्मणम् । 13

(A13)

3.4.14 अनुवाकं 14 -

TB 3.4.14.1

बीभ्रथ्सायै पौल्कुसम् । भूत्यै जागरणम् । अभूत्यै स्वपनम् । तुलायै वाणिजम् । वर्णाय हिरण्यकारम् । विश्वैभ्यो देवेभ्यः सिद्ध्मलम् । पृश्चाद्-दोषायं ग्लावम् । ऋत्यै जनवादिनम् । व्यृद्ध्या अपगुल्भम् । सःशारायं प्रच्छिदंम् । 14

(A14)

3.4.15 अनुवाकं 15 -

TB 3.4.15.1

हसाय पुश्श्चलूमालंभते । वीणावादं गणंकं गीतायं । यादंसे शाबुल्याम् । नुर्मायं भद्रवृतीम् । तूणुवृद्ध्मं ग्रांमुण्यं पाणिसंघातं नृत्तायं । मोदांयानुक्रोशंकम् । आनुन्दायं तल्वम् । 15

(A15)

3.4.16 अनुवाकं 16 -

TB 3.4.16.1

अक्षराजायं कित्वम् । कृतायं सभाविनंम् । त्रेतांया आदिनवदुर्,शम् । द्वापरायं बिहः सदंम् । कलंये सभास्थाणुम् । दुष्कृतायं चरकांचार्यम् । अद्धंने ब्रह्मचारिणंम् । पिशाचेभ्यः सैल्गम् । पिपासाये गोव्यच्छम् । निर्,ऋंत्यै गोघातम् । क्षुधे गोविकर्तम् । क्षुतृष्णाभ्यां तम् । यो गां विकृत्तंन्तं मार्श्सं भिक्षंमाण उपतिष्ठंते । 16

(A16)

3.4.17 अनुवाकं 17 -

TB 3.4.17.1

भूम्यै पीठसुर्पिणमालंभते । अग्नयेऽश्सलम् । वायवे चाण्डालम् । अन्तरिक्षाय वश्शनुर्तिनैम् । दिवे खेलुतिम् । सूर्याय हर्यक्षम् । चन्द्रमंसे मिर्मिरम् । नक्षेत्रेभ्यः किलासँम् । अहे शुक्लं पिङ्गलम् । रात्रियै कृष्णं पिङ्गक्षम् । 17

(A17)

3.4.18 अनुवाकं 18 -

TB 3.4.18.1

वाचे पुरुषमालंभते । प्राणमंपानं व्यानमुंदानः संमानं तान्, वायवे । सूर्याय चक्षुरालंभते । मनश्चन्द्रमंसे । दिग्म्यः श्रोत्रम् । प्रजापंतये पुरुषम् । 18

(A18)

3.4.19 अनुवाकं 19 -

TB 3.4.19.1

अथैतानरूपेभ्य आलंभते । अतिंहस्व-मितदीर्घम् । अतिंकृश्मत्यश्रंसलम् । अतिंशुक्कु-मितिंकृष्णम् । अतिंश्लक्ष्ण-मितिंलोमशम् । अतिंकिरिट्-मितदिन्तुरम् । अतिंमिर्मिर्-मितिंमेमिषम् । आशार्ये जामिम् । प्रतीक्षार्ये कुमारीम् । 19

(A19)

Prapaataka korvai with starting Words of 1 to 19 Anuvaakams:- (ब्रह्मणे - गीताय - श्रमांय - सन्धये - नदीभ्यं - उथ्सादेभ्य -ऋत्यै - भाया - अर्मेभ्यो - मृन्यवे - युम्ये दर्श दर्श - सरोभ्यो द्वादंश - प्रतिश्रुत्काये - बीभ्थ्सायै दर्श दर्श - हसाय सप्ता-क्षंराजाय त्रयोदर्श - भूम्यै दर्श - वाचे षड्थ - नवैकान्न विश्रातिः)

korvai with starting Words of 1, 11, 21 Series of Dasinis :-(ब्रह्मणे - युम्यै नवंदरा)

first and last Word 3rd Ashtakam 4th Prapaatakam :- (ब्रह्मणे - कुमारीम्)

॥ हरिं: ॐ ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थ प्रपाठकः समाप्तः ॥

3.5 तृतीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः - इष्टिहौत्रम्

3.5.1 अनुवाकं 1 - होतुर्जपः पुरस्ताथ् सामिधेनीनाम्

TB 3.5.1.1

स्तत्यं प्रपंद्ये । ऋतं प्रपंद्ये । अमृतं प्रपंद्ये । प्रजापंतेः प्रियां तनुवमनौताः प्रपंद्ये । इदमहं पंञ्चदुशेन् वज्रेण । द्विषन्तं भ्रातृंव्यमवंक्रामामि । योऽस्मान् द्वेष्टि । यं चं वयं द्विष्मः । भूर्भुवः सुवंः । हिम् । 1

(सृत्यं दर्श) (A1)

3.5.2 अनुवाकं 2 - सामिधेनीम्रन्वाह

TB 3.5.2.1

प्र वो वार्जा अभिद्यंवः । ह्विष्मंन्तो घृताच्याँ । देवाञ्जिंगाति सुम्नुयुः ॥ अग्न आयांहि वीतयेँ । गृणानो ह्व्यदांतये । नि होतां सिथ्सि बर्.हिषिं ॥ तं त्वां सिमिद्धिरङ्गिरः । घृतेनं वर्द्धयामिस । बृहच्छोचा यविष्ठ्य ॥ स नंः पृथु श्रवाय्यम् 2

TB 3.5.2.2

अच्छां देव विवासिस । बृहदंग्ने सुवीर्यंम् ॥ ईडेन्यों नम्स्यंस्तिरः । तमार्श्तेस दर्,शृतः । सम्प्रिरिद्ध्यते वृषां ॥ वृषां अग्निः सिमंद्ध्यते । अश्वो न देववाहंनः । तश् ह्विष्मंन्त ईडते ॥ वृषांणं त्वा वृयं वृषन्नं । वृषांणः सिमंधीमिह 3

TB 3.5.2.3

अग्ने दीर्घतं बृहत् ॥ अग्निं दूतं वृंणीमहे । होतांरं विश्ववंदसम् । अस्य युज्ञस्यं सुऋतुंम् ॥ सुमिद्ध्यमानो अद्भुरे । अग्निः पांवक ईड्यः । शोचिष्केशस्तमीमहे ॥ सिमद्धो अग्न आहुत । देवान्. यंक्षि स्वद्धर । त्वश् हि हंव्यवाडसिं () ॥ आजुंहोत दुवस्यतं । अग्निं प्रंयत्यंद्धरे । वृणी्द्धश् हंव्यवाहंनम् ॥ त्वं वरुंण उत मित्रो अंग्ने । त्वां वर्द्धन्ति मृतिभि्वसिंष्ठाः । त्वे वसुं सुषणुनानिं सन्तु । यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः । 4

(श्रवाय्यं - मिधीम - ह्यसिं सप्त चं) (A2)

3.5.3 अनुवाकं 3 - प्ररमुत्तवा निविदोऽनूच्य देवता आवाहयति

TB 3.5.3.1

अग्ने महाश् असि ब्राह्मण भारत । असावसौँ ॥ देवेद्धो मन्विद्धः । ऋषिष्टुतो विप्रांतुमदितः । कृविशुस्तो ब्रह्मंसश्शितो घृताहंवनः । प्रणीर्-यज्ञानाम् । र्थीरंद्धराणाम् । अतूर्तो होतां । तूर्णिर्,हव्यवाट् । आस्पात्रं जुहूर्-देवानाम् 5

TB 3.5.3.2

चम्सो देवपानः । अराश् ईवाग्ने नेमिर्देवाश्स्त्वं परिभूरिस । आवंह देवान्, यर्जमानाय ॥ अग्निमंग्न आवंह । सोम्मावंह । अग्निमावंह । प्रजापितिमावंह । अग्नीषोमावावंह । इन्द्राग्नी आवंह । इन्द्रमावंह () । मृहेन्द्रमावंह । देवाश् आज्यपाश् आवंह । अग्निश् होत्रायावंह । स्वं महिमान्मावंह । आ चौग्ने देवान्, वहं । सुयजां च यज जातवेदः । 6

(देवाना-मिन्द्रमार्वह षद्वं) (A3)

3.5.4 अनुवाकं 4 - स्रुचावादापयति

TB 3.5.4.1

अग्निर्, होता वेत्वृग्निः । होत्रं वैत्तु प्रावित्रम् । स्मो वयम् । साधु ते यजमान देवता । घृतवंती-मद्भर्यो सुचुमाऽस्यंस्व । देवायुवं विश्ववाराम् । ईडांमहै देवाः ईडेन्यान् । नुमुस्यामं नमुस्यान् । यजांम युज्ञियान् । 7

(अग्निर्, होता नवं) (A4)

3.5.5 अनुवाकं 5 - प्रयाजाः

TB 3.5.5.1

स्मिधो अग्न आज्यंस्य वियन्तु । तनूनपांदग्न आज्यंस्य वेतु । इडो अंग्न आज्यंस्य वियन्तु । बर्,हिरंग्न आज्यंस्य वेतु । स्वाहाऽग्निम् । स्वाहाऽग्निम् । स्वाहाऽग्नीषोमौ । स्वाहेन्द्राग्नी () । स्वाहेन्द्रम् । स्वाहां महेन्द्रम् । स्वाहां देवाः आज्यपान् । स्वाहाऽग्नीः होत्राज्ञुंषाणाः । अग्न आज्यंस्य वियन्तु । 8

(इन्द्राग्नी पर्ञ च) (A5)

3.5.6 अनुवाकं 6 - अज्यभागयोः पुरोनुवाक्ये

TB 3.5.6.1

अग्निर्-वृत्राणिं जङ्घनत् । द्रविणस्युर्-विपन्ययां । सिमद्धः शुक्र आहुंतः । जुषाणो अग्निराज्यंस्य वेतु । त्वश् सोमासि सत्पंतिः । त्वश् राजोत वृत्रहा । त्वं भुद्रो असि क्रतुः । जुषाणः सोम् आज्यंस्य ह्विषों वेतु । अग्निः पृत्नेन जन्मंना । शुम्भांनस्तुनुवश् स्वाम् () । कृविर्-विप्रेण वावृधे । जुषाणो अग्निराज्यंस्य वेतु । सोमं गीर्भिष्ट्वां वयम् । वर्द्धयांमो वचोविदंः । सुमुडीको न आविंश । जुषाणः सोम् आज्यंस्य ह्विषों वेतु । 9

(स्वा धर्द्ध) (A6)

3.5.7 अनुवाकं 7 - हिवषां याज्यानुवाक्याः

TB 3.5.7.1

अग्निर्-मूर्द्धा दिवः कुकुत् । पतिः पृथिव्या अयम् । अपाः रेताः सि जिन्वति । भुवो युरुस्य रजंसश्च नेता । यत्रां नियुद्धिः सचंसे शिवाभिः । दिवि मूर्द्धानं दिधषे सुवर् षाम् । जिह्वामंग्ने चकृषे हव्यवाहंम् । प्रजापते न त्वदेतान्यन्यः । विश्वां जातानि परि ता बंभूव । यत्-कांमास्ते जुहुमस्तन्नों अस्तु 10

TB 3.5.7.2

वयः स्यांम् पतंयो रयीणाम् । स वंद पुत्रः पितरः स मातरंम् । स सूनुर्भुवथ्स भुंवृत्पुनंर्मघः । स द्यामौर्णोदन्तरिक्षः स सुवंः । स विश्वा भुवो अभव्यथ्स आऽभंवत् । अग्नीषोमा सर्वेदसा । सर्हूती वनतुं गिरंः । सं देवत्रा बंभूवथुः । युवमेतानिं दिवि रोचनानिं । अग्निश्चं सोम् सक्रंतू अधत्तम् 11

TB 3.5.7.3

युवश् सिन्धृश्रं रिभशंस्ते-रवद्यात् । अग्नीषोमा-वर्मुञ्चतं गृभीतान् । इन्द्रौग्नी रोचना दिवः । परि वाजेषु भूषथः । तद्वाँ चेति प्रवीर्यम् । श्रथंद्वृत्रमुत संनोति वाजम् । इन्द्रा यो अग्नी सहुंरी सपर्यात् । इरज्यन्तां वसुव्यंस्य भूरेः । सहंस्तमा सहंसा वाज्यन्तां । एन्द्रं सानुसिश् रियम् 12

TB 3.5.7.4

स्राजित्वांनः सदासहंम् । वर् षिष्ठमूत्रयं भर । प्रसंसाहिषे पुरुहूत् शत्रून्ं । ज्येष्ठंस्ते शुष्मं इह रातिरंस्तु । इन्द्राभंरु दक्षिणेना वसूनि । पितः सिन्धूंनामिस रेवतीनाम् । महाः इन्द्रो य ओजंसा । पुर्जन्यो वृष्टिमाः इंव । स्तोमैर्वथ्सस्यं वावृधे । महां इन्द्रो नृवदाचंर,षणिप्राः 13

TB 3.5.7.5

उत द्विबर्, हां अमिनः सहोभिः । अस्मद्रियंग्वावृधे वीर्याय । उरुः पृथुः सुकृतः कृर्तृभिर्भूत् । पिप्रीृहि देवाः उशातो यविष्ठ । विद्वां ऋतूः र्, ऋतुपते यजे्ह । ये दैव्यां ऋत्विजस्तेभिरग्ने । त्वश् होत्रृंणामुस्यायंजिष्ठः ॥ अग्निश् स्विष्टकृतंम् । अयांड्ग्निर्ग्नेः प्रिया धामांनि । अयाट्थ्सोमंस्य प्रिया धामांनि 14

TB 3.5.7.6

अयांडिन्द्राग्निया धामांनि । अयांद्रुजापंतेः प्रिया धामांनि । अयांड्ग्नीषोमयोः प्रिया धामांनि । अयांडिन्द्राग्नियोः प्रिया धामांनि । अयांडिन्द्राग्नियोः प्रिया धामांनि । अयांड्नेवानां-माज्यपानां प्रिया धामांनि । यक्षंद्रग्नेर्, होतुंः प्रिया धामांनि । यक्ष्यस्वं मंहिमानम् । आयंजतामेज्या इषः () । कृणोतु सो अंद्धरा जातवंदाः । जुषतार्थं हृविः । अग्ने यद्द्य विशो अंद्धरस्य होतः । पावंक शोचे वेष्वः हि यज्वां । ऋता यंजासि महिना वि यद्भः । हृव्या वंह यविष्ठ् या ते अद्य । 15

(अस्तव - धृत्तर् - र्यिं - चंर्,षणिप्राः - सोमंस्य प्रिया धामा - नीषः षद्वं) (A7)

3.5.8 अनुवाकं 8 - इडोपाह्वानाम्

TB 3.5.8.1

उपंहूतः रथन्तरः सह पृथिव्या । उपं मा रथन्तरः सह पृथिव्या ह्वंयताम् । उपंहूतं वामदेव्यः सहान्तिरक्षेण । उपं मा वामदेव्यः सहान्तिरक्षेण ह्वयताम् । उपं हूतं बृहथ्सह दिवा । उपं मा बृहथ्सह दिवा । उपं मा बृहथ्सह दिवा ह्वंयताम् । उपंहूताः सप्त होत्राः । उपं मा सप्त होत्रां ह्वयन्ताम् । उपंहूता धेनुः सहर्षमा । उपं मा धेनुः सहर्षमा ह्वयताम् 16

TB 3.5.8.2

उपंहूतो भृक्षः सर्खां । उपं मा भृक्षः सर्खां ह्वयताम् । उपंहूताँ(4) हो । इडोपंहूता । उपंहूतेडां । उपो अस्माः इडां ह्वयताम् । इडोपंहूता । उपंहूतेडां । मानुवी घृतपंदी मैत्रावरुणी । ब्रह्मं देवकृतमुपंहूतम् 17

TB 3.5.8.3

दैव्यां अद्भ्यंव उपंहूताः । उपंहूता मनुष्याः । य इमं यज्ञमवान् । ये यज्ञपंतिं वर्द्धान् । उपंहूते द्यावापृथिवी । पूर्वजे ऋतावरी । देवी देवपुत्रे । उपंहूतोऽयं यज्ञमानः । उत्तरस्यां देवयज्याया-मुपंहूतः । भूयंसि हिवष्करण उपंहूतः () । दिव्ये धामन्नुपंहूतः । इदं में देवा हिवर्जुषन्तामिति तस्मिन्नुपंहूतः । विश्वंमस्य प्रियमुपंहूतम् । विश्वंस्य प्रियस्योपंहूतस्योपंहूतः । 18

(सहर्षंभा ह्वयता - मुपंहूतः - हिव्षकरंण उपंहूतश्चत्वारिं च) (A8)

3.5.9 अनुवाकं 9 - अनुयाजाः

TB 3.5.9.1

देवं बर्,हिः । वसुवनं वसुधेयंस्य वेतु । देवो नराशः संः । वसुवनं वसुधेयंस्य वेतु । देवो अग्निः स्विष्टकृत् । सुद्रविणा मन्द्रः कृविः । सृत्यमंन्माऽऽयजी होतां । होतुंर, होतुरायंजीयान् । अग्ने यान्-देवानयांट् । याः अपिप्रेः () । ये ते होत्रे अमंध्सत । ताः संसनुषीः होत्रां देवं गुमाम् । दिवि देवेषुं यज्ञमेरंयेमम् । स्विष्टकृचाग्ने होताऽभूः । वसुवनं वसुधेयंस्य नमोवाके वीहिं । 19

(अपिंप्रे: पर्ञ्च च) (A9)

3.5.10 अनुवाकं 10 - सूक्तावाकः

TB 3.5.10.1

इदं द्यांवापृथिवी भुद्रमंभूत् । आद्ध्मं सूक्तवाकम् । उत नंमोवाकम् । ऋद्ध्यास्मं सूक्तोच्यंमग्ने । त्वः सूंक्तवागंसि । उपंश्रितो दिवः पृंथिव्योः । ओमंन्वती तेऽस्मिन्, यज्ञे यंजमान् द्यावांपृथिवी स्तांम् । शुगुंये जीरदांनू । अत्रंख्नू अप्रवेदे । उरुगंव्यूती अभयुं कृतौं 20

TB 3.5.10.2

वृष्टिद्यांवा रीत्यांपा । शम्भुवौ मयोभुवौ । ऊर्जस्वती च पर्यस्वती च । सूप्चरणा चं स्विधचरणा चं । तयोराविदि ॥ अग्निरिदश ह्विरंजुषत । अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत । सोमं इदश ह्विरंजुषत । अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत । अग्निरिदश ह्विरंजुषत 21

TB 3.5.10.3

अवींवृधत् महो ज्यायोऽकृत । प्रजापंतिरिदः ह्विरंजुषत । अवींवृधत् महो ज्यायोऽकृत । अग्नीवृधत् महो ज्यायोऽकृत । अग्नीवृधताम् । अवींवृधेतां महो ज्यायोऽक्राताम् । इन्द्राग्नी इदः ह्विरंजुषेताम् । अवींवृधेतां महो ज्यायोऽकृत । अवींवृधेतां महो ज्यायोऽकृत । महेन्द्र इदः ह्विरंजुषत । अवींवृधत् महो ज्यायोऽकृत । महेन्द्र इदः ह्विरंजुषत 22

TB 3.5.10.4

अवींवृधत् महो ज्यायोऽकृत । देवा आज्यपा आज्यमजुषन्त । अवींवृधन्त महो ज्यायोऽकृत । अग्निर्होत्रेणेदश् ह्विरंजुषत । अवींवृधत् महो ज्यायोऽकृत । अस्यामृध्-द्धोत्रांयां देवंगुमायांम् । आशांस्तेऽयं यर्जमानोऽसौ ॥ आयुराशांस्ते । सुप्रजास्त्व-माशांस्ते । सुजातुवनुस्या-माशांस्ते 23

TB 3.5.10.5

उत्तरां देवयुज्या-माशांस्ते । भूयों हिव्षष्करण-माशांस्ते । दिव्यं धामाशांस्ते । विश्वं प्रियमाशांस्ते । यदुनेनं हिवषा ऽऽशांस्ते । तदंश्यात्-तदंद्ध्यात् । तदंस्मै देवा रांसन्ताम् । तद्ग्रिर्-देवो देवेभ्यो वनंते । वयमुग्नेर् मार्चुषाः । इष्टं चं वीतं चं () । उभे चं नो द्यावापृथिवी अश्हंसस्पाताम् । इह गतिर्-वामस्येदं चं । नमो देवेभ्यः । 24

(अभ्यंकृतांवकृ - ताप्रिरिदश् ह्विरंजुषत - महेन्द्र इदश् ह्विरंजुषत - सजातवनुस्यामाशांस्ते -

वीतं च त्रीणि च) (A10)

3.5.11 अनुवाकं 11 - शंयुवाकः

TB 3.5.11.1

तच्छुं योरा वृंणीमहे । गातुं यज्ञायं । गातुं यज्ञ्पंतये । दैवीं स्वस्तिरंस्तु नः । स्वस्तिर् मानुंषेभ्यः । ऊर्द्धं जिंगातु भेषुजम् । शं नो अस्तु द्विपदें । शं चतुंष्पदे । 25

(तच्छुं योरुष्टौ) (A11)

3.5.12 अनुवाकं 12 - पत्नीसंयाजानां याज्यानुवाक्याः

TB 3.5.12.1

"आ प्यायस्व1" "सं तें 2" ॥ "इह त्वष्टांरमग्रियं3" "तन्नंस्तुरीपंम् 4" ॥ देवानां पत्नींरुश्तीरंवन्तु नः । प्रावंन्तु नस्तुजये वाजंसातये । याः पार्थिवासो या अपामिषं व्रते । ता नो देवीः सुहवाः शर्म यच्छत ॥ उत ग्ना वियन्तु देवपंत्नीः । इन्द्राण्यंग्नाय्यिश्वनी राट् । आ रोदंसी वरुणानी शृंणोतु । वियन्तुं देवीर्य ऋतुर्जनीनाम् () । 26

TB 3.5.12.2

अग्निर्, होतां गृहपंतिः स राजां । विश्वां वेद् जिनेमा जातवेदाः । देवानांमुत यो मर्त्यांनाम् । यजिष्टः स प्रयंजतामृतावां ॥ वयमुं त्वा गृहपते जनांनाम् । अग्ने अकर्म समिधां बृहन्तंम् । अस्थूरिणो गार्,हंपत्यानि सन्तु । तिग्मेनं नुस्तेजंसा सश्हींशाधि । 27

(जनींना - + मृष्टौ चं) (A12)

3.5.13 अनुवाकं 13 - पत्नीसंयाजे सोमाह्वानम्

TB 3.5.13.1

उपंहूतः रथन्तरः सह पृथिव्या । उपं मा रथन्तरः सह पृथिव्या ह्वंयताम् । उपंहूतं वामदेव्यः सहान्तिरक्षेण । उपं मा वामदेव्यः सहान्तिरक्षेण ह्वयताम् । उपंहूतं बृहथ्सह दिवा । उपं मा बृहथ्सह दिवा । उपं ह्ताः सप्त होत्राः । उपं मा सप्त होत्रां ह्वयन्ताम् । उपंहूता धेनुः सहर्षमा । उपं मा धेनुः सहर्षमा । उपं मा धेनुः सहर्षमा ह्वयताम् 28

TB 3.5.13.2

उपंहूतो भुक्षः सखाँ । उपं मा भुक्षः सखाँ ह्वयताम् । उपंहूताँ(4) हो । इडोपंहूता । उपंहूतेडाँ । उपो अस्माः इडाँ ह्वयताम् । इडोपंहूता । उपंहूतेडाँ । मानवी घृतपंदी मैत्रावरुणी । ब्रह्मं देवकृतमुपंहूतम् 29

TB 3.5.13.3

दैव्यां अद्भ्यंव उपंहूताः । उपंहूता मनुष्याः । य इमं यज्ञमवान् । ये युज्ञपंत्नीं वर्द्धान् । उपंहूते द्वावांपृथिवी । पूर्वजे ऋतावंरी । देवी देवपुंत्रे । उपंहूतेयं यजमाना । इन्द्राणीवांविधवा । अदिंतिरिव सुपुत्रा () । उत्तरस्यां देवयुज्याया-मुपंहूता । भूयंसि हिव्ष्करण उपंहूता । दिव्ये धामन्नुपंहूता । इदं में देवा हिवर्-जुषन्तामिति तस्मिन्-नुपंहूता । विश्वंमस्याः प्रियमुपंहूतम् । विश्वंस्य प्रियस्योपंहूतस्योपंहूता । 30

(सहर्षंभा ह्वयता - मुपंहूत - सुपुत्रा षद्वं) (A13)

Prapaataka korvai with starting Words of 1 to 13 Anuvaakams :- (स्त्यं - प्रवो - ऽग्ने महा - निग्नर्, होतां - स्मिधो - ऽग्निर् वृत्राण्य - ग्निर् मूर्द्धो - पंहूतं - देवं बर्.हि - रिदं द्यांवापृथिवी -तच्छम्यो- रा प्यांयस्वो - पंहृतं त्रयोदश)

korvai with starting Words of 1, 11, 21 Series of Dasinis :-(सृत्यं - वृथ स्याम - वृष्टिद्यांवा त्रिश्वात्)

first and last Word 3rd Ashtakam 5th Prapaatakam :-(सृत्य-मुपंहूता)

॥ हिर्रः ॐ ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके पञ्चम प्रपाठकः समाप्तः ॥ Appendix (of Expansions) ट्.भ्.3.5.12.1 - "आ प्यायस्व 1" "सं तें 2" आ प्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम् वृष्णियं । भवा वार्जस्य सङ्घथे ॥ 1 सं ते पयाः सि सम् यन्तु वाजाः सं वृष्णिया-न्यभिमातिषाहः । आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवाः स्युत्तमानि धिष्व ॥ 2 (Both 1 and 2 appearing in TS 4.2.7.4)

3.6 तृतीयाष्टके षष्टः प्रपाठकः - पशुहौत्रम्

3.6.1 अनुवाकं 1 - यूपसंस्काराः

TB 3.6.1.1

अञ्जन्ति त्वामंद्धरे देवयन्तः । वनस्पते मधुंना दैव्यंन । यदूर्द्धस्तिष्ठाद्-द्रविणेह धंतात् । यद्ध क्षयो मातुरस्या उपस्थे ॥ उच्छ्रंयस्व वनस्पते । वर्ष्मन् पृथिव्या अधि । सुमिती मीयमानः । वर्चोधा युज्ञ्वाहसे ॥ समिद्धस्य श्रयंमाणः पुरस्तीत् । ब्रह्मं वन्वानो अजर्श् सुवीरंम् 1

TB 3.6.1.2

आरे अस्मदमंतिं बाधंमानः । उच्छ्रंयस्व मह्ते सौभंगाय ॥ ऊर्द्ध ऊषुणं ऊत्ये । तिष्ठां देवो न संविता । ऊर्द्धो वार्जस्य सनिता यदिक्षिभिः । वाघिद्धिर्-विह्वयांमहे ॥ ऊर्द्धो नेः पाह्यश्हेसो नि केतुनां । विश्वश्रु समृत्रिणं दह । कृधी ने ऊर्द्धाञ्च रथांय जीवसे । विदा देवेषुं नो दुवंः । 2

TB 3.6.1.3

जातो जांयते सुदिनत्वे अह्नांम् । सम्पर्य आ विद्ये वर्द्धमानः । पुनन्ति धीरां अपसो मनीषा । देवया विष्र उदियर्ति वाचम् ॥ युवां सुवासाः परिवीत आगात । स उ श्रेयांन् भवति जायमानः । तं धीरांसः कृवय उन्नयन्ति । स्वाधियो मनसा देवयन्तः ॥ पृथुपाजा अमर्त्यः । घृतिनिर्णिख्-स्वांहुतः () 3

TB 3.6.1.4

अग्निर्-युक्त्स्यं हव्यवाट् ॥ त॰ सुबाधो यतस्रुंचः । इत्था धिया युक्त्वंन्तः । आचंक्रुरुग्नि-मूत्यें ॥ त्वं वर्रुण उत मित्रो अंग्ने । त्वां वर्द्धन्ति मृतिभिर्-वर्सिष्ठाः । त्वे वस्रुं सुषणुनानिं सन्तु । यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः । ४

(सुवीरं - दुवः - स्वांहुतो - + ऽष्टौ चं) (A1)

3.6.2 अनुवाकं 2 - प्रयाजविषया मैत्रावरुणप्रैषाः

TB 3.6.2.1

होतां यक्षद्ग्निश् स्मिधां सुष्मिधा सिमंद्धं नाभां पृथिव्याः संगुंथे वामस्यं । वर्ष्मन्दिव इडस्प्दे वेत्वाज्यंस्य होत्वर्यजं ॥ होतां यक्ष्त्-तनूनपात-मिदंतेर्-गर्मं भुवंनस्य गोपाम् । मद्भाऽद्य देवो देवेभ्यों देवयानांन्पथो अनक्तु वेत्वाज्यंस्य होत्वर्यजं ॥ होतां यक्ष्न्-नराशश्सं नृशस्यं नृशः प्रंणेत्रम् । गोभिर्-वपावान्थ-स्याद्-वीरैः शक्तीवान्-रथैः प्रथमयावा हिरंण्यैश्चन्द्री वेत्वाज्यंस्य होत्वर्यजं ॥ होतां यक्षद्ग्निमिड ईडितो देवो देवाश् आवंक्षद्-दूतो हंव्यवाडमूरः । उपेमं य्वस्पपेमां देवो देवहूतिमवतु वेत्वाज्यंस्य होत्वर्यजं ॥ होतां यक्षद्-बर्,हः सुष्टरीमोर्णमदा अस्मिन्, यज्ञे वि च प्र चं प्रथताश्स्वास्थं देवेभ्यः । एमेनद्य वसंवो रुद्रा आदित्याः संदन्तु प्रियमिन्द्रंस्यास्तु वेत्वाज्यंस्य होत्वर्यजं । 5

TB 3.6.2.2

होतां यक्ष्द्-दुरं ऋष्वाः कंवृष्योऽकोषधावनी-रुदातांभिर्-जिहंतां वि पक्षोभिः श्रयन्ताम् । सुप्रायणा अस्मिन्, यज्ञे विश्रयन्ता-मृतावृधो वियन्त्वाज्यंस्य होत्र्यंजं ॥ होतां यक्षदुषासानकां बृहती सुपेशंसा नृशः पितंभ्यो योनिं कृण्वाने । सश्स्मयंमाने इन्द्रेण देवैरेदं बुर्,हिः सींदतां वीतामाज्यंस्य होत्र्यंजं ॥ होतां यक्षद्-दैव्या होतांरा मृन्द्रा पोतांरा कृवी प्रचेतसा । स्विष्टमुद्यान्यः कंरिदुषा स्विभिगूर्तमुन्य ऊर्जा सतंवसेमं यज्ञं दिवि देवेषु धत्तां वीतामाज्यंस्य होत्र्यंजं ॥ होतां यक्षत्-तिस्रो देवीर्पसामुपस्तमा अच्छिद्र-मुद्येदमपं-स्तन्वताम् । देवेभ्यो देवीर्-देवमपो वियन्त्वाज्यंस्य होत्र्यंजं ॥ होतां यक्षत्-त्वष्टांर-मिचेष्टुमपांकश्र रेतोधां विश्रवसं यशोधाम् । पुरुक्षपुमकांमकर्,शनश् सुपोषः पोषैः स्याथ् सुवीरो वीरेर्-वेत्वाज्यंस्य होत्र्यंजं () ॥ होतां यक्षद्-वनुस्पितं-मुपावंस्रक्षद्धियो जोष्टारश्र श्रामुन्नरः । स्वदा्थ् स्विधितर्, ऋतुथाऽद्य देवो देवेभ्यो ह्व्याऽवाड्-वेत्वाज्यंस्य होत्र्यंजं

॥ होतां यक्षद्गिश् स्वाहाऽऽज्यंस्य स्वाहा मेदंसः स्वाहां स्तोकानाः स्वाहां स्वाहां कृतीनाः स्वाहां ह्व्यसूँक्तीनाम् । स्वाहां देवाः आज्यपान्थ् स्वाहाऽग्निः होत्राज्जंषाणा अग्न आज्यंस्य वियन्तु होत्वर्यजं । 6

special korvai

(अग्निं तनूनपातं नराशक्ष्संमृग्निमिड ईडितो बुर्,हिर्दुरं उषासानक्ता दैन्यां तिस्रस्त्वष्टांर् वनस्पतिंम्ग्निम्) (पञ्च वेत्वेको वियन्तु द्विर्वीतामेको वियन्तु द्विर्वेत्वेको वियन्तु होत्र्यजं) (प्रियमिन्द्रंस्यास्तु वेत्वाज्यंस्य होत्र्यजं - सुवीरो वीरैर् वेत्वाज्यंस्य होत्र्यजं चत्वारि च) (A2)

3.6.3 अनुवाकं 3 - आप्रिय प्रयाजानां याज्याः

TB 3.6.3.1

सिमंद्धो अद्य मर्नुषो दुरोणे । देवो देवान्, यंजिस जातवेदः । आ च वहं मित्रमह-श्चिकित्वान् । तवं दूतः कृविरंसि प्रचेताः ॥ तर्नूनपात्पथ ऋतस्य यानान् । मद्धां समुञ्जन्थ स्वंदया सुजिह्न । मन्मानि धीभिरुत युज्ञमुन्धन् । देवत्रा चं कृणुह्यद्भरं नंः ॥ नराशश्संस्य मिहमानंमेषाम् । उपस्तोषाम यज्ञतस्यं यिज्ञिः 7

TB 3.6.3.2

ते सुऋतंवः शुचंयो धियधाः । स्वदंन्तु देवा उभयांनि ह्व्या ॥ आजुह्वांन् ईड्यो वन्द्यंश्च । आयांह्यग्ने वसुंभिः सजोषाः । त्वं देवानांमिस यह्व होतां । स एनान्, यक्षीषितो यजीयान् ॥ प्राचीनं बर्,हिः प्रदिशां पृथिव्याः । वस्तोर्स्या वृंज्यते अग्रे अह्वांम् । व्युं प्रथते वित्रं वरीयः । देवेभ्यो अदितये स्योनम् । 8

TB 3.6.3.3

व्यचंस्वतीरुर्विया विश्रंयन्ताम् । पतिंभ्यो नजनंयः शुम्भंमानाः । देवीँर्द्वारो बृहतीर्-विश्वमिन्वाः ।

देवेभ्यों भवथ सुप्रायणाः ॥ आ सुष्वयंन्ती यज्तते उपांके । उषासानक्तां सदतां नि योनौं । दिव्ये योषंणे बृह्ती सुंरुक्मे । अधि श्रियर्थ शुक्रपिशं दधांने ॥ दैव्या होतांरा प्रथमा सुवाचौ । मिमांना युज्ञं मर्नुषो यजंद्वयै 9

TB 3.6.3.4

प्रचोदयन्ता विदर्शेषु कारू । प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशां दिशन्तां ॥ आनों युज्ञं भारंती तूयंमेतु । इडां मनुष्वदिह चेतयंन्ती । तिस्रो देवीर्-बर्,हिरेदश् स्योनम् । सरंस्वती स्वपंसः सदन्तु ॥ य इमे द्यावापृथिवी जिनंत्री । रूपैरिपश्रेशद्-भुवंनानि विश्वां । तमद्य होतिरिषितो यजीयान् । देवं त्वष्टांरिमुह यंक्षि विद्वान् () । 10

TB 3.6.3.5

उपार्वसृज्त-त्मन्यां समुञ्जन्न । देवानां पाथं ऋतुथा ह्वीश्षिं । वनस्पितः शिम्ता देवो अग्निः । स्वदंन्तु ह्व्यं मधुना घृतेनं ॥ सुद्यो जातो व्यिमिमीत युज्ञम् । अग्निर्-देवानां-मभवत्-पुरोगाः । अस्य होतुः प्रदिश्यृतस्यं वाचि । स्वाहांकृतश् हविरंदन्तु देवाः । 11

(युज्ञिः - स्योनं - यर्जद्भयै - विद्वान् - + ष्टौ च) (A3)

3.6.4 अनुवाकं 4 - पर्यग्निकरणीया ऋचः

TB 3.6.4.1

अग्निर्, होतां नो अद्भुरे । वाजी सन्-परिणीयते । देवो देवेषुं युज्ञियः ॥ परि त्रिविष्ट्यंद्भुरम् । यात्युग्नी रुथीरिव । आ देवेषु प्रयो दर्धत् ॥ परि वाजंपितः कृविः । अग्निर्, हुव्या न्यंक्रमीत् । द्यद्-रत्नांनि दाशुषे । 12

(अग्निर् होतां नो नवं) (A4)

3.6.5 अनुवाकं 5 - मैत्रावरुणप्रैषः

TB 3.6.5.1

अजैंदुग्निः । असंनुद्वाजुं नि । देवो देवेभ्यो हुव्याऽवाँट् । प्राञ्जोभिर्, हिन्वानः । धेनांभिः कल्पमानः । युरूस्यायुः प्रतिरन्न् । उप प्रेष्यं होतः । हव्या देवेभ्यः । 13

(अजैदृष्टौ) (A5)

3.6.6 अनुवाकं 6 - होतुरधिगुप्रैषः

TB 3.6.6.1

दैव्याः शिमतार उत मंजुष्या आरंभद्धम् । उपं नयत् मेद्ध्या दुरः । आशासांना मेधंपितभ्यां मेधंम् । प्रास्मां अग्निं भंरत । स्तृणीत बुर्,हिः । अन्वेनं माता मंन्यताम् । अन्नं पिता । अनु भ्राता सर्गर्भ्यः । अनु सखा सर्यृथ्यः ॥ उदीचीनाः अस्य पदो निधंत्तात् 14

TB 3.6.6.2

सूर्यं चक्षुंर्गमयतात् । वातंं प्राणमन्व-वंसृजतात् । दिशः श्रोत्रंम् । अन्तरिक्षमसुम् । पृथिवीः शरीरम् । एकधाऽस्य त्वचमाच्छ्यंतात् । पुरा नाभ्यां अपिशसों वपामुत्खिंदतात् । अन्तरेवोष्माणं वारयतात् । श्येनमंस्य वक्षः कृणुतात् । पृशसां बाह्र 15

TB 3.6.6.3

शाला दोषणीं । कृश्यपेवाश्सां । अच्छिंद्रे श्रोणीं । कृवषोरू स्रेकपंर्णाऽष्ठीवन्तां । षिट्वश्रिशितरस्य वङ्क्षयः । ता अंनुष्ठ्योच्यावयतात् । गात्रं गात्रमस्यानूनं कृणुतात् । कुवद्भ्यगोहं पार्थिवं खनतात् । अस्ना रक्षः सश्सृंजतात् । वृनिष्ठुमंस्य मा राविष्ट 16

TB 3.6.6.4

उर्रूकं मन्यंमानाः ॥ नेद्वंस्तोके तनंये । रविंता रविच्छिमितारः । अद्भिंगो शमीद्भम् । सुशिमं शमीद्भम् । शुमीद्भ-मंद्भिगो ॥ अद्भिंगुश्चापांपश्च । उभौ देवानाः शिम्तारौँ । ताविमं पृशुः श्रंपयतां प्रविद्वाःसौँ । यथां यथाऽस्य श्रपंणुं तथांतथा () । 17

[धृत्ताद् - बाहू - मा रांविष्टु - तथांतथा ()] (A6)

3.6.7 अनुवाकं 7 - स्तोकविषयं मैत्रावरुणानुवचनम्

TB 3.6.7.1

जुषस्वं सप्रथंस्तमम् । वचों देवपसंरस्तमम् । ह्व्या जुह्वांन आसिनं ॥ इमं नों युरुमुमृतेषु धेहि । इमा ह्व्या जातवेदो जुषस्व । स्तोकानांमग्ने मेदंसो घृतस्यं । होतः प्राशांन प्रथमो निषद्यं ॥ घृतवंन्तः पावक ते । स्तोकाःश्चोतिन्ति मेदंसः । स्वधंमं देववीतये 18

TB 3.6.7.2

श्रेष्ठं नो धेहि वार्यंम् ॥ तुभ्यर्थं स्तोका घृंतश्चतं । अग्ने विप्रांय सन्त्य । ऋषिः श्रेष्ठः सिमंद्ध्यसे । युक्स्यं प्राविता भंव ॥ तुभ्यर्थं श्चोतन्त्यद्भिगो शचीवः । स्तोकासो अग्ने मेदंसो घृतस्यं । कृविश्चस्तो बृंहता भागुनाऽऽगाः । हुव्या जुंषस्व मेधिर ॥ ओजिंष्ठं ते मद्ध्यतो मेद् उद्भृंतम् () । प्रते व्यं दंदामहे । श्चोतंन्ति ते वसो स्तोका अधि त्वचि । प्रति तान्देवशो विंहि । 19

(देववीतय-उद्भृतं त्रीणि च) (A7)

3.6.8 अनुवाकं 8 - वपा पुरोडाशस्विष्टकृतां पुरोनुवाक्याः प्रैषाश्च

TB 3.6.8.1

आ वृंत्रहणा वृत्रहिमः शुष्मैः । इन्द्रं यातं नमोभिरग्ने अर्वाक् । युवः राधोभिरकंवेभिरिन्द्र ।

अग्ने अस्मे भवतमुत्तमेभिः ॥ होतां यक्षदिन्द्राृग्नी । छार्गस्य वृपाया मेदंसः । जुषेतार्श्र हृविः । होतुर्यजं ॥ वि ह्याल्युन्-मनसा वस्यं इच्छन्न् । इन्द्रांग्नी ज्ञास उत वां सजातान् 20

TB 3.6.8.2

नान्या युवत्प्रमंतिरस्ति महाँम् । स वां धियं वाज्यन्तीमतक्षम् ॥ होतां यक्षदिन्द्राग्नी । पुरोडाशंस्य जुषेता हिवः । होत्वर्यजं ॥ त्वामीडते अजिरं दृत्यांय । हिवष्मन्तः सदिमन्-मार्जुषासः । यस्यं देवैरासंदो बुर्,हिरंग्ने । अहान्यस्मै सुदिनां भवन्तु ॥ होतां यक्षदिग्नम् () । पुरोडाशंस्य जुषता हिवः । होत्वर्यजं । 21

(सुजाता - नुग्निं द्वे चे) (A8)

3.6.9 अनुवाकं 9 - तेषामेव याज्याः

TB 3.6.9.1

गीर्भिर्विष्टः प्रमंतिमिच्छमानः । ई र्यिं यश्सं पूर्वभाजम् । इन्द्रांग्नी वृत्रहणा सुवज्रा । प्रणो नव्यंभिस्तिरतं देष्णैः ॥ माच्छंद्र रश्मीशरिति नाधंमानाः । पितृणाश् शक्तांरनु यच्छंमानाः । इन्द्राग्निभ्यां कं वृषंणो मदन्ति । ता ह्यद्रीं धिषणाया उपस्थे ॥ अग्निश् सुंदीतिश् सुद्दशं गृणन्तः । नमस्यामस्त्वेड्यं जातवेदः () । त्वां दूतमंर्तिश् हंव्यवाहंम् । देवा अंकृण्वन्-नमृतंस्य नाभिम् । 22

(जातुवेदो द्वे चं) (A9)

3.6.10 अनुवाकं 10 - मनोतासूक्तम्

TB 3.6.10.1

त्वश् ह्यंग्ने प्रथमो मुनोता । अस्या धियो अभवो दस्मु होता । त्वश् सी वृषन्-नकृणोर्-दुष्टरीतु ।

सहो विश्वंस्मै सहंसे सहंद्ध्ये ॥ अधा होता न्यंसीदो यजीयान् । इडस्पद इषयुन्नीड्यः सन्न् । तं त्वा नरंः प्रथमं देवयन्तंः । महो राये चितयंन्तो अन्नं गमन्न् ॥ वृतेव यन्तं बहुभिर्-वस्वयैः । त्वे र्यिं जांगृवाश्सो अन्नं गमन्न् 23

TB 3.6.10.2

रुशंन्तमृग्निं दंर्.शृतं बृहन्तम् । वृपावंन्तं विश्वहां दीदिवाश्सम् ॥ पृदं देवस्य नर्मसा वियन्तः । श्रवस्यवः श्रवं आपृन्नमृक्तम् । नामानि चिद्-दिधरे यृज्ञियानि । भृद्रायां ते रणयन्तु सन्दृष्टौ ॥ त्वां वर्द्धन्ति क्षित्तयः पृथिव्याम् । त्वश्रायं उभयांसो जनांनाम् । त्वं त्राता तरणे चेत्यो भूः । पिता माता सद्मिन्-मार्नुषाणाम् । 24

TB 3.6.10.3

स पूर्येण्यः स प्रियो विक्ष्वंग्निः । होतां मुन्द्रो निषंसादा यजीयान् । तं त्वां वयं दम् आ दीदिवाश्सम् । उपंज्ञुबाधो नमसा सदेम ॥ तं त्वां वयश् सुधियो नव्यमग्ने । सुम्नायवं ईमहे देवयन्तः । त्वं विशो अनयो दीद्यांनः । दिवो अग्ने बृह्ता रोचनेनं ॥ विशां कृविं विश्पतिश् शर्थतीनाम् । नितोशनं वृष्भं चंर्,षणीनाम् 25

TB 3.6.10.4

प्रेतीषणिमिषयंन्तं पावकम् । राजन्तमृग्निं यंजतः रयीणाम् ॥ सो अग्न ईजे शशमे च मर्तः । यस्त आनंद्थ-सुमिधां ह्व्यदांतिम् । य आहुंतिं परि वेदा नमोभिः । विश्वेथ्स वामा दंधते त्वोतः ॥ अस्मा उं ते मिहं महे विधेम । नमोभिरग्ने सुमिधोत ह्व्यैः । वेदीं सूनो सहसो गीर्भिरुक्थैः । आ ते भुद्रायाः सुमृतौ यंतेम । 26

TB 3.6.10.5

आ यस्तृतन्थु रोदंसी वि भासा । श्रवोभिश्च श्रवस्यंस्तरुंत्रः । बृहद्भिर्-वाजैः स्थविरेभिर्स्मे ।

रेवद्भिरग्ने वितरं विभांहि ॥ नृवद्धंसो सद्मिद्धंह्यस्मे । भूरिं तोकाय तनयाय पृर्धः । पूर्वीरिषो बृह्तीरारे अंघाः । अस्मे भुद्रा सौंश्रवसानिं सन्तु ॥ पुरूण्यंग्ने पुरुधा त्वाया । वसूनि राजन्-वसुतांते अश्याम् () । पुरूणि हि त्वे पुरुवार् सन्तिं । अग्ने वस्नुं विधते राजनि त्वे । 27

(जागृवाश्सो अर्च गम्न - मार्चषाणां - चर्.षणीनां - यंते - माश्यां द्वे चं) (A10)

3.6.11 अनुवाकं 11 - हिवर्वनस्पतिस्विष्टकृतां पुरोनुवाक्याः प्रैषाश्च

TB 3.6.11.1

आ भरतः शिक्षतं वज्रबाहू । अस्माः ईन्द्राग्नी अवतः शचींभिः । इमे न ते र्श्मयः सूर्यस्य । येभिः सिपृत्वं पितरों न आयन्नं ॥ होतां यक्षिदन्द्राग्नी । छार्गस्य हिवष् आत्तांमुद्य । मुद्ध्यतो मेदु उद्भृतम् । पुरा द्वेषौभ्यः । पुरा पौरुषेय्या गृभः । घस्तीन्नुनम् 28

TB 3.6.11.2

घासे अंज्राणां यवंसप्रथमानाम् । सुमत्क्षंराणाः श्वातरुंद्रियाणाम् । अग्निष्वात्तानां पीवोपवसनानाम् । पार्श्वतः श्रोणितः शिंतामृत उथ्सादृतः । अङ्गादङ्गादवंत्तानाम् । करंत एवेन्द्राग्नी । जुषेताः ह्विः । होत्वर्यजं ॥ देवेभ्यो वनस्पते ह्वीः । हिरंण्यपर्ण प्रदिवंस्ते अर्थम् 29

TB 3.6.11.3

प्रदिक्षिणिद्-रंशनयां निययं । ऋतस्यं विक्षं पृथिभी रिजंष्ठैः ॥ होतां यक्ष्ट्-वनस्पितमि हि । पृष्टतंमया रिभंष्ठया रशनयाऽऽधित । यत्रेन्द्राश्चियोः छागंस्य हिवषंः प्रिया धामानि । यत्र वनस्पतेः प्रिया पाथार्शसे । यत्रं देवानांमाज्यपानां प्रिया धामानि । यत्राग्नेर्, होतुः प्रिया धामानि । तत्रैतं प्रस्तु-त्येवो-पुस्तुत्येवोपावंस्रक्षत् । रभीयाः सिव कृत्वी 30

TB 3.6.11.4

करंदेवं देवो वनस्पितिः । जुषतार् हिवः । होत्यर्जं ॥ पिप्रीहि देवार उंश्तो येविष्ठ । विद्वां ऋतूर्र, ऋंतुपते यजेह । ये दैव्यां ऋत्विजस्तेभिरग्ने । त्वर होतॄंणामस्यायंजिष्ठः ॥ होतां यक्षदिग्नेर स्विष्टकृतंम् । अयांड्रिग्न-रिंन्द्राग्नियोः छागस्य हिवषः प्रिया धामांनि । अयाङ्वनस्पतेः प्रिया पाथार्रसि () । अयांड्रेवानां-माज्यपानां प्रिया धामांनि । यक्षद्ग्नेर्, होतुः प्रिया धामांनि । यक्षद्ग्रेर्, होतुः प्रिया धामांनि । यक्ष्य स्वं महिमानम् । आयंजतामेज्या इषः । कृणोतु सो अंद्भुरा जातवेदाः । जुषतार्र हिवः । होत्र्यर्जं । 31

(नून - मर्थं - कृत्वी - पाथा श्रीस सुप्त च) (A11)

3.6.12 अनुवाकं 12 - तेषामेव याज्याः

TB 3.6.12.1

उपोह् यद्विदर्थं वाजिनो गूः । गीर्भिर्-विप्राः प्रमंति-मिच्छमानाः । अर्वन्तो न काष्ठां नक्षंमाणाः । इन्द्राग्नी जोहुंवतो नर्स्ते ॥ वनस्पते रशनयांऽभिधायं । पिष्टतंमया वयुनांनि विद्वान् । वहं देवत्रा दिंधिषो ह्वीक्षे । प्र चं दातारंममृतेषु वोचः ॥ अग्निक्ष स्विष्टकृतंम् । अयांड्ग्नि-रिन्द्राग्नियोः छार्गस्य हविषंः प्रिया धामांनि 32

TB 3.6.12.2

अयाङ्गनस्पतेः प्रिया पाथाः सि । अयाङ्गेवानां-माज्यपानां प्रिया धामांनि । यक्षंद्रग्नेर्, होतुः प्रिया धामांनि । यक्ष्यं स्वं मिहिमानम् । आयंजतामेज्या इषः । कृणोतु सो अंद्ध्रा जातवंदाः । जुषताः हिवः । अग्ने यद्य विशो अंद्धरस्य होतः । पावंक शोचे वेष्वः हि यज्वां । ऋता यंजासि मिहिना वि यद्-भूः () । हुव्या वंह यविष्ठ या ते अद्य । 33

(धार्मानि - भुरेकं च) (A12)

3.6.13 अनुवाकं 13 - अनूयाजप्रैषाः

TB 3.6.13.1

देवं बुर्.हिः सुंदेवं देवैः स्याथ् सुवीरं वीरैर्वस्तौर्-वृज्येताकोः प्रभ्निं-येतात्यन्यान्-राया बुर्.हिष्मतो मदेम वसुवने वसुधेर्यस्य वेतु यर्ज ॥ देवीर्-द्वारंः संघाते विङ्वीर्यामंञ्छिथिरा ध्रुवा देवहूंतौ वृथ्स ईंमेनाुस्तरुंण आमिंमीयात्-कुमारो वा नवंजातो मैना अर्वा रेणुकंकाटः पृणंग्वसुवने वसुधेयंस्य वियन्तु यर्ज ॥ देवी उषासा नक्ताऽद्यास्मिन्. युज्ञे प्रयत्यंह्वेतामपि नूनं दैवीर्विद्यः प्रायांसिष्टा सुप्रीते सुधिते वसुवने वसुधेयंस्य वीतां यर्ज ॥ देवी जोष्ट्री वसुंधिती ययोर्न्याऽघा द्वेषार्थस युयवदाऽन्या वंक्षद्-वसु वार्याणि यर्जमानाय वसुवने वसुधेयंस्य वीतां यर्ज ॥ देवी कुर्जाहुंती इषुमूर्जमुन्या वंक्षथ्सिग्धिश् सपीतिमुन्या नवेन पूर्वं दयंमानाः स्यामं पुराणेन नवं तामूर्जमूर्जाहुंती कुर्जयंमाने अधातां वसुवनं वसुधेर्यस्य वीतां यर्ज ॥ देवा दैव्या होतांरा नेष्टांरा पोतांरा हताघंशश्सा-वाभुरद्वंसू वसुवने वसुधेर्यस्य वीतां यर्ज ॥ देवीस्तिस्रस्तिस्रो देवीरिडा सरंस्वती भारंती द्यां भारंत्यादित्यै-रंस्पृक्षुथ्-सरंस्वतीमः रुद्रैर् युज्ञमांवी-दिहैवेडंया वसुंमत्या सधमादं मदेम वसुवनं वसुधेयंस्य वियन्तु यर्ज ॥ देवो नराशश्सं-स्त्रिशीर् षा षंडुक्षः शतमिदंनश शितिपृष्ठा आदंधित सहस्रंमीं प्रवंहन्ति मित्रावरुणेदंस्य होत्रमर्,हंतो बृहस्पतिः स्तोत्रमुश्विना ऽऽद्धंर्यवं वसुवनं वसुधेर्यस्य वेतु यर्ज ॥देवो वनुस्पतिर्, वर्,षप्रांवा घृतनिंर्णिग्-द्या-मग्रेणास्पृंक्षुदाऽन्तरिक्षुं मद्भ्येनाप्राः पृथिवी-मुपरेणाद्दशद्-वसुवनं वसुधेर्यस्य वेतु यर्ज ॥ देवं बर्,हिर्वारितीनां निधे धांसि प्रच्युंतीनाम-प्रच्युतं निकामधरेणं पुरुस्पार्,हं यशंस्वदेना बुर्,हिषाऽन्या बुर्,हीश्ष्यिमिष्याम वसुवने वसुधेर्यस्य वेतु यर्ज () ॥ देवो अग्निः स्विष्टकृथ् सुद्रविणा मुन्द्रः कृविः सृत्यमेन्माऽऽयुजी होता होतुर्, होतुरायंजीयानग्ने यान्-देवानयाङ्याः अपिंप्रेर्ये ते होत्रे अमध्सत् ताः संसुनुषीः होत्रां देवं गुमां दिवि देवेषुं यज्ञमेरयेमः स्विष्टकृचाग्ने होताऽभूवसुवने वसुधेयस्य नमोवाके वीहि यर्ज । 34

(यजैंकं च) (A13)

3.6.14 अनुवाकं 14 - अनूयाजयाज्याः

TB 3.6.14.1

देवं बर्.हिः । वसुवनं वसुधेयंस्य वेतु । देवीर्द्वारंः । वसुवनं वसुधेयंस्य वियन्तु । देवी उषासा नक्तां । वसुवनं वसुधेयंस्य वीताम् । देवी जोष्ट्रीं । वसुवनं वसुधेयंस्य वीताम् । देवी ऊर्जाहुंती । वसुवनं वसुधेयंस्य वीताम् 35

TB 3.6.14.2

देवा दैन्या होतांरा । वसुवनं वसुधेयंस्य वीताम् । देवीस्तिस्र-स्तिस्रो देवीः । वसुवनं वसुधेयंस्य वियन्तु । देवो नराशक्षंः । वसुवनं वसुधेयंस्य वेतु । देवो वनस्पितः । वसुवनं वसुधेयंस्य वेतु । देवं बरु.हिर्वारितीनाम् । वसुवनं वसुधेयंस्य वेतु 36

TB 3.6.14.3

देवो अग्निः स्विष्टकृत् । सुद्रविणा मन्द्रः कृविः । सृत्यमन्माऽऽयजी होतां । होतुंर्, होतुरायंजीयान् । अग्ने यान्देवानयांट् । याः अपिप्रेः । ये ते होत्रे अमिथ्सत । ताः संसुनुषीः होत्रां देवं गुमाम् । दिवि देवेषुं युक्तमेरयेमम् । स्विष्टकृचाग्ने होताऽभूः () । वसुवने वसुधेयंस्य नमोवाके वीहिं । 37

(वीतां - वेतव - भूरेकं च) (A14)

3.6.15 अनुवाकं 15 - सूक्तवाकप्रैषाः

TB 3.6.15.1

अग्निम् होतांरमवृणीतायं यजंमानः पर्चन् प्क्तीः पर्चन् पुरोडाशं बद्धन्-निन्द्राग्निभ्यां छागः सूप्स्था अद्य देवो वन्स्पितं-रभव-दिन्द्राग्निभ्यां छागेनाघंस्तां तं मेदुस्तः प्रितं पचताऽग्रंभीष्टामवीवृधेतां पुरोडाशेन् त्वाम् चर्,षं आर्,षेयर्,षीणां नपादवृणीतायं यजंमानो बहुभ्य आ संगंतेभ्य एष मे देवेषु वसु वार्या यक्ष्यत् इति ता या देवा देव-दानान्यदुस्तान्यंस्मा आ च शास्वा चं गुरस्वेषितश्चं होत्रसिं

भद्रवाच्यांय प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकायं सूक्ता ब्रूंहि । 38

(अुग्निमुद्यैकंम्) (A15)

Prapaataka korvai with starting Words of 1 to 15 Anuvaakams :- (अञ्जन्ति - होतां यक्ष्य - सिमंद्रो अद्या - ग्नि - रजैद् - दैव्यां - जुषस् - वा वृंत्रहणा - गीर्मि - स्त्वः ह्या - भरत् - मुपाह यद् - देवं बुर्,हिः सुंदेवं - देवं बुर्,हि - र्ग्निम्द्य पर्श्चंदश)

korvai with starting Words of 1, 11, 21 Series of Dasinis :-(अञ्जन् - त्युपार्वसृजन् - नान्या युवत् - करंदेव मृष्टात्रिर्श्शत्)

first and last Word 3rd Ashtakam 6th Prapaatakam :-(अञ्जन्ति - सूक्ता ब्रूंहि)

॥ हिर्रः ॐ ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः समाप्तः ॥ ===============

3.7.1 अनुवाकं 1 - दर्शपूर्णमासेष्टिविषयाणि कानि चित्रायश्चित्तानि

TB 3.7.1.1

सर्वान्, वा एषोंऽग्नौ कामान् प्रवेशयित । यों-ऽग्नीनंन्वाधायं व्रतमुपैतिं । स यदिनिष्ट्वा प्रयायात् । अकांमप्रीता एनं कामा नानु प्रयायुः । अतेजा अवीर्यः स्यात् । स जुंहुयात् । तुभ्यं ता अङ्गिरस्तम । विश्वाः सुक्षितयः पृथंक् । अग्ने कामाय येमिर् इतिं । कामानेवास्मिन् द्धाति 1

TB 3.7.1.2

कामंप्रीता एनं कामा अनुप्रयान्ति । तेजस्वी वीर्यावान् भवति ॥सन्तितिर्वा एषा यज्ञस्यं । यो-ऽग्नीनंन्वाधायं व्रतमुपैतिं । स यदुद्वायंति । विच्छिति-रेवास्य सा ॥ तं प्राञ्चंमुद्धृत्यं । मन्सोपंतिष्ठेत । मनो वै प्रजापंतिः । प्राजापत्यो यज्ञः 2

TB 3.7.1.3

मनंसैव युज्ञ् सन्तंनोति । भूरित्यांह । भूतो वै प्रजापंतिः । भूतिंमेवोपंति ॥ वि वा एष इंन्द्रियेणं वीर्येणद्भर्यते । यस्या-हिताग्ने-रिग्नरंपक्षायंति । यावच्छम्यया प्रविद्धर्येत् । यदि तावंदपक्षायंत् । तः संभरेत् । इदं त एकं पुर उत् एकं 3

TB 3.7.1.4

तृतीयेन ज्योतिषा सम्विंशस्व । सम्बंशंनस्तुनुवै चारुरिधि । प्रिये देवानां पर्मे जनित्र इतिं । ब्रह्मंणैवैन संभरित । सैव ततः प्रायंश्चित्तः । यदिं परस्तु-रामंपक्षायेत् । अनु प्रयायावंस्येत् । सो एव ततः प्रायंश्चित्तः ॥ ओषंधीर्वा एतस्यं पुशून् पयः प्रविंशति । यस्यं ह्विषं वृथ्सा अपार्कृता धर्यन्ति 4

TB 3.7.1.5

तान्. यदुह्यात् । यातयांम्ना हिवषां यजेत । यन्न दुह्यात् । यज्ञूप्रुर-रुन्तरियात् । वायव्यां यवागूं निर्वपेत् । वायुर्वे पर्यसः प्रदापयिता । स एवास्मै पयः प्रदापयित । पयो वा ओषंधयः । पयः पर्यः । पर्यसैवास्मै पयोऽवंरुन्धे 5

TB 3.7.1.6

अथोत्तंरस्मै हिविषे वृथ्सान्पा कुंर्यात् । सैव ततः प्रायंश्चित्तः ॥ अन्यत्रान्, वा एष देवान् भांगुधेयेन व्यर्द्धयित । ये यजंमानस्य सायं गृहमा-गच्छंन्ति । यस्यं सायं दुग्धः हिवरार्ति-मार्च्छिति । इन्द्रांय व्रीहीन्नि-रुप्यो-पंवसेत् । पयो वा ओषंधयः । पयं एवारभ्यं गृहीत्वो-पंवसित । यत्प्रातः स्यात् । तच्छृतं कुंर्यात् 6

TB 3.7.1.7

अथेतंर ऐन्द्रः पुंरोडार्शः स्यात् । इन्द्रिये एवास्मै सुमीची दधाति । पयो वा ओषंधयः । पयः पयंः । पयंसैवास्मै पयोऽवंरुन्धे । अथोत्तंरस्मै ह्विषे वृथ्सानुपा कुर्यात् । सैव ततः प्रायंश्चित्तिः ॥ उभयानु, वा एष देवान् भागधेयेन् व्यर्द्धयति । ये यर्जमानस्य सायं चं प्रातश्चं गृहमा-गच्छंन्ति । यस्योभयः ह्विरार्त्ति-मार्च्छतिं 7

TB 3.7.1.8

ऐन्द्रं पञ्चंशराव-मोद्रनं निर्वपेत् । अग्निं देवतांनां प्रथमं यंजेत् । अग्निमुंखा एव देवताः प्रीणाति । अग्निं वा अन्वन्या देवताः । इन्द्रमन्वन्याः । ता एवोभयीः प्रीणाति । पयो वा ओषंधयः । पयः पयः । पयंसैवास्मै पयोऽवंरुन्धे । अथोत्तंरस्मै हृविषे वृथ्सानुपा कुर्यात् 8

TB 3.7.1.9

सैव ततः प्रायंश्वित्तः ॥ अर्द्धो वा एतस्यं युक्स्यं मीयते । यस्य व्रत्येऽहुन् पत्न्यंना-लम्भुका भविति । तामंपुरुद्ध्यं यजेत । सर्वेणैव युक्तेनं यजते । तामिष्ट्वो-पंह्वयेत । अमूहमंस्मि । सा त्वं । द्यौर्हं । पृथिवी त्वं () । सामाहं । ऋत्तवं । तावेहि संभवाव । सह रेतों द्धावहै । पुश्से पुत्राय वेत्तंवै । रायस्पोषांय सुप्रजास्त्वायं सुवीर्यायेति । अर्द्ध एवैनामु-पंह्वयते । सैव ततः प्रायंश्वित्तिः । 9

special korvai

(सर्वान्. वि वै यदि परस्तरामोषंधीरन् यत्रानुभयांनुर्धो वै) (दुधाति - युज्ञ् - उंतु एकं - धर्यन्ति - रुन्धे - कुर्या - दाुर्छ - त्युपाकुंर्यात् - पृथिवी त्वमृष्टौ चं) (A1)

3.7.2 अनुवाकं 2 -अग्निहोत्रसाम्नाय्यसाधारणानि प्रायश्चित्तानि

TB 3.7.2.1

यद्विः षंण्णेन जुहुयात् । अप्रंजा अपृशुर्यजंमानः स्यात् । यदनांयतने निनर्यंत् । अनायतन-स्स्यांत् । प्राजापत्ययुर्चा वंल्मीक-वृपायाम-वंनयेत् । प्राजापत्यो वै वृल्मीकः । युज्ञः प्रजापंतिः । प्रजापंतावेव युज्ञं प्रतिष्ठापयति । भूरित्यांह । भूतो वै प्रजापंतिः 10

TB 3.7.2.2

भूतिंमेवोपैति । तत् कृत्वा । अन्यां दुग्ध्वा पुनंर्, होत्व्यं । सैव ततः प्रायंश्चित्तः ॥ यत्कीटा-वंपन्नेन जुहुयात् । अप्रंजा अपुर्गु-र्यजंमानः स्यात् । यदनायतने निनर्येत् । अनायतनः स्यात् । मुद्ध्यमेनं पुर्णेनं द्यावा-पृथिव्यं-युर्चाऽन्तः परिधि निनयेत् । द्यावांपृथिव्यो-रेवैनृत्-प्रतिष्ठापयति 11

TB 3.7.2.3

तत्कृत्वा । अन्यां दुग्ध्वा पुनेर्, होत्वर्यं । सैव ततः प्रायंश्वित्तिः ॥ यदवंवृष्टेन जुहुयात् । अपंरूप-मस्यात्म-आयेत । किलासो वा स्यादंर्,शसो वां । यत् प्रत्येयात् । यज्ञं विच्छिन्द्यात्

। स जुंहुयात् । मित्रो जनांन् कल्पयति प्रजानन्न 12

TB 3.7.2.4

मित्रो दांधार पृथिवीमुत द्यां । मित्रः कृष्टीर-निंमिषा ऽभिचंष्टे । सृत्यायं हुव्यं घृतवं-ज्जुहोतेतिं । मित्रेणैवैनंत् कल्पयित । तत्कृत्वा । अन्यां दुग्ध्वा पुनंर्,होत्व्यं । सैव ततः प्रायंश्चित्तिः ॥ यत् पूर्वस्या-माहुत्याः हुताया-मृत्तरा-ऽऽहुंतिः स्कन्देत् । द्विपाद्भिः पशुभि-र्यजमानो व्यृद्धियेत । यदुत्तंरया ऽभिजुंहुयात् 13

TB 3.7.2.5

चतुंष्पाद्धिः पृशुभि-र्यजमानो व्यृद्ध्येत । यत्र वेत्थं वनस्पते देवानां गुह्या नामानि । तत्रं ह्व्यानिं गामयेतिं वानस्पत्य-यूर्चा समिधं-माधायं । तूष्णीमेव पुनं-र्जुहुयात् । वनस्पतिंनैव य्रूस्यातां चानांतां चाहुंती विदांधार । तत्कृत्वा । अन्यां दुग्ध्वा पुनंर, होत्व्यं । सैव ततः प्रायंश्चित्तिः ॥ यत्पुरा प्रयाजेभ्यः प्राङङ्गारः स्कन्देत् । अद्धर्यवे च यजमानाय चाकः स्यात् 14

TB 3.7.2.6

यद् दंक्षिणा । ब्रह्मणे च यजंमानाय चाकशं स्यात् । यत् प्रत्यक् । होत्रे च पत्नियै च यजंमानाय चाकशं स्यात् । यदुदङ्ं । अग्नीधे च पुशुभ्यंश्च यजंमानाय चाकशं स्यात् । यदंभिजुहुयात् । रुद्रोंऽस्य पुशून् घातुंकः स्यात् । यन्नाभिं जुहुयात् । अशांन्तः प्रहियेत । 15

TB 3.7.2.7

स्रुवस्य बुद्धेनाभि निदंद्भ्यात् । मा तंमो मा युइस्तंमन्मा यजंमान-स्तमत् । नमंस्ते अस्त्वायते । नमो रुद्र परायते । नमो यत्रं निषीदंसि । अमुं मा हिश्सीर्मुं मा हिश्सीरिति येन स्कन्देंत् ॥ तं प्रहंरेत् । सहस्रंशृङ्गो वृष्भो जातवेदाः । स्तोमंपृष्ठो घृतवान-थ्सुप्रतीकः । मा नो हासीन्मेत्थितो (हासीर्मेत्थितो) नेत्त्वा जहांम () । गोपोषं नो वीरपोषं च युच्छेति । ब्रह्मंणैवैनं प्रहंरति । सैव

ततः प्रायंश्चित्तिः । 16

special korvai

(यिद्वःषंण्णेन प्राजापत्यया यत् कीटा मंद्ध्यमेन यदवेवृष्टेन यत् पूर्वस्यां यत् पुरा प्रयाजेभ्य प्रङ्ङ्गारो यद् दंक्षिणा यत् प्रत्यग्यदुदङ्कं)

(वै प्रजापंतिः - स्थापयति - प्रजानन् - निभर्जुहुयाथ् - स्याँद् - ध्रियेत् - जहांम् त्रिणिं च) (A2)

3.7.3 अनुवाकं 3 -मुख्यास्यसंभवेऽनुकल्पाः होमाधाराः

TB 3.7.3.1

वि वा एष इंन्द्रियेणं वीर्येणद्धर्यते । यस्या-हिंताग्ने-रिग्न-र्मध्यमांनो न जायंते । यत्रान्यं पश्येत् । ततं आहत्यं होत्वयं । अग्ना-वेवास्यां-ग्निहोत्रश् हुतं भविति ॥ यद्यन्यं न विन्देत् । अजायार्श होत्वयं । आग्नेयी वा एषा । यदुजा । अग्ना-वेवास्यां-ग्निहोत्रश् हुतं भविति 17

TB 3.7.3.2

अजस्य तु नार्श्वायात् । यदुजस्याँ-र्श्वायात् । यामेवाग्ना-वाहुंतिं जुहुयात् । तामंद्यात् । तस्मांदुजस्य नार्श्यं ॥ यद्यजां न विन्देत् । ब्राह्मणस्य दक्षिणे हस्ते होत्वव्यं । एष वा अग्नि वैश्वानुरः । यद्ग्राह्मणः । अग्ना-वेवास्याँ-ग्निहोत्रश्च हुतं भेवति 18

TB 3.7.3.3

ब्राह्मणं तु वंस्त्ये नापंरुन्ध्यात् । यद्वाँह्मणं वंस्त्या अंपरुन्ध्यात् । यस्मिन्ने-वाग्नावाहुंतिं जुहुयात् । तं भांगुधेयेन् व्यंर्द्धयेत् । तस्माँद् ब्राह्मणो वंस्त्ये नाप्रुद्ध्यः ॥ यदिं ब्राह्मणं न विन्देत् । दुर्भस्तुबें होत्व्यं । अग्निवान्, वै दंर्भस्तुबंः । अग्नावे-वास्यां-ग्निहोत्रः हुतं भविति । दुर्भाः स्तु नाद्ध्यांसीत 19

TB 3.7.3.4

यद्दर्भानुद्ध्यासीत । यामेवाग्ना-वाहुंतिं जुहुयात् । तामद्ध्यांसीत । तस्मांद् दुर्भा नाद्ध्यांसित्व्याः । यदिं दुर्भान्न विन्देत् । अफ्सु होत्व्यं । आपो वै सर्वा देवताः । देवतांस्वे वास्यां-ग्निहोत्रश्रहुतं भविति । आपुस्तु न परिचक्षीत । यदापः परिचक्षीत 20

TB 3.7.3.5

या मेवाफ्स्वाहुंतिं जुहुयात् । तां परिंचक्षीत । तस्मादापो न परिंचक्ष्याः ॥ मेद्ध्यां च वा एतस्यांमेद्ध्या चं तन्तवौ सःसृंज्येते । यस्या-हिंताग्ने-रुन्यैर्ग्निभिं-रुग्नयंः सःसृज्यन्ते । अग्नये विविचये पुरोडाशं-मृष्टाकंपालुं निर्वपेत् । मेद्ध्यां चैवास्यां-मेद्ध्यां चं तन्तवौ व्यावंर्तयित ॥ अग्नये वृतपंतये पुरोडाशं-मृष्टाकंपालुं निर्वपेत् । अग्निमेव वृतपंतिः स्वेनं भाग्धेये-नोपंधावित । स एवैनं वृतमा-लंभंयित । 21

TB 3.7.3.6

गर्भश् स्रवंन्तमगृदमंकः । अग्नि-रिन्द्र-स्त्वष्टा बृह्स्पतिः । पृथिव्या-मर्वचुश्चो-तैतत् । नाभि-प्राप्तोति निर्,ऋंतिं पराचैः ॥ रेतो वा एतद्वाजिन्-माहिताग्नेः । यदिग्निहोत्रं । तद्यथ्स्ववत् । रेतोऽस्य वाजिनश् स्रवेत् । गर्भश् स्रवंन्तम-गृदमंक्-रित्यांह । रेतं एवास्मिन् वाजिनं द्धाति । 22

TB 3.7.3.7

अग्निरित्यांह । अग्निर्वे रेतोधाः । रेतं एव तद्दंधाति । इन्द्र इत्यांह । इन्द्रिय-मेवास्मिन्-द्धाति । त्वष्टेत्यांह । त्वष्टा वै पंशूनां मिथुनानाः रूपकृत् । रूपम्व पशुषुं द्धाति । बृह्स्पतिरित्यांह । ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिः () । ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्रजनयति ॥ पृथिव्या-मर्वचुश्चोतैत-दित्यांह । अस्या-मेवैनृत् प्रतिष्ठापयति ॥ नाभि प्राप्नोति निर्, ऋतिं पराचैरित्यांह । रक्षंसामपंहत्यै । 23

special korvai

(वि वै यद् युन्यमुजायाँ ब्राह्मणस्यं दर्भस्तुम्बैंऽफ्सु होत्व्यम्) (अजाऽग्नावेवास्याप्तिहोत्रः हुतं भविति - भव - त्यासीत - परि्चक्षीत - लम्भयिति - द्धाति -देवानां बृहुस्पितिः पञ्चं च) (A3)

3.7.4 अनुवाकं 4 -ऐष्टिकयाजमानमन्त्राः

TB 3.7.4.1

याः पुरस्तांत् प्रस्नवंन्ति । उपरिष्टाथ् सर्वतंश्च याः । तार्भा रिश्मपंवित्राभिः । श्रद्धां यज्ञमारंभे ॥ देवां गातुविदः । गातुं यज्ञायं विन्दत । मनंसुस्पतिना देवेनं । वातांद्-यज्ञः प्रयुंज्यतां ॥ तृतीयंस्यै दिवः । गायुत्रिया सोम् आभृंतः 24

TB 3.7.4.2

सोमपीथाय संनीयतुं । वर्कल्-मन्तर्मादंदे ॥ आपो देवीः शुद्धाः स्थं । इमा पात्राणि शुन्धत । उपातङ्क्याय देवानां । पूर्णवल्कमुत शुन्धत ॥ पयो गृहेषु पयो अधियासुं । पयो वृथ्सेषु पय इन्द्रांय हिवेषे ध्रियस्व । गायुत्री पंर्णवल्कनं । पयः सोमं करोत्विमं । 25

TB 3.7.4.3

अग्निं गृंह्णामि सुरथं यो मंयो भूः । य उद्यन्तमा रोहंति सूर्यमहें । आदित्यं ज्योतिषां ज्योतिरुत्तमं । श्वो यज्ञायं रमतां देवतांभ्यः ॥वसून् रुद्रानांदित्यान् । इन्द्रेण सह देवताः । ताः पूर्वः परिगृह्णामि । स्व आयतंने मनीषयां ॥ इमामूर्जं पञ्चद्रशीं ये प्रविष्टाः । तान्देवान् परिगृह्णामि पूर्वः 26

TB 3.7.4.4

अग्निर्, हंव्यवाडिह तानावंहतु । पौर्णमासः हिविरिदमेषां मियं । आमावास्यः हिविरिदमेषां मियं ।। अन्तराऽग्नी पशवंः । देवसः सदमार्गमन्न । तान् पूर्वः परिगृह्णामि । स्व आयतंने मनीषयाँ

॥ इह प्रजा विश्वरूपा रमन्तां । अग्निं गृहपंतिम्भि सुम्वसानाः । ताः पूर्वः परिगृह्णामि 27

TB 3.7.4.5

स्व आयतंने मनीषयां ॥ इह प्रावों विश्वरूपा रमन्तां । अग्निं गृहपंतिम्भि सम्वसानाः । तान् पूर्वः परिगृह्णामि । स्व आयतंने मनीषयां ॥ अयं पितृणाम्ग्निः । अवाङ्खव्या पितृभ्य आ । तं पूर्वः परिगृह्णामि । अविषं नः पितुं करत् ॥ अर्जस्रुं त्वाः संभापालाः 28

TB 3.7.4.6

विजयभागः सिमंन्धतां । अग्ने दीदायं मे सभ्य । विजित्यै श्रारदंः श्रातं ॥ अन्नमावस्थीयं । अभिहंराणि श्रारदंः श्रातं । आवस्थे श्रियं मन्त्रं । अहिंर्बुद्भियो नियंच्छतु ॥ इदमह-मग्नि ज्येष्ठेभ्यः । वसुंभ्यो युज्ञं प्रन्नंवीमि । इदमह-मिन्द्रं ज्येष्ठेभ्यः 29

TB 3.7.4.7

रुद्रेभ्यो युज्ञं प्रब्नंवीमि । इदमहं वर्रण-ज्येष्ठेभ्यः । आदित्येभ्यो युज्ञं प्रब्नंवीमि ॥ पर्यस्वती-रोषंधयः । पर्यस्वद्वीरुधां पर्यः । अपां पर्यसो यत्पर्यः । तेन् मामिन्द्र सश्सृंज ॥ अग्ने व्रतपते वृतं चरिष्यामि । तच्छंकेयं तन्मे राद्ध्यतां । वार्यो व्रतपत् आदित्य व्रतपते 30

TB 3.7.4.8

व्रतानां व्रतपते व्रतं चंरिष्यामि । तच्छंकेयं तन्मे राद्ध्यतां ॥ इमां प्राचीमुदीचीं । इष्मूर्जम्भि सःस्कृतां । बहुपूर्णामशुष्काग्रां । हर्रामि पशुपामुहं ॥ यत्कृष्णो रूपं कृत्वा । प्राविशस्तवं वनुस्पतीन् । ततुस्त्वामेकविश्शित्धा । संभेरामि सुसुंभृतां । 31

TB 3.7.4.9

त्रीन् पंरिधीश्स्तिस्रः सुमिधः । युज्ञायुरनुसंचरान् । उपवेषं मेक्षणुं धृष्टिं । संभेरामि सुसुमृंतौ ॥

या जाता ओषंधयः । देवेभ्यं स्त्रियुगं पुरा । तासां पर्व राद्ध्यासं । परिस्तर-माहरत्न् ॥ अपां मेद्ध्यं यज्ञियं । सदेवश शिवमंस्तु मे 32

TB 3.7.4.10

आच्छेत्ता वो मा रिषं । जीवांनि श्ररदेः श्रतं ॥ अपंरिमितानां परिमिताः । संनेह्यो सुकृतायकं । एनो मा निर्गां कतमच्च नाहं । पुनेरुत्थायं बहुला भवन्तु ॥ सुकृदाच्छिन्नं बर्,हिरूणांमृदु । स्योनं पितृभ्यंस्त्वा भराम्यहं । अस्मिन् थ्सीदन्तु मे पितरंः सोम्याः । पितामहाः प्रपितामहाश्चानुगैः सह । 33

TB 3.7.4.11

त्रिवृत् पंलाशे दुर्भः । इयाँन् प्रादेश संमितः । यज्ञे पिवित्रं पोतृतमं । पर्यो हृव्यं करोतु मे ॥ इमौ प्राणापानौ । यज्ञस्याङ्गानि सर्वशः । आप्याययंन्तौ संचरतां । पिवित्रे हव्यशोधंने ॥ पिवित्रे स्थो वैष्णवी । वायुर्वां मनंसा पुनातु । 34

TB 3.7.4.12

अयं प्राणश्चापानश्च । यर्जमान्-मिपंगच्छतां । युज्ञे ह्यभूतां पोतारौ । प्वित्रे हव्यशोधंने ॥ त्वया वेदिं विविदुः पृथिवीं । त्वयां युज्ञो जायते विश्वदानिः । अच्छिद्रं युज्ञमन्वेषि विद्वान् । त्वया होता सन्तेनोत्यर्द्धमासान् ॥ त्रयस्त्रिङ्शोऽसि तन्तूनां । प्वित्रेण सहागिहि 35

TB 3.7.4.13

शिवेयः रज्जुंरिभधानीं । अिष्ट्या-मुपंसेवतां ॥ अप्रस्नः साय यज्ञस्यं । उखे उपंदधाम्यहं । पुशुिभः संनीतं बिभृतां । इन्द्रांय शृृृतं दिधं ॥ उपवेषोऽसि यज्ञायं । त्वां परिवेष-मधारयन् । इन्द्रांय हृिवः कृण्वन्तः । शिवः शुग्मो भवासि नः । 36

TB 3.7.4.14

अर्मृन्मयं देवपात्रं । युज्ञस्यायुंषि प्रयुंज्यतां । तिरः पृवित्रमितिनीताः । आपो धारय माऽितेगुः ॥ देवेनं सिवृत्रोत्पूताः । वसोः सूर्यस्य रिमिनिः । गां दोहपिवृत्रे रज्जुं । सर्वा पात्राणि शुन्धत ॥ एता आचरिन्तु मधुंमुद्दुहानाः । प्रजावती-र्यशसो विश्वरूपाः 37

TB 3.7.4.15

बुद्धी र्भवन्तीरुप जार्यमानाः । इह व इन्द्रो रमयतु गावः ॥ पूषा स्थं ॥ अयुक्ष्मा वंः प्रजया सःसृंजामि । रायस्पोषंण बहुला भवन्तीः । ऊर्जं पयः पिन्वंमाना घृतं चं । जीवो जीवंन्तीरुपं वः सदेयं ॥ द्यौश्चेमं यज्ञं पृथिवी च संदुंहातां । धाता सोमंन सह वार्तेन वायुः । यजमानाय द्रविणं दधातु । 38

TB 3.7.4.16

उथ्सं दुहन्ति कुलशुं चतुर्बिलं । इडाँ देवीं मधुंमतीश् सुवर्विदं । तिदेन्द्राग्नी जिन्वतश् सूनृतांवत् । तद्-यर्जमान-ममृत्तत्वे दंधातु ॥ कामंधुक्षुः प्रणौं ब्रूहि । इन्द्रांय ह्विरिन्द्रियं ॥ अमूं यस्यौं देवानां । मनुष्याणां पयो हितं ॥ बहु दुग्धीन्द्रांय देवेभ्यः । ह्व्य-माप्यांयतां पुनेः 39

TB 3.7.4.17

वृथ्सेभ्यो मनुष्येभ्यः । पुनुर्दोहायं कल्पतां ॥ युइस्य सन्तंतिरसि । युइस्यं त्वा सन्तंतिमनुसन्तंनोमि ॥ अदंस्तमसि विष्णंवे त्वा । युज्ञायापि दधाम्यहं । अद्भिरिक्तेन पात्रेण । याः पूताः पंरि्शेरंते ॥ अयं पयः सोमंं कृत्वा । स्वां योनि-मपिंगच्छतु 40

TB 3.7.4.18

पुर्णुवुल्कः पुवित्रं । सौम्यः सोमाुद्धि निर्मितः ॥ इमौ पुर्णं चं दुर्भं चं । देवानार्शं हव्यशोधंनौ । प्रातुर्वेषायं गोपाय । विष्णों हव्यश् हि रक्षंसि ॥ उभावृग्नी उपस्तृणुते । देवता उपवसन्तु मे ।

अहं ग्राम्या-नुपंवसामि । मह्यं गोपंतये पुशून् () । 41

special korvai

याः पुरस्तांदिमामूर्जिमिह प्रजा इह प्रावोऽयं पिंतृणामृग्निः [आर्भृत - इमं - गृंह्णामृ पूर्व - स्ताः पुर्वः परिंगृह्णामि - सभापाला - इन्द्रंज्येष्ठेभ्य-आदिंत्य व्रतपते-सुसुभुंतां - मे - सुह - पुंनातु - गिह - नो - विश्वरूपा - द्धातु - पुनेर् - गच्छतु - पुशुन् ()] (A4)

3.7.5 अनुवाकं 5 -ऐष्टिकयाजमानमन्त्राः

TB 3.7.5.1

देवां देवेषु परांक्रमद्धं । प्रथंमा द्वितीयेषु । द्वितीया-स्तृतीयेषु । त्रिरेकादशा इह मांऽवत । इदश् शंकेयुं यदिदं करोमिं । आत्मा करोत्वात्मनें । इदं करिष्ये भेषजं । इदं में विश्वभेषजा । अश्विना प्रावतं युवं ॥ इदमहश् सेनाया अभीत्वयैं 42

TB 3.7.5.2

मुख्नपोंहामि ॥ सूर्यज्योति विभांहि । मृह्त इंन्द्रियायं ॥ आप्यांयतां घृतयोंनिः । अग्निर्, ह्व्या-ऽनुंमन्यतां । खर्मङ्क्ष त्वचंमङ्क्ष । सुरूपं त्वां वसुविदंं । पुशूनां तेजंसा । अग्नये जुष्टं-मुभिघांरयामि ॥ स्योनं ते सदंनं करोमि 43

TB 3.7.5.3

घृतस्य धारंया सुरोवंं कल्पयामि ॥ तस्मिन्-थ्सीदामृते प्रतितिष्ठ । ब्रीहीणां मेध सुमन्स्यमानः ॥ आर्द्रः प्रथस्नुर् भुवंनस्य गोपाः । शृत उथ्स्नांति जिन्ता मंतीनां ॥ यस्तं आत्मा प्र्शुषु प्रविष्टः । देवानां विष्ठामनु यो वित्रस्थे । आत्मन्वान् थ्सोम घृतवान्. हि भृत्वा । देवान् गंच्छ सुवंविन्द् यर्जमानाय महां ॥ इरा भूतिः पृथिव्यै रसो मोत्क्रंमीत् । 44

TB 3.7.5.4

देवाः पितरः पितरो देवाः । योऽहमंस्मि स सन्, यंजे । यस्यांस्मि न तमन्तरेमि । स्वं मं इष्टश् स्वं दत्तं । स्वं पूर्तश् स्वश्र्शान्तं । स्वश्र्हुतं । तस्यं मेऽग्नि-रुंपद्रष्टा । वायुरुंपश्रोता । आदित्यों-ऽनुख्याता । द्योः पिता 45

TB 3.7.5.5

पृथिवी माता । प्रजापंति र्बन्धुः । य एवास्मि स सन्, यंजे ॥ मा भेर्मा सम्विक्था मा त्वां हिश्सिषं । मा ते तेजो-ऽपंक्रमीत् । भुरतमुद्धरे मन्नेषिञ्च । अवदानानि ते प्रत्यवंदास्यामि । नर्मस्ते अस्तु मा मां हिश्सीः ॥ यदंवदानानि तेऽवद्यन् । विलोमाकार,षमात्मनः 46

TB 3.7.5.6

आज्येन प्रत्यंनज्म्येनत् । तत्त् आप्यायतां पुनः ॥ अज्यायो यवमात्रात् । आव्याधात् कृत्यतामिदं । मा रूर्रपाम यज्ञस्यं । शुद्धश्र स्विष्टमिदश् हुविः ॥ मर्जुना दृष्टां घृतपंदीं । मित्रावरुणसमीरितां । दुक्षिणार्द्धादसंभिन्दन्न् । अवैद्या-म्येकृतो मुखां । 47

TB 3.7.5.7

इर्ड भागं जुषस्व नः । जिन्व गा जिन्वार्वतः । तस्यास्ते भिक्षावाणः स्याम । सुर्वात्मानः सुर्वगणाः ॥ ब्रद्धु पिन्वस्व । ददंतो मे मा क्षायि । कुर्वतो मे मोपंदसत् । दिशां क्रुप्तिरिस । दिशों मे कल्पन्तां । कल्पन्तां मे दिशंः 48

TB 3.7.5.8

दैवींश्च मार्जुषिश्च । अहोरात्रे में कल्पेतां । अर्द्धमासा में कल्पन्तां । मासां मे कल्पन्तां । ऋतवों में कल्पन्तां । सम्बन्ध्यरो में कल्पतां । क्रुप्तिरिस् कल्पतां मे ॥ आशानां त्वाऽऽशापालेभ्यः । चतुभ्यों अमृतेभ्यः । इदं भूतस्या-द्ध्यक्षेभ्यः 49

TB 3.7.5.9

विधेमं हिवषां वयं । भर्जतां भागी भागं । माऽभागो-ऽभंक्त । निरंभागं भंजामः । अपस्पिन्व । ओषंधीर्जिन्व । द्विपात्पांहि । चतुंष्पादव । दिवो वृष्टिमेरंय । ब्राह्मणानां-मिद्ध हुविः 50

TB 3.7.5.10

सोम्यानार्ं सोमपीिथनां । निर्भक्तो ब्राह्मणः । नेहा-ब्राह्मणस्यास्ति ॥ समंङ्कां बर्.हिर्. हिवषां घृतेनं । समादित्यै वसिभः सं मुरुद्धिः । सिमन्द्रेण विश्वेभि देवेभिरङ्कां । दिव्यं नभो गच्छतु यथ् स्वाहां ॥ इन्द्राणी वां विधवा भूयासं । अदितिरिव सुपुत्रा । अस्थूरि त्वां गार्.हपत्य 51

TB 3.7.5.11

उपनिषंदे सुप्रजास्त्वायं ॥ सं पत्नी पत्यां सुकृतेनं गच्छतां । युज्ञस्यं युक्तौ धुर्यावभूतां । सुजांनानौ विजंहता-मरांतीः । दिवि ज्योतिंर्ज-रुमारंभेतां ॥ दशं ते तुनुवो यज्ञ युज्ञियाः । ताः प्रीणातु यजमानो घृतेनं । नारि्ष्ठयोः प्रिशिष्मीर्डमानः । देवानां दैव्येऽपि यजमानो-ऽमृतो-ऽभूत् ॥ यं वां देवा अंकल्पयन् 52

TB 3.7.5.12

ऊर्जो भागः शंतऋतू । एतद्वां तेनं प्रीणानि । तेनं तृप्यतमः हहौ ॥ अहं देवानाः सुकृतांमस्मि लोके । ममेदिमृष्टं न मिथुं भवाति । अहं नांरिष्ठा-वर्न्यजामि विद्वान् । यदांभ्या-मिन्द्रो अदंधा-द्वाग्धेयं ॥ अदांरसृद्धवत देव सोम । अस्मिन्, युज्ञे मंरुतो मृडता नः । मा नो विदद्भि भामो अशंस्तिः 53

TB 3.7.5.13

मा नो विदद्-वजना द्वेष्या या ॥ ऋष्भं वाजिनं वयं । पूर्णमांसं यजामहे । स नो दोहता ससुवीर्यं

। रायस्पोषर् सहिस्रणें । प्राणायं सुराधंसे । पूर्णमांसाय स्वाहां ॥ अमावास्यां सुभगां सुशेवां । धेनुरिव भूयं आप्यायंमाना । सा नों दोहतार सुवीर्यं () । रायस्पोषर् सहिस्रणें । अपानायं सुराधंसे । अमावास्यांयै स्वाहां ॥ अभिस्तृंणीिह परिधेिह वेदें । जािमं मा हिर्स्सीरमुया शयांना । होतृषदंना हरिताः सुवर्णाः । निष्का इमे यर्जमानस्य ब्रद्धे । 54

(अभीत्वंर्यें - करोमि - ऋमीत् - पिता - ऽऽत्मनं - एकृतोमुंखां - में दिशो - ऽध्यंक्षेभ्यो - हुविर् - गांर्,हपत्या - कल्पयु - न्नशंस्तिः - सा नों दोहताः सुवीर्यः सुप्त चं) (A5)

3.7.6 अनुवाकं 6 -ऐष्टिकयाजमानमन्त्राः

TB 3.7.6.1

परिस्तृणीत् परिधत्ताग्निं । परिहितो-ऽग्नि र्यजमानं भुनक्तु । अपाश् रस् ओषंधीनाश् सुवर्णः । निष्का इमे यर्जमानस्य सन्तु कामृदुघाः । अमुत्रामुष्मिन् लोके ॥ भूपंते भुवंनपते । मृहतो भूतस्य पते । ब्रह्माणं त्वा वृणीमहे ॥ अहं भूपंतिर्हं भुवंनपतिः । अहं महतो भूतस्य पतिः 55

TB 3.7.6.2

देवेनं सिवता प्रसूत् आर्त्विज्यं करिष्यामि । देवं सिवतरेतं त्वां वृणते । बृह्स्पितिं दैव्यं ब्रह्माणं । तद्दहं मनसे प्रब्रवीमि । मनो गायित्रये । गायत्री त्रिष्टुभे । त्रिष्टुब् जगंत्ये । जगंत्यनुष्टुभे । अनुष्टुक् पुङ्क्ये । पुङ्किः प्रजापंतये 56

TB 3.7.6.3

प्रजापंति र्विश्वेभ्यो देवेभ्यः । विश्वे देवा बृह्स्पतंये । बृह्स्पित्र् ब्रह्मणे । ब्रह्म भूर्भुवः सुवंः । बृह्स्पितिं र्देवानां ब्रह्मा । अहं मंनुष्याणां । बृहंस्पते युज्ञं गोपाय ॥ इदं तस्मै हुम्यं करोमि । यो वो देवाश्चरंति ब्रह्मचर्यं । मेधावी दिक्षु मनंसा तपस्वी 57

TB 3.7.6.4

अन्तर्दूतश्चरित मार्नुषीषु ॥ चतुंः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः । घृतप्रंतीका भुवंनस्य मद्ध्ये । मुर्मुज्यमांना महते सौभंगाय । मह्यं धुक्ष्व यजंमानाय कामान् ॥ भूमिं भूंत्वा मंहिमानं पुपोष । ततो देवी वर्द्धयते पयार्शस । यज्ञियां यज्ञं विचयन्ति शंचं । ओषंधीरापं इह शक्वरीश्च ॥ यो मां हुदा मनसा यश्चं वाचा 58

TB 3.7.6.5

यो ब्रह्मणा कर्मणा द्वेष्टिं देवाः । यः श्रुतेन हृदयेनेष्णता चं । तस्येन्द्र वर्ज्रेण शिरंश्छिनद्मि ॥ ऊर्णामृदु प्रथमानः स्योनं । देवेभ्यो जुष्टः सदंनाय ब्रु.हिः । सुवर्गे लोके यर्जमानः हि धेहि । मां नाकंस्य पृष्ठे पंरमे व्योमन्न ॥ चतुंः शिखण्डा युवृतिः सुपेशाः । घृतप्रंतीका व्युनांनि वस्ते । सा स्तीर्यमाणा महते सौभंगाय 59

TB 3.7.6.6

सा में धुक्ष्व यर्जमानाय कामान्ं । शिवा चं मे श्रग्मा चैधि । स्योना चं मे सुषदां चैधि । कर्जस्वती च मे पर्यस्वती चैधि । इष्मूर्जं मे पिन्वस्व । ब्रह्म तेजों मे पिन्वस्व । क्ष्र्यमोजों मे पिन्वस्व । विशुं पुष्टिं मे पिन्वस्व । आयुंरन्नाद्यं मे पिन्वस्व । प्रजां प्शून् में पिन्वस्व । 60

TB 3.7.6.7

अस्मिन्, युज्ञ् उप् भूय इन्नु में । अविक्षोभाय परिधीन्दंधामि । धूर्ता धुरुणो धरीयान् । अग्नि द्वेषार्थसे निरितो नुंदाते ॥ विच्छिनद्वि विधृतीभ्याः सपत्नान् । जातान् भ्रातृंव्यान्. ये चं जिन्ष्यमाणाः । विशो युन्त्राभ्यां विधमाम्येनान् । अहः स्वानां-मृत्तमोऽसानि देवाः । विशो युन्त्रे नुदमाने अरातिं । विश्वं पाप्मानममितं दुर्मरायुं । 61

TB 3.7.6.8

सीदंन्ती देवी सुंकृतस्यं लोके । धृतीं स्थो विधृती स्वधृंती । प्राणान्मयि धारयतं । प्रजां मियं धारयतं । पुशून्मियं धारयतं ॥ अयं प्रस्तुर उभयंस्य धृती । धृती प्रयाजानां-मुतानूयाजानां । स दांधार सुमिधो विश्वरूपाः । तस्मिन्थ् स्नुचो अद्भ्यासांदयामि ॥ आरोह पृथो जुंहु देवयानान् 62

TB 3.7.6.9

यत्रर्षयः प्रथम्जा ये पुराणाः । हिरंण्यपक्षाऽजिरा संभृताङ्गा । वहांसि मा सुकृतां यत्रं लोकाः । अवाहं बांध उपभृतां सपत्नान्ं । जातान् भ्रातृंव्यान्, ये चं जिन्ष्यमाणाः । दोहैं युज्ञ्श् सुदुघांमिव धेनुं । अहमुत्तरो भूयासं । अधेरे मथ्सपत्नाः ॥ यो मां वाचा मनसा दुर्मरायुः । हृदा-ऽरांतीया-दंभिदासं-दग्ने 63

TB 3.7.6.10

इ्दमंस्य चित्तमधंरं ध्रुवायाः । अहमुत्तंरो भूयासं । अधंरे मथ्सपत्नाः ॥ ऋषुभोऽसि शाक्करः । धृताचीनाः सूनुः । प्रियेण नाम्नां प्रिये सदंसि सीद ॥ स्योनो मे सीद सुषदः पृथिव्यां । प्रथिय प्रजयां पुशुभिः सुवर्गे लोके । दिवि सीद पृथिव्या-मन्तिरिक्षे । अहमुत्तंरो भूयासं 64

TB 3.7.6.11

अधरे मथ्सपत्नाः ॥ इयः स्थाली घृतस्यं पूर्णा । अच्छिन्नपयाः शतधार उथ्सः । मारुतेन शर्मणा दैव्येन ॥ यज्ञोऽसि सुर्वतः श्रितः । सुर्वतो मां भूतं भविष्य-च्छ्रयतां । शतं में सन्त्वाशिषः । सहस्रं मे सन्तु सूनृताः । इरावतीः पशुमतीः । प्रजापितरिस सुर्वतः श्रितः 65

TB 3.7.6.12

सर्वतो मां भूतं भविष्य-च्छ्रंयतां । शतं में सन्त्वाशिषः । सहस्रं मे सन्तु सूनृताः । इरावतीः पशुमतीः ॥ इदिमिन्द्रिय-ममृतं वीर्यं । अनेनेन्द्रांय पशवो-ऽचिकिथ्सन्न । तेनं देवा अवतोप मां

। इहेषुमूर्जं यशः सह ओर्जः सनेयं । शृतं मियं श्रयतां ॥ यत् पृथिवी-मर्चर्त्तत्-प्रविष्टं 66

TB 3.7.6.13

येनासिञ्चद् बल्मिन्द्रें प्रजापितः । इदं तच्छुक्रं मधुं वाजिनीवत् । येनो-परिष्टादिधिनोन्-महेन्द्रं । दिध् मां धिनोतु ॥ अयं वेदः पृथिवी-मन्वविन्दत् ।गुहां सतीं गहेने गह्वरेषु । स विन्दतु यर्जमानाय लोकं । अच्छिद्रं यज्ञं भूरिकर्मा करोतु ॥ अयं यज्ञः समसदद्भविष्मान् । ऋचा साम्रा यर्जुषा देवतांभिः 67

TB 3.7.6.14

तेनं लोकान्थ् सूर्यवतो जयेम । इन्द्रंस्य सुख्य-मंमृत्तत्व-मंश्यां ॥ यो नः कनीय इह कामयांतै । अस्मिन्, युज्ञे यर्जमानाय महाँ । अप तिमन्द्राग्नी भुवनान्नुदेतां । अहं प्रजां वीरवंतीं विदेय ॥ अग्ने वाजजित् । वाजं त्वा सिर्ष्यन्तं । वाजं जेष्यन्तं । वाजिनं वाजजितं 68

TB 3.7.6.15

वाजिजित्यायै संमांजिमें । अग्निमंत्रा-दमन्नाद्यांय ॥ उपंहूतों द्यौः पिता । उप मां द्यौः पिता ह्वंयतां । अग्नि-राग्नींद्भात् । आयुंषे वर्चसे । जीवात्वै पुण्यांय । उपंहूता पृथिवी माता । उप मां माता पृथिवी ह्वंयतां । अग्नि-राग्नींद्भात् 69

TB 3.7.6.16

आयुंषे वर्चसे । जीवात्वै पुण्याय ॥ मनो ज्योति र्जुषतामाज्यें । विच्छिन्नं युज्ञ्श् सिम्मं देधातु । बृह्स्पतिं-स्तन्ततािम्मं नेः । विश्वे देवा इह मादयन्तां ॥ यं ते अग्न आवृश्वािमं । अहं वी क्षिपितश्चरन्ने । प्रजां च तस्य मूलं च ।नीचैर्देवा निवृंश्वत 70

TB 3.7.6.17

अग्ने यो नोऽभिदासंति । समानो यश्च निष्ट्यः । इद्ध्मस्येव प्रक्षायंतः । मा तस्योच्छेषि किंचन । यो मां द्वेष्टिं जातवेदः । यं चाहं द्वेष्मि यश्च मां । सर्वाश्चस्तानंग्ने संदंह । याश्श्चाहं द्वेष्मि ये च मां ॥ अग्ने वाजजित् । वाजंं त्वा ससृवाश्संं 71

TB 3.7.6.18

वार्जं जिग्विवार्सं । वाजिनं वाजितं । वाजिजित्यायै संमौजिमं । अग्नि-मंन्नाद-मन्नाद्याय ॥ वेदिं र्बर्.हिः शृत्र हिवः ।इद्ध्मः परि्धयः सुचंः । आज्यं यज्ञ ऋचो यजुः । याज्याध्य वषद्वाराः । सं मे संनेतयो नमन्तां । इद्ध्मसुं-नहने हुते । 72

TB 3.7.6.19

दिवः खीलोऽवंततः । पृथिव्या अद्भ्युत्थितः । तेनां सहस्रंकाण्डेन । द्विषन्तर्श् शोचयामिस । द्विषन्मं बहु शोंचतु । ओषंधे मो अहर शुंचं ॥ यज्ञ् नमंस्ते यज्ञ् । नमो नमंश्च ते यज्ञ् । शिवेनं मे संतिष्ठस्व । स्योनेनं मे संतिष्ठस्व ७७

TB 3.7.6.20

सुभूतेनं में संतिष्ठस्व । ब्रह्मवर्चसेनं में संतिष्ठस्व । यज्ञस्यर्द्धिमनु संतिष्ठस्व । उपं ते यज्ञ् नमीः । उपं ते नमीः । त्रिष्फुली क्रियमीणानां । यो न्यङ्गो अविशिष्यंते । रक्षसां भागुधेयं । आपस्तत् प्रवंहतादितः । 74

TB 3.7.6.21

उलूखं सुसं यम् शूपें । आशिक्षेषं दृषि यत्कपालें । अवप्रुषों विप्रुषः सम्यंजामि । विश्वे देवा ह्विरिदं जुंषन्तां । यश्चे या विप्रुषः सन्तिं बह्बीः । अग्नौ ताः सर्वाः स्विष्टाः सुहुंता जुहोमि ॥ उद्यन्नद्य मित्रमहः । सपत्नौन्मे अनीनशः । दिवैनान्, विद्युतां जिह । निम्रोचन्नधंरान् कृिध । 75

TB 3.7.6.22

उद्यन्नद्य वि नों भज । पिता पुत्रेभ्यो यथाँ । दीर्घायुत्वस्यं हेशिषे । तस्यं नो देहि सूर्य ॥ उद्यन्नद्य मित्रमहः । आरोह्नुत्तंरां दिवं । हृद्रोगं ममं सूर्य । हृरिमाणं च नाशय ॥ शुकेषु मे हिर्माणं । रोपणाकांसु दद्ध्मसि 76

TB 3.7.6.23

अथो हारिद्रवेषुं मे । हृरिमाणं निदंद्ध्मिस ॥ उदंगादुय-मादित्यः । विश्वेन सहंसा सह । द्विषन्तं ममं रन्धयन्नं । मो अहं द्विषतो रंधं ॥ यो नः शपादशंपतः । यश्चं नः शपंतः शपांत् । उषाश्च तस्मै निम्नुक्चं । सर्वं पापश् समूहतां () । 77

TB 3.7.6.24

यो नंः सपतनो यो रणंः । मर्तोऽभिदासंति देवाः । इद्ध्मस्येव प्रक्षायंतः । मा तस्योच्छेषि किञ्चन ॥ अवसृष्टः परापत । शरो ब्रह्मंसश्शितः । गच्छाऽमित्रान् प्रविश । मैषां कंचनोच्छिषः । 78

(पितः - प्रजापंतये - तप्स्वी - वाचा - सौभंगाय - प्रशून्में पिन्वस्व - दुर्मरायुं - देवयानां - नग्ने - उन्तिरिक्षेऽहमुत्तरो भूयासं -प्रजापंतिरिस सूर्वतः श्रितः - प्रविष्टं - देवतांभिर् - वाज्जितंं - पृथिवी ह्वंयतामृग्निराग्नीद्भाद् - वृश्चत - ससृवाश्सर्शं - हुते - स्योनेनं मे सम्तिष्ठस्वे - तः - कृंधि-दिध्म - स्यूहता - + मृष्टौ चं) (A6)

3.7.7 अनुवाकं 7 -सोमाङ्ग.भूतेषु मन्त्रेषु-दीक्षामारभ्याग्नीषोमिय पशुपर्यन्ते प्रयोगे शेषभूता मन्त्राः TB 3.7.7.1

सक्षेदं पंश्य । विधर्तिरिदं पंश्य । नाकेदं पंश्य । रुमितः पिनष्ठा । ऋतं वर् षिष्ठं । अमृता यान्याहुः । सूर्यो वरिष्ठो अक्षभिर्विभाति । अनु द्यावापृथिवी देवपुत्रे ॥ दीक्षाऽसि तपंसो योनिः

। तपोंऽसि ब्रह्मणो योनिंः 79

TB 3.7.7.2

ब्रह्मांसि क्षृत्रस्य योनिः । क्षृत्रमंस्यृतस्य योनिः । ऋतमंसि भूरारंभे । श्रद्धां मनंसा । दीक्षां तपंसा । विश्वंस्य भुवंनस्याधिपत्नीं । सर्वे कामा यजंमानस्य सन्तु ॥ वातं प्राणं मनंसाऽन्वारंभामहे । प्रजापंतिं यो भुवंनस्य गोपाः । स नो मृत्योस्त्रांयतां पात्वश्हंसः 80

TB 3.7.7.3

ज्योग्जीवा जुरामंशीमिह ॥ इन्द्रं शाकर गायुत्रीं प्रपंद्ये । तां ते युनज्मि । इन्द्रं शाकर त्रिष्टुमं प्रपंद्ये । तां ते युनज्मि । इन्द्रं शाकर जांतीं प्रपंद्ये । तां ते युनज्मि । इन्द्रं शाकरानुष्टुमं प्रपंद्ये । तां ते युनज्मि । इन्द्रं शाकर पङ्किं प्रपंद्ये 81

TB 3.7.7.4

तां ते युनज्मि ॥ आऽहं दीक्षामंरुह-मृतस्य पत्नीं । गायत्रेण छन्दंसा ब्रह्मणा च । ऋतः सत्येऽधायि । सत्यमृतेऽधायि । ऋतं चं मे सत्यं चांभूतां । ज्योतिरभूवः सुवंरगमं । सुवृगं ॅलोकं नाकंस्य पृष्ठं । ब्रद्धस्यं विष्टपंमगमं ॥ पृथिवी दीक्षा 82

TB 3.7.7.5

तयाऽग्नि र्दीक्षयां दीक्षितः । ययाऽग्नि र्दीक्षयां दीक्षितः । तयां त्वा दीक्षयां दीक्षयामि । अन्तिरिक्षं दीक्षा । तयां वायु र्दीक्षयां दीक्षितः । ययां वायु र्दीक्षयां दीक्ष्यां दीक्षयां दीक्षयां दीक्षयां दीक्षयां दीक्षयां दीक्षयां दीक्ष्यां दीक्

TB 3.7.7.6

तयौ त्वा दीक्षयां दीक्षयामि । दिशों दीक्षा । तयां चन्द्रमां दीक्षयां दीक्षितः । ययां चन्द्रमां

दीक्षयां दीक्षितः । तयां त्वा दीक्षयां दीक्षयामि । आपों दीक्षा । तया वरुंणो राजां दीक्षयां दीक्षितः । यया वरुंणो राजां दीक्षयां दीक्षितः । तयां त्वा दीक्षयां दीक्षयामि । ओषंधयो दीक्षा 84

TB 3.7.7.7

तया सोमो राजां दीक्षयां दीक्षितः । यया सोमो राजां दीक्षयां दीक्षितः । तयां त्वा दीक्षयां दीक्षयां दीक्षयां दीक्षयां दीक्षयां दीक्षयां दीक्ष्यां दीक्ष्यां दीक्ष्यां दीक्ष्यां दीक्ष्यां दीक्षयां दीक्षयां दीक्षयां दीक्षयां दीक्षयां दीक्षयां दीक्षयां दीक्षयां दीक्षयां । पृथिवी त्वा दीक्षंमाणमन्नं दीक्षतां । अन्तिरंक्षं त्वा दीक्षंमाणमन्नं दीक्षतां । चौस्त्वा दीक्षंमाणमन्नं दीक्षतां 85

TB 3.7.7.8

दिशंस्त्वा दीक्षंमाणमन्नं दीक्षन्तां । आपंस्त्वा दीक्षंमाणमन्नं दीक्षन्तां । ओषंधयस्त्वा दीक्षंमाणमन्नं दीक्षन्तां । वात्तवा दीक्षंमाणमन्नं दीक्षतां । ऋचंस्त्वा दीक्षंमाणमन्नं दीक्षन्तां । सामानि त्वा दीक्षंमाणमन्नं दीक्षन्तां । यजूरंषि त्वा दीक्षंमाणमन्नं दीक्षन्तां । अहंश्च रात्रिंश्च । कृषिश्च वृष्टिंश्च । त्विषिश्चा-पंचितिश्च 86

TB 3.7.7.9

आपृश्चौषंधयश्च । ऊर्क्च सूनृतां च । तास्त्वा दीक्षंमाणमन्नं दीक्षन्तां ॥ स्वे दक्षे दक्षंपितेह सींद । देवानाः सुम्नो मंहते रणांय । स्वासस्थ-स्तनुवा सम्विंशस्व । पितेवैधि सूनव आ सुशेवंः । शिवो मां शिवमाविंश । सुत्यं मं आतमा । श्रुद्धा मे ऽक्षिंतिः 87

TB 3.7.7.10

तपों मे प्रतिष्ठा । सुवित्व-प्रंसूता मा दिशों दीक्षयन्तु । सुत्यमंस्मि ॥ अहं त्वदंस्मि मदंसि त्वमेतत् । ममांसि योनिस्तव योनिरस्मि । ममैव सन्वहं हुव्यान्यंग्ने । पुत्रः पित्रे लोककु-ज्ञांतवेदः ॥ आजुह्वांनः सुप्रतींकः पुरस्तांत् । अग्ने स्वां योनिमासीद साद्ध्या । अस्मिन्थ् सुधस्थे अद्भ्युत्तंरस्मिन्न्

88

TB 3.7.7.11

विश्वे देवा यर्जमानश्च सीदत ॥ एकंमिषे विष्णुस्त्वा-ऽन्वेतु । द्वे ऊर्जे विष्णुस्त्वाऽन्वेतु । त्रीणिं वृताय विष्णुस्त्वा-ऽन्वेतु । चृत्वारि मायो भवाय विष्णुस्त्वा-ऽन्वेतु । पञ्चे पशुभ्यो विष्णुस्त्वा-ऽन्वेतु । षड्रायस्पोषाय विष्णुस्त्वा-ऽन्वेतु । स्प्ष सप्तभ्यो होत्रांभ्यो विष्णुस्त्वा-ऽन्वेतु ॥ सर्खायः सप्तपंदा अभूम । सुख्यं ते गमेयं 89

TB 3.7.7.12

सुख्याते मा योषं । सुख्यान्मे मा योष्ठाः ॥ साऽसिं सुब्रह्मण्ये । तस्यास्ते पृथिवी पादेः । साऽसिं सुब्रह्मण्ये । तस्यास्ते द्याः पादेः । साऽसिं सुब्रह्मण्ये । तस्यास्ते द्याः पादेः । साऽसिं सुब्रह्मण्ये । तस्यास्ते दिशः पादेः 90

TB 3.7.7.13

परो रंजास्ते पञ्चमः पादंः । सा न इष्मूर्जं धुक्ष्व । तेर्ज इन्द्रियं । ब्रह्मवर्चस-मन्नाद्यं ॥ विमिमे त्वा पर्यस्वतीं । देवानां धेनु सुदुघा-मनेप-स्फुरन्तीं । इन्द्रः सोमं पिबतु । क्षेमो अस्तु नः ॥ इमां नेराः कृणुत् वेदिमेत्यं । वस्नुंमती रुद्रवंती-मादित्यवंतीं 91

TB 3.7.7.14

वर्ष्मिन्द्वः । नामां पृथिव्याः । यथाऽयं यर्जमानो न रिष्येत् । देवस्यं सिवतुः सवे ॥ चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः । घृतप्रंतीका भुवंनस्य मद्ध्ये । तस्याः सुप्णांविध यौ निविष्टौ । तयो देवानामिध भाग्धेयं ॥ अप जन्यं भ्यं नुंद । अप च्क्राणि वर्तय () । गृहः सोमंस्य गच्छतं ॥ न वा उवेतन्प्रियसे न रिष्यसि । देवाः इदेषि पृथिभिः सुगेभिः । यत्र यन्तिं सुकृतो नापिं दुष्कृतः । तत्रं त्वा देवः संविता दंधातु । 92

(ब्रह्मणो योनि - रश्हंसः - पृङ्किं प्रपंदो - दीक्षा - ययोऽऽदित्यो दीक्षयां दीक्षित - स्तयां त्वा दीक्षयां दीक्षयां दीक्षा - दीक्षा - दीक्ष्मणणमन्नं दीक्षता - मपंचितिश्चा - क्षिति - रुत्तरस्मिन् - गमेयुं - दिशः पादं - आदित्यवंतीं - वर्तय पर्श्व च) (A7)

3.7.8 अनुवाकं 8 -पशुविषया अच्छिद्रमन्त्राः

TB 3.7.8.1

यदुस्य पारे रजंसः । शुक्रं ज्योति-रजायत । तन्नः पर्,षदिति द्विषः । अग्ने वैश्वानर् स्वाहाँ ॥ यस्मौद्भीषा-ऽवांशिष्ठाः । ततों नो अभयं कृधि । प्रजाभ्यः सर्वाभयो मृड । नमो रुद्रायं मीढुषे ॥ यस्मौद्भीषा न्यषंदः । ततों नो अभयं कृधि 93

TB 3.7.8.2

प्रजाभ्यः सर्वाभ्यो मृड । नमो रुद्रायं मी्ढुषं ॥ उर्दुस्न तिष्ठ प्रतितिष्ठ मा रिषः । मेमं यूज्ञं यर्जमानं च रीरिषः । सुवर्गे लोके यर्जमानः हि धेहि । रां नं एधि द्विपदे रां चतुंष्पदे ॥ यस्मौद्भीषा-ऽवेपिष्ठाः पुलायिष्ठाः समज्ञांस्थाः । ततो नो अभयं कृधि । प्रजाभ्यः सर्वाभ्यो मृड । नमो रुद्रायं मी्ढुषं । 94

TB 3.7.8.3

य इदमकंः । तस्मै नमंः । तस्मै स्वाहां ॥ " न वा उं वेतन्म्रियसे1" । "आशांनां त्वा2" "विश्वा आशाः 3" ॥ यृ इस्य हि स्थ ऋत्वियौं । इन्द्रौग्नी चेतंनस्य च । हुताहुतस्यं तृप्यतं । अहुंतस्य हुतस्यं च । हुतस्य चाहुंतस्य च () । अहुंतस्य हुतस्यं च । इन्द्रौग्नी अस्य सोमंस्य । वीतं पिंबतं जुषेथां ॥ मा यर्जमानं तमों विदत् । मर्त्विजो मो इमाः प्रजाः । मा यः सोमंमिमं पिबौत् । सः सृष्टमुभयं कृतं । 95

(कृधि - मीुढुषे - ऽहुंतस्य च सप्त चं) (A8)

3.7.9 अनुवाकं 9 -उपांश्विभषवा मन्त्राः

TB 3.7.9.1

अनागसंस्त्वा वयं । इन्द्रेण प्रेषिता उपं । वायुष्टं अस्त्वश्श्यमः । मित्रस्तं अस्त्वश्श्मः । वर्रणस्ते अस्त्वश्श्मः ॥ अपां क्षया ऋतंस्य गर्भाः । भुवंनस्य गोपाः श्येनां अतिथयः । पर्वतानां ककुभः प्रयुतो नपातारः । वृग्नुनेन्द्रशं ह्वयत । घोषेणामी-वाश्श्वातयत 96

TB 3.7.9.2

युक्ताः स्थ वर्हत ॥ देवा ग्रावांण इन्दुरिन्द्र इत्यंवादिषुः । एन्द्रंमचुच्यवुः पर्मस्याः पर्वतः । आऽस्माथ् स्धस्थांत् । ओरोर्न्तरिक्षात् । आ सुंभूतमंसुषवुः । ब्रह्मवर्चसं म् आऽसुंषवुः । सम्रे रक्षाः स्यविषुः । अपहतं ब्रह्मज्यस्यं ॥ वाक्चं त्वा मनश्च श्रिणीतां 97

TB 3.7.9.3

प्राणश्चं त्वाऽपानश्चं श्रीणीतां । चक्षुंश्च त्वा श्रोत्रं च श्रीणीतां । दक्षंश्च त्वा बलंं च श्रीणीतां । ओर्जश्च त्वा सहंश्च श्रीणीतां । आयुंश्च त्वा जरा चे श्रीणीतां । आत्मा चे त्वा त्नूश्चं श्रीणीतां । शृतोंऽसि शृतं कृंतः । शृतायं त्वा शृतेभ्यंस्त्वा ॥ यिमन्द्रंमाहु वंरुंणु यमाहुः । यं मित्रमाहुर् यमुं सुत्यमाहुः 98

TB 3.7.9.4

यो देवानां देवतंमस्तपोजाः । तस्मै त्वा तेभ्यंस्त्वा ॥ मिया त्यिदिन्द्रियं महत् । मिया दक्षो मिया कर्तुः । मिया धायि सुवीर्यं । त्रिशुंग्धर्मो विभात मे । आकूँत्या मनंसा सह । विराजा ज्योतिषा सह । यज्ञेन पर्यसा सह । तस्य दोहंमशीमिह 99

TB 3.7.9.5

तस्यं सुम्नमंशीमिह । तस्यं भुक्षमंशीमिह । वाग्जुंषाणा सोमंस्य तृप्यतु ॥ "मित्रो जनान्4" "प्र स मित्र5" ॥ यस्मान्न जातः परों अन्यो अस्तिं । य आविवेश भुवंनािन विश्वां । प्रजापंतिः प्रजयां सम्विदानः । त्रीणि ज्योतीशंषि सचते स षोंडशी ॥ एष ब्रह्मा य ऋत्वियः । इन्द्रो नामं श्रुतो गणे । 100

TB 3.7.9.6

प्र ते महे विद्ये ऽशश्सिष है हरीं । य ऋत्वियः प्र ते वन्वे । वृत्तुषो हर्यतं मदं ॥ इन्द्रो नामं घृतं न यः । हरिंभिश्चारु सेचंते । श्रुतो गण आ त्वां विशन्तु । हरिंवर्पस्गिरंः ॥ इन्द्राधिपते- ऽधिपति्स्त्वं देवानांमिस । अधिपतिं मां । आयुंष्मन्तुं वर्चस्वन्तं मनुष्येषु कुरु । 101

TB 3.7.9.7

इन्द्रंश्च सम्राड् वरुंणश्च राजां । तौ ते भक्षं चेऋतुरग्नं एतं । तयोरन्नं भक्षं भंक्षयामि । वाग्जुंषाणा सोमंस्य तृप्यतु ॥ प्रजापंति र्विश्वकंर्मा । तस्य मनो देवं यज्ञेनं राद्ध्यासं । अर्थे गा अस्य जीहतः । अवसानंपते-ऽवसानंं मे विन्द ॥ नमो रुद्रायं वास्तोष्पतंये । आयंने विद्रवंणे 102

TB 3.7.9.8

उद्याने यत्परायंणे । आवर्तने विवर्तने । यो गोपायित तक्ष् हुंवे ॥ यान्यंपािमत्या-न्यप्रतीत्ता-न्यस्मिं । यमस्यं बुलिना चरािम । इहैव सन्तः प्रति तद्यांतयामः । जीवा जीवेभ्यो निहंराम एनत् ॥ अनुणा अस्मिन्नं-नृणाः परिस्मन्न । तृतीयं लोके अनुणाः स्यांम । ये देवयानां उत पितृयाणाः 103

TB 3.7.9.9

सर्वांन् पृथो अंनुणा आक्षीयेम ॥ इदमू न्न श्रेयों-ऽवसान्-मार्गन्म । शिवे नो द्यावांपृथिवी उभे इमे । गोमुद्धनं-वदर्श्वव-दूर्जस्वत् । सुवीरां वीरैरनु संचरेम ॥ अर्कः पृवित्रश्र् रजसो विमानः ।

पुनातिं देवानां भुवनानि विश्वां । द्यावांपृथिवी पर्यसा सम्विदाने । घृतं दुंहाते अमृतं प्रपीने ॥ पवित्रंमकों रजसो विमानः () । पुनातिं देवानां भुवनानि विश्वां । सुव ज्योति र्यशो महत् । अशीमिहं गाधमुत प्रतिष्ठां । 104

(चात्यत - श्रीणीता - सत्यमाहु - रंशीमहि - गुणे - कुरु - विद्रवंणे - पितृयाणां - अर्को रजंसो विमानुस्त्रीणिं च) (A9)

3.7.10 अनुवाकं 10 -सौमिकप्रायाश्चित्तमन्त्राः

TB 3.7.10.1

उदंस्तांफ्सीथ् सिवता मित्रो अर्यमा । सर्वा-नित्रां-नवधीद्युगेनं । बृहन्तुं मामंकर-द्वीरवंन्तं । र्थन्तुरे श्रंयस्व स्वाहां पृथिव्यां । वामदेव्ये श्रंयस्व स्वाहा-ऽन्तिरक्षे । बृहिति श्रंयस्व स्वाहां दिवि । बृहता त्वोपंस्तभ्रोमि ॥ आ त्वां दद्वे यशंसे वीर्याय च । अस्मास्वं-िव्रया यूयं दंधाथेन्द्रियं पर्यः ॥ यस्ते द्रुप्सो यस्ते उदुरुषः 105

TB 3.7.10.2

दैव्यः केतु र्विश्वं भुवंन-माविवेशं । स नंः पाह्यरिष्ट्यै स्वाहां ॥ अनुं मा सर्वो युज्ञों-ऽयमेतु । विश्वे देवा मुरुतः सामार्कः । आप्रिय 007आ;छन्दाः सि निविदो यजूः षि । अस्यै पृथिव्यै यद्यज्ञियं ॥ प्रजापंते वर्तिनमनुं वर्तस्व । अनुं वीरैरनुं राद्ध्याम् गोभिः । अन्वश्वैरनु सर्वेरु पृष्टैः । अनुं प्रजया-ऽन्विन्द्वियेणं 106

TB 3.7.10.3

देवा नो यज्ञ-मृंजुधा नंयन्तु ॥ प्रतिं क्ष्त्रे प्रतिं तिष्ठामि राष्ट्रे । प्रत्यश्चेषु प्रतिंतिष्ठामि गोषुं । प्रतिं प्रजायां प्रतिं तिष्ठामि भव्ये । विश्वंमन्याऽभिं वावृधे । तदुन्यस्या-मधिंश्रितं । दिवे चं विश्वकंर्मणे । पृथिव्यै चांकरं नमः ॥ अस्कान्द्यौः पृथिवीं । अस्कांनृष्भो युवा गाः 107

TB 3.7.10.4

स्कन्नेमा विश्वा भुवना । स्कन्नो युज्ञः प्रजनयतु । अस्कानजिनि प्राजिनि । आ स्कन्नाज्जायते वृषाँ । स्कन्नात् प्रजिनिषीमिहि ॥ ये देवा येषांमिदं भागधेर्यं बुभूवं । येषां प्रयाजा उतानूयाजाः । इन्द्रंज्येष्ठेभ्यो वरुंणराजभ्यः । अग्निहोतृभ्यो देवेभ्यः स्वाहां ॥ उत त्या नो दिवां मृतिः 108

TB 3.7.10.5

अदितिरूत्या-ऽऽगंमत् । सा शन्तांची मयंस्करत् । अप स्निधंः ॥ उत त्या दैव्यां भिषजां । शं नंस्करतो अश्विनां । यूयातां-मुस्मद्रपंः । अप स्निधंः ॥ शमृग्नि-रृग्निभिस्करत् । शं नंस्तपतु सूर्यः । शं वातों वात्वरुपाः 109

TB 3.7.10.6

अप सिर्धः ॥ तिदत्पदं न विचिकेत विद्वान् । यन्मृतः पुनंरुप्येतिं जीवान् । त्रिवृद्यद् भुवंनस्य रथवृत् । जीवो गर्भो न मृतः स जीवात् ॥ प्रत्यंस्मै पिपीषते । विश्वांनि विदुषे भर । अरं गमाय जग्मवे । अपश्चाद्दध्वने नरे (ओर् अपश्चाद्दध्वने नरें) ॥ इन्दुरिन्दुम-वांगात् () । इन्दोरिन्द्रो-ऽपात् । तस्यं त इन्दुविन्द्रं-पीतस्य मधुंमतः । उपहूत्स्योपहूतो भक्षयामि । 110

(उदुर्ष - इंन्ड्रियेण - गा - मृति - रंरुपा - अंगात्रीणिं च) (A10)

3.7.11 अनुवाकं 11 -दर्शपूर्णमासप्रायश्चित्तमन्त्राः

TB 3.7.11.1

ब्रह्मं प्रतिष्ठा मनंसो ब्रह्मं वाचः । ब्रह्मं युज्ञानाः हिविषा-माज्यंस्य । अतिरिक्तं कर्मणो यर्च हीनं । युज्ञः पर्वाणि प्रतिरन्नेति कुल्पयन्नं । स्वाहांकृता-ऽऽहुंतिरेतु देवान् ॥ आश्रांवितमृत्याश्रांवितं । वर्षद्वृत-मृत्यनूँक्तं च युज्ञे । अतिरिक्तं कर्मणो यर्च हीनं । युज्ञः पर्वाणि प्रतिरन्नेति कुल्पयन्नं ।

स्वाहांकृता-ऽऽहुंतिरेतु देवान् । 111

TB 3.7.11.2

यद्वो देवा अतिपादयांनि । वाचा चित्प्रयंतं देव हेर्डनं । अरायो अस्माश् अभि-दुंच्छुनायते । अन्यत्रास्मन्-मंरुत्सत-न्निधेतन ॥ तृतं म् आपुस्तदुं तायत् पुनंः । स्वादिष्ठा धीतिरुचथाय शस्यते । अयश् संमुद्र उत विश्वभेषजः । स्वाहां-कृतस्य समृतृष्णुत र्भुवः ॥ "उद्वयं तमंस्स्परिं6" । "उद्दु त्यं7" "चित्रं8" 112

TB 3.7.11.3

"इमं में वरुण्9" "तत्त्वां यामि10" । "त्वं नों अग्ने11" "स त्वं नों अग्ने12" । "त्वमंग्ने अयाऽसि13" "प्रजापते14" ॥ इमं जीवेभ्यः परिधिं दंधामि । मैषां नुं गादपंरो अर्द्धमेतं । शतं जीवन्तु शरदः पुरूचीः । तिरो मृत्युं दंधतां पर्वतेन ॥ इष्टेभ्यः स्वाहा वषुडिनष्टेभ्यः स्वाहां । भेषुजं दुरिष्ट्ये स्वाहा निष्कृत्ये स्वाहां । दौरांद्धर्ये स्वाहा दैवींभ्य-स्तुनूभ्यः स्वाहां 113

TB 3.7.11.4

ऋद्भ्यै स्वाहा समृद्ध्यै स्वाहाँ ॥ यतं इन्द्र भयांमहे । ततों नो अभयं कृि । मघंवञ्छिग्धि तव तन्नं ऊतयें । वि द्विषो वि मृधो जिह ॥ स्वस्तिदा विशस्पितः । वृत्रहा विमृधो वृशी । वृषेन्द्रः पुर एतु नः । स्वस्तिदा अभयं कुरः ॥ आभि गींभिं यदतों न ऊनं 114

TB 3.7.11.5

आप्यायय हरिवो वर्द्धमानः । यदा स्तोतृभ्यो मिहं गोत्रा रुजासि । भूयिष्टभाजो अधं ते स्याम ॥ अनौज्ञातं यदाज्ञातं । यज्ञस्यं क्रियते मिथुं । अग्ने तदस्य कल्पय । त्वश् हि वेत्थं यथात्थं ॥ पुरुष संमितो यज्ञः । यज्ञः पुरुष संमितः । अग्ने तदस्य कल्पय () । त्वश् हि वेत्थं यथात्थं ॥ यत् पांकृत्रा मनंसा दीनदंक्षा न । युज्ञस्यं मुन्वते मर्तासः । अग्निष्टद्धोतौ कृतुविद्विजानन् ।

यजिष्ठो देवाः ऋतुशो यंजाति । 115

(देवा : - श्चित्रं - तुनूभ्यः स्वाहो - नं - पुरुषसंमितोऽग्ने तदंस्य कल्पय पर्च च) (A11)

3.7.12 अनुवाकं 12 -अग्निष्टोमादौ यजमानजप्या मन्त्रविशेषाः

TB 3.7.12.1

यद्देवा देव्हेर्डनं । देवांसश्चकृमा वृयं । आदिंत्या-स्तस्मांन्मा मुञ्जत । ऋतस्युर्तेन् मामुत ॥ देवां जीवनकाम्या यत् । वाचाऽनृतमूदिम । अग्निर्मा तस्मादेनंसः । गार्,हंपत्यः प्रमुञ्जतु । दुरिता यानि चकृम । करोतु मामने नसं । 116

TB 3.7.12.2

ऋतेनं द्यावापृथिवी । ऋतेन् त्वश् संरस्वित । ऋतान्मां मुञ्जताश्हंसः । यदुन्य कृतमारिम ॥ सजात्रश्र्सादुत वां जामिशश्र्सात् । ज्यायंसः शश्सांदुत वा कनीयसः । अनीज्ञातं देवकृतं यदेनंः । तस्मात्त्वमुस्मा-ञ्जातवेदो मुमुग्धि ॥ यद्वाचा यन्मनंसा । बाहुभ्यां-मूरुभ्यां-मष्टीवद्भ्यां 117

TB 3.7.12.3

शिश्ञै र्यदर्नृतं चकुमा वयं । अग्निर्मा तस्मादेनेसः ॥ यद्धस्ताभ्यां चकर् किल्बिषाणि । अक्षाणाँ व्युमुंपु जिन्नेमानः । दूरेपश्या चं राष्ट्रभृचं । तान्यंपस्रसा-वर्नुदत्ता-मृणानि ॥ अदीव्यन्नृणं यद्दं चकारं । यद्वाऽदास्यन्थ् संजगारा जनेभ्यः । अग्निर्मा तस्मादेनेसः ॥ यन्मियं माता गर्भे सिति 118

TB 3.7.12.4

एनश्चकारु यत्पिता । अग्निर्मा तस्मादेनेसः ॥ यदां पिपेषं मातरं पितरं । पुत्रः प्रमुंदितो धयन्नं ।

अहिश्ंसितौ पितरौ मया तत् । तदंग्ने अनृणो भंवामि ॥ यदुन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां । यन्मातरं पितरं वा जिहिश्सिम । अग्निर्मा तस्मादेनंसः ॥ यदाशसां निशसा यत्पंराशसां 119

TB 3.7.12.5

यदेनंश्च कृमा नूतंनुं यत्पुंराणं । अग्निर्मा तस्मादेनंसः ॥ अतिंक्रामामि दुरितं यदेनंः । जहांमि रिप्रं पंरमे स्वधस्थे । यत्र यन्तिं सुकृतो नापिं दुष्कृतांः । तमारोहामि सुकृतां च लोकं ॥ त्रिते देवा अमृजतै-तदेनंः । त्रित एतन्मंनुष्येषु मामृजे । ततो मा यदि किंचिंदान्द्रो । अग्निर्मा तस्मादेनंसः 120

TB 3.7.12.6

गार् हंपत्यः प्रमुंञ्चतु । दुरिता यानि चकुम । करोतु मामंनेनसं ॥ दिवि जाता अफ्सु जाताः । या जाता ओषंधीभ्यः । अथो या अग्निजा आपंः । ता नंः शुन्धन्तु शुन्धंनीः ॥ यदापो नक्तं दुरितं चराम । यद्वा दिवा नूतेनं यत्पुंराणं । हिरंण्य-वर्णास्तत् उत्पुंनीत नः () ॥ "इमं में वरुण्15" "तत्त्वां यामि16" । "त्वं नो अग्ने17" "स त्वं नो अग्ने18" । "त्वमंग्ने अयाऽसिं19" । 121

special korvai

(यद् देवा गार् हंपत्यो यद्धस्तांभ्यां यन्मियं माता यदांपिपेष यदन्तिरिक्षं यदाशसाऽतिंक्रामामि त्रिते देवा दिवि जाता अपस्य जाता यदापं इमं में वरुणा तत्त्वां यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने त्वमंग्ने अयाऽसिं)

(अनेनसं - मष्टीवद्भ्यार्थं - सृति - पंराशसांऽऽनुशें - ऽग्निर्मा तस्मादेनंसः - पुनीत नुस्नीणिं च) (A12)

3.7.13 अनुवाकं 13 -अवभृथे कर्मणि ऋजीषप्रोक्षणमन्त्राः

TB 3.7.13.1

यत्ते ग्राव्.ण्णां चिच्छिदुः सोम राजन्न् । प्रियाण्यङ्गानि स्वधिता परूर्शेषि । तथ्संध्रथ् स्वाज्येनोत वर्द्धयस्व । अनागसो अधिमथ्सक्षंयेम ॥ यत्ते ग्रावां बाहुच्युंतो अचुंच्यवुः । नरो यत्ते दुदुहु दंक्षिणेन । तत्त आप्यायतां तत्ते । निष्ट्यायतां देव सोम ॥ यत्ते त्वचं बिभिदुर्यच्च योनिं । यदास्थानात् प्रच्युंतो वेनिस् तमनां 122

TB 3.7.13.2

त्वया तथ्सोम गुप्तमंस्तु नः । सा नंः सुधां-ऽसंत्पर्मे व्योमन्न् ॥ अहाच्छरीरं पर्यसा सुमेत्यं । अन्योंऽन्यो भवित वर्णो अस्य । तस्मिन् वयमुपंहूतास्तवं स्मः । आ नो भज सदिस विश्वरूपे ॥ नृचक्षाः सोमं उत शुश्रुगंस्तु । मा नो विहांसीद्रिरं आवृणानः । अनांगा-स्तुनुवो वावृधानः । आ नो रूपं वहतु जायंमानः । 123

TB 3.7.13.3

उपंक्षरन्ति जुह्वं घृतेनं । प्रियाण्यङ्गांनि तवं वर्द्धयंन्तीः । तस्मै ते सोम् नम् इद्वषंट्व । उपं मा राजन्थ् सुकृते ह्वंयस्व ॥ सं प्राणापानाभ्याः समु चक्षुंषा त्वं । सः श्रोत्रेण गच्छस्व सोम राजन्न् । यत्त आस्थितः रामु तत्ते अस्तु । जानीतान्नः सगंमेने पथीनां ॥ एतं जानीतात्परमे व्योमन्न् । वृकाः सधस्था विद रूपमंस्य 124

TB 3.7.13.4

यदागच्छांत् पृथिभि र्देवयानैः । इष्टापूर्ते कृणुता-दाविरस्मै ॥ अरिष्टो राजन्नगृदः परेहि । नमस्ते अस्तु चक्षंसे रघूयते । नाकृमारोह सह यजमानेन । सूर्यं गच्छतात्पर्मे व्योमन्न् ॥ अभूँद्देवः संविता वन्द्यो नु नः । इदानीमह्रं उपवाच्यो नृभिः । वि यो रत्ना भर्जति मानवेभ्यः । श्रेष्टं नो अत्र द्रविणं यथा द्र्यत् () ॥ उपं नो मित्रावरुणा-विहावंतं । अन्वादीद्भ्या-थामिह नः सखाया

। आदित्यानां प्रसितिर्, हेतिः । उग्रा शतापाष्ठा घविषा परिणो वृणक्तु ॥ "आप्यायस्व20" "सं तै21" । 125

(त्मना - जार्यमानो - ऽस्य - दधत् पर्ञ्च च) (A13)

3.7.14 अनुवाकं 14 -अवभृथे कर्मणि सेचनादिमन्त्राः

TB 3.7.14.1

यिंदि शिक्षे मनसा यर्च वाचा । यद्वां प्राणैश्वश्चंषा यच्च श्रोत्रंण । यद्रेतंसा मिथुनेना-प्यात्मनां । अद्भागे लोका दिधिरे तेजं इन्द्रियं । शुक्रा दीक्षायै तपंसो विमोर्चनीः । आपो विमोक्की मियि तेजं इन्द्रियं ॥ यद्वचा साम्रा यर्जुषा । पुशूनां चर्मन्, ह्विषां दिदी श्ले । यच्छन्दों भि-रोषं धी भि-र्वनस्पतौ । अद्भागे लोका दिधिरे (दिधिरे) तेजं इन्द्रियं 126

TB 3.7.14.2

शुक्रा दीक्षायै तपंसो विमोर्चनीः । आपो विमोक्री मिय तेजं इन्द्रियं ॥ येन् ब्रह्म येनं क्षूत्रं । येनेन्द्राग्नी प्रजापितिः सोमो वर्रुणो येन राजाँ । विश्वे देवा ऋषयो येनं प्राणाः । अद्भयो लोका दिधिरे तेजं इन्द्रियं । शुक्रा दीक्षायै तपंसो विमोर्चनीः । आपो विमोक्री मिय तेजं इन्द्रियं ॥ अपा पुष्पमस्यो-षंधीनार् रसंः । सोमंस्य प्रियं धामं 127

TB 3.7.14.3

अग्नेः प्रियतंमः ह्विः स्वाहां ॥ अपां पुष्पं-मस्योषंधीनाः रसंः । सोमंस्य प्रियं धामं । इन्द्रंस्य प्रियतंमः ह्विः स्वाहां । अपां पुष्पंमस्यो-षंधीनाः रसंः । सोमंस्य प्रियं धामं । विश्वेषां देवानां प्रियतंमः ह्विः स्वाहां ॥ वयः सोम व्रते तवं । मनस्तुनूषु पिप्रतः । प्रजावंन्तो अशीमहि । 128

TB 3.7.14.4

देवेभ्यः पितृभ्यः स्वाहां । सोम्येभ्यः पितृभ्यः स्वाहां । कृव्येभ्यः पितृभ्यः स्वाहां ॥ देवांस इह मादयद्धं । सोम्यांस इह मादयद्धं । कव्यांस इह मादयद्धं ॥ अनेन्तरिताः पितरः सोम्याः सोमपीथात् ॥ अपैतु मृत्युर्मृतं न आगन्नं । वैवस्वतो नो अभयं कृणोतु । पणं वनस्पतेरिव 129

TB 3.7.14.5

अभि नंः शीयताः र्यिः । सर्चतां नः शचीपतिः ॥ परं मृत्यो अनुपरेष्टि पन्थां । यस्ते स्व इतरो देवयानात् । चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि । मा नंः प्रजाः रीरिषो मोत वीरान् ॥ इदमू नु श्रेयोऽवसान-मार्गन्म । यद्गोजिद्-धंनुजि-दंश्वजिद्यत् । पृणं वनस्पतेरिव । अभि नंः शीयताः र्यिः () । सर्चतां नुः शचीपतिः । 130

(वनस्पतांवुद्भ्यो लोका दंधिरे तेर्ज इन्द्रियं धामां - शीमही - वा - भि नंः शीयताः रियरेकं च) (A14)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 to 14 anuvAkams:-

(सर्वान्. - यद् विष्षंण्णेन् - वि वै - याः पुरस्ताद् - देवां देवेषु - परिंस्तणित् - सक्षेदं - यद्स्य पारं - ऽनागस् - उदंस्तां फ्सीद् - ब्रह्मं प्रतिष्ठा - यद् देव - यत्ते ग्राव.ण्णा - यद् दिंदीक्षे चतुंदंश)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of daSinis:-

(सर्वान् - भूतिंमेव - यामेवाफ्स्वाहुंतिम् - ब्रुतानां - पर्णवुल्कः - सोम्यानां - मुस्मिन्, युज्ञे - ऽग्ने यो नो - ज्योग्जीवाः - पुरोरंजास्ते - प्र ते मुहे - ब्रह्मं प्रतिष्ठा - गार्,हंपत्या स्त्रिश्रादुंत्तरशतं)

first and last word 3rd aShtakam 6th prapATakam :- (सर्वान्. वै - राचीपितिः)

॥ हरिः 🕉 ॥॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः समाप्तः ॥

Appendix (of Expansions) ट्.भ्.3.7.8.3 "न वा उं वेतिन्म्रियसे1" न वा उंवेतिन्म्रियसे न रिष्यिस देवाः इदेषि पृथिभिः सुगेभिः । हरीं ते युञ्जा पृषंती अभूतामुपौस्थाद्-वाजी धुरि रासंभस्य ॥ 1 (Appearing in T.S.4.6.9.4)

ट्.भ्.3.7.8.3 "आशांनां त्वा2", "विश्वा आशाः"3" आशांनां त्वा ऽऽशापालेभ्यः । चुतुभ्यों अमृतेभ्यः । इदं भूतस्याध्यंक्षेभ्यः । विधेमं हविषां वयम् ॥ 2

विश्वा आशा मधुना सक्ष्मंजामि । अनुमीवा आप ओषंधयो भवन्तु । अयं यर्जमानो मृधो व्यस्यताम् । अर्गृभीताः प्रावंः सन्तु सर्वे ॥ 3 (BOth 2 and 3 appEaring in T.B.2.5.3.3)

ट्.भ्.3.7.9.5 - "मित्रो जनान्4" "प्र स मित्र5" मित्रो जनान् यातयित प्रजानन् मित्रो दांधार पृथिवीमुत द्यां । मित्रः कृष्टीरिनिमिषाऽभि चष्टे सत्यायं ह्व्यं घृतवंद्-विधेम ॥ 4

प्र स मित्रु मर्तो अस्तु प्रयंस्वान्, यस्तं आदित्यु शिक्षंति ब्रुतेनं । न हंन्यते न जीयते त्वोतो नैनुमश्हो अश्चोत्यन्तितो न दूरात् ॥ 5 (BOth 4 and 5 appEaring in T.S.3.4.11.5

ट्.भ्.3.7.11.2 - "उद्धयं तमंसुस्परिं6" उद्धयं तमंसुस्परिं पश्यंन्तो ज्योतिरुत्तरं । देवं देवत्रा सूर्यमर्गन्म ज्योतिरुत्तमं ॥ 6 (Appearing in T.S.4.1.7.4)

ट्.भ्.3.7.11.2 - "उदु त्यं7" "चित्रं8" उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यं ॥ 7

चित्रं देवाना-मुदंगादनीकं चक्षुंर् मित्रस्य वरुंणस्याऽग्नेः । आऽ प्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षक्ष सूर्यं आत्मा जर्गतस्त्रस्थुषंश्च ॥ 8 (BOth 7 and 8] appEaring in T.S.1.4.43.1)

ट्.भ्.3.7.11.3 - "इमं में वरुण्9" "तत्त्वां यामि10" इमं में वरुण श्रुधी हर्वमुद्या चं मृडय । त्वामंवुस्युरा चंके ॥ 9

तत्त्वां यामि ब्रह्मणा वन्दंमान्-स्तदा शांस्ते यजंमानो ह्विभिंः । अहंडमानो वरुणेह बोध्युरुंशश्स् मा न आयुः प्रमोषीः ॥ 10 (BOth 9 and 10] appEaring in T.S.2.1.11.6) ट्.भ्.3.7.11.3 - "त्वं नो अग्ने11" "स त्वं नो अग्ने12" त्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वान् देवस्य हेडोऽवं यासि सीष्ठाः । यजिष्ठो विह्नं तमः शोशुंचानो विश्वा द्वेषार्रस् प्रमुंमुग्ध्यस्मत् ॥ 11 स त्वंनो अग्नेऽवमो भंवोती नेदिष्ठो अस्या उषसो व्युष्टौ । अवं यक्ष्व नो वरुणर् ररांणो वीहि मृंडीकर् सुहवो न एि ॥ 12 (BOth 11 and 12) appEaring in T.S.2.5.12.3) ट्.भ्.3.7.11.3 - "त्वमंग्ने अयाऽसि13" "प्रजापते14" त्वमंग्ने अयाऽसिं । अया सन्मनंसा हितः । अया सन्.ह्व्यमूंहिषे । अया नो धेहि भेष्रजम् । इष्टो अग्निराहुंतः । स्वाहांकृतः पिपर्तु नः । स्वगा देवेभ्यं इदं नमः ॥ 13 (13 appEaring in T.B.2.4.1.9)

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि परि ता बंभूव । यत्कांमास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयश् स्यांम् पतंयो रयीणाम् ॥ 14 (14 appEaring in T.S.1.8.14.2)

ट्.भ्. 3.7.12.6 - "इमं में वरुण15" "तत्त्वां यामि16" ईतेम् नो.15 इस् समॆ अस् 9 अबॊव ईतेम् नॊ.16 इस् समॆ अस् 10 अबॊवॆ

ट्.भ्.3.7.12.6 - "त्वं नो अग्ने17" "स त्वं नो अग्ने18" ईतेम् नो.17 इस् समे अस् 11 अबोवे ईतेम् नो.18 इस् समे अस् 12 अबोवे

ट्.भ्.3.7.12.6- "त्वमंग्ने अयाऽसिं19" ईतेम् नो.19 इस् समे अस् 13 अबोवे

ट्.भ्.3.7.13.4 - "आप्यायस्व20" "सं ते21" आ प्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम् वृष्णियं । भवा वार्जस्य सङ्गथे ॥ 20

सं ते पयार्श्सि समुं यन्तु वाजाः सं वृष्णिया-न्यभिमातिषार्हः । आप्यार्यमानो अमृतांय सोम दिवि श्रवार्श्स्युत्तमानिं धिष्व ॥ 21 (BOth 20 and 21 appEaring in TS 4.2.7.4)

3.8 तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टम: प्रपाठक: (अश्वमेधब्राह्मणं वैश्वदेवं काण्डं)

3.8.1 अनुवाकं 1 -सांग्रहण्येष्ट्यादयः याजमानसंस्काराः

TB 3.8.1.1

साग्रंहण्येष्ट्यां यजते । इमां जनता संगंहानीतिं ॥ द्वादंशारत्नी रशना भंवति । द्वादंश मासाः सम्वथ्सरः । सम्वथ्सरमेवा वंरुन्धे । मौज्ञी भंवति । ऊर्ग्वे मुज्ञाः । ऊर्जमे वा वंरुन्धे ॥ चित्रा नक्षंत्रं भवति । चित्रं वा एतत्कर्म । 1(10) ट्.भ्.3.8.1.2 यदंश्वमेधः समृद्धये ॥ पुण्यंनाम देवयर्जन-मुद्धयवंस्यति । पुण्यांमेव तेनं कीर्तिम्भिजंयति ॥ अपंदाती-नृत्विजंः समावंहन्त्या सुंब्रह्मण्यायाः । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्टिये ॥ केशशम्भु वंपते । नुखानि निर्मुन्तते । दतो धावते । स्नाति । अहंतुं वासः परिंधते () । पाप्मनोऽपंहत्ये । वाचं यत्वोपंवसित । सुवर्गस्यं लोकस्य गृह्ये । रात्रिं जागुरयंन्त आसते । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्टिये । स्व

(कर्म - धत्ते पर्श्व च) (A1)

3.8.2 अनुवाकं 2 -ब्रह्मौदनाभिधानम्

TB 3.8.2.1

चतुंष्टय्य आपों भवन्ति । चतुंश्शफों वा अर्थः प्राजापत्यः समृंद्ध्यै ॥ ता दिग्भ्यः समार्भृता भवन्ति । दिक्षु वा आपेः । अत्रुं वा आपेः । अद्भयो वा अत्रं जायते । यदेवाद्भयोऽत्रुं जायते । तदवंरुन्धे ॥ तासुं ब्रह्मौदुनं पंचिति । रेतं एव तद्दंधाति । 3

TB 3.8.2.2

चतुंश्शरावो भवति । दिक्ष्वंव प्रतिंतिष्ठति ॥ उभयतो रुक्मौ भवतः । उभयतं एवास्मिन्-रुचं दधाति । उद्धरित शृतुत्वायं । सुर्पिष्वांन् भवति मेद्ध्यत्वायं । चत्वारं आर्.षेयाः प्राश्नंन्ति ।

दिशामेव ज्योतिंषि जुहोति । चृत्वारि हिरंण्यानि ददाति । दिशामव ज्योतीश्रष्य वंरुन्धे । 4

TB 3.8.2.3

यदाज्यं-मुच्छिष्यंते । तस्मिन्-रश्नां न्युंनत्ति । प्रजापंतिर्वा ओंदुनः । रेत आज्यंम् । यदाज्यं रश्नां न्युनत्ति । प्रजापंतिमेव रेतंसा समर्द्धयित ॥ दुर्भमर्यो रश्ना भविति । बहु वा एष कुंचरों- ऽमेद्भयमुपंगच्छति । यदर्श्वः । पवित्रुं वै दुर्भाः 5

TB 3.8.2.4

यर्द्धम्मर्यो रश्चना भवंति । पुनात्येवैनंम् । पूतमेनं मेद्भ्य-मालंभते ॥ अश्वंस्य वा आलंब्धस्य मिह्मोदं-क्रामत् । स महर्त्विजः प्राविंशत् । तन्महर्त्विजां महर्त्विज्तवम् । यन्महर्त्विजः प्राश्नन्ति । मिह्मानं-मेवास्मिन्-तद्दंधित ॥ अश्वंस्य वा आलंब्धस्य रेत् उदंक्रामत् । तथ्सुवर्णः हिरंण्य-मभवत् () । यथ्सुवर्णः हिरंण्यं ददांति । रेतं एव तद्दंधाति ॥ ओद्वने दंदाति । रेतो वा ओद्वनः । रेतो हिरंण्यम् । रेतंसैवास्मिन् रेतो दधाति । 6

(दुधाति - रुन्धे - दुर्भा - अंभवृथ् षद्वं) (A2)

3.8.3 अनुवाकं 3 -रशनयाऽश्वबन्धनम्

TB 3.8.3.1

यो वै ब्रह्मणे देवेभ्यः प्रजापंत्ये-ऽप्रति-प्रोच्याश्चं मेद्ध्यं बद्धाति । आ देवतांभ्यो वृश्यते । पापीयान्भवति । यः प्रतिप्रोच्यं । न देवतांभ्य आवृंश्यते । वसीयान्भवति ॥ यदाहं । ब्रह्मन्नश्चं मेद्ध्यं भन्थ्स्यामि देवेभ्यः प्रजापंतये तेनं राद्ध्यास्मितिं । ब्रह्म वै ब्रह्मा । ब्रह्मण एव देवेभ्यः प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याश्चं मेद्ध्यं बद्धाति 7

TB 3.8.3.2

न देवतांभ्य आर्वृश्च्यते । वसीयान् भवति ॥ देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रस्व इतिं रश्ना-मादंत्ते प्रसूत्यै । अश्विनौ-र्बाहुभ्या-मित्यांह । अश्विनौ हि देवानां-मद्भ्यू आस्तांम् । पूष्णो हस्तांभ्या-मित्यांह् यत्यै ॥ व्यृद्धं वा एतद्यइस्यं । यदंयजुष्केण क्रियते । इमामंगृभ्णन्-रश्ना-मृतस्ये-त्यिं वदित् यजुंष्कृत्यै । युइस्य समृद्भ्यै । 8

TB 3.8.3.3

तदांहुः । द्वादंशारत्नी रश्ना कर्त्व्या(3) त्रयोदशार्त्नी(3)रितिं । ऋष्मो वा एष ऋतूनाम् । यथ्संम्वथ्सरः । तस्यं त्रयोदशो मासो विष्टपंम् । ऋष्म एष यज्ञानाम् । यदंश्वमेधः । यथा वा ऋष्मस्यं विष्टपंम् । एवमेतस्यं विष्टपंम् । त्रयोदशमंर्त्निः रश्चनायां-मुपादंधाति 9

TB 3.8.3.4

यथंर्.ष्भस्यं विष्टपर्शं सश्स्करोतिं । ताहगेव तत् ॥ पूर्व आयुंषि विद्धेषु कृव्येत्यांह । आयुंरेवास्मिन् दधाति ॥ तयां देवाः सुतमाबंभूवु-रित्यांह । भूतिंमेवोपावंर्तते ॥ ऋतस्य सामनैथ् सरमारपन्तीत्यांह । सत्यं वा ऋतम् । सत्येनैवैनं मृतेनारंभते ॥ अभिधा असीत्यांह 10

TB 3.8.3.5

तस्मां-दश्वमेधयाजी सर्वाणि भूतान्यभि भंवति । भुवंन-मुसीत्यांह । भूमानं-मेवोपंति । युन्ता-ऽसीत्यांह । युन्तारंमेवैनंं करोति । धुर्ताऽसीत्यांह । धुर्तारंमेवैनंं करोति । सौंऽग्निं वैश्वानुर-मित्यांह । अग्ना-वेवैनं वैश्वानुरे जुंहोति । सप्रथसुमित्यांह 11

TB 3.8.3.6

प्रजयैवैनं पुशुभिः प्रथयति । स्वाहांकृत् इत्यांह । होमं एवास्युषः । पृथिव्या-मित्यांह । अस्यामेवैनुं प्रतिष्ठापयति । युन्ता राड्यन्ताऽसि यमेनो धुर्ताऽसिं धुरुण इत्यांह । रूपमेवास्यै-तन्मंहिमानुं व्याचेष्टे । कृष्यै त्वा क्षेमांय त्वा रुय्यै त्वा पोषांय त्वेत्यांह । आहिश्षंमेवैतामाशांस्ते ॥स्वगा त्वां

देवेभ्य इत्यांह () । देवेभ्यं एवैनर्श् स्वृगा करोति । स्वाहाँ त्वा प्रजापंतय इत्यांह । प्राजापत्यो वा अर्थः । यस्यां एव देवताया आलुभ्यतं । तयैवैनर्श् समर्द्धयति । 12

(बुध्नाति - समृद्ध्या - उपदंधा - त्युसीत्यांह - सप्रंथसुमीत्यांह - देवेभ्यु इत्यांह पञ्चं च) (A3)

3.8.4 अनुवाकं 4 -अश्वस्य जलेऽवगाहनम्

TB 3.8.4.1

यः पितुरंनुजायाः पुत्रः । स पुरस्तान्नयति । यो मातुरंनुजायाः पुत्रः । स पृश्चान्नयति । विष्वंञ्चमेवास्मीत्-पाप्मानं विवृंहतः ॥ यो अर्वन्तं जिघारंसित् तम्भ्यंमीति वरुण इति श्वानं चतुरक्षं प्रसौति । परो मर्तः परः श्वेति शुनश्चतु-रक्षस्य प्रहंन्ति । श्वेव वै पाप्मा भ्रातृंव्यः । पाप्मानं-मेवास्य भ्रातृंव्यः हन्ति ॥ सुद्धकं मुसंलं भवति 13

TB 3.8.4.2

कर्म कर्में वास्में साधयति ॥ पौर्श्वलेयो हंन्ति । पुर्श्वल्वा वे देवाः शुचं न्यंद्धः । शुचैवास्य शुचरं हिन्ते ॥ पाप्मा वा एतमीपस्-तीत्यांहः । योऽश्वमेधेन यजंत इति । अश्वंस्याधस्पदमुपौस्यित । वृज्ञी वा अश्वंः प्राजापृत्यः । वज्रेणैव पाप्मानं भ्रातृंव्य-मवंक्रामित ॥ दृक्षिणा-ऽपंष्ठावयित । 14(10) ट्.भ्.3.8.4.3 पाप्मानं-मेवास्मा-च्छमंल-मपंष्ठावयित ॥ ऐषीक उंदूहो भंवित । आयुर्वा इषीकाः । आयुर्रे-वास्मिन् द्धित । अमृतं वा इषीकाः । अमृतंमे-वास्मिन् द्धित ॥ वेतुस्शाखोप्संबंद्धा भवित । अपसु-योनिर्वा अश्वः । अपसुजो वेतुसः । स्वादेवैनं योनेर्निर्मिति () ॥ पुरस्तौत-पृत्यञ्चं-मभ्युदूहित । पुरस्तौ-देवास्मिन् प्रतीच्य मृतं द्धित ॥ अहं च त्वं च वृत्रहित्रिति ब्रह्मा यजमानस्य हस्तं गृह्माति । ब्रह्मक्षुत्रे एव संदंधित । अभि क्रत्वेन्द्र भूरध् जमित्रत्यं-ध्वर्यु-र्यजमानं वाचयत्य-भिजित्यै । 15

(भवति - ष्रावयति - मिमीते पर्श्व च) (A4)

3.8.5 अनुवाकं 5 -अश्वस्य प्रोक्षणं महर्त्विजाम्

TB 3.8.5.1

चत्वारं ऋत्विजः समुंक्षन्ति । आभ्य एवैनं चतुसृभ्यों दिग्भ्यों-ऽभिसमीरयन्ति ॥ शतेनं राजपुत्रैः सहाद्ध्युः । पुरस्तांत्-प्रत्यङ्गिष्ठन् प्रोक्षंति । अनेनार्श्वेन् मेद्ध्येनेष्ट्वा । अयश राजां वृत्रं वंद्ध्यादितिं । राज्यं वा अद्ध्युः । क्षृत्रश्र राजपुत्रः । राज्येनै-वास्मिन् क्षृत्रं दंधाति ॥ शतेनां-राजभिरुग्रैः सह ब्रह्मा 16

TB 3.8.5.2

दुक्षिणत उदुङ्गिष्ठन् प्रोक्षंति । अनेनाश्चेन् मेद्ध्येनेष्ट्वा । अयश् राजाँ-ऽप्रतिधृष्यौं-ऽस्त्विति । बलं वै ब्रह्मा । बलंमराजोग्रः । बलंनै-वास्मिन् बलं दधाति ॥ शतेनं सूतग्रामणिभिः सह होताँ । पृथ्वात्-प्राङ्गिष्ठन् प्रोक्षंति । अनेनाश्चेन् मेद्ध्येनेष्ट्वा । अयश् राजाऽस्यै विशः 17

TB 3.8.5.3

बहुग्वै बंहुश्वायें बहुजाविकायें । बहुन्नीहियवायें बहुमाषितिलायें । बहुहिर्ण्यायें बहुह्स्तिकांये । बहुद्यसपूरुषायें रियमत्ये पृष्टिंमत्ये । बहुर्ग्यस्पोषाये राजाऽस्तिवितं । भूमा वै होतां । भूमा सूंतग्रामण्यः । भूम्नेवास्मिन् भूमानं दधाति ॥ श्तेनं क्षत्त-संग्रहीतृभिः सहोद्गाता । उत्तर्तो दंक्षिणा तिष्ठन् प्रोक्षेति 18

TB 3.8.5.4

अनेनाश्वेन मेद्ध्ये नेष्ट्वा । अयश राजा सर्वमायुरेत्विति । आयुर्वा उद्गाता । आयुंः क्षत्त-संग्रहीतारंः । आयुंषै-वास्मिन्नायुं-र्दधाति ॥ शतः शतं भवन्ति । शतायुः पुरुंषः शतेन्द्रियः । आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति ॥ चृतुः शता भवन्ति । चतंस्रो दिशः () । दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठति । 19

(ब्रह्मा - विश - उंक्षिति - दिश एकं च) (A5)

3.8.6 अनुवाकं 6 -भूमौ पततां बिन्दूनामभिमन्त्रणम्

TB 3.8.6.1

यथा वै हिवर्षो गृहीतस्य स्कन्दिति । एवं वा एतदश्वस्य स्कन्दित । यन्निक्तमनां-लब्ध-मुथ्सृजिन्ति । यथ्स्तोक्यां अन्वाहं । सुर्वृहुतं-मेवैनं करोत्य-स्कन्दाय । अस्कन्नश्च हि तत् । यद्भुतस्य स्कन्दिति ॥ सुहस्रु-मन्वाह । सुहस्रं संमितः सुवृगों लोकः । सुवृगस्यं लोकस्या-भिजित्यै । 20

TB 3.8.6.2

यत्परिंमिता अनुब्रूयात् । परिंमित्मवंरुन्धीत । अपिरिमिता अन्वांह । अपिरिमितः सुवर्गो लोकः । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ट्यै ॥ स्तोक्यां जुहोति । या एव वर्ष्या आपिः । ता अवरुन्धे ॥ अस्यां जुहोति । इयं वा अग्निवैधानुरः 21

TB 3.8.6.3

अस्यामेवैनाः प्रतिष्ठापयति ॥ उवाचं ह प्रजापंतिः । स्तोक्यांसु वा अहमंश्वमेधः सःस्थांपयामि । तेन ततः सःस्थिंतेन चरामीतिं ॥ अग्नये स्वाहेत्यांह । अग्नयं एवैनं जुहोति ॥ सोमांय स्वाहेत्यांह । सोमांयैवैनं जुहोति । सवित्रे स्वाहेत्यांह । सवित्र एवैनं जुहोति 22

TB 3.8.6.4

सरंस्वत्यै स्वाहेत्यांह । सरंस्वत्या एवैनं जुहोति । पूष्णे स्वाहेत्यांह । पूष्ण एवैनं जुहोति । बृह्स्पतंये स्वाहेत्यांह । बृह्स्पतंय एवैनं जुहोति । अपां मोदांय स्वाहेत्यांह । अद्भ्य एवैनं जुहोति । वायवे स्वाहेत्यांह । वायवं एवैनं जुहोति 23

TB 3.8.6.5

मित्राय स्वाहेत्यांह । मित्रायैवैनं जुहोति । वरुंणाय स्वाहेत्यांह । वरुंणायैवैनं जुहोति ॥ एताभ्यं एवैनं देवतांभ्यो जुहोति ॥ दशं दश सपांदं जुहोति । दशांक्षरा विराट् । अन्नं विराट् । विराजै-वान्नाद्यमवंरुन्धे ॥ प्र वा एषों-ऽस्माल्लोका-च्यंवते () । यः परांचीराहुंती-र्जुहोतिं । पुनंः पुनरभ्यावर्तं जुहोति । अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति ॥ एताः ह वाव सोऽश्वमेधस्य सःस्थिति मुवाचा-स्कन्दाय । अस्कन्नः हि तत् । यद्यज्ञस्य सःस्थितस्य स्कन्दंति । 24

(अभिजिंत्यै - वैश्वानुरः - संवित्र एवैनंम् जुहोति - वायवं एवैनंम् जुहोति - च्यवते षद्वं) (A6)

3.8.7 अनुवाकं 7 -अथाध्वर्युप्रोक्षणम्

TB 3.8.7.1

प्रजापंतये त्वा जुष्टं प्रोक्षामीतिं पुर्स्तांत्-पृत्यिङ्गष्टन् प्रोक्षंति । प्रजापंतिर्वे देवानां-मन्नादो वीर्यावान् । अन्नाद्यं-मेवास्मिन् वीर्यं दधाति । तस्मादर्थः पश्ना-मेन्नादो वीर्यावत्तमः ॥ इन्द्राग्निभ्यां त्वेतिं दक्षिणतः । इन्द्राग्नी वै देवानामोजिंष्ठौ बिलेष्ठौ । ओजं प्रवास्मिन् बलं दधाति । तस्मादर्थः पश्नामोजिंष्ठो बिलेष्ठः ॥ वायवे त्वेतिं पृश्चात् । वायुर्वे देवानांमा्शुः सारसारितंमः 25

TB 3.8.7.2

ज्वमेवास्मिन्दधाति । तस्मादश्वः पशूनामाशुः सांरसारितंमः ॥ विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युंत्तर्तः । विश्वे वै देवा देवानां यशस्वितंमाः । यशं एवास्मिन्दधाति । तस्मादश्वः पशूनां यशस्वितंमः ॥ देवेभ्य-स्त्वेत्यधस्तांत् । देवा वै देवाना-मपंचिततमाः । अपंचिति-मेवास्मि-न्दधाति । तस्मादश्वः पशूना-मपंचिततमः । 26

TB 3.8.7.3

सर्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युपरिष्टात् । सर्वे वै देवास्त्विषिमन्तो हर्रास्विनः । त्विषिमे-वास्मिन्, हरो दधाति । तस्मादश्वः पशूनां त्विषिमान् हर्स्वितंमः ॥ दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेत्यांह । एभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षंति ॥ सते त्वाऽसंते त्वा-ऽद्भ्यस्त्वौ-षंधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्य इत्यांह । तस्मादश्वमेधयाजिन सर्वाणि भूतान्युपं जीवन्ति ॥ ब्रह्मवादिनो वदन्ति । यत्प्रांजापृत्योऽर्श्वः () । अथ कस्मादेन-मृन्याभ्यो देवताभ्योऽपि प्रोक्ष्तिति । अश्वे वै सर्वा देवतां अन्वायंत्ताः । तं यद्विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्य इति प्राक्षिति । देवतां एवास्मिन्-नृन्वायांतयित । तस्मादश्वे सर्वा देवतां अन्वायंताः । 27

(सारुसारितुमो - ऽपंचिततमः - प्राजापुत्योऽश्व पर्श्व च) (A7)

3.8.8 अनुवाकं 8 -अश्वचरितानामश्वरूपाणां च होमाः

TB 3.8.8.1

यथा वै ह्विषो गृहीतस्य स्कन्दित । एवं वा एतदश्वंस्य स्कन्दित । यत्प्रोक्षित-मनांलब्ध-मुथ्सृजन्ति । यदंश्व-चिर्तानिं जुहोतिं । सुर्वृहुतं-मेवैनं करोत्य-स्कन्दाय । अस्कंन्नश्च हि तत् । यद्भुतस्य स्कन्दिति ॥ ई्काराय स्वाहें कृताय स्वाहेत्यांह । एतानि वा अश्वचिर्तानिं । चरितैरेवैनश्च समद्भियति । 28

TB 3.8.8.2

तदांहुः । अनांहुतयो वा अश्वचिर्तानिं । नैता होत्वयां इतिं । अशो खल्वांहुः । होत्वयां एव । अत्र वावैवं विद्वानिश्वमेधः सःस्थापयित । यदेश्व-चिर्तानिं जुहोतिं । तस्मां-द्वोत्वयां इतिं ॥ बृहिर्द्धा वा एनमेतदा्यतनाद्-दधाति । भ्रातृंव्यमस्मै जनयित 29

TB 3.8.8.3

यस्यां नायतुनें-ऽन्यत्राग्ने-राहुंतीर् जुहोतिं । सावित्रिया इष्ट्याः पुरस्तांिश्स्वष्ट कृतः । आह्वनीयें-ऽश्वचिर्तािनं जुहोति । आयतंन एवास्याहुंतीर् जुहोति । नास्मै भ्रातृंव्यं जनयति ॥ तदांहुः । यज्ञुमुखे यंज्ञमुखे होत्व्याः । यज्ञस्य क्रृष्ट्यै । सुवर्गस्यं लोकस्या-नुंख्यात्या इतिं ॥ अथो

खल्वांहुः 30

TB 3.8.8.4

यद्यं समुखे यह मुखे जुहुयात् । पुशुभि-र्यर्जमानं व्यंद्र्धयेत् । अवं सुवर्गा श्लोका-त्यं येत । पापीयान् थ्स्यादितिं । सुकृदेव होत्व्याः । न यर्जमानं पुशुभि-र्व्यंद्र्धयित । अभि सुंवर्गं लोकं जयित । न पापीयान् भवित ॥ अष्टाचंत्वारि शतमश्च रूपाणिं जुहोति । अष्टाचंत्वारि शतमश्च रूपाणिं जुहोति । अष्टाचंत्वारि शतम् उपाति । जागृतोऽश्वंः प्राजापृत्यः समृद्धयै ॥ एक् मितिरिक्तं जुहोति । तस्मादेकंः प्रजास्वद्र्धुंकः । 31

(अद्र्<u>ध</u>यति - जन्यति - खल्वांहुर् - जगंती त्रीणि च) (A8)

3.8.9 अनुवाकं 9 -अश्वस्य नाम्नामिनवाचनं, उथ्सर्गश्च

TB 3.8.9.1

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्यांह । इयं वै माता । असौ पिता । आभ्यामेवैनं परिंददाति ॥ अश्वोऽसि हयोऽसीत्यांह । शास्त्येवैनंमेतत् । तस्मांच्छिष्टाः प्रजा जांयन्ते ॥ अत्योऽसीत्यांह । तस्मादश्वः सर्वोन् पुशूनत्येऽति । तस्मादश्वः सर्वेषां पशूनाः श्रैष्ठ्यं गच्छति । 32

TB 3.8.9.2

प्र यशः श्रैष्ठ्यंमामोति । य एवं वेदं ॥ नरोऽस्यर्वाऽसि सप्तिरसि वाज्यंसीत्यांह । रूपमेवास्यैतन्मंहिमानुं व्याचेष्टे ॥ ययुर्नामा-ऽसीत्यांह । एतद्वा अश्वंस्य प्रियं नांमधेयंम् । प्रियेणैवैनं नामधेयंनाभिवंदति । तस्मादप्यांमित्रौ सुगंत्यं । नाम्ना चेद्धयंते । मित्रमेव भंवतः । 33

TB 3.8.9.3

आदित्यानां पत्वा-ऽन्विहीत्यांह । आदित्यानेवैनं गमयति ॥ अग्नये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्यामितिं पूर्वहोमा-ञ्जुंहोति । पूर्व एव द्विषन्तं भ्रातृंव्य-मितंत्रामित ॥ भूरंसि भुवे त्वा भव्यांय त्वा भविष्यते

त्वेत्युथ्सृंजित सर्वत्वायं ॥ देवां आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वं मेधांय प्रोक्षितं गोपायतेत्यांह । शतं वै तल्प्यां राजपुत्रा देवा आंशापालाः । तेभ्यं एवैनं परिंददाति ॥ ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतं गन्तोः । इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमितिः स्वाहेतिं चतृषु पृथ्सु जुंहोति 34

TB 3.8.9.4

एता वा अश्वंस्य बन्धंनम् । ताभिरेवैनं बद्धाति । तस्मादश्वः प्रमुंक्तो बन्धंन-मार्गच्छति । तस्मादश्वः प्रमुंक्तो बन्धंनं न जंहाति ॥ राष्ट्रं वा अश्वमेधः । राष्ट्रे खळु वा एते व्यायंच्छन्ते । येऽश्वं मेद्ध्यश्वर्थः रक्षंन्ति । तेषां य उद्दे गच्छंन्ति । राष्ट्रादेव ते राष्ट्रं गंच्छन्ति । अथ य उद्दे न गच्छंन्ति () 35

TB 3.8.9.5

राष्ट्रादेव ते व्यविच्छिद्यन्ते । परा वा एष सिंच्यते । यो-ऽबुलो-ऽश्वमेधेन यर्जते । यदमित्रा अर्थं विन्देरत्त्रं । हुन्येतांस्य युज्ञः । चतुश्शता रंक्षन्ति । युज्ञस्याघाताय ॥ अथान्य-मानीय प्रोक्षेयुः । सैव ततुः प्रायंधित्तिः । 36

(गुच्छति - भुवतः - पृथ्सु जुंहोति - न गच्छंन्ति - + नवं च) (A9)

3.8.10 अनुवाकं 10 -दीक्षाभिधानम् तत्र वैश्वदेवहोमः

TB 3.8.10.1

प्रजापंति-रकामयताश्वमेधेनं यजेयेति । स तपोंऽतप्यत । तस्यं तेपानस्यं । सप्तात्मनों देवता उदंक्रामन्न । सा दीक्षा-ऽभंवत् । स एतानिं वैश्वदेवान्यंपश्यत् । तान्यं जुहोत् । तैर्वे स दीक्षामवारुन्ध । यद्वैश्व देवानिं जुहोतिं । दीक्षामेव-तैर्यर्जमानो-ऽवरुन्धे । 37

TB 3.8.10.2

सप्त जुंहोति । सप्त हि ता देवतां उदक्रांमन्न् ॥ अन्वहं जुंहोति । अन्वहमेव दीक्षामवंरुन्धे ॥ त्रीणिं वैश्वदेवानिं जुहोति । चुत्वार्योद्धहणानिं । सप्त संपंद्यन्ते । सप्त वै शीर.षण्याः प्राणाः ।

प्राणा दीक्षा । प्राणैरेव प्राणान्दीक्षामवंरुन्धे । 38

TB 3.8.10.3

एकंविश्शतिं वैश्वदेवानिं जुहोति । एकंविश्शितिं देवलोकाः । द्वादंशः मासाः पञ्चर्तवंः । त्रयं इमे लोकाः । असार्वादित्य एकविश्शः ॥ एष स्रुंवर्गो लोकः । तद्दैव्यं क्षृन्नम् । सा श्रीः । तद्भद्गस्यं विष्टपंम् । तथ्स्वाराज्य-मुच्यते । 39

TB 3.8.10.4

त्रि<u>श्</u>शतंमौद्गहृणानिं जुहोति । त्रिश्शदंक्षरा विराट् । अन्नं विराट् । विराजैवान्नाद्यमवंरुन्धे ॥ त्रेधा विभज्यं देवतां जुहोति । त्र्यांवृतो वै देवाः । त्र्यांवृत इमे लोकाः । एषां लोकानामार्स्ये । एषां लोकानां क्रुस्यै ॥ अप वा एतस्मीत्प्राणाः क्रांमन्ति 40

TB 3.8.10.5

यो दीक्षामंति-रेचयंति । सप्ताहं प्रचंरन्ति । सप्त वै शीर्.षण्याः प्राणाः । प्राणा दीक्षा । प्राणैरेव प्राणान्दीक्षामवंरुन्धे ॥ पूर्णाहुति-मुंत्तमां जुंहोति । सर्वं वै पूर्णाहुतिः । सर्वमेवामोति । अथो इयं वै पूर्णाहुतिः । अस्यामेव प्रतितिष्ठति () । 41

(रुन्धे - प्राणान् दीक्षामवंरुन्ध - उच्यते - क्रामन्ति - तिष्ठति) (A10)

3.8.11 अनुवाकं 11 -वैश्वदेवहोममन्त्रव्याख्यानम्

TB 3.8.11.1

प्रजापंति-रश्वमेध-मंसृजत । तः सृष्टं न किञ्चनोदंयच्छत् । तं वैश्वदेवान्ये-वोदंयच्छन् । यद्वैश्वदेवानिं जुहोतिं । युक्त्स्योद्यंत्ये ॥ स्वाहा-ऽऽधिमाधींताय स्वाहां । स्वाहा-ऽऽधींतुं मनंसे स्वाहां । स्वाहा मनंः प्रजापंतये स्वाहां । काय स्वाहा कस्मै स्वाहां कतुमस्मै स्वाहेतिं प्राजापुत्ये मुख्यें भवतः ।

प्रजापंति-मुखाभिरेवैनं देवतांभिरुद्यंच्छते । 42

TB 3.8.11.2

अदित्यै स्वाहाऽदित्यै मृद्धै स्वाहाऽदित्यै सुमृडीकायै स्वाहेत्यांह । इयं वा अदितिः । अस्या एवैनं प्रतिष्ठायोद्यंच्छते ॥ सरंस्वत्यै स्वाहा सरंस्वत्यै बृह्त्यै स्वाहा सरंस्वत्यै पावकायै स्वाहेत्यांह । वाग्वै सरंस्वती । वाचैवैनुमुद्यंच्छते ॥ पूष्णे स्वाहां पूष्णे प्रंप्थ्यांय स्वाहां पूष्णे न्रिंषाय स्वाहेत्यांह । प्रावो वै पूषा । प्राृभिरेवैन-मुद्यंच्छते ॥ त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रं तुरीपांय स्वाहा त्वष्ट्रं पुरुरूपांय स्वाहेत्यांह () । त्वष्टा वै पंशूनां मिथुनानाः रूपकृत् । रूपमेव प्राृषुं दधाति । अथो रूपरेवैन-मुद्यंच्छते ॥ विष्णंवे स्वाहा विष्णंवे निस्यपाय स्वाहेत्यांह । यज्ञो वै विष्णुः । यज्ञायैवैन-मुद्यंच्छते ॥ पूर्णाहुति-मुत्तमां जुंहोति । प्रत्युत्तंब्ध्यै सयत्वायं । 43

(युच्छुते - पुरुरूपांय स्वाहेत्यांहाष्टौ चं) (A11)

3.8.12 अनुवाकं 12 -अश्वसंचरणवथ्सरे प्रतिदिनं देवयजनदेशे कर्तव्यमिष्टित्रयमिभधीयते TB 3.8.12.1

सावित्र-मृष्टकंपालं प्रातिर्निवंपित । अष्टाक्षंरा गायत्री । गायत्रं प्रांतस्सवनं । प्रातिस्सवना देवैनं गायित्रया 007आ;छन्द्रसोऽधि निर्मिमीते । अथौ प्रातस्सवनमेव तेनौप्रोति । गायत्रीं छन्दंः ॥ सिवित्रे प्रंसिवित्र एकांदश-कपालं मुद्ध्यन्दिने । एकांदशाक्षरा त्रिष्टुप् । त्रैष्टुंभुं माद्ध्यन्दिन सर्वनम् । माद्ध्यन्दिना-देवैन सर्वनास्तिष्टुभुः-छन्दुसोऽधि निर्मिमीते 44

TB 3.8.12.2

अथो माद्ध्यन्दिनमेव सर्वनं तेनाँमोति । त्रिष्टुमं छन्दंः ॥ सृवित्र आंसवित्रे द्वादंश-कपाल-मपराह्ने । द्वादंशाक्षरा जर्गती । जार्गतं तृतीय सवनम् । तृतीय सवनादेवैनं जर्गत्या 007आ;छन्द्रसोऽधि निर्मिमीते । अथो तृतीय सवनमेव तेनाँमोति । जर्गतीं छन्दंः ॥ ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः

परां परावतं गन्तोः । इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमितिः स्वाहेति चर्तस्र आहुंती-र्जुहोति () 45

TB 3.8.12.3

चतंस्रो दिशः । दिग्भिरेवैनं परिगृह्णाति ॥ आश्वंत्थो व्रजो भंवति । प्रजापंति-र्देवेभ्यो निलायत । अश्वो रूपं कृत्वा । सोऽश्वत्थे संम्वथ्सर-मंतिष्ठत् । तदंश्वत्थस्यां-श्वत्थत्वम् । यदार्श्वत्थो व्रजो भवंति । स्व एवैनुं योनौ प्रतिष्ठापयति । 46

(त्रिष्टुभ 'श्छन्दुसोऽधि निर्मिमीते - जुहोति - नवं च) (A12)

3.8.13 अनुवाकं 13 -संवध्सराद्र्ध्वमुख्यस्याग्रेरूपस्थानम्

TB 3.8.13.1

आ ब्रह्मन् ब्राह्मणो ब्रह्मवर्च्सी जांयता-मित्यांह । ब्राह्मण एव ब्रह्मवर्च्सं दधाति । तस्मात्पुरा ब्राह्मणो ब्रह्मवर्च्स्यं जायत ॥ आऽस्मिन् राष्ट्रे रांजन्यं इष्वव्यः शूरो महार्थो जांयता-मित्यांह । राजन्यं एव शौर्यं मंहिमानं दधाति । तस्मात्पुरा रांजन्यं इष्वव्यः शूरो महार्थो-ऽजायत ॥ दोग्ध्री धेन्जरित्यांह । धेन्वामेव पयो दधाति । तस्मात्पुरा दोग्ध्री धेनुरंजायत । वोढांऽनुङ्घा-नित्यांह 47

TB 3.8.13.2

अनुडुह्येव वीर्यं दधाति । तस्मांत्पुरा वोढांऽनुङ्गानंजायत । आशुः सिप्तिरित्यांह । अश्वं एव जवं दंधाति । तस्मांत्पुरा-ऽऽशुरश्वों-ऽजायत । पुर्रिधंयोंषेत्यांह । योषित्येव रूपं दंधाति । तस्माथ्स्री युवितिः प्रिया भावुंका ॥ जिष्णू रंथेष्ठा इत्यांह । आ हु वै तत्रं जिष्णू रंथेष्ठा जायते 48

TB 3.8.13.3

यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते ॥ सुभेयो युवेत्यांह । यो वै पूर्ववयसी । स सुभेयो युवा । तस्माद्यवा पुर्मान्

प्रियो भावुंकः ॥ आऽस्य यर्जमानस्य वीरो जांयता-मित्यांह । आ ह वै तत्र यर्जमानस्य वीरो जांयते । यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते ॥ निकामेनिकामे नः पूर्जन्यों वर् षृत्वित्यांह । निकामेनिकामे ह वै तत्रं पूर्जन्यों वर् षति () । यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते ॥ फुलिन्यों न ओषंधयः पच्यन्ता-मित्यांह । फुलिन्यों ह वै तत्रौषंधयः पच्यन्ते । यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते । योगुक्षेमो नः कल्पता-मित्यांह । कल्पंते ह वै तत्रं प्रजाभ्यों योगक्षेमः । यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते । 49

(अनुङ्गानित्यांह - जायते - वर् षति सप्त चं) (A13)

3.8.14 अनुवाकं 14 -अन्नहोमाः. त्रिरात्ररूपस्याश्वमेधस्य प्रथमदिनरात्रौ TB 3.8.14.1

प्रजापंति-र्देवेभ्यों यज्ञान् व्यादिंशत् । स आत्म-न्नंश्वमेधमंधत्त । तं देवा अंब्रुवन्न् । एष वाव यज्ञः । यदंश्वमेधः । अप्येव नोऽत्रास्त्विति । तेभ्यं एतानंन्नहोमान् प्रायंच्छत् । तानंजुहोत् । तैर्वे स देवानं प्रीणात् । यदंन्न-होमाञ्जुहोतिं 50

TB 3.8.14.2

देवानेव तैर्यर्जमानः प्रीणाति ॥ आज्येन जुहोति । अग्नेर्वा एतद्रूपम् । यदाज्येम् । यदाज्येन जुहोतिं । अग्निमेव तत्प्रीणाति ॥ मधुंना जुहोति । महत्यै वा एतद्देवतांयै रूपम् । यन्मधुं । यन्मधुंना जुहोतिं 51

TB 3.8.14.3

महतीमेव तद्देवतां प्रीणाति । तण्डुलै-र्जुहोति । वसूंनां वा एतद्रूपम् । यत्तंण्डुलाः । यत्तंण्डुलै-र्जुहोतिं । वसूंनेव तत्प्रीणाति । पृथुंकै-र्जुहोतिं (र्जुहोति) । रुद्राणां वा एतद्रूपम् । यत्पृथुंकाः । यत्पृथुंकै-र्जुहोतिं 52

TB 3.8.14.4

रुद्रानेव तत्प्रीणाति । लाजैर्जुहोति । आदित्यानां वा एतद्रूपम् । यल्लाजाः । यल्लाजै-र्जुहोतिं । आदित्यानेव तत्प्रीणाति । करम्बै-र्जुहोति । विश्वेषां वा एतद्देवानाः रूपम् । यत्करम्बाः । यत्करम्बै-र्जुहोतिं 53

TB 3.8.14.5

विश्वांनेव तद्देवान् प्रींणाति । धानाभिं-र्जुहोति । नक्षंत्राणां वा एतद्रूपम् । यद्धानाः । यद्धानाभिं-र्जुहोतिं । नक्षंत्राण्येव तत्प्रींणाति । सक्तुंभि-र्जुहोति । प्रजापंतेर्वा एतद्रूपम् । यथ्सक्तंवः । यथ्सक्तुंभि-र्जुहोतिं 54

TB 3.8.14.6

प्रजापंतिमेव तत्प्रीणाति । मसूस्यैंर्जुहोति । सर्वासां वा एतद्देवतांनाः रूपम् । यन्मसूस्यांनि । यन्मसूस्यैं-र्जुहोति । सर्वा एव तद्देवताः प्रीणाति । प्रियङ्कुतण्डुलै-र्जुहोति । प्रियाङ्गां हु वै नामैते । एतैर्वे देवा अश्वस्याङ्गानि समद्धः । यत्प्रियङ्कुतण्डुलै-र्जुहोति () । अश्वस्यैवाङ्गानि संदंधाति । दशान्नांनि जुहोति । दशांक्षरा विराट् । विराट्-कृथ्स्नस्या-नाद्यस्या-वंरुद्ध्यै । 55

special korvai

्अञ्चहोमानाज्येनाग्नेर्मधुना तण्डुलैः पृथुंकैर्लाजैः क्रम्बैंद्र्धानाभिः सक्तंभिर्मसूस्यैः प्रियङ्गुतण्डुलैर् दशान्नानि द्वादंश)
(जुहोति - मधुना जुहोति - पृथुंकैर्जुहोति - क्रम्बैंर्जुहोति - सक्तंभिर्जुहोति - प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति च्त्वारि च) (A14)

3.8.15 अनुवाकं 15 -तत्प्रकारविशेष TB 3.8.15.1 प्रजापंति-रश्वमेधमंसृजत । तश् सृष्टश्र रक्षाशंस्य जिघाश्सन्न । स एतान् प्रजापंतिर्नक्तश्र होमानं-पश्यत् । तानं जुहोत् । तैर्वे स यज्ञाद् रक्षाश्रस्यपांहन्न । यन्नंकश्र होमाञ्जुहोति । यज्ञादेव तैर्यजमानो रक्षाश्रस्यपंहन्ति ॥ आज्येन जुहोति । वज्रो वा आज्येम् । वज्रेणैव यज्ञाद् रक्षाश्रस्यपंहन्ति । 56

TB 3.8.15.2

आज्यंस्य प्रतिपदं करोति । प्राणो वा आज्यंम् । मुखत एवास्यं प्राणं दंधाति ॥ अन्नहोमा-ञ्जंहोति । रक्षंसामपंहत्यै ॥ नक्तं जुहोति । रक्षंसामपंहत्यै ॥ आज्येनान् तृतो जुंहोति 57

TB 3.8.15.3

प्राणो वा आज्यंम् । उभयतं एवास्यं प्राणं दंधाति । पुरस्तां-च्चोपरिष्टाच्च ॥ एकंस्मै स्वाहेत्यांह । असिमन्नेव लोकं प्रतितिष्ठति । द्वाभ्याः स्वाहेत्यांह । अमुष्मिन्नेव लोकं प्रतितिष्ठति । उभयोरेव लोकयाः प्रतितिष्ठति । अस्मिन्ध्या-मुष्मिन्ध्य ॥ श्वाताय स्वाहेत्यांह () । श्वातायुर्वे पुरुषः श्वातवीर्यः । आयुरेव वीर्यमवरुन्धे । सहस्राय स्वाहेत्यांह । आयुर्वे सहस्रम् । आयुरेवा-वरुन्धे ॥ सर्वस्मै स्वाहेत्यांह । अपरिमितमेवा वरुन्धे । 58

(एव युद्भर् रक्षार्स्यपंहन् - त्यन्तुतो जुंहोति - श्वाताय स्वाहेत्यांह सप्त चं) (A15)

3.8.16 अनुवाकं 16 -विवरणमेतयोः

TB 3.8.16.1

प्रजापंतिं वा एष ईंफ्सतीत्यांहुः । योंऽश्वमेधेन यर्जत् इतिं । अथो आहुः । सर्वाणि भूतानीतिं ॥ एकंस्मै स्वाहेत्यांह । प्रजापंतिर्वा एकंः । तमेवाप्नोति ॥ एकंस्मै स्वाहा द्वाभ्याः स्वाहेत्यंभि-पूर्वमाहुंती-र्जुहोति । अभिपूर्वमेव संवर्गं लोकमेति ॥ एकोत्तरं जुंहोति 59

TB 3.8.16.2

एकवदेव सुंवर्गं लोकमंति ॥ सन्तंतं जुहोति । सुवर्गस्यं लोकस्य सन्तंत्यै ॥ शताय स्वाहेत्यांह । शतायुर्वे पुरुंषः शतवीर्यः । आयुरेव वीर्यमवंरुन्धे । सहस्राय स्वाहेत्यांह । आयुर्वे सहस्रम् । आयुरेवा वंरुन्धे ॥ अयुताय स्वाहां नियुताय स्वाहां प्रयुताय स्वाहेत्यांह 60

TB 3.8.16.3

त्रयं इमे लोकाः । इमानेव लोकानवंरुन्धे ॥ अर्बुदाय स्वाहेत्यांह । वाग्वा अर्बुदम् । वाचेमेवा वंरुन्धे ॥ न्यंर्बुदाय स्वाहेत्यांह । यो वै वाचो भूमा । तन्यंर्बुदम् । वाच एव भूमान्मवंरुन्धे ॥ समुद्राय स्वाहेत्यांह 61

TB 3.8.16.4

समुद्रमेवामोति । मद्भ्यांय स्वाहेत्यांह । मद्भ्यंमेवामोति । अन्तांय स्वाहेत्यांह । अन्तंमे-वामोति । प्राद्र्धाय स्वाहेत्यांह । प्राद्र्धमेवामोति ॥ उषसे स्वाहा व्युष्ट्ये स्वाहेत्यांह । रात्रिर्वा उषाः । अह्वर्युष्टिः () । अहोरात्रे एवावंरुन्धे । अथो अहोरात्रयोरेव प्रतितिष्ठति ॥ ता यदुभर्यीर्दिवां वा नक्तं वा जुहुयात् । अहोरात्रे मोहयेत् । उषसे स्वाहा व्युष्ट्ये स्वाहोदेष्यते स्वाहोंयते स्वाहेत्यन्नंदिते जुहोति । उदिताय स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहेत्युदिते जुहोति । अहोरात्रयो-रव्यंतिमोहाय । 62

(एकोत्तरम् जुंहोति - प्रयुतांय स्वाहेत्यांह - समुद्राय स्वाहेत्याहाहर् - व्युंष्टिः सप्त च) (A16)

3.8.17 अनुवाकं 17 -सप्तमकाण्डगतान्नहोमानुवाका व्याख्यायन्ते

TB 3.8.17.1

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्यंश्व-नामानि जुहोति । उभयोर्वेनै लोकयौ-र्नाम्धेयं गमयति ॥ आयंनाय स्वाहा प्रायंणाय स्वाहेत्युंद्-द्रावाञ्जुंहोति । सर्वमेवैन-मस्कन्नश् सुवर्गं लोकं गमयति ॥ अग्नये स्वाहा सोमांय स्वाहेतिं पूर्वहामा-ञ्जुंहोति । पूर्वं एव द्विषन्तुं भ्रातृंव्य-मितंक्रामित ॥ पृथिव्यै स्वाहाऽन्तिरंक्षाय स्वाहेत्यांह । यथा यजुरेवैतत् ॥ अग्नये स्वाहा सोमांय स्वाहेतिं पूर्वदीक्षा जुंहोति । पूर्वं एव द्विषन्तुं भ्रातृंव्य-मितंक्रामित । 63

TB 3.8.17.2

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तिरक्षाय स्वाहेत्यं-किवश्रानीं दीक्षां जुंहोति । एकंविश्शितिं देवलोकाः । द्वादंश् मासाः पञ्चर्तवंः । त्रयं इमे लोकाः । असावादित्य एकिविश्शः । एष सुवर्गो लोकः । सुवर्गस्यं लोकस्य समृष्ट्ये ॥ भुवां देवानां कर्मणेत्यृतु-दीक्षा जुंहोति । ऋतूने-वास्मै कल्पयित ॥ अग्नये स्वाहां वायवे स्वाहेतिं जुहोत्य-नन्तिरित्ये । 64

TB 3.8.17.3

अर्वाङ्यज्ञः संक्रांमृत्वि-त्याप्तीं-र्जुहोति । सुवर्गस्यं लोकस्याप्त्यै ॥ भूतं भव्यं भविष्यदिति पर्याप्ती-र्जुहोति । सुवर्गस्यं लोकस्य पर्योप्त्ये ॥ आ मं गृहा भविन्त्वित्याभू-र्जुहोति । सुवर्गस्यं लोकस्या भूत्यै ॥ अग्निना तपो-ऽन्वंभविदत्यंनुभू-र्जुहोति । सुवर्गस्यं लोकस्यानुंभूत्यै ॥ स्वाहा-ऽऽिधमाधीताय स्वाहेति समस्तानि वैश्वदेवानिं जुहोति । समस्तमेव द्विषन्तुं भ्रातृंव्यु-मितंक्रामित । 65

TB 3.8.17.4

दुद्भ्यः स्वाह्य हर्नूभ्याः स्वाहेत्यंङ्गहोमा-झुंहोति । अङ्गे अङ्गे वै पुरुषस्य पाप्मोपंश्चिष्टः । अङ्गांदङ्गा देवैनं पाप्मनस्तेनं मुञ्चति ॥ अञ्ज्येताय स्वाहां कृष्णाय स्वाहां श्वेताय स्वाहेत्यं-श्वरूपाणि जुहोति । रूपैरेवैनः समंद्र्धयति ॥ ओषंधीभ्यः स्वाह्य मूर्लेभ्यः स्वाहेत्योषिध होमाञ्जंहोति । द्वय्यो वा ओषंधयः । पुष्पंभयोऽन्याः फलं गृह्वन्तिं । मूर्लभयोऽन्याः । ता पुवोभयीरवंरुन्धे । 66

TB 3.8.17.5

वनस्पतिंभ्यः स्वाहेतिं वनस्पति-होमाञ्जंहोति । आर्ण्यस्यान्नाद्यस्यावंरुद्धयै ॥ मेषस्त्वां पचतै-

रंवत्वित्य-पाँन्यानि जुहोति । प्राणा वै देवा अपाँन्याः । प्राणानेवावंरुन्धे ॥ कूप्याँभ्यः स्वाहाऽद्भ्यः स्वाहेत्यपाः होमाँ जुहोति । अपसु वा आपः । अन्नं वा आपः । अद्भयो वा अन्नं जायते । यदेवाद्भयोऽन्नं जायते () । तदवंरुन्धे । 67

(पूर्वदीक्षा जुंहोति पूर्व एव द्विषन्तम् भ्रातृंव्यमितंकाम् - त्यनंन्तरित्यै - क्रामित - रुन्धे - जायंत एकं च) (A17)

3.8.18 अनुवाकं 18 -सप्तमकाण्डगतान्नहोमानुवाका व्याख्यायन्ते

TB 3.8.18.1

अम्भार्श्ति जुहोति । अयं वै लोको-ऽम्भार्श्ति । तस्य वस्वो-ऽधिपतयः । अग्निज्योतिः । यदम्भार्श्ति जुहोतिं । इममेव लोकमवंरुन्धे । वसूनार्श्वसायुंज्यं गच्छति । अग्निं ज्योतिरवंरुन्धे ॥ नभार्श्ति जुहोति । अन्तरिक्षं वै नभार्श्ति 68

TB 3.8.18.2

तस्यं रुद्रा अधिपतयः । वायुर्ज्योतिः । यन्नभार्श्स जुहोतिं । अन्तरिक्षमेवा-वंरुन्धे । रुद्राणार् सायुंज्यं गच्छति । वायुं ज्योतिरवंरुन्धे । महार्श्स जुहोति । असौ वै लोको महार्श्स । तस्यादित्या अधिपतयः । सूर्यो ज्योतिः 69

TB 3.8.18.3

यन्महार्श्स जुहोति । अमुमेव लोकमवंरुन्धे । आदित्यानार् सार्युज्यं गच्छति । सूर्यं ज्योतिरवंरुन्धे ॥ नमो राज्ञ नमो वरुंणायेति युव्यानि जुहोति । अन्नाद्यस्यावंरुद्ध्यै ॥ मयोभूर्वातो अभि वांतूस्रा इति गुव्यानि जुहोति । पुशूनामवंरुद्धयै ॥ प्राणाय स्वाहां व्यानाय स्वाहेति सन्तिति-होमाञ्जंहोति । सुवर्गस्यं लोकस्य सन्तंत्यै । 70

TB 3.8.18.4

सिताय स्वाहा-ऽसिंताय स्वाहेति प्रमुंक्ती-र्जुहोति । सुवर्गस्यं लोकस्य प्रमुंक्त्यै ॥ पृथिव्यै स्वाहा-ऽन्तिरक्षाय स्वाहेत्यांह । यथा यजुरेवैतत् ॥ दुत्त्वते स्वाहां-ऽदुन्तकाय स्वाहेति शरीर-होमाञ्जंहोति । पितृलोकमेव तैर्यर्जमानो-ऽवंरुन्धे ॥ कस्त्वां युनक्ति स त्वां युनक्तिवितिं परिधीन्, युनक्ति । इमे वै लोकाः परिधर्यः । इमानेवास्मै लोकान्, युनक्ति । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्टियै । 71

TB 3.8.18.5

यः प्रांणतो य आंत्मदा इति मिह्मानौ जुहोति । सुवुर्गो वै लोको महेः । सुवुर्गमेव ताभ्याँ लोकं यर्जमानोऽवंरुन्धे ॥ आ ब्रह्मंन् ब्राह्मणो ब्रह्मवचुर्सी जायतामिति समस्तानि ब्रह्मवर्चुसानि जुहोति । ब्रह्मवर्चुसमेव तैर्यजमानो ऽवंरुन्धे ॥ जिज्ञे बीजिमिति जुहोत्य-नंन्तिरत्यै ॥ अग्नये समनम-त्पृथिव्यै समनम्मिदिति सन्निति होमाञ्जंहोति । सुवुर्गस्यं लोकस्य संनंत्यै ॥ भूताय स्वाहां भविष्यते स्वाहेति भूताभुव्यौ होमौ जुहोति । अयं वै लोको भूतम् 72

TB 3.8.18.6

असौ भंविष्यत् । अनयोरेव लोकयोः प्रतितिष्ठति । सर्वस्याह्यै । सर्वस्यावरुद्ध्यै ॥ यदऋन्दः प्रथमं जायमान् इत्येश्वस्तोमीयं जुहोति । सर्वस्याह्यै । सर्वस्य जित्यै ॥ सर्वमेव तेनीमोति । सर्वं जयति । योऽश्वमेधेन् यजंते () 73

TB 3.8.18.7

य उं चैनमेवं वेदं ॥ युज्ञः रक्षाःस्य जिघाःसम् । स एतान् प्रजापंति-र्नक्तः होमानंपश्यत् । तानंजुहोत् । तैर्वे स युज्ञाद्रक्षाःस्यपांहन्न् । यन्नंकः होमाञ्जुहोतिं । युज्ञादेव तैर्यजंमानो रक्षाःस्यपहिन्ते ॥ उषसे स्वाहा व्युष्ट्ये स्वाहेत्यंन्ततो जुंहोति । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ट्ये । 74

(वै नभार्शस् - सूर्यो ज्योतिः - सन्तंत्यै - समंष्ट्यै - भुतम् - यजंते - + नवं च) (A18)

3.8.19 अनुवाकं 19 -औपसध्यदिने यूपप्रयोगाः

TB 3.8.19.1

एक्यूपो वैकादिशनी वा । अन्येषाँ यज्ञानां यूपो भवन्ति । एक्विशिन्यं-श्वमेधस्यं । सुवर्गस्यं लोकस्या-भिजित्यै ॥ बैल्.वो वां खादिरो वां पालाशो वां । अन्येषाँ यज्ञकतूनां यूपो भवन्ति । राज्जंदाल एकविश्शत्य-रत्निरश्वमेधस्यं । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्टियै ॥ नान्येषाँ पशूनां तेजन्या अवद्यन्ति । अवद्यन्त्यश्वंस्य 75

TB 3.8.19.2

पाप्मा वै तेजनी । पाप्मनोऽपंहत्यै ॥ प्रक्षृशाखायांमन्येषां पशूनामंवद्यन्ति । वेतस्-शाखाया-मर्थस्य । अपसुयोनिर्वा अर्थः । अपसुजो वेतसः । स्व एवास्य योनाव-वंद्यति ॥ यूपेषु ग्राम्यान् पशून्नि-युञ्जन्ति । आरोकेष्वां-रण्यान्धांरयन्ति । पशूनां व्यावृत्त्यै () ॥ आ ग्राम्यान् पशून्-लभंन्ते । प्रार्ण्यान्थ्सृंजन्ति । पाप्मनो-ऽपंहत्यै । 76

(अर्थस्य - व्यावृंत्त्य त्रीणिं च) (A19)

3.8.20 अनुवाकं 20 -यूपानां स्थानादयः

TB 3.8.20.1

राज्जुंदाल-मग्निष्ठं मिंनोति । भ्रूणहृत्याया अपंहत्यै ॥ पौतुंद्रवावृभितों भवतः । पुण्यंस्य गुन्धस्यावंरुद्ध्यै । भ्रूणहृत्या-मेवास्मां-दपहत्यं । पुण्यंन गुन्धेनोभ्यतः परिंगृह्णाति ॥ षड्बैल्.वा भंवन्ति । ब्रह्मवुर्चुसस्या-वंरुद्धयै ॥ षद्धांदिराः । तेजुसो-ऽवंरुद्धयै । 77

TB 3.8.20.2

षद्वांला्शाः । सोमपीथस्या-वंरुद्ध्यै ॥ एकंविश्शितिः संपंद्यन्ते । एकंविश्शितिर्वे देवलोकाः । द्वादंशु मासाः पञ्चर्तवंः । त्रयं इमे लोकाः । असावांदित्य एकविश्शः । एष सुंवर्गो लोकः । सुवर्गस्यं लोकस्य समेष्ट्यै ॥ शृतं पृशवों भवन्ति 78

TB 3.8.20.3

श्वायुः पुरुषः श्वेन्द्रियः । आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति ॥ सर्वः वा अश्वमेद्ध्याप्नोति । अपिरिमिता भवन्ति । अपिरिमित्तस्या-वरुद्धयै ॥ ब्रह्मवादिनो वदन्ति । कस्माध्सृत्यात् । दुक्षिणतौ-ऽन्येषां पश्चनामंवद्यन्ति । उत्तर्तो-ऽश्वस्येति । वारुणो वा अश्वः 79

TB 3.8.20.4

एषा वै वरुंणस्य दिक् । स्वायांमेवास्यं दिश्यवंद्यति । यदितंरेषां पश्नूनामंवद्यतिं । शृतदेवत्यं तेनावंरुन्धे ॥ चितं-ऽग्ना-विधंवैतसे कटेऽर्थं चिनोति । अपसु-योनिर्वा अर्थः । अपसुजो वेतसः । स्व एवैनुं योनौ प्रतिष्ठापयति ॥ पुरस्तां-त्प्रत्यञ्चं तूप्रं चिनोति । पृश्चात्प्राचीनं गोमृगम् 80

TB 3.8.20.5

प्राणापाना-वेवास्मिनं थ्सम्यञ्जौ दधाति ॥ अश्वं तूपरं गोमृगमिति सर्वहुतं एताञ्जंहोति । एषां लोकानां-मभिजिंत्यै ॥ आत्मना-ऽभिजुंहोति । सात्मांनमेवैन स् सर्तनुं करोति ॥ सात्माऽमुष्मिन् लाके भवित । य एवं वेदं । अथो वसोरेव धारां तेनावंरुन्धे ॥ इ्छुवर्दाय स्वाहां बिलुवर्दाय स्वाहेत्यांह । सम्वथ्सरो वा ईछुवर्दः () । परिवथ्सरो बेलिवर्दः । सम्वथ्सरादेव परिवथ्सरादायुर वंरुन्धे । आयुंरेवास्मिन्-दधाति । तस्मादश्व-मेधयाजी जुरसां विस्नसाऽमुं लोकमेति । 81

(तेजुसोऽवरुद्धै - भवन् - त्यश्वो - गोमृग - मिंळुवर्द श्वत्वारिं च) (A20)

3.8.21 अनुवाकं 21 -चेतव्याग्रयादेर्विशेषः

TB 3.8.21.1

एक्विश्वांऽग्निर्भवित । एक्विश्वाः स्तोमंः । एकंविश्वातिर्यूपाः ॥ यथा वा अश्वां वर्ष्मा वा वृषाणः सश्स्फुरेरत्त्रं । एवमेतथ्स्तोमाः सश्स्फुरन्ते । यदेकविश्वाः । ते यथ्संमृच्छेरत्त्रं । हुन्येतांस्य युज्ञः ॥ द्वादुश एवाग्निः स्यादित्यांहुः । द्वादुशः स्तोमंः 82

TB 3.8.21.2

एकांदरा यूपाः ॥ यद्वांदर्शां-ऽग्निर्भवंति । द्वादंश मासाः सम्वथ्सरः । सम्वथ्सरेणैवास्मा अन्नमवंरुन्धे ॥ यदश यूपा भवंन्ति । दशांक्षरा विराट् । अन्नं विराट् । विराजैवान्नाद्य-मवंरुन्धे । य एंकादुशः । स्तनं एवास्यै सः 83

TB 3.8.21.3

दुह एवैनां तेनं ॥ तदांहुः । यद्वांदुशौंऽग्निः स्यांद्वादुशः स्तोम् एकांदशः यूपाः । यथा स्थूरिणा यायात् । तादक्तत् ॥ एकविश्श एवाग्निः स्यादित्यांहुः । एकविश्शः स्तोमः । एकविश्शितिर्यूपाः । यथा प्रष्टिभिर्यातिं । ताद्दगेव तत् । 84

TB 3.8.21.4

यो वा अंश्वमेधे तिस्रः कुकुमो वेदं । कुकुद्ध राज्ञां भवति । एक्विश्वरां ऽग्निर्भवित । एक्विश्वराः स्तोमंः । एकविश्वरित्वर्यूपाः । एता वा अंश्वमधे तिस्रः कुकुभंः । य एवं वेदं । कुकुद्ध राज्ञां भवति ॥ यो वा अंश्वमेधे त्रीणिं शीर्,षाणि वेदं । शिरो ह राज्ञां भवति () । एक्विश्वरां ऽग्निर्भवित । एक्विश्वराः स्तोमंः । एकविश्वरित्वर्यूपाः । एतानि वा अंश्वमेधे त्रीणिं शीर्,षाणिं । य एवं वेदं । शिरो ह राज्ञां भवति । 85

(द्वादुशः स्तोमः-स- एव तच् - छिरों हु राज्ञां भवति षद्वं) (A21)

3.8.22 अनुवाकं 22 -उक्थ्याख्ये द्वितीयेऽहिन बहिष्पवमाने अश्वस्योद्रातृत्वम्

TB 3.8.22.1

देवा वा अंश्वमेधे पर्वमाने । सुवृगं लोकं न प्राजानन्न् । तमश्वः प्राजानात् । यदंश्वम्धे-ऽश्वेन् मेद्भ्येनोदंश्चो बहिष्पवमानः सर्पन्ति । सुवृगंस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्यै । न वै मंनुष्यः सुवृगं लोकमञ्जसा वेद । अश्वो वै सुवृगं लोकमञ्जसा वेद ॥ यदुंद्ग्-तोद्गायेत् । यथाऽक्षेत्रज्ञोऽन्येनं पृथा प्रतिपाद्येत् । तादक्तत् 86

TB 3.8.22.2

उद्गातारं-मपुरुद्ध्यं । अश्वं-मुद्गीथायं वृणीते । यथां क्षेत्रज्ञो-ऽञ्जंसा नयंति । एवमेवैनमर्श्वः सुवृगं लोकमञ्जंसा नयति ॥ पुच्छंमन्वारंभन्ते । सुवृर्गस्यं लोकस्य समंष्ट्यै ॥ हिं कंरोति । सामैवार्कः । हिं कंरोति । उद्गीथ एवास्य सः । 87

TB 3.8.22.3

वर्डबा उपं रुन्धन्ति । मिथुन्त्वाय प्रजांत्यै । अथो यथोपगातारं उपगायन्ति । ताहगेव तत् ॥ उदंगासीदश्चो मेद्ध्य इत्यांह । प्राजापत्यो वा अश्वंः । प्रजापित-रुद्गीथः । उद्गीथमेवावंरुन्धे । अथो ऋख्सामयोरेव प्रतितिष्ठति ॥ हिरंण्येनोपाकंरोति () । ज्योतिर्वे हिरंण्यम् । ज्योतिरेव मुंखतो दंधाति । यजमाने च प्रजासुं च । अथो हिरंण्यज्योतिरेव यजमानः सुवृगं लोकमेति । 88

(तथ - स - उपार्करोति चृत्वारिं च) (A22)

3.8.23 अनुवाकं 23 -अश्वे पर्यस्यप्रयन्तानां पशूनां नियोजनं

TB 3.8.23.1

पुरुंषो वै यज्ञः । यज्ञः प्रजापंतिः । यद्श्वं पुशून्नियुञ्जन्ति । यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्के ॥ अश्वं तूप्रं गोमृगम् । तानंग्रिष्ठ आलंभते । सेनामुखमेव तथ्सश्च्यति । तस्माद् राजमुखं भीष्मं भावुंकम्

॥ आग्नेयं कृष्णग्रीवं पुरस्तौ-छुलाटै । पूर्वाग्निमेव तं कुरुते 89

TB 3.8.23.2

तस्मां-त्पूर्वाग्निं पुरस्तां-थ्स्थापयन्ति ॥ पौष्णम्नवञ्चम् । अत्रं वै पूषा । तस्मां-त्पूर्वाग्ना-वाहार्य-माहंरन्ति ॥ ऐन्द्रापौष्ण मुपरिष्टात् । ऐन्द्रो वै रांजन्योऽत्रं पूषा । अन्नाद्येनैवैनं-मुभ्यतः परिगृह्णाति । तस्माद् राजन्योन्नादो भावुंकः ॥ आ्रग्नेयौ कृष्णग्रीवौ बाहुवोः । बाहुवोरेव वीर्यं धत्ते 90

TB 3.8.23.3

तस्माँद् राज्नन्यों बाहुबुली भावुंकः ॥ त्वाष्ट्रौ लोमशस्वभौ स्वथ्योः । स्वथ्योरेव वीर्यं धत्ते । तस्माँद् राज्न्यं ऊरुबुली भावुंकः ॥ शितिपृष्ठौ बांर्,हस्पृत्यौ पृष्ठे । ब्रह्मवर्चस-मेवोपरिष्टाद्धते । अथों कृवचे एवैते अभितः पर्यूहते । तस्माँद् राज्न्यः सन्नद्धो वीर्यं करोति ॥ धान्ने पृषोद्र-मधस्तांत् । प्रतिष्ठामेवेतां कुरुते () । अथों इयं वै धाता । अस्यामेव प्रतितिष्ठति ॥ सौर्यं बुलक्षुं पुच्छें । उथ्सेधमेव तं कुरुते । तस्मांदुथ्सेधं भ्ये प्रजा अभिसःश्रंयन्ति । 91

(कुरुते - ध्ते - कुरुते पर्श्व च) (A23)

Prapaataka korvai with starting words of 1 to 23 anuvAkams -

(साग्रंहण्या - चर्तुष्टय्यो - यो वै - यः पितु - श्चत्वारा - यथां निक्तम् - प्रजापंतये त्वा- यथा प्रोक्षितं - विभूराह- प्रजापंतिरकामयताश्वमेधेनं - प्रजापंतिर्न किञ्च न - सांवित्र - मा ब्रह्मन् -प्रजापंतिर् देवेभ्यः - प्रजापंति रक्षाश्रीस - प्रजापंतिमीफ्सित - विभुरंश्वनामान्य - म्भाश्रे - स्येकयूपो - राज्यंदाल - मेकविश्शो - देवाः - पुरुष् स्त्रयोविश्शितः)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of daSinis :-(साग्रंहण्या - तस्मांदश्वमेधयाजी - यत् परिमिता - यद् यंज्ञमुखे - यो दीक्षाम् - देवानेव - त्रयं

इमे - सितायं - प्राणापानावेवास्मिन् - तस्मीद् राजन्यं एकंनवितः)

first and last word 3rd aShtakam 8th prapATakam :- (साग्रंहण्या - संश्र्थयन्ति)

3.9.1 अनुवाकं 1 -अष्टादिशनां ग्राभ्याणां आरण्Yआनां च पशूनां प्रयोगः

TB 3.9.1.1

प्रजापंति-रश्वमेधमंसृजत । सोंऽस्माथ्सृष्टो-ऽपांक्रामत् । तमंष्टाद्शिभिरनु प्रायुंङ्क । तमांप्रोत् । तमाप्ता ऽष्टांदुशिभिरवांरुन्ध । यदंष्टादुशिनं आलुभ्यन्ते । यज्ञमेव तैराहवा यजमानो-ऽवंरुन्धे ॥ सम्वथ्सरस्य वा एषा प्रंतिमा । यदंष्टादुशिनंः । द्वादंश मासाः पञ्चर्तवंः 1

TB 3.9.1.2

सम्वथ्सरोंऽष्टादुशः । यदंष्टादुशिनं आलुभ्यन्तं । सम्वथ्सरमेव तैराह्वा यजमानो-ऽवंरुन्धे ॥ अग्निष्ठं ऽन्यान् पुशूनुंपा-कुरोतिं । इतंरेषु यूपेष्वष्टादुशिनो-ऽजांमित्वाय ॥ नवं न्वालंभ्यन्ते सवीर्यृत्वायं ॥ यदांरुण्यैः सर्थं स्थापयेत् । व्यवंस्येतां पिता पुत्रौ । व्यद्धांनः क्रामेयुः । विदूरं ग्रामंयो ग्रामान्तौ स्याताम् 2

TB 3.9.1.3

ऋक्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं आव्याधिनी-स्तस्करा अरंण्येष्वा-जायेरत्र् ॥ तदांहुः । अपंशवो वा एते । यदांरण्याः । यदांरण्यैः सर्श्स्थापर्येत । क्षिप्रे यजमान-मरंण्यं मृतश् हंरेयुः । अरंण्यायतना ह्यांरण्याः पृशव इति । यत्पृश्चालभेत । अनंवरुद्धा अस्य पृशवंः स्युः । यत्पर्यिग्न-कृतानुथ्सृजेत् 3

TB 3.9.1.4

यज्ञ्वेशसं कुर्यात् ॥ यत्पशूनालभंते । तेनैव पशूनवंरुन्धे । यत्पर्यग्नि-कृतानुथ्सृजत्य-यंज्ञ्वेशसाय । अवंरुद्धा अस्य पुशवो भवंन्ति । न यंज्ञ्वेश संभविति । न यजमानु-मरण्यं मृतः हंरन्ति ॥

ग्राम्यैः सश्स्थापयति । एते वै पृशवः क्षेमो नामं । सं पिता पुत्राव वस्यतः () । समद्धांनः क्रामन्ति । सम्मन्तिकं ग्रामंयो-र्ग्रामान्तौ भवतः । नर्क्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं आव्याधिनी-स्तस्करा अरण्येष्वा जायन्ते । 4

(ऋतवं: - स्याता - मुथ्सृजेथ् - स्यंतुस्त्रीणिं च) (A1)

3.9.2 अनुवाकं 2 -चातुर्मास्यपशूनां प्रयोगः

TB 3.9.2.1

प्रजापंतिर-कामयतोभौ लोकाव-वंरुन्धीयेति । स एतानुभयांन् पुशूनं पश्यत् । ग्राम्याःश्यां-रुण्याःश्यं । तानालंभत । तैर्वे स उभौ लोकाव वारुन्ध । ग्राम्येरेव पुशुभिरिमं लोकम वारुन्ध । आरुण्येरुमुम् । यद्गुम्यान् पुशूनालभेते । इममेव तैर्लोकमवरुन्धे । यदांरुण्यान् 5

TB 3.9.2.2

अमुं तैः ॥ अनेवरुद्धो् वा एतस्यं सम्वथ्सर इत्यांहुः । य इत इतश्चातुर्मास्यानिं सम्वथ्सरं प्रयुङ्क इति । एतावान्, वै सम्वथ्सरः । यद्यातुर्मास्यानिं । यद्देते चातुर्मास्याः पृशवं आल्भ्यन्ते । पृत्यक्षंमेव तैः सम्वथ्सरं यर्जमानो-ऽवंरुन्धे । ॥वि वा एष प्रजयां पृशुभिर्, ऋद्भ्यते । यः सम्वथ्सरं प्रयुङ्के । सम्वथ्सरः सुवर्गो लोकः 6

TB 3.9.2.3

सुवर्गं तु लोकं नापराद्भोति । प्रजा वै प्रावं एकाद्दिशनीं । यदेत ऐकादिशनाः प्रावं आल्भ्यन्ते । साक्षादेव प्रजां प्रान्, यर्जमानो-ऽवंरुन्धे ॥ प्रजापित-विराजमसूजत । सा सृष्टाऽश्वंमेधं प्राविंशत् । तां दुशिभिरतु प्रायुंङ्क । तामाभोत् । तामाभ्वा दुशिभिरवांरुन्ध । यद्दिशनं आल्भ्यन्ते 7

TB 3.9.2.4

विराजंमेव तैराह्वा यजंमानो-ऽवंरुन्धे ॥ एकांदश दुशत आलंभ्यन्ते । एकांदशाक्षरा त्रिष्टुप् । त्रैष्टुंभाः पुशवंः । पुशूनेवावंरुन्धे ॥ वैश्वदेवो वा अर्थः । नानादेवत्याः पुशवों भवन्ति । अर्थस्य सर्वृत्वायं । नानांरूपा भवन्ति । तस्मान्नानांरूपाः पुशवंः() । बहुरूपा भवन्ति । तस्मांद् बहुरूपाः पुशवः समृद्ध्ये । 8

(आरुण्यान्-ॅलोको-दुशिनं आलुभ्यन्ते-नानांरूपाः पुशवो द्वे चं) (A2)

3.9.3 अनुवाकं 3 -रोहितादीनां पशूनां वपाहोमसाहित्यम्

TB 3.9.3.1

अस्मै वै लोकार्यं ग्राम्याः प्राव आलंभ्यन्ते । अमुष्मां आर्ण्याः । यद्ग्राम्यान् प्रशूनालभंते । इममेव तैर्लोकमवंरुन्धे । यदार्ण्यान् । अमुं तैः । उभयान् प्रशूनालभते । ग्राम्याःश्चां । उभयाँन् लोकयोर वंरुद्ध्यै । उभयान् प्रशूनालभते 9

TB 3.9.3.2

ग्राम्याःश्चां-रुण्याःश्चं । उभयंस्या-न्नाद्यस्या-वंरुद्ध्यै । उभयांन् पुशूनालभते । ग्राम्याःश्चांरुण्याःश्चं । उभयंषां पशूनामवंरुद्ध्यै ॥ त्रयंश्वयो भवन्ति । त्रयं इमे लोकाः । एषां लोकानामात्यै ॥ ब्रह्मवादिनो वदन्ति । कस्मांथ्सृत्यात् 10

TB 3.9.3.3

अस्मिन् लोके बहवः कामा इति । यथ्संमानीभ्यो देवताभयो-ऽन्येऽन्ये प्रावं आलुभ्यन्ते । अस्मिन्नेव तल्लोके कामान्द्धाति । तस्माद्स्मिन्-लोके बहवः कामाः ॥ त्रयाणां त्रयाणाः सह वपा जुंहोति । त्र्यावृतो वै देवाः । त्र्यावृत इमे लोकाः । एषां लोकानामात्र्ये । एषां लोकानां कृत्यै ॥ पर्यग्नि-कृता-नार्ण्या-नुथ्सृंजन्त्यिहः सायै () । 11

(अवंरुद्ध्या उभयांन् पुशूनालंभते - सुत्या - दहिईसायै) (A3)

3.9.4 अनुवाकं 4 -अश्वस्य रथयोजनालंकारादयः

TB 3.9.4.1

युञ्जन्तिं ब्रद्धमित्यांह । असौ वा आंदित्यो ब्रद्धः । आदित्य-मेवास्मै युनक्ति । अरुषमित्यांह । अग्निर्वा अरुषः । अग्निमेवास्मै युनक्ति । चरंन्तुमित्यांह । वायुर्वे चरन्नं । वायुमेवास्मै युनक्ति । परितस्थुष् इत्यांह 12

TB 3.9.4.2

इमे वै लोकाः परितस्थुषंः । इमनेवास्मै लोकान्, युंनक्ति ॥ रोचंन्ते रोचना दिवीत्यांह । नक्षंत्राणि वै रोचना दिवि । नक्षंत्राण्येवास्मै रोचयित ॥ युञ्जन्त्यंस्य काम्येत्यांह । कामांनेवास्मै युनक्ति ॥ हरी विपंक्षसेत्यांह । इमे वै हरी विपंक्षसा । इमे एवास्मै युनक्ति । 13

TB 3.9.4.3

शोणां धृष्णू नृवाह्सेत्यांह । अहो्रात्रे वै नृवाहंसा । अहो्रात्रे एवास्में युनक्ति ॥ एता एवास्में देवतां युनक्ति । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ट्ये ॥ केृतुं कृण्वन्नं-केृतव इतिं द्धुजं प्रतिमुञ्चति । यशं एवैन र्रांगमयित ॥ जीमूर्तस्येव भवित् प्रतींकृमित्यांह । यथा यजुरेवैतत् ॥ ये ते पन्थांनः सवितः पूर्व्यास् इत्यंद्धर्यु-र्यजमानं वाचयत्यभिजिंत्ये । 14

TB 3.9.4.4

परा वा एतस्यं युज्ञ् एति । यस्यं पुज्ञुरुपा-कृतो-ऽन्यत्र वेद्या एति । एतः स्तोतरेतेनं पृथा पुन्रश्च-मार्वर्तयासि न इत्याह । वायुर्वे स्तोतां । वायुमेवास्यं पुरस्तांद्-द्धात्यावृत्त्ये ॥ यथा वै हिविषो गृहीतस्य स्कन्दिति । एवं वा एतदश्चस्य स्कन्दिति । यदंस्योपाकृतस्य लोमांनि शीयंन्ते । यद्वालेषु काचानावयंन्ति । लोमांन्येवास्य तथ्संभेरन्ति । 15

TB 3.9.4.5

भूर्भुवस्सुवरितिं प्राजापत्या-भिरावंयन्ति । प्राजापत्यो वा अर्थः । स्वयैवैनंं देवतंया समंद्र्धयन्ति ॥ भूरिति मिहंषी । भुव इतिं वावातां । सुवरितिं परिवृक्ती । एषां लोकानां-मभिजित्यै ॥ हिर्ण्ययाः काचा भवन्ति । ज्योतिर्वे हिर्ण्यम् । राष्ट्रमंश्वमेधः 16

TB 3.9.4.6

ज्योतिंश्चैवास्मैं राष्ट्रं चं सुमीचीं दधाति ॥ सुहस्रं भवन्ति । सुहस्रं संमितः सुवर्गो लोकः । सुवर्गस्यं लोकस्या-भिजित्यै ॥ अप वा एतस्मात्तेजं इन्द्रियं पृशवः श्रीः ऋामन्ति । योऽश्वमेधेन यर्जते । वसंवस्त्वा-ऽञ्जन्तु गायत्रेण छन्द्रसेति मिहंष्यभ्यंनक्ति । तेजो वा आज्यंम् । तेजो गायत्री । तेजंसैवास्मै तेजोऽवंरुन्धे 17

TB 3.9.4.7

रुद्रास्त्वां-ऽञ्जन्तु त्रैष्टुंभेन् छन्द्रसेतिं वावातां । तेजो वा आज्यंम् । इन्द्रियं त्रिष्टुप् । तेजंसैवास्मां इन्द्रियमवंरुन्धे । आदित्या-स्त्वां-ऽञ्जन्तु जागंतेन् छन्द्रसेतिं परिवृक्ती । तेजो वा आज्यंम् । प्रश्चो जगंती । तेजंसैवास्में पुशूनवंरुन्धे ॥ पत्नंयो-ऽभ्यंञ्जन्ति । श्रिया वा एतद् रूपम् 18

TB 3.9.4.8

यत्पत्नयः । श्रियं-मेवास्मिन् तर्दंधित । नास्मात्तेजं इन्द्रियं पृशवः श्रीरपंत्रामन्ति ॥ लाजी(3)ञ्छाची(3)न्, यशो मुमाँ(4) इत्यतिरिक्त-मन्नमश्वायो पाहंरन्ति । प्रजामेवान्नादीं कुर्वते ॥ एतद्देवा अन्नमत्तैत-दन्नमिद्ध प्रजापत् इत्यांह । प्रजायांमेवान्नाद्यं दधते ॥ यदि नावृजिष्ठंत् । अग्निः पृशुरांसीदित्यवं-घ्रापयेत् । अवं हैव जिंघ्रति () ॥ आक्रानं. वाजी क्रमैरत्यं-क्रमीद्वाजी द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी स्थस्थिमित्यश्व-मर्नुमन्त्रयते । एषां लोकानां-मुभिजित्यै ॥ सिमद्धो अञ्चन्कृदंरं मतीना-मित्यश्वंस्या प्रियो भवन्ति सरूपृत्वायं । 19

(परिंतुस्थुष् इत्यांहे - मे एवास्मै युनक्तय - भिजिंत्यै-भर-न्त्यश्वमेधो - रुन्धे - रूपम् - जिंघ्रति त्रीणिं च) (A4)

3.9.5 अनुवाकं 5 -ब्रह्मोद्यनामकः होतृब्राह्मणोस्संवादः

TB 3.9.5.1

तेजंसा वा एष ब्रह्मवर्चसेन व्यृद्ध्यते । यों-ऽश्वमेधेन यजंते । होतां च ब्रह्मा चं ब्रह्मोद्यं वदतः । तेजंसा चैवैनं ब्रह्मवर्चसेनं च समंद्र्धयतः ॥ दुक्षिणतो ब्रह्मा भंवित । दुक्षिणत आंयतनो वै ब्रह्मा । बार्, हुस्पत्यो वै ब्रह्मा । ब्रह्मवर्चसमेवास्यं दक्षिणतो (दक्षिणतो) दंधाति । तस्माद्-दक्षिणोऽद्रधौ ब्रह्मवर्चसितंरः ॥ उत्तर्तो होतां भवित 20

TB 3.9.5.2

उत्तर्त आयतनो वै होतां । आग्नेयो वै होतां । तेजो वा अग्निः । तेजं एवास्योत्तरतो दंधाति । तस्मादुत्तरोऽद्र्धं-स्तेजस्वितंरः ॥ यूपंमभितो वदतः । यजमानदेवत्यो वै यूपंः । यजमानमेव तेजसा च ब्रह्मवर्चसेनं च समंद्र्धयतः ॥ किश् स्विदासीत्-पूर्वचित्ति-रित्यांह । द्यौर्वे वृष्टिः पूर्वचित्तिः 21

TB 3.9.5.3

दिवंमेव वृष्टिमवंरुन्धे ॥ किश्स्वंदासीद्-बृहद्वयं इत्यांह । अश्वो वै बृहद्वयः । अश्वंमेवावंरुन्धे ॥ किश्स्वंदासीत्-पिराङ्गिलेत्यांह । रात्रिवें पिराङ्गिला । रात्रिमेवावंरुन्धे ॥ किश्स्वंदासीत्-पिलिप्पिलेत्यांह । श्रीवें पिलिप्पिला । अन्नाद्यंमेवावंरुन्धे । 22

TB 3.9.5.4

कः स्विदेकाकी चंरतीत्यांह । असौ वा आंदित्य एंकाकी चंरति । तेजं एवावंरुन्धे ॥ क

उं स्विज्ञायते पुन्रित्यांह । चुन्द्रमा वै जायते पुनः । आयुरेवावंरुन्धे ॥ किश् स्विद्धिमस्यं भेषजिमत्यांह । अग्निर्वे हिमस्यं भेषजम् । ब्रह्मवर्चसमेवावंरुन्धे ॥ किश् स्विदा-वर्पनं महदित्यांह 23

TB 3.9.5.5

अयं वै लोक आवर्पनं महत् । अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति ॥ पृच्छामिं त्वा पर्मन्तं पृथिव्या इत्यांह । वेदिवें परोऽन्तः पृथिव्याः । वेदिमेवावंरुन्धे ॥ पृच्छामिं त्वा भुवंनस्य नाभिमित्यांह । यज्ञो वै भुवंनस्य नाभिः । यज्ञमेवावंरुन्धे ॥ पृच्छामिं त्वा वृष्णो अश्वंस्य रेत इत्यांह । सोमो वै वृष्णो अश्वंस्य रेतः () । सोम्पीथ-मेवावंरुन्धे ॥ पृच्छामिं वाचः पंर्मं व्योमेत्यांह । ब्रह्म वै वाचः पंर्मं व्योम । ब्रह्मवर्चस-मेवावंरुन्धे । 24

(होतां भवति - वै वृष्टिः पूर्वचित्ति - रन्नाद्यमेवावरुन्धे - महिदत्यांह् - सोमो वै वृष्णो अर्थस्य रेतंश्चत्वारि च) (A5)

3.9.6 अनुवाकं 6 -अश्वस्य मृतोपचारः संइपनप्रकारः

TB 3.9.6.1

अप वा एतस्माँ-त्र्याणाः क्रांमिन्ति । योंऽश्वमेधेन् यजंते । प्राणाय स्वाहाँ व्यानाय स्वाहेतिं संज्ञुप्यमान् आहुंती-र्जुहोति । प्राणानेवास्मिन्दधाति । नास्माँत्प्राणा अपंक्रामिन्ति ॥ अवंन्तीः-स्थावंन्ती-स्त्वा-ऽवन्तु । प्रियं त्वां प्रियाणाम् । वर् षिष्ठमाप्यानाम् । निधीनां त्वां निधिपति इं हवामहे वसोम्-मेत्यांह । अपैवास्मै तद्भंवते 25

TB 3.9.6.2

अर्थो धुवन्त्येवैनैम् । अथो न्येवास्मै ह्रुवते ॥ त्रिः परियन्ति । त्रयं इमे लोकाः । एभ्य एवैनं ॅलोकेभ्यो धुवते ॥ त्रिः पुनुः परियन्ति । षट्-थ्संपंद्यन्ते । षड्वा ऋतवः । ऋतुभिरेवैनं धुवते ॥

अप वा एतेभ्यंः प्राणाः ऋामन्ति 26

TB 3.9.6.3

ये यज्ञे धुवंनं तुन्वते । नुवकृत्वः परियन्ति । नव वै पुरुषे प्राणाः । प्राणानेवात्मन्दंधते । नैभ्यः प्राणा अपंक्रामन्ति ॥ अम्बे अम्बाल्यम्बिक् इति पत्नीमुदानयित । अह्वतैवैनाम् ॥ सुभंगे काम्पील-वासिनीत्यांह । तपं एवैना-मुपंनयित ॥ सुवर्गे लोके संप्रोण्वीथा-मित्यांह 27

TB 3.9.6.4

सुवर्गमेवैनां लोकं गंमयित ॥ आऽहमंजानि गर्भधमा त्वमंजासि गर्भधिमित्यांह । प्रजा वै पृशवो गर्भः । प्रजामेव पृश्चात्मन्धंत्ते ॥ देवा वा अश्वमेधे पर्वमाने । सुवर्गं लोकं न प्राजांनन्त् । तमश्चः प्राजांनात् । यथ्सूचीभिं-रसिप्था-न्कल्पयंन्ति । सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्यै ॥ गायत्री त्रिष्टुब्जगृतीत्यांह 28

TB 3.9.6.5

यथा यजुरेवैतत् ॥ त्रय्यः सूच्यों भवन्ति । अयस्मय्यों रज्ञता हरिण्यः । अस्य वै लोकस्यं रूपमंयस्मय्यः । अन्तरिक्षस्य रज्ञताः । दिवो हरिण्यः । दिशो वा अयस्मय्यः । अवान्तरिद्वशा रंज्ञताः । ऊद्र्ध्वा हरिण्यः । दिशं एवास्मै कल्पयित () ॥ कस्त्वां-छ्यिति कस्त्वा विशास्ती-त्याहा हिश्रंसायै । 29

(हुवते-ऋाम-न्त्यूण्रवाधामित्यांह-जगतीत्यांह-कल्पयत्येकं च) (A6)

3.9.7 अनुवाकं 7 -तत्र मन्त्राः

TB 3.9.7.1

अप वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रं ऋामिति । योऽश्वमेधेन यजंते । ऊद्रध्वामेना-मुच्छ्रंयता-दित्यांह । श्रीर्वै

राष्ट्रमंश्वमेधः । श्रियंमेवास्मं राष्ट्रमूद्र्ध्व-मुच्छ्रंयति ॥ वेणुभारं गिरावि-वेत्यांह । राष्ट्रं वै भारः । राष्ट्रमेवास्मै पर्यूहति ॥ अथास्या मद्ध्यंमेधता-मित्यांह । श्रीर्वे राष्ट्रस्य मद्ध्यंम् 30

TB 3.9.7.2

श्रियंमेवा-वंरुन्धे ॥ शीते वार्ते पुनन्नि-वेत्यांह । क्षेमो वै राष्ट्रस्यं शीतो वार्तः । क्षेमंमेवा-वंरुन्धे ॥ यद्धंरिणी यवमत्तीत्यांह । विङ्वे हंरिणी । राष्ट्रं यवंः । विशं चैवास्मै राष्ट्रं चं समीची दधाति ॥ न पुष्टं पुशु मन्यत् इत्यांह । तस्माद् राजां पुशून्न पुष्यंति । 31

TB 3.9.7.3

शूद्रा यदर्यजारा न पोषांय धनायतीत्यांह । तस्मां-द्वैशीपुत्रं नाभिषिञ्चन्ते ॥ इयं यका शंकुन्तिकेत्यांह । विङ्वे शंकुन्तिका । राष्ट्रमंश्वमेधः । विशं चैवास्मे राष्ट्रं चं समीची दधाति ॥ आहलुमिति सर्पतीत्यांह । तस्मांद् राष्ट्राय विशं सर्पन्ति ॥ आहंतं गुभे पसु इत्यांह । विङ्वे गभंः 32

TB 3.9.7.4

राष्ट्रं पसंः । राष्ट्रम् विविधाहिन्ते । तस्मीद् राष्ट्रं विशुं घातुंकम् ॥ माता चं ते पिता चं त इत्याह । इयं वै माता । असौ पिता । आभ्यामेवैनं परिददाति ॥ अग्रं वृक्षस्यं रोहत् इत्याह । श्रीर्वे वृक्षस्याग्रंम् । श्रियंमेवावंरुन्धे । 33

TB 3.9.7.5

प्रसुंलामीति ते पिता गुभे मुष्टिमंतश्सय-दित्यांह । विश्वै गर्भः । राष्ट्रं मुष्टिः । राष्ट्रमेव विश्याहंन्ति । तस्मांद् राष्ट्रं विश्ं घातुंकम् ॥ अप् वा एतेभ्यः प्राणाः क्रांमन्ति । ये यज्ञेऽपूंतुं वदंन्ति । दुधिकाव्.ण्णो अकारिष्मितिं सुरिभ-मतीमृचं वदन्ति । प्राणा वै सुर्भयः । प्राणानेवात्मन्दंधते () । नैभ्यः प्राणा अपंक्रामन्ति ॥ आपो हिष्ठा मंयोभुव इत्युद्धिर्मार्जयन्ते । आपो वै सर्वा देवताः । देवतांभिरे-वात्मानं पवयन्ते । 34

(राष्ट्रस्य मद्भ्यम् - पुष्यंति - गर्भो - रुन्धे - दधते चुत्वारिं च) (A7)

3.9.8 अनुवाकं 8 -अश्वमेधस्य तत्पशूनां च प्रशंसा

TB 3.9.8.1

प्रजापंतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणाऽनु प्राविंशत् । ताभ्यः पुनः संभवितुं नाशंक्रोत् । सोंऽब्रवीत् । ऋद्भवदिथ्सः । यो मेतः पुनः सभंरदितिं । तं देवा अश्वमेधेनैव समंभरत्र् । ततो वै त आंद्र्ध्नुवन्न । योंऽश्वमेधेन् यर्जते । प्रजापंतिमेव संभरत्युद्धोतिं ॥ पुरुषमालंभते 35

TB 3.9.8.2

वैराजो वै पुरुंषः । विराजं-मेवालंभते । अथो अन्नं वै विराट् । अन्नंमेवावंरुन्धे ॥ अश्वमालंभते । प्राजापत्यो वा अर्थः । प्रजापंति-मेवालंभते । अथो श्रीर्वा एकंशफम् । श्रियं-मेवावंरुन्धे ॥ गामालंभते 36

TB 3.9.8.3

युज्ञो वै गौः । युज्ञमेवालंभते । अथो अन्नं वै गौः । अन्नमेवावंरुन्धे ॥ अजावी आलंभते भूम्ने । अथो पृष्टिवें भूमा । पृष्टिमेवावंरुन्धे ॥ पर्यम्निकृतं पुरुषं चार्ण्याः श्योथ् सृंजन्त्यिहः सायै ॥ उभौ वा एतौ पुज्ञू आलंभ्येते । यश्चांवमो यश्चं पर्मः () । तेऽस्योभयें युज्ञे बुद्धाः । अभीष्टां अभिर्प्राताः । अभिर्जिता अभिर्हुता भवन्ति ॥ नैनं दुङ्क्कवंः पुज्ञावं युज्ञे बुद्धाः । अभीष्टां अभिर्प्राताः । अभिर्जिता अभिर्हुता हिश्सन्ति । योऽश्वमेधेन यजंते । य उं चैनमेवं वेदं । 37

(लुभुते - गामालंभते - परुमोंऽष्टौ चं) (A8)

3.9.9 अनुवाकं 9 -उत्तमेऽहिन प्रशवः

TB 3.9.9.1

प्रथमेन वा एष स्तोमेन राद्धा । चतुष्टोमेने कृतेनायांना-मृत्तरेऽहन्नं । एक्विश्शे प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति । एक्विश्शा-त्प्रतिष्ठायां ऋतून्नवारोहित । ऋतवो वै पृष्ठानिं । ऋतवंः सम्वथ्सरः । ऋतुष्वेव सम्वथ्सरे प्रतिष्ठायं । देवतां अभ्यारोहित । शक्करयः पृष्ठं भवन्त्य-न्यदंन्य-च्छन्दंः । अन्यैऽन्ये वा एते पृशव आलेभ्यन्ते 38

TB 3.9.9.2

उतेवं ग्राम्याः । उतेवारण्याः । अहंरेव रूपेण समंद्र्धयित । अथो अहं एवैष बिलर्,हिंयते ॥ तदांहुः । अपंशवो वा एते । यदंजा-वयंश्वारण्याश्चं । एते वै सर्वे प्शवंः । यद्गव्या इतिं । गुव्यान् पुशूनुंत्तमेऽहुन्नालंभते 39

TB 3.9.9.3

तेनैवोभयाँन् पुशूनवंरुन्धे ॥ प्राजापुत्या भंवन्ति । अनंभिजितस्या-भिजित्यै ॥ सौरीर्नवं श्वेतावृशा अनूबन्ध्यां भवन्ति । अन्तृत एव बंह्मवर्चुसमवंरुन्धे ॥ सोमाय स्वराज्ञे-ऽनोवाहा-वंनुङ्गाहावितिं द्वन्द्वनः पुशूनालंभते । अहोरात्राणां-मुभिजित्यै ॥ पुशुभिवां एष व्यृद्ध्यते । योऽश्वमेधेन् यजंते । छुगुलं कुल्माषं किकिदीविं विदीगयुमितिं त्वाष्ट्रान् पुशूनालंभते () । पुशुभिरेवात्मानः समंद्र्धयति ॥ ऋतुभिर्वा एष व्यृद्ध्यते । योऽश्वमेधेन् यजंते । पिशङ्गा-स्रयो वासुन्ता इत्यृतु-पुशूनालंभते । ऋतुभिरे-वात्मानः समंद्र्धयति ॥ आ वा एष पुशुभ्यो वृश्च्यते । योऽश्वमेधेन् यजंते । पर्यग्निकृता उथ्सृजन्त्यनांव्रस्काय । 40

(लुभ्यन्ते - लुभुते - त्वाष्ट्रान् पुशूनालंभतेऽष्टौ चं) (A9)

3.9.10 अनुवाकं 10 -महिमाभिधानौ प्रहौ TB 3.9.10.1 प्रजापंति-रकामयत महानंत्रादः स्यामितिं । स एतावंश्वमेधे मंहिमानांवपश्यत् । तावंगृह्णीत । ततो वै स महानंत्रादो-ऽभवत् । यः कामयेत महानंत्रादः स्यामितिं । स एतावंश्वमेधे मंहिमानौ गृह्णीत । महानेवान्तादो भविति ॥ यज्ञमानदेवत्यां वै वपा । राजां महिमा । यद्धपां मंहिम्रोभ्यतः परियजंति () । यजंमानमेव राज्येनोभ्यतः परिगृह्णाति ॥ पुरस्तां-थ्स्वाहाकारा वा अन्ये देवाः । उपरिष्टा-थ्स्वाहाकारा अन्ये । ते वा एतेऽश्वं एव मेद्ध्यं उभये-ऽवंरुद्ध्यन्ते । यद्धपां मंहिम्रोभ्यतः परियजंति । तानेवोभयांन् प्रीणाति । 41

(पुरियर्जाति षद्वी) (A10)

3.9.11 अनुवाकं 11 - रारीरहोमाः स्विष्टकृदादयश्च

TB 3.9.11.1

वैश्वदेवो वा अर्थः । तं यत्प्रांजापत्यं कुर्यात् । या देवता अपिभागाः । ता भाग्धेयेन व्यंद्र्धयेत् । देवतांभ्यः समदंं दद्ध्यात् । स्तेगान्-दः ष्ट्रांभ्यां मण्डूका-अम्भ्ये-भिरितिं । आज्यं-मवदानंं कृत्वा प्रतिसंख्याय-माहुंती-र्जुहोति । या एव देवता अपिभागाः । ता भाग्धेयेन समद्र्धयित । न देवतांभ्यः समदं द्धाति । 42

TB 3.9.11.2

चतुंर्दशैता-नंनुवाकाञ्चंहोत्य-नंन्तिरत्यै ॥ प्रयासाय स्वाहेतिं पञ्चद्रशम् । पञ्चंदश् वा अंद्र्धमासस्य रात्रंयः । अद्र्धमास्यः संम्वथ्सर आंप्यते ॥ देवासुराः सम्यंत्ता आसन्न । तेंऽब्रुवन्नग्नयः स्विष्टकृतः । अश्वंस्य मेद्ध्यंस्य वयमुंद्धार-मुद्धंरामहै । अथैतान्भि-भवामेतिं । ते लोहिंत-मुदंहरन्त । ततो देवा अभवन् 43

TB 3.9.11.3

पराऽसुंराः । यथ्स्विष्टकुद्भ्यो लोहितं जुहोति भ्रातृंव्याभिभूत्यै । भवंत्यात्मनां । परांऽस्य भ्रातृंव्यो

भवति ॥ गोुमृगुकुण्ठेनं प्रथमा-माहुंतिं जुहोति । पुशवो वै गोमृगः । रुद्रौंऽग्निः स्विष्टकृत् । रुद्रादेव पुशूनुन्तर्दधाति । अथो यत्रैषा-ऽऽहुंतिर्, हूयतें । न तत्रं रुद्रः पुशूनुभिमंन्यते । 44

TB 3.9.11.4

अश्वराफेनं द्वितीया-माहुंतिं जुहोति । प्रावो वा एकंशफम् । रुद्रोंऽग्निः स्विष्टकृत् । रुद्रादेव प्रात्नन्तर्दधाति । अथो यत्रैषा-ऽऽहुंतिर.ह्यते । न तत्रं रुद्रः प्रात्निभनंन्यते ॥ अयस्मयेन कमण्डल्लंना तृतीयाम् । आहुंतिं जुहोत्या-यस्यो वै प्रजाः । रुद्रोंऽग्निः स्विष्टकृत् । रुद्रादेव प्रजा अन्तर्दधाति () । अथो यत्रैषा-ऽऽहुंतिर्, हूयते । न तत्रं रुद्रः प्रजा अभिमन्यते । 45

(दुधा - त्यभवन - मन्यते - प्रजा अन्तर दंधाति हे चं) (A11)

3.9.12 अनुवाकं 12 -तदुभयहोममध्यवर्त्यश्चस्तोमीयहोमः

TB 3.9.12.1

अर्थस्य वा आलंब्धस्य मेध् उदंक्रामत् । तदंश्वस्तोमीयं-मभवत् । यदंश्वस्तोमीयं जुहोतिं । समेधमेवैन-मालंभते ॥ आज्येन जुहोति । मेधो वा आज्येम् । मेधोऽश्वस्तोमीयंम् । मेधेनैवास्मिन् मेधं दधाति ॥ षटत्रर्श्शतं जुहोति । षटत्रर्श्शदक्षरा बृहुती 46

TB 3.9.12.2

बार् हंताः प्रावंः । सा पंशूनां मात्रां । प्रशूनेव मात्रया समद्र्धयित ॥ ता यद्भ्यंसीर्वा कनीयसीर्वा जुहुयात् । प्रशूनमात्रया व्यद्र्धयेत् । षटत्रश्रेशतं जुहोति । षटत्रश्रेशदक्षरा बृहती । बार् हंताः प्रावंः । सा पंशूनां मात्रां । प्रशूनेव मात्रया समद्र्धयित । 47

TB 3.9.12.3

अश्वस्तोमीय हुत्वा द्विपदां जुहोति । द्विपाद्वै पुरुषो द्विप्रतिष्ठः । तदेनं प्रतिष्ठया समंद्र्धयति

॥ तदांहुः । अश्वस्तोमीयं पूर्वर्शं होत्व्या(3)न् द्विपदा(3) इति । अश्वो वा अश्वस्तोमीयंम् । पुरुषो द्विपदाः । अश्वस्तोमीयर्शं हुत्वा द्विपदां जुहोति । तस्माद्-द्विपाचतुंष्पादमत्ति । अश्वो द्विपद्येव चतुंष्पदः प्रतिष्ठापयति () ॥ द्विपदां हुत्वा । नान्यामुत्तंरा-माहुंतिं जुहुयात् । यदुन्यामुत्तंरा-माहुंतिं जुहुयात् । प्र प्रतिष्ठायांश्च्यवेत । द्विपदां अन्ततो जहोति प्रतिष्ठित्यै । 48

(बृहु - त्यंद्र्धयति - स्थापयति पञ्चं च) (A12)

3.9.13 अनुवाकं 13 -संवध्सरानुष्ठानिमष्टीनाम्

TB 3.9.13.1

प्रजापंति-रश्वमेध-मंसृजत । सों-ऽस्माथ्सृष्टो-ऽपांक्रामत् । तं यंज्ञ-क्रुतुभि-रन्वैंच्छत् । तं यंज्ञ-क्रुतुभि-र्नान्वंविन्दत् । तिमिष्टिंभि-रन्वैंच्छत् । तिमिष्टिंभि-रन्वंविन्दत् । तिदर्ष्टीना-मिष्टित्वम् । यथ्संवथ्सर-मिष्टिंभि-र्यजंते । अश्वंमेव तदन्विंच्छति ॥ सावित्रियो भवन्ति 49

TB 3.9.13.2

इयं वै संविता । यो वा अस्यां नश्यंति यो निलयंते । अस्यां वाव तं विन्दन्ति । न वा इमां कश्चनेत्यांहुः । तिर्यङ्गोद्रध्वो-ऽत्येतुमर्,हृतीतिं । यथ्सांवित्रियो भवन्ति । स्वितृ-प्रंसूत एवैनंमिच्छिति ॥ ईश्वरो वा अश्वः प्रमुंक्तः परां परावतं गन्तोः । यथ्सायं धृतींर्जुहोतिं । अश्वंस्य यत्यै धृत्यै । 50

TB 3.9.13.3

यत्प्रातिरिष्टिभि-र्यजंते । अश्वंमेव तदिन्वंच्छिति । यथ्सायं धृतींर्जुहोति । अश्वंस्यैव यत्यै धृत्यैं । तस्माध्सायं प्रजाः क्षेम्यां भवन्ति ॥ यत्प्रात-रिष्टिभि-र्यजंते । अश्वंमेव तदिन्वंच्छिति । तस्मादिवां नष्टेष एति ॥ यत्प्रातिरिष्टिभि-र्यजंते सायं धृतींर्जुहोतिं । अहोरात्राभ्यां-मेवेन-मिन्वंच्छिति () । अथों अहोरात्राभ्यां-मेवास्मैं योगक्षेमं कल्पयित । 51

(भुवन्ति - धृत्यां - एन् मन्विंच्छुत्येकं च) (A13)

3.9.14 अनुवाकं 14 -तास्विष्टिषु ब्राह्मणराजन्ययोर्गानम्

TB 3.9.14.1

अप वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रं क्रांमित । योंऽश्वमेधेन यर्जते । ब्राह्मणौ वींणागाथिनौ गायतः । श्रिया वा एतद् रूपम् । यद्वीणौ । श्रियं-मेवास्मि-न्तद्धंतः । यदा खळु वै पुरुषः श्रियंमश्रुते । वीणौऽस्मै वाद्यते ॥ तदांहुः । यदुभौ ब्राह्मणौ गायेताम् 52

TB 3.9.14.2

प्रभ्रश्तुंका-ऽस्माच्छीः स्यात् । न वै ब्राँह्मणे श्री रंमत् इतिं । ब्राह्मणोऽन्यो गायेत् । राजन्योऽन्यः । ब्रह्म वै ब्राँह्मणः । क्षुत्रश्र राजन्यः । तथां हास्य ब्रह्मणा च क्षुत्रेणं चोभ्यतः श्रीः परिगृहीता भवति ॥ तदांहुः । यदुभौ दिवा गायेताम् । अपासमाद् राष्ट्रं क्रांमेत् 53

TB 3.9.14.3

न वै ब्राँह्मणे राष्ट्रश्र रंमत् इति । यदा खळु वै राजां कामयंते । अथं ब्राह्मणं जिंनाति । दिवाँ ब्राह्मणो गांयेत् । नक्तर्श्रं राजन्यः । ब्रह्मणो वै रूपमहः । क्षत्रस्य रात्रिः । तथां हास्य ब्रह्मणा च क्षत्रेणं चोभ्यतो राष्ट्रं परिगृहीतं भवति ॥ इत्यंददा इत्यंयजथा इत्यंपच इतिं ब्राह्मणो गायेत् । इष्टापूर्तं वै ब्राँह्मणस्यं 54

TB 3.9.14.4

इष्टापूर्ते-नैवैन स् समंद्र्धयति ॥ इत्यंजिना इत्यंयुद्ध्यथा इत्यमु संग्रांम-मंहिन्नितिं राजन्यः । युद्धं वै रांजन्यंस्य । युद्धेनैवैन स् समंद्र्धयति ॥ अक्कृंषा वा एतस्यर्तव इत्यांहुः । योंऽश्वमेधेन यजंत इतिं । तिस्रोंऽन्यो गायंति तिस्रोंऽन्यः । षट्थ्संपंद्यन्ते । षड्वा ऋतवः । ऋतूनेवास्मै कल्पयतः () ॥ ताभ्या सस्स्थायांम् । अनोयुक्ते चं शृते चं ददाति । शृतायुः पुरुषः शृतेन्द्रियः ।

आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति । 55

(गार्यताम् - क्रामेद् - ब्राह्मणस्यं - कल्पयतश्चत्वारिं च) (A14)

3.9.15 अनुवाकं 15 -अवभृथहोमविशेषाः

TB 3.9.15.1

सर्वेषु वा एषु लोकेषुं मृत्यवोऽन्वायंत्ताः । तेभ्यो यदाहुंतीर्न जुंहुयात् । लोके लोक एनं मृत्युर्विन्देत् । मृत्यवे स्वाहां मृत्यवे स्वाहेत्यंभि पूर्वमाहुंती-जुंहोति । लोकाल्लोकादेव मृत्युमवयजते । नैनं लोके लोके मृत्युर्विन्दित ॥ यदुमुष्मै स्वाहाऽमुष्मै स्वाहेति जुह्वंथ्सं चक्षीत । बहुं मृत्युम्मित्रं कुर्वीत । मृत्यवे स्वाहेत्येकंस्मा एवैकां-ञ्जुहुयात् । एको वा अमुष्मिन् लाके मृत्युः 56

TB 3.9.15.2

अ्श्-या मृत्युरेव । तमेवामुष्मिन् लोकेऽवंयजते ॥ भ्रूण्हृत्यायै स्वाहेत्यंवभृथ आहुंतिं जुहोति । भ्रूण्हृत्यामे वा वंयजते ॥ तदांहुः । यद्भूणहृत्या ऽपात्र्याऽथं । कस्मांद्-यज्ञेऽपिं क्रियत् इतिं ॥ अमृत्युर्वा अन्यो भ्रूणहृत्याया इत्यांहुः । भ्रूण्हृत्या वाव मृत्युरितिं । यद्भूणहृत्यायै स्वाहेत्यंवभृथ आहुतिं जुहोतिं । 57

TB 3.9.15.3

मृत्युमे वा हुंत्या तर्पयित्वा पंरिपाणं कृत्वा । भ्रूणघ्ने भेषजं करोति ॥ एताः ह वै मुण्डिभ औदन्यवः । भ्रूणहृत्यायै प्रायंश्वित्तिं विदाश्चंकार । यो हास्यापि प्रजायां ब्राह्मणः हिन्ति । सर्वस्मै तस्मै भेषजं करोति ॥ जुम्बकाय स्वाहेत्यंवभृथ उत्तमामाहुंतिं जुहोति । वरुंणो वै जुम्बकः । अन्तत एव वरुंण-मवंयजते ॥ ख्लतेर्विक्किधस्यं शुक्कस्यं पिङ्गाक्षस्यं मृद्र्धञ्जंहोति () । एतद्वै वरुंणस्य रूपं । रूपेणैव वरुंणमवंयजते । 58

(लोके मृत्युर् - जुहोतिं - मूद्र्धञ्जुंहोति द्वे चे) (A15)

3.9.16 अनुवाकं 16 -उपाकरणमन्त्रव्याख्यानादिः

TB 3.9.16.1

वारुणो वा अर्थः । तं देवतया व्यंद्र्धयित । यत्प्रांजापृत्यं करोतिं । नमो राज्ञे नमो वरुणायेत्यां ह । वारुणो वा अर्थः । स्वयैवैनंं देवतया समंद्र्धयित ॥ नमोऽर्थाय नमः प्रजापंतय इत्यां । प्राजापृत्यो वा अर्थः । स्वयैवैनंं देवतया समंद्र्धयित ॥ नमोऽर्धिपतय इत्यां ह 59

TB 3.9.16.2

धर्मों वा अधिपतिः । धर्ममेवा-वंरुन्धे ॥ अधिपति-र्स्यिधपतिं मा कुर्विधपतिर्हं प्रजानां भूयास्-मित्यांह । अधिपति-मुवैनश्रं समानानां करोति ॥ मां धिंह मियं धहीत्यांह । आहिषमेवैतामाशांस्ते ॥ उपाकृताय स्वाहेत्युपाकृते जुहोति । आलेब्धाय स्वाहेति नियुक्ते जुहोति । हुताय स्वाहेतिं हुते जुंहोति । एषां लोकानां-मुभिजित्यै । 60

TB 3.9.16.3

प्र वा एष एभ्यो लोकेभ्यंश्च्यवते । योऽश्वमेधेन यर्जते । आग्नेय-मैन्द्राग्न-माश्विनम् । तान् पुशूनालंभते प्रतिष्ठित्यै ॥ यदांऽग्नेयो भवंति । अग्निः सर्वा देवताः । देवतां एवावंरुन्धे ॥ ब्रह्म वा अग्निः । क्षुत्रमिन्द्रः । यदैन्द्राग्नो भवंति 61

TB 3.9.16.4

ब्रह्मक्षृत्रे एवावंरुन्धे ॥ यदाँऽश्विनो भवंति । आशिषामवंरुद्ध्यै ॥ त्रयो भवन्ति । त्रयं इमे लोकाः । एष्वंव लोकेषु प्रतितिष्ठति ॥ अग्नये-ऽईहोमुचे-ऽष्टाकंपाल इति दशंहविष्मिष्टिं निर्वपित । दशाँक्षरा विराट् । अन्नं विराट् । विराजै-वान्नाद्य-मवंरुन्धे () ॥ अग्नेर्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतस् इति याज्यानुवाक्यां भवन्ति सर्वत्वायं । 62

(अधिपतय इत्यां - हाभिजित्या - ऐन्द्राग्नो भवति - रुन्ध एकं च) (A16)

3.9.17 अनुवाकं 17 -अश्वस्य रोगादिनिमित्तं प्रायश्चित्तम्

TB 3.9.17.1

यद्यश्वंमुप्तपंद्विन्देत् । आग्नेय-मृष्टाकंपालुं निर्वपेत् । सौम्यं चुरुम् । सावित्र-मृष्टाकंपालम् ॥ यदाँग्नेयो भवंति । अग्निः सर्वा देवताः । देवतां-भिरेवैनं भिषज्यति ॥ यथ्सौम्यो भवंति । सोमो वा ओषंधीनार् राजां । याभ्यं एवैनं विन्दतिं 63

TB 3.9.17.2

ताभिरेवेनं भिषज्यति ॥ यथ्सांवित्रो भवंति । स्वितृप्रंसूत एवैनं भिषज्यति ॥ एताभिरेवेनं देवतांभिर्-भिषज्यति । अगुदो हैव भवति ॥ पौष्णां चुरुं निर्वपेत् । यदिं श्लोणः स्यात् । पूषा वै श्लौण्यंस्य भिषक् । स एवैनं भिषज्यति । अश्लोणो हैव भवति । 64

TB 3.9.17.3

रौद्रं चुरुं निर्विपेत् । यदिं मह्ती देवतां-ऽभिमन्येत । एत्रद्वेवत्यों वा अर्थः । स्वयैवैनं देवतया भिषज्यति । अगदो हैव भवति ॥ वैश्वान्तरं द्वादंश-कपालुं निर्विपेन्मृगाख्ररे यदि नागच्छेत् । इयं वा अग्निवैश्वान्तरः । इयमेवैनं-मूर्चिभ्यां परि्रोधमानयति । आ हैव सुत्यमहं-र्गच्छति ॥ यद्यंधीयात् 65

TB 3.9.17.4

अग्नये-ऽर्श्होमुचेऽष्टार्कपालः । सौर्यं पर्यः । वायव्यं आज्यंभागः ॥ यजंमानो वा अर्थः । अर्श्हसा वा एष गृंहीतः । यस्याश्चो मेधाय प्रोक्षितो-ऽद्ध्येति । यद्श्होमुचे निर्वपति । अर्श्हस एव तेन मुच्यते ॥ यजंमानो वा अर्थः । रेतसा वा एष व्यृद्ध्यते 66

TB 3.9.17.5

यस्याश्चो मेधांय प्रोक्षितो-ऽद्ध्येति । सौर्यश् रेतः । यथ्सौर्यं पयो भवंति । रेतंसैवैनश् स समंद्र्धयति ॥ यजमानो वा अश्वः । गर्भैर्वा एष व्यृद्ध्यते । यस्याश्चो मेधांय प्रोक्षितो-ऽद्ध्येति । वायव्यां गर्भाः । यद्वांयव्यं आज्यंभागो भवंति । गर्भेरेवैनश् स समंद्र्धयति () ॥ अथो यस्यैषा-ऽश्वंमेधे प्रायंश्चित्तः क्रियते । इष्ट्वा वसीयान् भवति । 67

(विन्द - त्यश्लोंणो हैव भंव - त्यधीया - दंद्ध्यते - गर्भेरेवैन र् स समंद्र्धयति द्वे चं) (A17)

3.9.18 अनुवाकं 18 -ब्रह्मौदना उच्यन्ते

TB 3.9.18.1

तदांहुः । द्वादंश ब्रह्मौदुनान् थ्सश्स्थित् निर्वपेत् । द्वादुशिभवेंष्टिभि-र्यजेतेति ॥ यदिष्टि-भिर्यजेत । उपनामुंक एनं युज्ञः स्यात् । पापीयाश्स्तु स्यात् । आप्तानि वा एतस्य छन्दाशेसि । य ईजानः । तानि क एतावदाशु पुनः प्रयुंजीतेति । सर्वा वै सश्स्थिते युज्ञे वागीप्यते 68

TB 3.9.18.2

साऽऽप्ता भंवित यातयाँम्नी । ऋरीकृतेव हि भवत्यरुंष्कृता । सा न पुनः प्रयुज्येत्यांहुः ॥ द्वादंशैव ब्रह्मौदुनान् थ्सःस्थिते निर्वपेत् । प्रजापितिर्वा औदुनः । यज्ञः प्रजापितः । उपनामुंक एनं यज्ञो भंवित । न पापीयान् भवित ॥ द्वादंश भवन्ति । द्वादंश मासाः सम्वथ्सरः () । सम्वथ्सर एव प्रतितिष्ठति । 69

(आप्युते - सुम्वथ्सुर एकं च) (A18)

3.9.19 अनुवाकं 19 -विभुत्वादिभिः द्वादशभिर्गुणौरश्वमेधप्रशंसा TB 3.9.19.1

एष वै विभूर्नामं युज्ञः । सर्वर्धं हु वै तत्रं विभु भंवति । यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते ॥ एष वै प्रभूर्नामं युज्ञः । सर्वर्धं हु वै तत्रं प्रभु भंवति । यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते ॥ एष वा ऊर्जस्वान्नामं युज्ञः । सर्वर्धं हु वै तत्रोर्जस्व-द्भवति । यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते ॥ एष वै पर्यस्वान्नामं युज्ञः 70

TB 3.9.19.2

सर्वर्ध हु वै तत्र पर्यस्व-द्भवति । यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते ॥ एष वै विधृंतो नामं युज्ञः । सर्वर्ध हु वै तत्र विधृंतं भवति । यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते ॥ एष वै व्यावृंतो नामं युज्ञः । सर्वर्ध हु वै तत्र व्यावृंत्तं भवति । यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते ॥ एष वै प्रतिष्ठितो नामं युज्ञः । सर्वर्ध हु वै तत्र प्रतिष्ठितं भवति 71

TB 3.9.19.3

यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते ॥ एष वै तेंजुस्वी नामं युज्ञः । सर्वर्धं हु वै तत्रं तेजुस्वि भंवति । यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते ॥ एष वै ब्रह्मवर्च्सी नामं युज्ञः । आ हु वै तत्रं ब्राह्मणो ब्रह्मवर्च्सी जायते । यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते ॥ एष वा अंतिव्याधी नामं युज्ञः । आ हु वै तत्रं राजुन्यों-ऽतिव्याधी जायते । यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते () ॥ एष वै दीर्घो नामं युज्ञः । दीर्घायुषो हु वै तत्रं मनुष्यां भवन्ति । यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते ॥ एष वै क्रुप्तो नामं युज्ञः । कल्पते हु वै तत्रं प्रजाभ्यों योगक्षेमः । यत्रैतेनं युज्ञेन यर्जन्ते । 72

special korvai

(एष वै विभूः प्रभूरूर्जस्वान् पर्यस्वान्, विधृतो व्यावृत्तः प्रतिष्ठितस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यतिव्याधी दीर्घः क्रुप्तो द्वादंश)

3.9.20 अनुवाकं 20 -अश्वसंज्ञ्पनप्रकारः

TB 3.9.20.1

तार्प्येणाश्वर् संज्ञ्पयन्ति । युज्ञो वै तार्प्यम् । युज्ञेनैवैनर् समंद्र्धयन्ति ॥ यामेन् साम्नां प्रस्तोता-ऽनूपंतिष्ठते । युमुल्रोक-मेवैनं गमयित ॥ तार्प्ये चं कृत्त्यधीवासे चाश्वर् संज्ञ्पयन्ति । एतद्वै पंशुनार रूपम् । रूपेणैव पुशूनवंरुन्धे ॥ हिर्ण्युक्शिपु भविति । तेजुसो-ऽवंरुद्ध्यै । 73

TB 3.9.20.2

रुक्मो भंवति । सुवर्गस्यं लोकस्या-न्रंख्यात्यै ॥ अश्वो भवति । प्रजापंते-राप्त्यै ॥ अस्य वै लोकस्यं रूपं ताप्यंम् । अन्तरिक्षस्य कृत्त्यधीवासः । दिवो हिरण्यकशिपु । आदित्यस्यं रुक्मः । प्रजापंतेरश्वः । इममेव लोकं ताप्येणीमोति () 74

TB 3.9.20.3

अन्तरिक्षं कृत्यधीवासेनं । दिवर्शं हिरण्यकिशपुनां । आदित्यश् रुक्मेणं । अश्वेनैव मेद्ध्येन प्रजापंतेः सायुंज्यश् सलोकतां-मामोति ॥ एतासांमेव देवतांनाश् सायुंज्यम् । सार्षिताशं समान लोकतांमामोति । योऽश्वमेधेन यजंते । य उं चैनमेवं वेदं । 75

(अवंरुद्ध्या - आमोत्यु -+ ष्टौ चं) (A20)

3.9.21 अनुवाकं 21 -उत्तरवेद्युपवापः

TB 3.9.21.1

आदित्याश्वाङ्गिरसश्च सुवर्गे लोकेंऽस्पद्र्धन्त । तेऽङ्गिरस आदित्येभ्यः । अमुमांदित्य-मधर्थ श्वेतं भूतं दक्षिणा-मनयन्न । तेंऽब्रुवन्न । यं नोऽनैष्ट । स वर्योऽभूदितिं । तस्मादश्चर् सवर्येत्या-ह्वंयन्ति । तस्माँ चुन्ने वरो दीयते ॥ यत्प्रजापंति-रालुब्धो-ऽश्वो-ऽभंवत् । तस्मादश्चो नामं । 76

TB 3.9.21.2

यच्छ्वयदरुरासींत् । तस्मादर्वा नामं ॥ यथ्सद्यो वाजांन् थ्समजंयत् । तस्माद्वाजी नामं ॥ यदसुराणां लोकानादंत्त । तस्मादादित्यो नामं ॥ अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरायतंनम् । सूर्यो-ऽग्नेर्योनि-रायतंनम् । यदंश्वमेधे-ऽग्नौ चित्यं उत्तरवेदि-मुंपवपंति । योनि-मन्तमेवैनं-मायतंनवन्तं करोति । 77

TB 3.9.21.3

योनिं-मानायतंनवान् भवति । स एवं वेदं ॥ प्राणापानौ वा एतौ देवानांम् । यदंर्काश्वमेधौ । प्राणापानावेवावंरुन्धे ॥ ओजो बलं वा एतौ देवानांम् । यदंर्काश्वमेधौ । ओजो बलं मेवावंरुन्धे ॥ अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिं-रायतंनम् । सूर्यो-ऽग्नेर्योनिं-रायतंनम् () । यदंश्वमेधैं-ऽग्नौ चित्यं उत्तरवेदिं चिनोतिं । तावंर्काश्वमेधौ । अर्काश्वमेधावेवा वंरुन्धे । अर्थो अर्काश्व-मेधयोरे्व प्रतितिष्ठति । 78

(नामं - करोति - सूर्योऽग्नेयोंनिरायतंनम् चृत्वारिं च) (A21)

3.9.22 अनुवाकं 22 -ऋषभालम्भः

TB 3.9.22.1

प्रजापंतिं वै देवाः पितरंम् । पृशुं भूतं मेधायालंभन्त । तमालभ्योपावसन्न् । प्रातर्यष्टांस्मह् इतिं । एकुं वा एतद्देवानामहः । यथ्संम्वथ्सरः । तस्मादर्श्वः पुरस्तां-थ्सम्वथ्सर आलंभ्यते ॥ यत्प्रजापंति-रालुब्धो-ऽश्वोऽभवत् । तस्मादर्श्वः । यथ्सुद्यो मेधोऽभवत् 79

TB 3.9.22.2

तस्मादश्वमेधः ॥ वेदुको-ऽश्वमा्शुं भविति । य एवं वेदं ॥ यद्वै तत्प्रजापंति-रालुब्धो-ऽश्वोऽभवित् । तस्मादश्वः प्रजापंतेः पश्रूना-मर्गुरूपतमः ॥ आऽस्यं पुत्रः प्रतिरूपो जायते । य एवं वेदं ॥ सर्वाणि भूतानिं सुभृंत्यालंभते । समेनं देवा-स्तेजंसे ब्रह्मवर्चुसायं भरन्ति । योऽश्वमेधेन् यजंते 80

TB 3.9.22.3

य उं चैनमेवं वेदं ॥ एतद्वै तद्देवा एतां देवतांम् । पृशुं भूतं मेधायालंभन्त । यृज्ञम्व । यृज्ञेनं युज्ञमंयजन्त देवाः । कामप्रं यृज्ञमं कुर्वत । तेऽमृतुत्वमंकामयन्त । तेऽमृतुत्व-मंगच्छन्न ॥ योऽश्वमेधेन यर्जते । देवानांमेवा-यंनेनैति 81

TB 3.9.22.4

प्राजापत्येनैव यज्ञेनं यजते कामप्रेणं । अपुंनर्मारमेव गंच्छति ॥ एतस्य वै रूपेणं पुरस्तां-त्प्राजापत्य-मृष्मं तूप्रंबंहुरूप-मालंभते । सर्वेभ्यः कामेभ्यः । सर्वस्याप्त्ये । सर्वस्य जित्ये ॥ सर्वमेव तेनांप्रोति । सर्वं जयति । योऽश्वमेधेन यजते । य उं चैनमेवं वेदं () । 82

(मेधोऽभंवद् - यर्जत - एति - वेदं) (A22)

3.9.23 अनुवाकं 23 -अश्वावयवेषूपासनम्

TB 3.9.23.1

यो वा अश्वंस्य मेद्ध्यंस्य लोमंनी वेदं । अश्वंस्यैव मेद्ध्यंस्य लोमं लोमञ्जहोति । अहोरात्रे वा अश्वंस्य मेद्ध्यंस्य लोमंनी । यथ्सायं प्रांतर्जुहोति । अश्वंस्यैव मेद्ध्यंस्य लोमं लोमञ्जहोति । एतदंतुकृति हस्म वै पुरा । अश्वंस्य मेद्ध्यंस्य लोमं लोमञ्जहित ॥ यो वा अश्वंस्य मेद्ध्यंस्य पदे वेदं । अश्वंस्यैव मेद्ध्यंस्य पदे पदे जुहोति । दुर्,शुपूर्णमासौ वा अश्वंस्य मेद्ध्यंस्य पदे 83

TB 3.9.23.2

यद्दंर्.शपूर्णमासौ यजंते । अश्वंस्यैव मेद्ध्यंस्य पदं पंदे जुहोति । एतदंनुकृति ह स्मृ वै पुरा । अश्वंस्य मेद्ध्यंस्य पदं पंदे जुह्वति ॥ यो वा अश्वंस्य मेद्ध्यंस्य विवर्तन् वेदं । अश्वंस्यैव मेद्ध्यंस्य विवर्तने जुहोति । असौ वा आंदित्योऽश्वंः । स आंहवनीय-मार्गच्छति । तद्विवंर्तते ।

यदंग्निहोत्रं जुहोतिं () । अश्वंस्यैव मेद्ध्यंस्य विवर्तने विवर्तने जुहोति । एतदंनुकृति ह स्म वै पुरा । अश्वंस्य मेद्ध्यंस्य विवर्तने विवर्तने जुह्वति । 84

(पुदे - अंग्निहोत्रं जुहोति त्रीणिं च) (A23)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 to 23 anuvAkams:-

(प्रजापंतिस्तमंष्टादिशिभिः - प्रजापंतिरकामयतोभा - वस्मै - युञ्जन्ति-तेज्ञसा - ऽपं प्राणा - अप् श्रीरूद्रध्वम् - प्रजापंतिः प्रेणाऽनुं - प्रथमेनं - प्रजापंतिरकामयत महान्, - वैश्वदेवो वा अश्वो - ऽश्वंस्य - प्रजापंतिस्तं यंज्ञ्कतुभि - रप् श्रीर्ब्रोह्मणौ - सर्वेषु- वारुणो - यद्यश्वम् - तदांहु- रेष वै विभू - स्ताप्येणां- दित्याः - प्रजापंतिं पितरं - यो वा अश्वंस्य मेद्ध्यंस्य लोमंनी त्रयोविश्शतिः)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of daSinis:-

(प्रजापंतिर् - स्मिन् ॅलोके - उत्तर्तः - श्रियंमेव - प्रजापंतिरकामयत मृहान्,-यत् प्रात - प्र वा एष एभ्यो लोकेभ्यः- सर्वर्श् हु वै तत्र पर्यस्वद्य -उं चैनमेवं वेदं चृत्वार्यशीतिः)

first and last word 3rd aShtakam 9th prapATakam :- (प्रजापंतिरश्वमेधं - जुंह्रति)

3.10 तैत्तिरीय यजुर्बाह्मणे काठके प्रथमः प्रश्नः(सावित्रचयनम्)

3.10.1 अनुवाकं 1 -अनुवाकेषु नवसु लेखासु नाभ्यां चेष्टकोपधानं स्वयमातृण्णोपधानं चोच्यते TB 3.10.1.1

संज्ञानं विज्ञानं प्रज्ञानं जानदंभिजानत् । सकंल्पमानं प्रकल्पमान-मुपकल्पमान्-मुपंक्कृप्तं क्रृप्तं । श्रेयो वसीय आयथसंभूतं भूतं ॥ चित्रः केतुः प्रभानाभान्थ् सभान् । ज्योतिष्माः स्तेजंस्वानातपः स्तपंत्रभितपत्त्रं । रोचनो रोचमानः-शोभनः-शोभमानः कल्याणः ॥ दर्शां दृष्टा दर्श्यता विश्वरूपा सुदर्शना । आप्यायमाना प्यायमाना-प्यायां सूनृतेरां । आपूर्यमाणा पूर्यमाणा पूर्यन्ती पूर्णा पौर्णमासी ॥ दाता प्रदाताऽऽनुन्दो मोदः प्रमोदः 1

TB 3.10.1.2

आवेशयं-न्निवेशयन्ँथ्सम्वेशंनः सश्शौन्तः शान्तः । आभवंन प्रभवन्-थ्सभंवन्-थ्संभूतो भूतः ।।प्रस्तुंतं विष्टुंतश् सश्स्तुंतं कृल्याणं विश्वरूपं । शुक्रम्मृतं तेज्ञस्वि तेजः सिमंद्धं । अरुणं भांजुमन् मरींचिमदिभृतपत् तपंस्वत् ॥ सिवृता प्रंसिवृता दी्राो दीपयन् दीप्यंमानः । ज्वलं ज्विलृता तपंन् वितपन्-थ्सन्तपन्नं । रोचनो रोचंमानः शुभूः शुभंमानो वामः ॥ सुता सुन्वती प्रसुता सूयमाना ऽभिषूयमाणा । पीतीं प्रपा सपां तृप्ति-स्तुर्पयंन्ती 2

TB 3.10.1.3

कान्ता काम्या कामजाता ऽऽयुंष्मती कामदुघाँ ॥ अभिशास्ता ऽर्नुमन्ता-ऽऽनुन्दो मोद्रां प्रमोदः । आसादयंन् निषादयन्-थ्सश्सादंनः सश्संन्नः सन्नः । आभू र्विभूः प्रभूः शभूं र्भुवंः ॥ प्रवित्रं पवियुष्यन् पूतो मेद्ध्यः । यशो यशंस्वा-नायुर्मृतंः । जीवो जीविष्यन् थ्स्वर्गो लोकः ॥ सहंस्वान् थ्सहीया-नोजंस्वान् थ्सहंमानः । जयंन्न-भिजयन्-थ्सुद्रविणो द्रविणोदाः । आर्द्रपंवित्रो हरिंकेशो मोद्रः प्रमोदः । 3

TB 3.10.1.4

अरुणों ऽरुणरंजाः पुण्डरीको विश्वजिदं-भिजित् । आर्द्रः पिन्वंमानो ऽन्नंवान्-रसंवा-निरांवान् । सर्वोष्धः संभूरो महंस्वान् ॥ एजत्का जांवत्काः । श्रुष्ठकाः शिंपिविष्टकाः । सरिख्राः सुशेरंवः । अजिरासों गिमष्णवंः ॥ इदानीं तदानीं-मेतर्, हिं क्षिप्रमंजिरं । आशु निंमेषः फणो द्रवंन्नति-द्रवन्नं । त्वरः स्त्वरंमाण आशुराशीयाञ्चवः आशुराशीयान् जवः () ॥ अग्निष्टोम उक्थ्यो ऽतिरात्रो द्विरात्र-स्निरात्र-श्चंतूरात्रः । अग्निर्, ऋतुः सूर्य ऋतुश्चन्द्रमां ऋतुः ॥ प्रजापंतिः सम्वथ्सरो महान्कः । 4

(प्रमोद - स्तुर्पर्यन्ती - प्रमोदो - जुवस्त्रीणि च) (A1)

3.10.2 अनुवाकं 2 - अनुवाकेषु नवसु लेखासु नाभ्यां चेष्टकोपधानं स्वयमातृण्णोपधानं चोच्यते TB 3.10.2.1

भूरिग्नं चं पृथिवीं च मां चं । त्रीश्र्यं लोकान् थ्संम्वथ्सरं चं । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु । तयां देवतंया ऽङ्गिर्स्वद्-ध्रुवा सीद ॥ भुवो वायुं चान्तिरक्षं च मां चं । त्रीश्र्यं लोकान् थ्संम्वथ्सरं चं । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु । तयां देवतंयाऽ ङ्गिर्स्वद् ध्रुवा सीद । स्वरादित्यं च दिवं च मां चं । त्रीश्र्यं लोकान् थ्संम्वथ्सरं चं () । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु । तयां देवतंया ऽङ्गिर्स्वद् ध्रुवा सीद । भूर्भुवः स्वं-श्चन्द्रमंसं च दिश्रंश्च मां चं । त्रीश्र्यं लोकान् थ्संवंथ्सरं चं । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु । तयां देवतंया ऽङ्गिर्स्वद् ध्रुवा सादयतु । तयां देवतंया ऽङ्गिर्स्वद् ध्रुवा सादयतु । तयां देवतंया ऽङ्गिर्स्वद् ध्रुवा सीद । 5

(सम्वथ्सरं च षट् चं) (A2)

3.10.3 अनुवाकं 3 -अनुवाकेषु नवसु लेखासु नाभ्यां चेष्टकोपधानं स्वयमातृण्णोपधानं चोच्यते TB 3.10.3.1

त्वमेव त्वां वैत्थ योऽसि सोऽसि । त्वमेव त्वामंचैषीः । चितश्चासि संचित-श्चास्यग्ने । एतावार्श्चासि

भूयाः श्रीस्यग्ने ।यत्ते अग्ने न्यूनं यदु तेऽतिरिक्तं । आदित्या-स्तदंङ्गिरस-श्चिन्वन्तु । विश्वे ते देवाश्चिति-मापूरयन्तु । चितश्चासि संचित-श्चास्यग्ने । एतावाः श्चासि भूयाः श्चास्यग्ने । मा ते अग्ने ऽच्येन माऽति च येनायुरावृंक्षि () । सर्वर्षां ज्योतिषां ज्योति र्यददावुदेतिं । तपंसो जातमनि-भृष्टमोजः । तत्ते ज्योतिरिष्टके । तेनं मे तप । तेनं मे ज्वल । तेनं मे दीदिहि । यावंद्देवाः । यावदसांति सूर्यः । यावंदुतापि ब्रह्मं । 6

(आवृंक्षि नवं च) (A3)

3.10.4 अनुवाकं 4 -अनुवाकेषु नवसु लेखासु नाभ्यां चेष्टकोपधानं स्वयमातृण्णोपधानं चोच्यते TB 3.10.4.1

सम्वथ्सरोऽसि परिवथ्सरोऽसि । इदाव्यसरोऽसी-दुवथ्सरोऽसि । इद्वथ्सरोऽसि वथ्सरोऽसि । तस्यं ते वसुन्तः शिरंः । ग्रीष्मो दक्षिणः पृक्षः । वर्.षाः पुच्छं । शरदुत्तरः पृक्षः । हेमुन्तो मद्ध्यं । पूर्वपृक्षाश्चितयः । अपरुपृक्षाः पुरीषं ७

TB 3.10.4.2

अहोरात्रा-णिष्टंकाः । ऋष्भोऽसि स्वर्गो लोकः । यस्याँ दिशि महीयंसे । ततो नो मह आवंह । वायु भूत्वा सर्वा दिश आवांहि । सर्वा दिशोऽनु विवांहि । सर्वा दिशोऽनु सम्वांहि । चित्त्या चिति-मापृंण । अचित्त्या चिति-मापृंण । चिदंसि समुद्रयोनिः 8

TB 3.10.4.3

इन्दु र्दक्षः श्येन ऋतावां । हिरंण्यपक्षः शकुनो भुंरुण्युः । महान् थ्स्घस्थे ध्रुव आनिषंतः । नर्मस्ते अस्तु मा मां हिश्सीः । एति प्रेति वीति समित्युदितिं । दिवं मे यच्छ । अन्तिरक्षं मे यच्छ । पृथिवीं में यच्छ । पृथिवीं में यच्छ । अन्तिरक्षं मे यच्छ । अह्य प्रसारय । रात्र्या समेच । रात्र्या प्रसारय । अह्य समेच । कामुं प्रसारय । कामश् समेच

1 9

(पुरीष १ - समुद्रयोनिः - पृथिवीं में यच्छान्तरिक्षं मे यच्छ सुप्त चं) (A4)

3.10.5 अनुवाकं 5 -अनुवाकेषु नवसु लेखासु नाभ्यां चेष्टकोपधानं स्वयमातृण्णोपधानं चोच्यते TB 3.10.5.1

भूर्भुवः स्वः । ओजो बलं । ब्रह्मं क्षुत्रं । यशो महत् । सृत्यं तपो नामं । रूप-मृमृतं । चक्षुः श्रोत्रं । मन् आयुः ।विश्वं यशो मृहः । सुमं तपो हरो भाः () । जातवेदा यदि वा पावकोऽसि । वैश्वानरो यदि वा वैद्युतोऽसि । शं प्रजाभ्यो यर्जमानाय लोकं । ऊर्जं पुष्टिं दर्द-दुभ्याववृथ्स्व । 10

(भाश्<u>य</u>त्वारिं च) (A5)

3.10.6 अनुवाकं 6 -अनुवाकेषु नवसु लेखासु नाभ्यां चेष्टकोपधानं स्वयमातृण्णोपधानं चोच्यते TB 3.10.6.1

राज्ञी विराज्ञी । सुम्राज्ञी स्वराज्ञी । अर्चिः शोचिः । तपो हरो भाः । अग्नि-रिन्द्रो बृह्स्पतिः । विश्वे देवा भुवंनस्य गोपाः । ते मा सर्वे यशंसा सःसृंजन्तु । 11

(राज्ञीन्द्रों मा सुप्त (A6)

3.10.7 अनुवाकं 7 -अनुवाकेषु नवसु लेखासु नाभ्यां चेष्टकोपधानं स्वयमातृण्णोपधानं चोच्यते TB 3.10.7.1

असंवे स्वाहा वसंवे स्वाहाँ । विभुवे स्वाहा विवस्वते स्वाहाँ । अभिभुवे स्वाहा-ऽधिपतये स्वाहाँ । दिवांपत्ये स्वाहा ऽईहस्पत्याय स्वाहाँ । चाक्षुष्मत्याय स्वाहाँ ज्योतिष्मत्याय स्वाहाँ । राज्ञे स्वाहां विराज्ञे स्वाहां । सुम्राज्ञे स्वाहां स्वराज्ञे स्वाहां । जूषांय स्वाहा सूर्याय स्वाहां । चुन्द्रमंसे

स्वाहा ज्योतिषे स्वाहाँ । सङ्सर्पाय स्वाहां कुल्याणाय स्वाहाँ () । अर्जुनाय स्वाहाँ । 12 (कुल्याणाय स्वाहैकं च) (A7)

3.10.8 अनुवाकं 8 -अनुवाकेषु नवसु लेखासु नाभ्यां चेष्टकोपधानं स्वयमातृण्णोपधानं चोच्यते TB 3.10.8.1

विपिश्चिते पर्वमानाय गायत । मही न धारा ऽत्यन्धो अर्.षित । अहिर्.ह जीर्णामितिसर्पिति त्वचै । अत्यो न क्रीडेन्न सर्द्वृषा हिरः । उपयामगृंहीतोऽसि मृत्यवै त्वा जुष्टं गृह्णामि । एष ते योनिर्मृत्यवै त्वा ॥ अपं मृत्यु-मपृक्षुधै । अपेतः शप्यं जिह । अधां नो अग्न आवंह । रायस्पोषर्थं सहिस्रणं 13

TB 3.10.8.2

ये ते सहस्रमयुतं पाशाः । मृत्यो मर्त्यायं हन्तवे । तान्, युज्ञस्यं माययां । सर्वानवं यजामहे ॥ भृक्षां ऽस्यमृत भृक्षः । तस्यं ते मृत्यु-पीतस्या-मृतंवतः । स्वगा-कृतस्य मधुंमतः । उपंहूत्स्यो-पंहूतो भक्षयामि ॥ मुन्द्रा ऽभिभूतिः केतु र्युज्ञानां वाक् । असाविहें 14

TB 3.10.8.3

अन्धो जागृंविः प्राण । असावेहिं । बुधिर आंक्रन्दयित-रपान । असावेहिं । अहस्तोस्त्वा चक्षुः । असावेहिं । अपादाशो मर्नः । असावेहिं । कवे विप्रंचित्ते श्रोत्रं । असावेहिं 15

TB 3.10.8.4

सुह्स्तः सुवासाः । शूषो नामौस्य-मृतो मर्त्येषु । तन्त्वाऽहं तथा वेदं । असावेहिं । अग्निर्में वाचि श्रितः । वाग्वृदंये । हृदंयं मियं । अहमुमृतं । अमृतं ब्रह्मणि । वायुर्में प्राणे श्रितः 16

TB 3.10.8.5

प्राणो हदंये । हदंयं मियं । अहम्मृतं । अमृतं ब्रह्मणि ।सूर्यो मे चक्षुषि श्रितः । चक्षुर्, हदंये । हदंयं मियं । अहम्मृतं । अमृतं ब्रह्मणि । चन्द्रमां मे मनंसि श्रितः 17

TB 3.10.8.6

मनो हदये । हदयं मियं । अहमुमृतं । अमृतं ब्रह्मणि ।दिशो मे श्रोत्रे श्रिताः । श्रोत्र हदये । हदयं मियं । अहमुमृतं । अमृतं ब्रह्मणि । आपो मे रेतंसि श्रिताः 18

TB 3.10.8.7

रेतो हदंये । हदंयं मियं । अहमुमृतं । अमृतं ब्रह्मणि ।पृथिवी मे शरीरे श्रिता । शरीरक्ष हदंये । हदंयं मियं । अहमुमृतं । अमृतं ब्रह्मणि । ओष्धिवनुस्पतयो मे लोमंसु श्रिताः 19

TB 3.10.8.8

लोमानि हदये । हदयं मयि । अहममृतं । अमृतं ब्रह्मणि । इन्द्रों मे बलें श्रितः । बलक् हदये । हदयं मयि । अहममृतं । अमृतं ब्रह्मणि । पुर्जन्यों मे मृद्धिः श्रितः 20

TB 3.10.8.9

मूद्र्धा हृदये । हृदयं मियं । अहम्मृतं । अमृतं ब्रह्मणि ।ईशांनो मे मृन्यौ श्रितः । मृन्युर्, हृदये । हृदयं मियं । अहम्मृतं । अमृतं ब्रह्मणि । आत्मा मं आत्मिनं श्रितः() 21

TB 3.10.8.10

आत्मा हृदंये । हृदंयं मियं । अहम्मृतं । अमृतं ब्रह्मणि ।पुनर्म आत्मा पुनरायुरागात् । पुनः प्राणः पुनराकूत्-मागात् ।वैश्वानरो र्शिमभिं र्वावृधानः । अन्तस्तिष्ठत्वमृतंस्य गोपाः । 22

special korvai

(अग्निर् वायुः सूर्य श्चन्द्रमा दिश आपंः पृथि व्योषिधवनस्पतय इन्द्रंः पूर्जन्य ईशांन आत्मा पुनेर्मे त्रयोदश)

(सृहुस्निणं - मिहि - श्रोत्रासावेहिं - प्राणे श्रितो - मनंसि श्रितो - रेतंसि श्रिता - लोमंसु श्रिता - मृद्धिं श्रित - आत्मिनं श्रितों - +ऽष्टौ चं) (A8)

3.10.9 अनुवाकं 9 -अनुवाकेषु नवसु लेखासु नाभ्यां चेष्टकोपधानं स्वयमातृण्णोपधानं चोच्यते TB 3.10.9.1

प्रजापंति र्देवानंसृजत । ते पाप्मना संदिता अजायन्त । तान् व्यंद्यत् । यद् व्यद्यत् । तस्माद् विद्युत् । तमंवृश्चत् । यद्वृंश्चत् । तस्माद् वृष्टिः । तस्माद् यत्रैते देवते अभिप्राप्तंतः । विचं हैवास्य तत्रं पाप्मानन्द्यतः 23

TB 3.10.9.2

वृश्चतंश्च ॥ सैषा मीमार्साऽग्निंहोत्र एव संपंन्ना । अथो आहुः । सर्वेषु यज्ञृतुष्वितिं ॥ होष्यंन्नप उपस्पृशेत् । विद्युदिस् विद्यंमे पाप्मानुमितिं । अथं हुत्वोपंस्पृशेत् । वृष्टिंरस् वृश्चं मे पाप्मानुमितिं ।युक्ष्यमाणो वेष्ट्वा वां । वि चं हैवास्यैते देवते पाप्मानुं द्यतः 24

TB 3.10.9.3

वृश्चतंश्च ॥ अत्यश्हो हारुंणिः । ब्रह्मचारिणं प्रश्नान् प्रोच्य प्रजिघाय ।परेहि । फ्रुक्षं दैयां (दैय्यां) पातिं पृच्छ । वेत्थं सावित्रां(3) न वेत्था(3) इतिं ।तमागत्यं पप्रच्छ । आचार्यो मा प्राहेषीत् ।वेत्थं सावित्रां(3) न वेत्था(3) इतिं । सहोवाच् वेदेतिं । 25

TB 3.10.9.4

स कस्मिन् प्रतिष्ठित इति । प्रोरंजुसीति ।कस्तद्यत् प्रोरंजा इति । एष वाव स प्रोरंजा इति होवाच । य एष तपिति । एषौ ऽर्वाग्रंजा इति । स कस्मिन् त्वेष इति । सत्य इति । किं

तथ्सृत्यमितिं । तप् इतिं 26

TB 3.10.9.5

कस्मिन्नु तप् इतिं । बल् इतिं । किं तद् बलिमितिं । प्राण इतिं । मार्स्म प्राणमिति पृच्छ इतिं माऽऽचार्यों ऽब्रवीदितिं होवाच ब्रह्मचारी ॥ सहोवाच प्रुक्षो दैयां (दैय्यां) पातिः । यद्वै ब्रह्मचारिन् प्राणमत्यप्रक्ष्यः । मूद्र्धा ते व्यपितिष्यत् ।अहमुतं आचार्या-च्छ्रेयांन् भविष्यामि । यो मां सावित्रे समवादिष्टेतिं 27

TB 3.10.9.6

तस्माथ सावित्रे न सम्वंदेत ॥ स यो हुवै सांवित्रं विदुषां सावित्रे सुम्वदंते । सहाँस्मि-ञ्छियं द्याति ।अनुं हुवा अस्मा असौ तप्ञ्छियं मन्यते ।अन्वंस्मै श्रीस्तपो मन्यते । अन्वंस्मै तपो बलं मन्यते । अन्वंस्मै बलं प्राणं मन्यते ॥ स यदाहं ।स्ज्ञांनं विज्ञानं दर्शां दृष्टेति । एष एव तत् । 28

TB 3.10.9.7

अथ यदाहं । प्रस्तुंतुं विष्टुंत सुन्वतीतिं । एष एव तत् ॥ एष ह्यंव तान्यहांनि । एष रात्रंयः ॥ अथ यदाहं । चित्रः केतु दाता प्रंदाता संविता प्रंसविता ऽभिंशास्ता ऽनुंमन्तेतिं । एष एव तत् । एष ह्यंव तेऽह्यं मुहूर्ताः । एष रात्रेः । 29

TB 3.10.9.8

अथ यदाहं । प्वित्रं पवियुष्यन्-थ्सहंस्वान्-थ्सहीयानरुणो ऽरुणरंजा इति । एष एव तत् । एष ह्येव ते ऽद्र्धमासाः । एष मासाः ॥ अथ यदाहं । अग्निष्टोम उक्थ्योऽग्निर्, ऋतुः प्रजापंतिः सम्वथ्सर इति । एष एव तत् । एष ह्येव ते यंज्ञ्यतवः । एष ऋतवः 30

TB 3.10.9.9

एष संम्वथ्सरः ॥ अथ् यदाहं । इदानीं तदानीमितिं । एष एव तत् । एष ह्यंव ते मुंहूर्तानीं मुहूर्ताः ॥ जनको ह वै देहः । अहोरात्रैः समार्जगाम । तश् होचुः । यो वा अस्मान्, वेदं । विजहित्-पाप्मानमिति 31

TB 3.10.9.10

सर्व-मायुरेति । अभि स्वर्गं लोकं जयिति । नास्या-मुर्ष्मिन् लोकेऽन्नं क्षीयत् इति ॥ विजहंद्ध वै पाप्मानंमेति । सर्वमायुरेति । अभि स्वर्गं लोकं जयिति । नास्या-मुर्ष्मिन् लोके ऽन्नं क्षीयते । य एवं वेदं ॥ अहीना हाश्चंत्थ्यः । सावित्रं विदां चंकार 32

TB 3.10.9.11

स हं ह<u>श्</u>सो हिंरुण्मयों भूत्वा । स्वर्गं लोकिमियाय । आदित्यस्य सायुंज्यं ॥ हश्सो हुवै हिंरुण्मयों भूत्वा ।स्वर्गं लोकमेति । आदित्यस्य सायुंज्यं । य एवं वेदं ॥ देवभागो हं श्रौतुर्,षः । सावित्रं विदां चेकार । तश् हु वागद्देश्यमाना ऽभ्युंवाच **33**

TB 3.10.9.12

सर्वम्बत गौतुमो वेद । यः सावित्रं वेदेति । स होवाच । कैषा वागुसीति । अयमहश् सावित्रः । देवानां-मुत्तुमो लोकः । गुह्यं महो बिभ्रदिति । एतावित ह गौतुमः । युज्ञोपवीतं कृत्वा-ऽधो निर्पपात । नमो नमु इति 34

TB 3.10.9.13

स होवाच । मा भैषी गौंतम । जितो वै ते लोक इति ।। तस्माद्ये के च सावित्रं विदुः । सर्वे ते जितलोकाः ॥ स यो हवै सावित्र-स्याष्टाक्षरं पुदः श्रिया ऽभिषिक्तं वेदं । श्रिया हैवाभिषिंच्यते । घृणिरिति द्वे अक्षरें । सूर्य इति त्रीणिं । आदित्य इति त्रीणिं 35

TB 3.10.9.14

एतद्वै सांवित्र-स्याष्टाक्षरं पदः श्रियाभिषिक्तं । य एवं वेदं ।श्रिया हैवाभिषिंच्यते ॥ तदे-तद्दचा-ऽभ्यंक्तं । ऋचो अक्षरं परमे व्योमन्न । यस्मिन् देवा अधि विश्वं निषेदुः ।यस्तन्न वेद किमृचा करिष्यति । य इत् तद्विदुस्त इमे समांसत् इतिं ॥ न ह्वा एतस्यर्चा न यजुंषा न साम्ना-ऽर्थोंऽस्ति । यः सांवित्रं वेदं । 36

TB 3.10.9.15

तदेतत् पीर् यद्देवचुक्रं । आर्द्रं पिन्वंमानः स्वर्गे लोक एति ।विजहुद् विश्वां भूतानि सुपंश्यंत् ॥ आर्द्रो हु वै पिन्वंमानः स्वर्गे लोक एति । विजहुन् विश्वां भूतानि सुपंश्यन्नं । य एवं वेदं ॥ शूषो हुवै वाष्णेयः । आदित्येनं सुमाजंगाम । तः होवाच । एहिं सावित्रं विद्धि () । अयं वै स्वर्ग्योऽग्निः पारियेष्णु-रुमृता-थ्संभूत इतिं । एष वाव स सावित्रः । य एष तपित । एहि मां विद्धि । इतिं हैवैनुं तदुंवाच । 37

special korvai

(प्रजापितिर्देवान् स्ज्ञांनं प्रस्तुतं तान्यहाँन्येष रात्रयास्चित्र केतुस्तेऽह्नां मुहूर्तो रात्रेः पवित्रं तेंऽर्ध मासा अग्निष्टोमो यह्युत्तवं इदानीं मुहूर्तानां जनकोऽहीना देवभागः कैषा वाङ्म शूषो ह वै षोडंश) (द्यतो - द्यतो - वेदेति - तप इति - समवादिष्टेति - तद् - रात्रेरं, - ऋतवंः - एति - चकारो - वाच - नम् इत्यां - दित्य इति त्रीणिं - सावित्रं वेदं - विद्धि पर्च च) (A9)

3.10.10 अनुवाकं 10 -अनुवाकेषु नवसु लेखासु नाभ्यां चेष्टकोपधानं स्वयमातृण्णोपधानं चोच्यते TB 3.10.10.1

इयं वाव सरघा । तस्यां अग्निरेव सार्घं मधुं । या एताः पूर्वपक्षा-परपक्षयो रात्रयः । ता मधुकृतः । यान्यहांनि । ते मधुवृषाः ।स यो हु वा एता मधुकृतंश्च मधुवृषाःश्च वेदं । कुर्वन्तिं हास्यैता

अग्नौ मधुं । नास्येष्टापूर्तं धंयन्ति ॥ अथ् यो न वेदं 38

TB 3.10.10.2

न हाँस्यैता अग्नौ मधुं कुर्वन्ति । धयंन्त्यस्येष्टापूर्तं ॥यो ह् वा अंहोरात्राणाँ-न्नाम्धेयांनि वेदं । नाहोरात्रेष्वा-र्तिमार्च्छिति । स्ज्ञांनं विज्ञानं दर्,शां दृष्टेति । एता-वंज्ञवाकौ पूर्वपक्षस्यां-होरात्राणां नाम्धेयांनि । प्रस्तुंतं विष्टुंतः सुता सुन्वतीति । एतावंज्ञ-वाकावं-परपक्षस्यां-होरात्राणां नाम्धेयांनि । नाहोरात्रेष्वा-र्तिमार्च्छिति । य एवं वेदं । 39

TB 3.10.10.3

यो ह वै मुंहूर्तानां नामधेयांनि वेदं । न मुंहूर्तेष्वा-र्तिमार्च्छति । चित्रः केतु र्दाता प्रदाता संविता प्रसिवता ऽभिशास्ता ऽनुमन्तेति । एतेऽनुवाका मुंहूर्तानां नामधेयांनि । न मुंहूर्तेष्वा-र्तिमार्च्छति । य एवं वेदं ॥ यो ह वा अद्र्धमासा-नांञ्च मासानाञ्च नामधेयांनि वेदं । नाद्र्धमासेषु न मासेष्वा-र्तिमार्च्छति । पवित्रं पवियुष्यन्-थ्सहंस्वान्-थ्सहांयानरुणां ऽरुणरंजा इति । एतेऽनुवाका अद्र्धमासानांञ्च मासानाञ्च नामधेयांनि 40

TB 3.10.10.4

नाद्र्धम्सेषु न मासेष्वा-र्तिमार्च्छति । य एवं वेदं ॥यो हु वै यंज्ञ्यतूनां चंतू्नां चं सम्बथ्सरस्यं च नाम्धेयांनि वेदं ।न यंज्ञ्यतुषु नर्तुषु न संम्बथ्सर आर्तिमार्च्छति । अग्निष्टोम उक्थ्यौऽग्निर् ऋतुः प्रजापंतिः सम्बथ्सर इति ।एते ऽन्जवाका यंज्ञ्यतूनां चंतू्नां चं सम्बथ्सरस्यं च नाम्धेयांनि ।न यंज्ञ्यतुषु नर्तुषु न संम्बथ्सर आर्तिमार्च्छति । य एवं वेदं ॥ यो हु वै मुंहूर्तानां मुहूर्तान् वेदं ।न मुंहूर्तानां मुहूर्तेष्वार्ति मार्च्छति () 41

TB 3.10.10.5

इदानीं तदानीमिति । एते वै मुंहूर्तानां मुहूर्ताः । न मुंहूर्तानां मुहूर्तेष्वार्ति-मार्च्छति । य एवं वेदं ।।अथो यथां क्षेत्रज्ञो भूत्वा ऽनुं प्रविश्यान्न-मित्तं । एवमेवैतान् क्षेत्रज्ञो भूत्वा ऽनुं प्रविश्या-न्नमित्ति । स एतेषांमेव संलोकतार् सार्युज्य-मश्रुते । अपं पुनर्मृत्युं जंयित । य एवं वेदं । 42

special korvai

(इयमंहोरात्राणार्थं स्ज्ञांनं पूर्वपृक्षस्य प्रस्तुंतमपरपृक्षस्यं मुहूर्तानां चित्रः केतुरंद्र्धमासानां पृवित्रं यक्कतूनामंग्निष्टोमो यंक्कतूनामिदानीं मुहूर्तानां मुहूर्तान्, वेदेदानीमथो द्वादंश)
(न वेदै - वं वेदां - नुवाका अंद्र्धमासानां च मसानां च नाम्धेयांनि - मुहूर्तेष्वार्तिमार्च्छति - + नवं च) (A10)

3.10.11 अनुवाकं 11 -अनुवाकेषु नवसु लेखासु नाभ्यां चेष्टकोपधानं स्वयमातृण्णोपधानं चोच्यते TB 3.10.11.1

कश्चिंद्धवा अस्मा-ल्लोकात् प्रेत्यं । आत्मानं वेद । अय-मह-मुस्मीति । कश्चिथ्स्वं लोकं न प्रति प्रजानाति ॥ अग्निमुंग्धो हैव धुमतान्तः । स्वं लोकं न प्रति प्रजानाति ।अथ यो हैवैत-मुग्निश् सांवित्रं वेदं । स एवास्मा ल्लोकात् प्रेत्यं । आत्मानं वेद । अय-मह-मुस्मीति 43

TB 3.10.11.2

स स्वं लोकं प्रति प्रजांनाति ॥ एष उं वेवैनं तथ्सांवित्रः । स्वर्गं लोक-मुभिवंहति ॥ अहोरात्रै र्वा इदः स्युग्भिः क्रियते । इति रात्रायां दीक्षिषत । इति रात्रायं व्रत-मुपांगुरितिं । तानि हानेवं विदुषः । अमुष्मिन् लोके शेवधिं धंयन्ति ।धीतः हैव स शेवधि-मनुपरैति ॥अथ यो हैवैतम्ग्निः सांवित्रं वेदं 44

TB 3.10.11.3

तस्यं हैवा-होरात्राणि । अमुष्मिन् लोके शेवधिं न धंयन्ति ।अधीतः हैव स शेवधि-मनुपरैति ॥

भरद्वांजो ह त्रिभिरायुर्भि ब्रह्मचर्यमुवास । तश् ह जीर्णिश् स्थविरश् शयानं । इन्द्रं उपव्रज्यो वाच । भरंद्वाज । यत्ते चतुर्थमायुर्द्द्यां । किमेनेन कुर्या इति । ब्रह्मचर्यमेवैनेन चरेयमिति होवाच 45

TB 3.10.11.4

तः हु त्रीन् गिरि-रूपान विज्ञातानिव दर् श्यां चंकार । तेषाः हैकेंकस्मान् मुष्टिनाऽऽदंदे । स होवाच ।भरंद्वाजेत्यामन्त्र्यं । वेदा वा एते । अनुन्ता वै वेदाः । एतद्वा एतै स्त्रिभि-रायुंर्भि-रन्वंवोचथाः । अर्थं तु इतंरु-दर्ननूक्तमेव । एहीमं विद्धि । अयं वै संर्व विद्येतिं 46

TB 3.10.11.5

तस्मै हैतमृग्निश् सांवित्रमुंवाच । तश्स विदित्वा । अमृतों भूत्वा । स्वर्गं लोकिमियाय । आदित्यस्य सायुंज्यं ॥ अमृतों हैव भूत्वा । स्वर्गं लोकमेति । आदित्यस्य सायुंज्यं । य एवं विदे ॥ एषो एव त्रयीं विद्या 47

TB 3.10.11.6

यार्वन्तः हु वै त्रय्या विद्ययां लोकं जंयित । तार्वन्तं लोकं जंयित । य एवं वेदं ॥ अग्ने र्वा एतानिं नामधेर्यानि ।अग्नेरेव सार्युज्यः सलोकतां-माप्नोति ।य एवं वेदं । वायो र्वा एतानिं नामधेर्यानि । वायोरेव सार्युज्यः सलोकतां-माप्नोति । य एवं वेदं । इन्द्रस्य वा एतानिं नामधेर्यानि 48

TB 3.10.11.7

इन्द्रंस्यैव सायुंज्यः सलोकतां-मामोति । य एवं वेदं ।बृह्स्पते वां एतानिं नामधेयांनि । बृह्स्पतेरे्व सायुंज्यः सलोकतां-मामोति ।य एवं वेदं । प्रजापंते वां एतानिं नामधेयांनि । प्रजापंतेरे्व सायुंज्यः सलोकतां-मामोति । य एवं वेदं ।ब्रह्मणो वा एतानिं नामधेयांनि । ब्रह्मण एव सायुंज्यः सलोकतां-मामोति () । य एवं वेदं ॥ स वा एषोऽग्नि-रंपक्षपुच्छो वायुरे्व । तस्याग्नि मुंखं । असावांदित्यः शिरंः । स यदेते देवते अन्तरेण । तथ्सर्वः सीव्यति । तस्मांथ् सावित्रः । 49

special korvai

(अग्नेर्वायोरिन्द्रंस्य बृह्स्पतेः प्रजापंतेर् ब्रह्मणः स वै सप्त) (अयमृहमुस्मीति - वेदं - होवाच - सर्वविद्येतिं - विद्ये - न्द्रंस्य वा एतानिं नाम्धेयांनि - ब्रह्मण एव सायुज्यक्ष सलोकतांमामोति सप्त चं) । (A11)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 to 10 anuvAkams :-(संज्ञानं - भू - स्त्वमेव - संम्वथ्सरोऽसि - भू - राज्ञ्य - संव-विपश्चितं - प्रजापंतिर् देवा - नियं वाव सुरघा - कश्चिद्धैकांदश)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of daSinis :- (सुंज्ञान $\frac{1}{2}$ - राज्ञी - मूद्र्धा हृद्यंय - एष संम्वथ्सरो - नाद्र्धमासेषु नवंचत्वारि $\frac{1}{2}$ राज्ञी

first and last word 1st prapATakam of Kaatakam:-(संज्ञानर्थं - सावित्रः)

॥ हरिंः 🕉 ॥ ॥ इति तैत्तरीय यजुब्राह्मणे काठके प्रथमः प्रश्नः समाप्तः ॥ + + + + + + + + + + +

3.11 तैत्तरीय यजुर्बाह्मणे काठके द्वितीयः प्रश्नः नाचिकेतचयनम्

3.11.1 अनुवाकं 1 -इष्टकोपधानमन्त्राः

TB 3.11.1.1

लोकोऽसि स्वर्गोऽसि । अनुन्तोऽस्य पारोऽसि । अक्षितोऽस्य क्षय्योऽसि । तपंसः प्रतिष्ठा । त्वयीदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सुभूतं । विश्वंस्य भूतां विश्वंस्य जनयिता । तन्त्वोपंदधे कामुदुघ-मक्षितं । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु । तयां देवतंया-ऽङ्गिरस्वद्-ध्रुवा सींद । 1

TB 3.11.1.2

तपोंऽसि लोके श्रितं । तेर्जसः प्रतिष्ठा । त्वयीदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सुभूतं । विश्वंस्य भूतृं विश्वंस्य जनियृत् । तत् त्वोपंदधे काम्दुघ-मक्षितं । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु ।तयां देवत्या-ऽङ्गिरस्वद्-ध्रुवा सीद । 2

TB 3.11.1.3

तेजोऽसि तपंसि श्रितं । समुद्रस्यं प्रतिष्ठा ।त्वयीदम्नतः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सुभूतं ।विश्वंस्य भृतिविश्वंस्य जनियृत् । तत् त्वोपंद्ये काम्दुघ-मिक्षंतं ।प्रजापंतिस्त्वा सादयतु । तयां देवतंया-ऽङ्गिरस्वद्-ध्रुवा सींद । 3

TB 3.11.1.4

समुद्रोऽसि तेर्जिस श्रितः । अपां प्रंतिष्ठा । त्वयीदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सुभूतं ।विश्वंस्य भूतां विश्वंस्य जनयिता ।तं त्वोपंद्धे कामदुघ-मक्षितं । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु । तयां देवतंया-ऽङ्गिरुस्वद्-ध्रुवा सीद । 4

TB 3.11.1.5

आपंः स्थ समुद्रे श्रिताः । पृथिव्याः प्रंतिष्ठा युष्मासुं । इदम्नतः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सभूतं । विश्वंस्य भन्न्यों विश्वंस्य जनयिन्न्यः । ता व उपंदधे काम्दुघा अक्षिताः । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु ।तयां देवतंया-ऽङ्गिरुस्वद्-ध्रुवा सीद । 5

TB 3.11.1.6

पृथिव्यं-स्यफ्सु श्रिता । अग्नेः प्रंतिष्ठा । त्वयीदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सुभूतं । विश्वंस्य भूती विश्वंस्य जनियत्री । तां त्वोपंदधे काम्दुघा-मिक्षतां । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु । तयां देवत्या-ऽङ्गिरस्वद्-ध्रुवा सीद । 6

TB 3.11.1.7

अग्निरंसि पृथिव्याः श्रितः । अन्तरिक्षस्य प्रतिष्ठा । त्वयीदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सुभूतं ।विश्वंस्य भूतां विश्वंस्य जनियता । तं त्वोपंदधे काम्दुघ-मिक्षंतं । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु । तयां देवतंया-ऽङ्गिरस्वद्-ध्रुवा सींद । 7

TB 3.11.1.8

अन्तरिक्ष-मस्यग्नौ श्रितं । वायोः प्रतिष्ठा । त्वयीदमन्तः ।विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सुभूतं । विश्वंस्य भूतृं विश्वंस्य जनयितृ ।तत् त्वोपंदधे काम्बुघ-मक्षितं । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु ।तयां देवत्या-ऽङ्गिरस्वद्-ध्रुवा सीद । 8

TB 3.11.1.9

वायुरंस्यन्तरिक्षे श्रितः । दिवः प्रंतिष्ठा । त्वयीदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सुभूतं । विश्वंस्य भूती विश्वंस्य जनयिता ।तं त्वोपंदधे कामदुघ-मक्षितं । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु ।तयां देवतंया-ऽङ्गिरुस्वद्-ध्रुवा सींद । 9

TB 3.11.1.10

द्यौरंसि वायौ श्रिता । आदित्यस्यं प्रतिष्ठा । त्वयीदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सुभूतं । विश्वंस्य भूत्री विश्वंस्य जनयित्री ।तां त्वोपंदधे कामदुघा-मिक्षंतां । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु ।तयां देवतंया-ऽङ्गिरुस्वद्-ध्रुवा सींद । 10

TB 3.11.1.11

आदित्योऽसि दिवि श्रितः । चन्द्रमंसः प्रतिष्ठा । त्वयीदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सुभूतं । विश्वंस्य भूतां विश्वंस्य जनियता ।तं त्वोपंदधे कामदुघ-मक्षितं । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु । तयां देवतंया-ऽङ्गिरस्वद्-ध्रुवा सींद । 11

TB 3.11.1.12

चन्द्रमां अस्यादित्ये श्रितः । नक्षंत्राणां प्रतिष्ठा । त्वयीदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सुभूतं । विश्वंस्य भूतां विश्वंस्य जनयिता । तं त्वोपंद्धे कामुदुघ-मक्षितं । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु । तयां देवतंया-ऽङ्गिरस्वद्-ध्रुवा सींद । 12

TB 3.11.1.13

नक्षंत्राणि स्थ चन्द्रमंसि श्रितानि । सम्वथ्सरस्यं प्रतिष्ठा युष्मासुं । इदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतं ।विश्वंस्य भुर्तृणे विश्वंस्य जनियृतृणि ।तानि व उपद्धे कामदुघा-न्यक्षितानि । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु ।तयां देवतंया-ऽङ्गिरुस्वद्-ध्रवा सीद । 13

TB 3.11.1.14

सम्वथ्सरोऽसि नक्षेत्रेषु श्रितः । ऋतूनां प्रतिष्ठा । त्वयीदमन्तः ।विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सभूतं । विश्वंस्य भूतां विश्वंस्य जनियता । तं त्वोपंदधे काम्दुघ-मक्षितं । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु ।तयां देवतंया-ऽङ्गिरस्वद्-ध्रुवा सींद । 14

TB 3.11.1.15

ऋतवंः स्थ सम्वथ्सरे श्रिताः । मासानां प्रतिष्ठा युष्मासुं । इदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सुभूतं ।विश्वंस्य भूतारो विश्वंस्य जनयितारः ।तान्, व उपदिधे कामदुघा-नक्षितान् । प्रजापितिस्त्वा सादयतु ।तयां देवत्या-ऽङ्गिरस्वद्-ध्रुवा सीद । 15

TB 3.11.1.16

मासाः स्थर्तुषुं श्रिताः । अद्र्धमासानां प्रतिष्ठा युष्मासुं । इदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सुभूतं । विश्वंस्य भूतारो विश्वंस्य जनयितारः । तान्, व उपंदधे कामुदुघा-नक्षितान् । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु ।तयां देवतंया-ऽङ्गिरुस्वद्-ध्रुवा सीद । 16

TB 3.11.1.17

अद्र्धमासाः स्थं मासु श्रिताः । अहोरात्रयोः प्रतिष्ठा युष्मासुं । इदम्नतः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतं ।विश्वंस्य भूतारो विश्वंस्य जनियतारः ।तान्, व उपद्धे काम्दुघा-निर्क्षतान् । प्रजापितिस्त्वा सादयतु ।तयां देवतंया-ऽङ्गिरुस्वद्-ध्रुवा सीद । 17

TB 3.11.1.18

अहोरात्रे स्थोंऽद्र्धमासेषुं श्रिते । भूतस्यं प्रतिष्ठे भव्यंस्य प्रतिष्ठे । युवयो-रिदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वरं सुभूतं ।विश्वंस्य भृत्यौं विश्वंस्य जनयित्र्यौं । ते वामुपंद्धे कामुदु्धे अक्षिते । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु । तयां देवतंया-ऽङ्गिरुस्वद्-ध्रुवा सींद । 18

TB 3.11.1.19

पौर्णमास्यष्टंका ऽमावास्यां । अन्नादाः स्थान्नदुघो युष्मासुं । इदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सुभूतं ।विश्वंस्य भूत्यं विश्वंस्य जनयित्र्यः ।ता व उपंदधे कामदुघा-अक्षिताः । प्रजापंतिस्त्वा

3.11 तैत्तरीय यजुर्ब्वाह्मणे काठके द्वितीयः प्रश्नः नाचिकेतचयनम् https://www.vedavms.in 197

सादयतु ।तयां देवतंया-ऽङ्गिर्स्वद्-ध्रुवा सींद । 19

TB 3.11.1.20

राडंसि बृह्ती श्रीर्सीन्द्रंपत्नी धर्मपत्नी । विश्वं भूतमनु प्रभूता ।त्वयीदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वरं सुभूतं ।विश्वस्य भुत्रीं विश्वस्य जनियुत्री । तां त्वोपंद्धे कामुदुघा-मक्षितां । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु । तयां देवतंया-ऽङ्गिरस्वद्-ध्रुवा सीद । 20

TB 3.11.1.21

ओजोऽसि सहोऽसि । बलंमसि भ्राजोऽसि ।देवानां धामामृतं । अमंत्र्य-स्तपोजाः । त्वयीदमन्तः । विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वः सुभूतं । विश्वंस्य भूतां विश्वंस्य जनियता । तं त्वोपंदधे काम्रदुघ-मिक्षंतं । प्रजापंतिस्त्वा सादयतु । तयां देवतंया-ऽङ्गिरुस्वद्-ध्रुवा सीद () । 21

special korvai

लोकोऽसि भूतां तम् । तप्स्तेजोऽसि भूत्तं तत् । सुमुद्रोऽसि भूतां तम् । आपंः स्थ भूर्त्र्यस्ता वंः । पृथिवी भूत्रीं ताम् । अग्निरंसि भूतां तम् । अन्तिरंक्षं भूत्तं तत् । वायुरंसि भूतां तम् । द्यौरंसि भूत्रीं ताम् । आदित्यश्चन्द्रमां भूतां तम् । नक्षंत्राणि स्थ भूर्त्वृणि तानिं वः । सुम्वथ्सरोऽसि भूतां तम् । ऋतवो मासां अद्र्धमासा भूतांर्स्तान्, वंः । अहोरात्रे भृत्र्यौ ते वाम् । पौर्णमासी भूर्त्र्यस्ता वंः । राडंसि भूत्रीं ताम् । ओजोऽसि भूतां तमेकविश्शतिः । लोक - स्तप् - स्तेजः - समुद्र - आपंः - पृथिव्यं - ग्नि - रन्तिरंक्षम् - वायुर् - द्यौ - रादित्य - श्चन्द्रमा - नक्षंत्राणि - सम्वथ्सर - ऋतवो - मासां - अद्र्धमासा - अंहोरात्रे - पौर्णमासी - राड् - स्योजोऽस्येकविश्शतिः (A1)

3.11.2 अनुवाकं 2 -चतुर्भिरनुवाकैः चतस्र आहुतीर्जुहोति TB 3.11.2.1 त्वमंग्ने रुद्रो असुरो महो दिवः । त्वः शर्द्धो मारुतं पृक्ष ईशिषे । त्वं वातैररुणैर्यासि शंगयः ।त्वं पूषा विधतः पासि न तमना । देवां देवेषुं श्रयद्धं । प्रथमा द्वितीयेषु श्रयद्धं । द्वितीया-स्तृतीयेषु श्रयद्धं । तृतीया-श्रतुर्थेषुं श्रयद्धं । चतुर्थाः पश्चमेषुं श्रयद्धं । पश्चमाः षष्ठेषुं श्रयद्धं 22

TB 3.11.2.2

ष्रष्ठाः संप्तमेषुं श्रयद्धं । स्प्तमा अष्टमेषुं श्रयद्धं । अष्टमा नेवमेषुं श्रयद्धं । न्वमा देशमेषुं श्रयद्धं । दशमा एंकाद्शेषुं श्रयद्धं । एक्द्शा द्वांद्शेषुं श्रयद्धं । द्वाद्शा-स्त्रंयोद्शेषुं श्रयद्धं । त्रयोद्शा-श्वंतुर्द्शेषुं श्रयद्धं । चतुर्द्शाः पंञ्चद्शेषुं श्रयद्धं । पञ्चद्शोषुं श्रयद्धं । पञ्चद्शोषुं श्रयद्धं । पञ्चद्शोषुं श्रयद्धं । यञ्चद्शोषुं श्रयद्धं । यञ्चद्शोषुं श्रयद्धं । यञ्चद्शोषुं श्रयद्धं । व्यत्र्द्शाः पञ्चद्शोषुं श्रयद्धं । पञ्चद्शोषुं श्रयद्धं । व्यत्र्द्शोषुं श्रयद्धं । व्यत्र्व्शोषुं श्रयद्धं । व्यत्र्व्शोषुं श्रयद्धं । व्यत्र्व्शोषुं श्रयद्धं । व्यत्र्वं । व्यत्र्वं । व्यत्र्वं । व्यत्र्वं । व्यत्रव्याः पञ्चद्शोषुं श्रयद्धं । व्यत्रव्याः । व्यत्रव्यत्याः । व्यत्रव्याः । व्यत्याः । व्यत्याः । व्यत्यवः । व्यत्याः । व्यत्याः । व्यत्याः । व्यत्यवः । व्यत्याः । व्यत्याः । व्यत्याः । व्यत्यः । व्यत्याः । व्यत्यः । व्यत्याः । व्यत्याः । व्यत्याः । व्यत्याः । व्यत्यः । व्यत्याः । व्यत्यः । व्यत्यः । व्यत्यः । व

TB 3.11.2.3

TB 3.11.2.4

षिड्विश्ताः संप्तिविश्तेषुं श्रयद्धं । स्प्तिविश्ता अष्टािविश्तेषुं श्रयद्धं । अष्टािविश्ता एकान्नित्रिश्तेषुं श्रयद्धं । एकान्नित्रश्तेषुं श्रयद्धं । एकान्नित्रश्तेषुं श्रयद्धं । एकितिश्तिश्तेषुं श्रयद्धं । एकितिश्तिश्तेषुं श्रयद्धं । द्वीश्विरे-कादत्ताः श्लिश्लेयश्लिश्ताः । उत्तरे भवत । उत्तरं वर्तान् उत्तरं सत्वानः () । यत्कांम इदं जुहोिमं । तन्मे समृद्ध्यतां । वयश् स्यांम् पत्तयो रयीणां । भूर्भुवस्वः स्वाहां । 25

(षृष्ठेषुं श्रयद्भवः - षोड्रोषुं श्रयद्भवः - षड्विश्रोषुं श्रयद्भ - मुत्तंरसत्वानश्चत्वारिं च) (A2)

3.11.3 अनुवाकं 3 -चतुर्भिरनुवाकैः चतस्र आहुतीर्जुहोति

TB 3.11.3.1

अग्नांविष्णू स्जोषंसा । इमा वंर्द्धन्तु वाङ्गिरंः । द्युम्नै वांर्जेभि-रागंतं । राज्ञी विराज्ञी । सम्माज्ञी स्वराज्ञी । अर्चिः शोचिः । तपो हरो भाः । अग्निः सोमो बृह्स्पितिः ।विश्वे देवा भुवंनस्य गोपाः । ते सर्वे सङ्गत्यं () । इदं मे प्रावंता वर्चः । वयश् स्याम् पतंयो रयीणां । भूर्-भुवस्-स्वंस् स्वाहां । 26

(सङ्गत्य त्रीणिं च) (A3)

3.11.4 अनुवाकं 4 -चतुर्भिरनुवाकैः चतस्र आहुतीर्जुहोति

TB 3.11.4.1

अन्नपते ऽन्नस्य नो देहि । अनुमीवस्यं शुष्मिणः । प्रप्रंदातारंन्तारिषः । ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुंष्पदे । अग्ने पृथिवीपते । सोमं वीरुधां पते । त्वष्टः समिधां पते । विष्णंवाशानां पते । मित्रं सत्यानां पते । वरुण धर्मणां पते 27

TB 3.11.4.2

मुरुतो गणानां पतयः । रुद्रं पशूनां पते । इन्द्रौजसां पते । बृहंस्पते ब्रह्मणस्पते । आ रुचा रोचेऽह स्वयं । रुचा रुरुचे-रोचंमानः । अतीत्यादः स्वराभेरेह । तस्मिन्. योनौ प्रजनौ प्रजायेय । व्यथ स्योम् पत्तयो रयीणां । भूर्भुवः स्वंः स्वाहां () । 28

[वरुंण धर्मणां पते स्वं: - स्वाहां ()] (A4)

3.11.5 अनुवाकं 5 -चतुर्भिरनुवाकैः चतस्र आहुतीर्जुहोति TB 3.11.5.1

सप्त ते अग्ने सिमधंः सप्त जिह्वाः । सप्तर्.षंयः सप्तधामं प्रियाणिं । सप्त होत्रां अनु विद्वान् । सप्त योनी-रापृणस्वा घृतेनं । प्राची दिक् । अग्नि र्देवतां । अग्निश् स दिशां देवं देवतांना-मृच्छतु । यो मैतस्यै दिशो ऽभिदासंति । दक्षिणा दिक् । इन्द्रो देवतां 29

TB 3.11.5.2

इन्द्रश्य सिद्यां देवं देवतांना-मृच्छतु । यो मैतस्यै दिशो ऽिमदासंति । प्रतीची दिक् । सोमो देवतां । सोमश्य सिद्यां देवं देवतांना-मृच्छतु । यो मैतस्यै दिशो ऽिमदासंति । उदीची दिक् । मित्रावरुंणौ देवतां ।िमत्रावरुंणौ सिद्यां देवौ देवतांना-मृच्छतु । यो मैतस्यै दिशों ऽिमदासंति 30

TB 3.11.5.3

ऊद्रध्वा दिक् । बृह्स्पितं र्देवतां । बृह्स्पिति सं दिशां देवं देवतांना-मृच्छतु । यो मैतस्यै दिशों ऽिमदासंति । इयन्दिक् । अदिंति र्देवतां । अदिंति ह्र्ये स दिशां देवीं देवतांना-मृच्छतु । यो मैतस्यै दिशों ऽिमदासंति । पुरुषो दिक् । पुरुषो मे कामान् थ्समंद्धयतु () 31

TB 3.11.5.4

अन्धो जागृंविः प्राण । असावेहिं । बुधिर आंक्रन्दयित-रपान । असावेहिं । उषसं-मुषस-मशीय । अहमसो ज्योतिंरशीय ।अहमसो ऽपोशीय । वयश्रस्यांम् पतंयो रयीणां । भूर्भुवः स्वः स्वाहाँ । 32

(दुक्षिणा दिगिन्द्रों देवतां - मित्रावरुंणौ स दिशां देवौ देवतांनामृच्छतु यो मैतस्यैं दिशोंऽभिदा -संत्यद्र्धयतु - + नवं च) (A5)

3.11.6 अनुवाकं 6 - उपस्थानम् TB 3.11.6.1 यत्तेऽचिंतुं यदुं चितन्ते अग्ने । यत्तं ऊनं यदु तेऽतिंरिक्तं । आदित्यास्त-दिङ्गिरस-श्चिन्वन्तु । विश्वे ते देवाश्चिति-मापूरयन्तु । चितश्चासि सिञ्चितश्चा-स्यग्ने । एतावार्श्चासि भूयार्श्चास्यग्ने ॥ लोकं पृण च्छिद्रं पृण । अथो सीद शिवा त्वं । इन्द्राग्नी त्वा बृहस्पितिः । अस्मिन्, योनांवसीषदन्न 33

TB 3.11.6.2

तयां देवतंया-ऽङ्गिर्स्वद्-ध्रुवा सींद् ॥ ता अस्य सूदंदोहसः ।सोमर्श् श्रीणन्ति पृश्नयः । जन्मं देवानां विश्ताः ।त्रिष्वा रोचने दिवः । तयां देवतंया-ऽङ्गिर्स्वद्-ध्रुवा सींद् ॥अग्ने देवाश् इहावंह । जुज्ञानो वृक्त बंर्,हिषे । असि होतां नु ईड्यः ॥ अर्गन्म मुहा मनसा यविष्ठं 34

TB 3.11.6.3

यो दीदाय सिमंद्धः स्वे दुंरोणे । चित्रभांनू रोदंसी अन्तरुर्वी ।स्वांहुतं विश्वतंः प्रत्यञ्चं ॥ मेधाकारं विदर्थस्य प्रसाधंनं ।अग्निश् होतांरं परिभूतंमं मृतिं । त्वामर्भस्य हुविषंः समानमित् । त्वां मृहो वृंणते नरो नान्यं-त्वत् ॥ मृनुष्वत्त्वा निधीमिहि । मृनुष्वथ् सिमंधीमिहि । अग्ने मनुष्व-दंङ्गिरः 35

TB 3.11.6.4

देवान् देवायते यंज ॥ अग्निर्, हि वाजिनं विशे । ददांति विश्वचर्,षणिः । अग्नी राये स्वाभुवं । स प्रीतो यांति वार्यं । इष स्तोतृभ्य आभेर ॥पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृंथिव्यां । पृष्टो विश्वा ओषंधी-राविवेश । वैश्वानुरः सहंसा पृष्टो अग्निः । स नो दिवा स रिषः पांतु नक्तं () । 36

(असीषुदुन्. - यविष्ठ - मङ्गिरो - नक्तं) (A6)

3.11.7 अनुवाकं 7 -नाचिकेतब्राह्मणं तत्र आग्निदेवतोपासनम्

TB 3.11.7.1

अयं वाव यः पर्वते । सौंऽग्नि नांर्चिकेतः । स यत् प्राङ् पर्वते । तदंस्य शिरः । अथु यद्

3.11 तैत्तरीय यजुर्ब्राह्मणे काठके द्वितीयः प्रश्नः नाचिकेतचयनम् https://www.vedavms.in 202

दंक्षिणा । स दक्षिणः पृक्षः ।अथु यत् पृत्यक् । तत् पुच्छं । य दुदह्वं । स उत्तरः पृक्षः 37

TB 3.11.7.2

अथ यथ् सम्वाति । तदंस्य समर्श्वनं च प्रसारणं च । अथो सपंदेवास्य सा ॥ सः ह वा अंस्मै स कार्मः पद्यते । यत् कांमो यर्जते । योऽग्निं नांचिकेतं चिंचुते ।य उं चैन-मेवं वेदं ॥ यो ह वा अग्ने नांचिकेतस्यायतेनं प्रतिष्ठां वेदं । आयर्तनवान् भवति । गच्छंति प्रतिष्ठां 38

TB 3.11.7.3

हिरंण्युं वा अग्ने र्नाचिकेतस्यायतंनं प्रतिष्ठा । य एवं वेदं ।आयतंनवान् भवति । गच्छंति प्रतिष्ठां ।।यो हु वा अग्ने र्नाचिकेतस्य शरीरं वेदं । स शरीर एव स्वर्गं लोकमेति । हिरंण्युं वा अग्ने र्नाचिकेतस्य शरीरं । य एवं वेदं । स शरीर एव स्वर्गं लोकमेति ॥ अथो यथां रुक्म उत्-तंप्तो भाय्यात् 39

TB 3.11.7.4

एवमेव स तेर्जसा यशंसा । अस्मिश्धं लोकं-ऽमुष्मिश्श्चं भाति ॥ उरवो ह वै नामैते लोकाः । ये-ऽवरेणादित्यं । अथं हैते वरीयाश्सो लोकाः । ये परेणादित्यं । अन्तंवन्तश् ह वा एष क्ष्य्यं ॅलोकं जंयति । यो-ऽवरेणादित्यं । अथं हैषो-ऽनन्त-मंपार-मंक्ष्य्यं लोकं जंयति । यः परेणादित्यं () । 40

TB 3.11.7.5

अनुन्तः हु वा अंपार-मंक्षुय्यं लोकं जंयित । योऽग्निं नांचिकेतं चिंचुते । य उं चैन-मेवं वेदं ॥ अथो यथा रथे तिष्ठुन् पक्षंसी पर्या-वर्त्तमाने प्रत्यपेक्षते । एव-मंहोरात्रे प्रत्यपेक्षते । नास्यां-होरात्रे लोकमांमुतः । योऽग्निं नांचिकेतं चिंचुते । य उं चैन-मेवं वेदं । 41

3.11 तैत्तरीय यजुर्ब्राह्मणे काठके द्वितीयः प्रश्नः नाचिकेतचयनम् https://www.vedavms.in 203

(उत्तरः पृक्षो - गच्छंति प्रतिष्ठां - भाय्याद् - यः परेणादित्य - + मृष्टौ चं) (A7)

3.11.8 अनुवाकं 8 -नाचिकेतोपाख्यानम्

TB 3.11.8.1

उशन्, हु वै वांजश्रवसः संविवेदसं दंदौ । तस्यं हु निवंकेता नामं पुत्र आंस । तश् हं कुमारश् सन्तं । दक्षिणासु नीयमानासु श्रद्धा ऽऽविवेश । स होवाच । तत् कस्मै मां दांस्यसीतिं । द्वितीयं तृतीयं ॥ तश् हु परीत उवाच ।मृत्यवे त्वा ददामीतिं ॥ तश् हु स्मोत्थितुं वागुभिवंदति 42

TB 3.11.8.2

गौतंम कुमारिमितिं । स होवाच । परेहि मृत्यो र्गृहान् । मृत्यवे वै त्वांऽदा-िमितिं ॥ तं वै प्रवसंन्तं गुन्तासीतिं होवाच । तस्यं स्म तिस्रो रात्री-रनांश्वान् गृहे वंसतात् । स यदिं त्वा पृच्छेत् । कुमांरु कित रात्री-रवार्थ्सी-रितिं । तिस्र इति प्रतिं ब्रूतात् । किं प्रंथमाः रात्रिं-माश्चा इतिं 43

TB 3.11.8.3

प्रजां त इति । किं द्वितीया-िमति । पुशूश्स्त इति । किं तृतीया-िमति । साधुकृत्यां त इति ॥ तं वै प्रवसन्तं जगाम । तस्यं ह तिस्रो रात्री-रनाश्वान् गृह उवास । तमागत्यं पप्रच्छ । कुर्मार् कित् रात्री-रवाथ्सी-रिति । तिस्र इति प्रत्युवाच 44

TB 3.11.8.4

किं प्रंथमाः रात्रिं-माश्रा इतिं । प्रजां त इतिं । किं द्वितीया-मितिं । प्रशूःस्त इतिं । किं तृतीया-मितिं । साधुकृत्यां त इतिं ॥ नमस्ते अस्तु भगव इतिं होवाच । वरं वृणी्ष्वेतिं ॥ पितरमेव जीवन्नयानीतिं ॥ द्वितीयं वृणी्ष्वेतिं 45

TB 3.11.8.5

इ्ष्टापूर्तयो में ऽक्षितिं ब्रूहीतिं होवाच । तस्मैं हैतमृग्निं नांचिकेत-मुंवाच । ततो वै तस्यै-ष्टापूर्ते ना क्षीयेते ॥ नास्येष्टा-पूर्ते क्षीयेते । योऽप्तिं नांचिकेतं चिंचुते । य उं चैन-मेवं वेदं ॥ तृतीयं वृणीष्वेतिं । पुन मृत्यों में ऽपंजितिं ब्रूहीतिं होवाच । तस्मैं हैतमृग्निं नांचिकेत-मुंवाच । ततो वै सोऽपं पुन मृत्यु-मंजयत् 46

TB 3.11.8.6

अपं पुन र्मृत्युं जंयित । योऽप्तिं नांचिकेतं चिंनुते ॥ य उं चैन-मेवं वेदं ॥ प्रजापंति वैं प्रजाकांम-स्तपां-ऽतप्यत ।स हिरंण्य-मुदांस्यत् । त-दुग्नौ प्रास्यंत् । त-दंस्मै नाच्छंदयत् । तद् द्वितीयं प्रास्यंत् । त-दंस्मै नै वाच्छंदयत् । तत् तृतीयं प्रास्यंत् 47

TB 3.11.8.7

त-दंस्मै नै वाच्छंदयत् । त-दात्म-न्नेव हंदुय्येंऽग्नौ वैश्वानरे प्रास्यंत् । त-दंस्मा अच्छदयत् । तस्माद्धिरंण्यं किनेष्ठं धनानां । भुञ्जत् प्रियतंमं । हृदुयुजश् हि । स वै तमेव नाविन्दत् । यस्मै तां दक्षिणा-मनेष्यत् । ताश् स्वायैव हस्तांयु दक्षिणायानयत् । तां प्रत्यंगृह्णात् 48

TB 3.11.8.8

दक्षाय त्वा दक्षिणां प्रतिगृह्यामीति । सो ऽदक्षत दक्षिणां प्रतिगृह्यं । दक्षते ह वै दक्षिणां प्रतिगृह्यं । य एवं वेदं ॥ एतद्धं स्म वै तद् विद्वाः सो वाजश्रवसा गोतंमाः । अप्यंनूदेश्यां दक्षिणां प्रतिगृह्यं । उभयेन वयं दक्षिण्यामह एव दक्षिणां प्रतिगृह्यंति । ते ऽदक्षन्त दक्षिणां प्रतिगृह्यं । दक्षते ह वै दक्षिणां प्रतिगृह्यं । य एवं वेदं () । प्र हान्यं व्लीनाति । 49

(वद - त्याश्रा इत् - युंवाच - द्वितीयंं वृणी्ष्वे - त्यंजयत् - तृतीयं प्रास्यं - दगृह्याद् - य एवं वेदैकं च) (A8)

3.11.9 अनुवाकं 9 -चयनप्रयोगः

TB 3.11.9.1

तः हैत-मेके पशुब्वन्ध एवोत्तंरवेद्यां चिन्वते । उत्तर्वेदिसंम्मित एषों ऽग्निरिति वदंन्तः । तन्न तथां कुर्यात् । एत-मृग्निं कामेन् व्यर्द्धयेत् । स एनं कामेन् व्यर्द्धयेत् ।सौम्ये वावै नंमध्वरे चिन्वीत । यत्रं वा भूयिष्ठा आहुंतयो हूयेरत्त्रं । एत-मृग्निं कामेन् समर्द्धयित । स एनं कामेन् समृद्धः 50

TB 3.11.9.2

कामेन समर्द्धयति ॥ अर्थ हैनं पुरर्.षंयः । उत्तर्वेद्या-मेव सन्नियं-मचिन्वत । ततो वै तेऽविंन्दन्त प्रजां ।अभि स्वर्गं लोक-मंजयन्न । विन्दतं एव प्रजां । अभि स्वर्गं लोकं जंयति । योऽग्निं नांचिकेतं चिंनुते ।य उं चैन-मेवं वेदं ॥ अर्थ हैनं वायुर्, ऋद्धिंकामः 51

TB 3.11.9.3

यथान्युप्त-मेवोपंदधे । ततो वै स एता-मृद्धिं-माद्र्धोत् ।यामिदं वायुर्, ऋद्धः । एता-मृद्धिं-मृद्भोति । यामिदं वायुर्, ऋद्धः । योऽग्निं नांचिकेतं चिंनुते । य उं चैन-मेवं वेदं ॥ अथं हैनं गोबलो वार्ष्णः पुशुकांमः । पांक्तंमेव चिंक्ये । पर्च पुरस्तांत् 52

TB 3.11.9.4

पर्ञ दक्षिणतः । पर्ञ पृश्चात् । पञ्चौत्तरतः । एकां मद्ध्ये ।ततो वै स सहस्रं पृशून् प्राप्नौत् । प्र सहस्रं पृशू-नांप्रोति ।याँऽग्निं नांचिकेतं चिंचुते । य उं चैन-मेवं वदं ॥ अथं हैनं प्रजापंति ज्यैष्ट्यंकामो यशंस्कामः प्रजनंनकामः । त्रिवृतंमेव चिंक्ये 53

TB 3.11.9.5

सप्त पुरस्तांत् । तिस्रो दंक्षिणतः । सप्त पश्चात् । तिस्र उत्तरतः । एकां मद्ध्ये । ततो वै स प्र

यशों ज्यैष्ठ्यं-मामोत् । एतां प्रजातिं प्राजायत । यामिदं प्रजाः प्रजायंन्ते । त्रिवृद् वै ज्यैष्ठ्यं । माता पिता पुत्रः 54

TB 3.11.9.6

त्रिवृत् प्रजनंनं । उपस्थो योनिं र्मद्भ्यमा । प्रयशो ज्यैष्ठ्यं-माप्तोति । एतां प्रजातिं प्रजायते । यामिदं प्रजाः प्रजायंन्ते । योऽग्निं नांचिकेतं चिंचुते । य उं चैनमेवं वेदं ॥ अथं हैन्-मिन्द्रो ज्यैष्ठ्यंकामः । कुद्र्ध्वा एवोपंद्धे । ततो वै स ज्यैष्ठ्यं-मगच्छत् 55

TB 3.11.9.7

ज्यैष्ठ्यं गच्छति । योंऽग्निं नांचिकेतं चिंनुते । य उं चैन-मेवं वेदं ॥ अथं हैन-मुसावांदित्यः स्वर्गकांमः ।प्राचीरेवोपंदधे । ततो वै सोऽभि स्वर्गं लोक-मंजयत् । अभि स्वर्गं लोकं जयित । योऽग्निं नांचिकेतं चिंनुते ।य उं चैन-मेवं वेदं ॥ स यदीच्छेत् 56

TB 3.11.9.8

तेजस्वी यंशस्वी ब्रह्मवर्च्सी स्यामितिं । प्राङा होतुर्द्धिष्णया-दुथ्संपेत् । येयं प्रागाद् यशंस्वती । सा मा प्रोणींतु ।तेजसा यशंसा ब्रह्मवर्च्सनेतिं । तेजस्व्येव यंशस्वी ब्रह्मवर्च्सी भवित ॥ अथ् यदीच्छेत् । भूयिष्ठं मे श्रद्दंधीरन्न् । भूयिष्ठा दक्षिणा नयेयुरितिं । दक्षिणासु नीयमानासु प्राच्येहि प्राच्येहिति प्राची जुषाणा वेत्वाज्यस्य स्वाहेतिं सुवेणो-पहत्यां हवनीये जुहुयात् 57

TB 3.11.9.9

भूयिष्ठ-मेवास्मै श्रद्दंधते । भूयिष्ठा दक्षिणा नयन्ति ॥ पुरीष-मुप्धायं । चिति-क्रृप्तिभि-रभिमृश्यं । अग्निं पृणीयोपसमाधायं । चतंस्र एता आहुंती जुंहोति । त्वमंग्ने रुद्र इति शतरुद्रीयंस्य रूपं । अग्नी-विष्णू इति वसोद्र्धारायाः । अन्नपत् इत्यंन्न होमः । सप्त ते अग्ने सुमिधः सप्त जिह्वा इति विश्वप्रीः () । 58

special korvai

(पुरर्.षंयो वायुर् गोंबुलः सहस्रं प्रजापंति श्चिवृदिन्द्रो ऽसावांदित्यः स यदीच्छेत्) [समृंद्ध - ऋद्विंकामः - पुरस्तांच् - चिक्ये - पुत्रों - ऽगच्छ - दिच्छे - ज्जुंहुयाद् - विश्वप्रिः () 1 (A9)

3.11.10 अनुवाकं 10 -तत्प्रशंसा

TB 3.11.10.1

यां प्रथमा-मिष्टंका-मुप्दधांति । इमं तयां लोक-मुभि जंयित ।अथो या अस्मिन् लोके देवताः । तासाः सायुंज्यः सलोकतां-मामोति । यां द्वितीयां-मुप्दधांति । अन्तरिक्षलोकं तया-ऽभि जयंति । अथो या अन्तरिक्ष लोके देवताः । तासाः सायुंज्यः सलोकतां-मामोति । यां तृतीयां-मुप्दधांति । अमुं तयां लोक-मुभिजंयित 59

TB 3.11.10.2

अथो या अमुष्मिन् लोके देवताः । तासाः सायुंज्यः सलोकतां-मामोति । अथो या अमूरितंरा अष्टादंश । य एवामी उरवंश्च वरींयाः सश्च लोकाः ।तानेव ताभिं-र्भिजंयति ॥ काम्चारो ह वा अंस्योरुषुं च वरींयस्सु च लोकेषुं भवति । योंऽग्निं नांचिकेतं चिंनुते । य उं चैन-मेवं वेदं ॥ सुम्वथ्सरो वा अग्नि नांचिकेतः । तस्यं वसुन्तः शिरंः 60

TB 3.11.10.3

ग्रीष्मो दक्षिणः पृक्षः । <u>वर्</u>षा उत्तरः । शरत् पुच्छं । मासाः कर्मकाराः । अहोरात्रे शंतरुद्रीयं । पूर्जन्यो वसोद्र्धारा ।यथा वै पूर्जन्यः सुर्वृष्टं वृष्ट्वा । प्रजाभ्यः सर्वान् कामान्थ संपूरयंति । एव-मेव स तस्य सर्वान् कामान्थ संपूरयंति । योऽग्निं नोचिकेतं चिंचुते **61**

3.11 तैत्तरीय यजुर्ब्राह्मणे काठके द्वितीयः प्रश्नः नाचिकेतचयनम् https://www.vedavms.in 208

TB 3.11.10.4

य उं चैन-मेवं वेदं ॥ सम्ब्थ्सरो वा अग्नि नांचिकेतः । तस्यं वसन्तः शिरंः । ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः । वर्,षाः पुच्छं । शरदुत्तरः पक्षः । हेमन्तो मद्ध्यं । पूर्वपक्षाश्चित्यः । अपरपक्षाः पुरीषं । अहोरात्राणीष्टंकाः () ।एष वाव सोंऽग्नि-रंग्निमयंः पुनर्णवः । अग्निमयो ह वै पुनर्णवो भूत्वा । स्वृगं लोक-मेति । आदित्यस्य सायुंज्यं । योंऽग्निं नांचिकेतं चिंनुते । य उं चैन-मेवं वेदं । 62

अमुं तयां लोकम्भिजंयति - शिरं - श्चिनुत - इष्टंकाः षद्वं) (A10)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 to 10 anuvAkams:-

(लोक - स्त्वमुग्ने - ऽग्नांविष्णू - अन्नपते - सप्त ते अग्ने - यत्ते ऽचितम् - यं वा - वोशन्. हु वै - तः हैतं - यां प्रथमामिष्टंकां दशं)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of daSinis :-(लोक - आंदित्य - ओजों - ऽस्यूद्र्घ्वा दिगं - नुन्तश् हु वै - कामेन - ग्रीष्मो द्विषष्टिः)

first and last word 2nd prapATakam of Kaatakam:-(लोको - वेदं)

॥ हिर्रः 🕉 ॥ ॥ तैत्तरीय यजुब्राह्मणे काठके द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः ॥ + + + + + + + + + + + +

3.12 तैत्तरीय यजुर्ब्राह्मणे काठके तृतीयः प्रश्नः चातुर्होत्रचयनं वैश्वसृजचयनं च

3.12.1 अनुवाकं 1 -वैश्वसृजचयनाङ्गभूताः दिवरश्येनय इष्टयः

TB 3.12.1.1

(तुभ्यं दर्श) (A1)

3.12.2 अनुवाकं 2 -तासां ब्राह्मणम्

TB 3.12.2.1

देवेभ्यो वै स्वर्गो लोकस्तिरोऽभवत् । ते प्रजापंति-मन्नुवन्न् । प्रजापते स्वर्गो वै नो लोकस्तिरोऽभूत् । तमन्विच्छेतिं । तं यंज्ञृतुभि-रन्वैच्छत् । तं यंज्ञृतुभि-र्नावविन्दत् ।तिमिष्टिभि-रन्वैच्छत् । तिमिष्टिभि-रन्वविन्दत् ।तिदिष्टीना-मिष्टित्वं । एष्टंयो ह्वै नामं । ता इष्टंय इत्याचंक्षते परोक्षेण । परोक्षं प्रिया इव् हि देवाः । 2

TB 3.12.2.2

तमाशाँ-ऽब्रवीत् । प्रजापत आशया वै श्राँम्यसि ।अहमु वा आशाँऽस्मि । मां नु यंजस्व । अर्थ ते सृत्याऽऽशां भविष्यति । अन्नं स्वर्गं लोकं वेथ्स्यसीतिं । स एतम्ग्रये कामांय पुरोडाशं-मृष्टाकंपालुं निरंवपत् ।आशाये चुरुं । अनुंमत्ये चुरुं । ततो वै तस्यं सृत्या-ऽऽशां ऽभवत् ।

अनुं स्वर्गं लोक-मंविन्दत् । सृत्या ह् वा अस्याशां भवति । अनुं स्वर्गं लोकं विन्दित । य एतेनं हिविषा यर्जते । य उं चैनदेवं वेदं ॥ सोऽत्रं जुहोति । अग्नये कामाय स्वाहा-ऽऽशायै स्वाहां । अनुंमत्यै स्वाहां प्रजापंतये स्वाहां । स्वर्गायं लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति । 3

TB 3.12.2.3

तं कामोंऽब्रवीत् । प्रजापते कामेन वै श्राम्यिस । अहमुवै कामोंऽस्मि । मां नु यंजस्व । अथं ते सृत्यः कामों भविष्यति । अन्नं स्वृगं लोकं वेथ्स्यसीतिं । स एतम्ग्रये कामाय पुरोडाशं-मृष्टाकंपालं निरंवपत् । कामाय चुरुं । अन्नंमत्यै चुरुं । ततो वै तस्यं सृत्यः कामोऽभवत् । अन्नं स्वृगं लोकमंविन्दत् । सृत्यो ह् वा अंस्य कामो भवति ।अन्नं स्वृगं लोकं विन्दित । य एतेनं हिवषा यजंते ।य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । अग्नये कामाय स्वाहा कामाय स्वाहां । अन्नंमत्यै स्वाहां पृजापंतये स्वाहां ।स्वृगायं लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेतिं । 4

TB 3.12.2.4

तं ब्रह्मांऽब्रवीत् । प्रजांपते ब्रह्मंणा वैश्रांम्यसि । अहमु वै ब्रह्मांऽस्मि । मां नु यंजस्व । अर्थ ते ब्रह्मण्वान्, युज्ञो भंविष्यति । अनुं स्वृगं लोकं वेथ्स्यसीतिं । स एतम्ग्रये कामांय पुरोडाशं-मृष्टाकंपालुं निरंवपत् । ब्रह्मणे चुरुं । अनुंमत्यै चुरुं । ततो वै तस्यं ब्रह्मण्वान्, युज्ञोऽभवत् । अनुं स्वृगं लोकमंविन्दत् । ब्रह्मण्वान्, हु वा अस्य युज्ञो भंवित । अनुं स्वृगं लोकं विन्दित । य एतेनं हिविषा यजते । य उंचैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । अग्नुये कामांय स्वाहा ब्रह्मणे स्वाहां । अनुंमत्यै स्वाहां प्रजापंतये स्वाहां । स्वृगायं लोकाय स्वाहा ऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेतिं । 5

TB 3.12.2.5

तं युज्ञोंऽब्रवीत् । प्रजापते युज्ञेन् वै श्रीम्यसि । अहमु वै युज्ञोंऽस्मि । मां नु यंजस्व । अर्थ ते सुत्यो युज्ञो भंवष्यति । अन्नं स्वर्गं लोकं वेथस्यसीति । स एतम्ग्रये कामाय पुरोडार्श-मुष्टाकपालुं निरंवपत् । युज्ञायं चुरुं । अन्नंमत्यै चुरुं । ततो वै तस्यं सुत्यो युज्ञोंऽभवत् । अर्जु स्वर्गं लोकमंविन्दत् । सृत्यो ह् वा अस्य युज्ञो भंवति । अर्जु स्वर्गं लोकं विन्दित । य एतेनं हिवषा यर्जते । य उचैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । अग्नये कामाय स्वाहां युज्ञाय स्वाहां । अर्जुमत्यै स्वाहां प्रजापंतये स्वाहां । स्वर्गायं लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति । 6

TB 3.12.2.6

तमापों-ऽब्रुवन्न् । प्रजापतेऽफ्सु वै सर्वे कामाः श्रिताः । वयमु वा आपंस्स्मः । अस्मान्नु यंजस्व । अथु त्विय सर्वे कामाः श्रियष्यन्ते । अन्नं स्वर्गं लोकं वेथ्स्यसीतिं । स एतम्ग्नये कामांय पुरोडाशं-मृष्टाकंपालं निरंवपत् । अद्भ्यश्चरं । अन्नंमत्यै च्रुरं । ततो वै तस्मिन्थ्-सर्वे कामां अश्चयन्त । अन्नं स्वर्गं लोकं विन्दित । अन्नं स्वर्गं लोकं विन्दित । य एतेनं हिवषा यजते । य उंचैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । अग्नये कामांय स्वाहा ऽद्भ्यः स्वाहां ।अन्नंमत्यै स्वाहां प्रजापंतये स्वाहां । स्वर्गायं लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेतिं । 7

TB 3.12.2.7

तम्गि र्बिल्रमानंब्रवीत् । प्रजापते ऽग्नये वै बिल्रमते सर्वाणि भूतानि बुलिश् हेरन्ति । अहमु वा अग्नि र्बिल्रमानेस्मि । मां नु यंजस्व । अर्थ ते सर्वाणि भूतानि बुलिश् हेरिष्यन्ति । अनु स्वृगं लोकं वेथ्स्यसीति । स एतम्ग्नये कामाय पुरोडाशं-मृष्टाकंपाल्-न्निरंवपत् । अग्नये बिल्रमते चुरुं । अनुमत्ये चुरुं । ततो वै तस्मै सर्वाणि भूतानि बुलि-महरन्न् । अनु स्वृगं लोकमिवन्दत् । सर्वाणि हु वा अस्मै भूतानि बुलिश् हेरन्ति । अनु स्वृगं लोकं विन्दित । य एतेन हिविषा यर्जते । य उंचैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति ।अग्नये कामाय स्वाहा ऽग्नये बिल्रमते स्वाहां । अनुमत्यै स्वाहां प्रजापंतये स्वाहां । स्वृगायं लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति । 8

TB 3.12.2.8

तमनुंवित्तिर-ब्रवीत् । प्रजापते स्वृगं वै लोकमनुं-विविथ्ससि । अहमु वा अनुंवित्तिरस्मि । मां नु यंजस्व । अर्थ ते सुत्या ऽनुंवित्ति-र्भविष्यति । अनुं स्वृगं लोकं वेथ्स्यसीतिं । स एतमुग्नये

कामांय पुरोडाशं-मृष्टाकंपालुं निरंवपत् । अनुंवित्त्यै चुरुं । अनुंमत्यै चुरुं । ततो वै तस्यं सृत्या ऽनुंवित्तिरभवत् । अनुं स्वृगं लोक-मंविन्दत् । सृत्या हु वा अस्यानुंवित्ति-भंवित । अनुं स्वृगं लोकं विन्दित । य एतेनं हृविषा यजंते । य उचैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । अग्नये कामांय स्वाहा- ऽनुंवित्त्यै स्वाहां । अनुंमत्यै स्वाहां प्रजापंतये स्वाहां । स्वृगायं लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेतिं । 9

TB 3.12.2.9

ता वा एताः सप्त स्वर्गस्यं लोकस्य द्वारंः । दिवः श्येनयो ऽत्तंवित्तयो नामं । आशां प्रथमाः रक्षिति । कामो द्वितीयां । ब्रह्मं तृतीयां । युज्ञश्चंतुर्थीं । आपंः पञ्चमीं । अग्नि बिलिमान्-थ्यष्ठीं । अन्तंवित्तिः सप्तमीं । अन्तं हु वै स्वर्गं लोकं विन्दित । कामचारोंऽस्य स्वर्गे लोके भविति । य एताभि-रिष्टिभि-र्यजंते । य उंचैना एवं वेदं । तास्वनिवृष्टि । पृष्ठौही वरां दंद्यात् कः सञ्चं । स्त्रियै चाभारः समृद्धियै । 10

(A2)

3.12.3 अनुवाकं 3 -उपाघा नामेष्टयः

TB 3.12.3.1

तपंसा देवा देवता-मग्नं आयन्न् । तप्सर् षंयः स्वंरन्वंविन्दन्न् ।तपंसा सपत्नान् प्रणुंदामारांतीः । येनेदं विश्वं परिंभृतं यदस्तिं ॥प्रथम्जं देवश् ह्विषां विधेम । स्वयमुं ब्रह्मं पर्मं तपो यत् ।स एव पुत्रः स पिता स माता । तपो ह यक्षं प्रथमश् संबंभूव ॥श्रद्धया देवो देवत्व-मंश्रुते । श्रद्धा प्रतिष्ठा लोकस्यं देवी 11

TB 3.12.3.2

सा नो जुषाणोपं यज्ञ-मार्गात् । कामंवथ्सा ऽमृतं दुहांना ॥श्रद्धा देवी प्रंथमुजा ऋतस्यं । विश्वंस्य

भुत्री जगंतः प्रतिष्ठा ।ताः श्रुद्धाः हिवषां यजामहे । सा नो लोक-मुमृतं दधातु ।ईशांना देवी भुवंनस्याधिपत्नी ॥ आगांध्सृत्यः हिविरिदं जुंषाणं ।यस्मांद्देवा जिज्ञिरे भुवंनञ्च विश्वे । तस्मै विधेम हिवषां घृतेनं 12

TB 3.12.3.3

यथां देवैः संधमादं मदेम ॥ यस्यं प्रतिष्ठो-र्वन्तिरक्षं ।यस्माँदेवा जित्तिरे भुवनञ्च सर्वे । तथ्सत्य-मर्चदुपंयुत्तं न आगीत् । ब्रह्माहुंती-रुपमोदंमानं ॥ मनसो वशे सर्विम्दं बंभूव । नान्यस्य मनो वश्मिन्वयाय । भीष्मो हि देवः सहंसः सहीयान् । स नो जुषाण उपं युज्ञमागीत् ॥ आकूंतीना-मिधंपितं चेतंसां च 13

TB 3.12.3.4

सङ्कल्पर्जूतिं देवं विपश्चिं । मनो राजानिमह वर्द्धयेन्तः ।उपहुवै ऽस्य सुमृतौ स्याम ॥ चरणं पृवित्रं वित्तंतं पुराणं ।येने पूतस्तरित दुष्कृतानि । तेने पृवित्रेण शुद्धेने पूताः ।अति पाप्मान-मरातिं तरेम ॥ लोकस्य द्वारं-मर्चिमत् पृवित्रें ।ज्योतिष्मृद् भ्राजमानं महेस्वत् । अमृतंस्य धारां बहुधा दोहेमानं () । चरणं नो लोके सुधितां दधातु ॥ "अग्नि मृद्धा41" "भुवं:42" ॥"अन्ने नोऽद्यानुंमित्43" "रिन्वदंनुमते्त्वं44" ॥ "हुव्युवाहर्थ्45" "स्विष्टं46" । 14

(देवी - घृतेन - चेतंसां च - दोहंमानं चत्वारिं च) (A3)

3.12.4 अनुवाकं 4 -तासां ब्राह्मणम्

TB 3.12.4.1

देवेभ्यो वै स्वर्गो लोकस्तिरो ऽभवत् । ते प्रजापित-मब्रुवन्न् । प्रजापिते स्वर्गो वै नो लोकस्तिरोऽभूत् । तमन्विच्छेति ।तं यंज्ञ्रुतुभि-रन्वैच्छत् । तं यंज्ञ्रुतुभि र्नान्विविन्दत् ।तिमिष्टिभि-रन्वैच्छत् । तिमिष्टिभि-रन्वैच्छत् । तमिष्टिभि-रन्वेविन्दत् । तदिष्टीना-मिष्टित्वं । एष्टंयो हु वै नामं । ता इष्टंयु इत्या चंक्षते पुरोक्षेण

। पुरोक्षंप्रिया इव हि देवाः । 15

TB 3.12.4.2

तं तपोंऽ ब्रवीत् । प्रजापते तपंसा वै श्रीम्यिस । अहमु वै तपोंऽ स्मि । मां नु यंजस्व । अर्थ ते सत्यं तपों भविष्यति । अन्नं स्वर्गं लोकं वेथ्स्यसीति ।स एतमांग्नेय-मृष्टाकंपालुं निरंवपत् । तपंसे चुरुं । अन्नंमत्यै चुरुं । ततो वै तस्यं सत्यं तपों ऽभवत् । अन्नं स्वर्गं लोकमंविन्दत् । सत्य १ हु वा अस्य तपों भवति । अन्नं स्वर्गं लोकं विन्दित । य एतेनं हिविषा यजंते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । अग्नये स्वाहा तपंसे स्वाहां । अन्नंमत्यै स्वाहां प्रजापंतये स्वाहां । स्वर्गायं लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेतिं । 16

TB 3.12.4.3

तः श्रुद्धा-ऽन्नंवीत् । प्रजापते श्रुद्धया वै श्राम्यिस । अहमु वै श्रुद्धाऽस्मिं । मां नु यंजस्व । अर्थ ते सत्या श्रुद्धा भंविष्यति । अनुं स्वृगं लोकं वेथ्स्यसीतिं । स एतमांऽग्नेय-मृष्टाकंपालुं निरंवपत् । श्रुद्धाये चुरुं । अनुंमत्ये चुरुं । ततो वै तस्यं सत्या श्रुद्धाऽभंवत् । अनुं स्वृगं लोकमंविन्दत् । सत्या हु वा अंस्य श्रुद्धा भंवति । अनुं स्वृगं लोकं विन्दित । य एतेनं हुविषा यजते । य उं चैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । अग्नये स्वाहां श्रुद्धाये स्वाहां ।अनुंमत्ये स्वाहां प्रजापंतये स्वाहां ।स्वृगायं लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टुकृते स्वाहेतिं । 17

TB 3.12.4.4

तः सत्य-मंब्रवीत् । प्रजापते सत्येन् वै श्राम्यसि । अहमु वै सत्यमस्मि । मां नु यंजस्व । अर्थ ते सत्यः सत्यं भविष्यति । अनुं स्वृगं लोकं वृथ्स्यसीति । स एतमाऽग्नेय-मृष्टाकंपालुं निर्वपत् । सत्यायं चुरुं । अनुंमत्यै चुरुं । ततो वै तस्यं सत्यः सत्यमंभवत् । अनुं स्वृगं लोकमंविन्दत् । सत्यः हु वा अस्य सत्यं भविति । अनुं स्वृगं लोकं विन्दित । य एतेनं हृविषा यजते । य उंचैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । अग्नये स्वाहां सत्याय स्वाहां । अनुंमत्यै स्वाहां प्रजापंतये

स्वाहाँ ।स्वर्गायं लोकाय स्वाहाऽग्नयं स्विष्टकृते स्वाहेतिं । 18

TB 3.12.4.5

तं मनोंऽब्रवीत् । प्रजापते मनंसा वै श्राम्यिस । अहमु वै मनोंऽस्मि । मां नु यंजस्व । अर्थते सत्यं मनों भविष्यति । अन्नं स्वर्गं लोकं वे्थ्स्यसीतिं । स एतमांऽग्नेय-मृष्टाकंपालं निरंवपत् । मनंसे चुरुं । अनुंमत्यै चुरुं । ततो वै तस्यं सत्यं मनोऽभवत् । अनुं स्वर्गं लोकमंविन्दत् । सत्यः हु वा अंस्य मनों भवति । अनुं स्वर्गं लोकं विन्दित । य एतेनं हिविषा यजते । य उंचैन देवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । अग्नये स्वाहा मनसे स्वाहां ।अनुंमत्यै स्वाहां प्रजापंतये स्वाहां ।स्वर्गायं लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेतिं । 19

TB 3.12.4.6

तं चरंण-मब्रवीत् । प्रजांपते चरंणेन् वै श्रांम्यसि । अहमु वै चरंणमस्मि । मां नु यंजस्व । अर्थ ते सत्यं चरंणं भविष्यति । अनुं स्वृगं लोकं वेथ्स्यसीति ।स एतमांऽग्नेय-मृष्टाकंपालुं निरंवपत् । चरंणाय चुरुं । अनुंमत्यै चुरुं । ततो वै तस्यं सत्यं चरंणमभवत् । अनुं स्वृगं लोकमंविन्दत् । सत्यः हु वा अस्य चरंणं भवति । अनुंस्वृगं लोकं विन्दति । य एतेनं हुविषा यजते । य उंचैनदेवं वेदं । सोऽत्रं जुहोति । अग्नये स्वाहा चरंणाय स्वाहां । अनुंमत्यै स्वाहां प्रजापंतये स्वाहां ।स्वृगायं लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टुकृते स्वाहेतिं । 20

TB 3.12.4.7

ता वा एताः पञ्चं स्वर्गस्यं लोकस्य द्वारंः । अपांघा अनुवित्तयो नामं । तपः प्रथमाः रक्षिति । श्रुद्धा द्वितीयां । सत्यं तृतीयां । मनश्चतुर्थीं । चरणं पञ्चमीं ।अनुं हु वै स्वर्गं लोकं विन्दित । कामचारोंऽस्य स्वर्गे लोके भविति । य एताभि-रिष्टिभि-र्यजेते । य उंचैना एवं वेदं ।तास्विन्विष्टि । पृष्ठौही वृरां देद्यात् कर्सञ्चं । स्त्रियें चाभारः समृद्ध्ये । 21

(A4)

3.12.5 अनुवाकं 5 -चातुर्होत्रचयनम्

TB 3.12.5.1

ब्रह्म वै चतुर्,होतारः । चतुर्,होतृभ्योऽधिं युज्ञो निर्मितः । नैनर्श शृप्तां । नाभिचरित्-मार्गच्छिति । य एवं वेदं ॥ यो ह वै चतुर्,होतृणां चतुर्,होतृत्वं वेदं । अथो पर्च होतृत्वं । सर्वा हास्मै दिशंः कल्पन्ते ।वाचस्पतिर्, होता दशंहोतृणां । पृथिवी होता चतुर,होतृणां 22

TB 3.12.5.2

अग्निर्, होता पञ्चहोतॄणां । वाग्घोता षह्वोतॄणां ।महाहंविर्, होतां सप्तहोतॄणां । एतद्वै चतुंर्,होतृणां चतुर्,होतृत्वं ।अथो पञ्चहोतृत्वं । सर्वा हास्मै दिशः कल्पन्ते । य एवं वेदं ।।एषा वै संर्व विद्या । एतद् भेषुजं ।एषा पृङ्किः स्वर्गस्यं लोकस्यां जुसायंनिः स्नुतिः 23

TB 3.12.5.3

एतान्, योऽद्ध्यै-त्यछंदिर्दुर्,शे यावंत्तरसं । स्वरेति । अनुपुब्रवः सर्वमायुरेति । विन्दते प्रजां । रायस्पोषं गौपत्यं । ब्रह्मवर्चसी भवति ॥ एतान्, योऽद्ध्यैति । स्पृणोत्यात्मानं । प्रजां पितॄन् ॥ एतान्, वा अरुण औपवेशि र्विदाञ्चंकार 24

TB 3.12.5.4

एतैरंधिवादमपांजयत् । अथो विश्वं पाप्मानं । स्वंर्ययौ । एतान्, योऽद्ध्यैतिं । अधिवादं जंयति । अथो विश्वं पाप्मानं । स्वंरेति ॥ एतैरिग्नं चिन्वीत स्वर्गकांमः । एतैरायुंष्कामः । प्रजा पशुकांमो वा । 25

TB 3.12.5.5

पुरस्ता-इर्शहोतार्-मुदंञ्च-मुपंदधाति यावत्पदं । हृदंयुं यजुंषी पत्न्यौ च । दृक्षिणतः प्राञ्चं चतुर्,होतारं ।पृश्चादुदंञ्चं पञ्चं होतारं । उत्तर्तः प्राञ्च ष्ट्षोतारं ।उपिरष्टात् प्राञ्च स्प्रहोतारं । हृदंयुं यजू शेषि पत्न्यश्च । यथावकाशं ग्रहान् । यथावकाशं प्रतिग्रहान् लोकं पृणाश्चं ।सर्वा हास्यैता देवताः प्रीता अभीष्टां भवन्ति 26

TB 3.12.5.6

सदेवमृग्निं चिंनुते ॥ रथसंमिंत-श्चेत्वव्यः । वज्रो वै रथः ।वज्रेणैव पाप्मानं भ्रातृंव्यः स्तृणुते । पक्षः संमिंत-श्चेत्वव्यः । एतावान्. वै रथः । यावंत्पृक्षः । रथसंमिंतमेव चिंनुते ॥ इममेव लोकं पंशुबन्धेनाभिजंयित । अथों अग्निष्टोमेनं 27

TB 3.12.5.7

अन्तरिक्ष-मुक्थ्येन । स्वरितरात्रेणं । सर्वांन् लोकानिहीनेनं । अथो सत्रेणं ॥ वरो दक्षिणा । वरेणैव वर्र्णेव वर्र्ष्र स्पृणोति ।आत्मा हि वर्रः ॥ एकंविश्शिति दक्षिणा ददाति । एकविश्शो वा इतः स्वर्गो लोकः । प्रस्वर्गं लोकमामोति 28

TB 3.12.5.8

असार्वादित्य एंकविश्वाः । अमुमेवा-दित्यमांमोति ॥ शतं दंदाति । शतायुः पुरुंषः शतेन्द्रियः । आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति ॥ सहस्रं ददाति ।सहस्रं संमितः स्वर्गो लोकः । स्वर्गस्यं लोकस्या-भिजित्यै ॥ अन्विष्ट्वकं दक्षिणा ददाति । सर्वाणि वयार्शस 29

TB 3.12.5.9

सर्वस्यार्त्ये । सर्वस्या-वंरुद्ध्ये ॥ यदि न विन्देतं । मुन्थानंतावृतो दंद्यादोदुनान्, वां । अश्रुते तं कामं । यस्मै कामाया-ग्निश्चीयते ॥ पृष्ठौहीं त्वन्तर्वतीं दद्यात् ।सा हि सर्वाणि वयार्शसे । सर्वस्यात्ये । सर्वस्या-वंरुद्धये । 30

TB 3.12.5.10

हिरंण्यं ददाति । हिरंण्य-ज्योतिरेव स्वर्गं लोकमेति ॥ वासो ददाति । तेनायुः प्रतिरते ॥ वेदितृतीये यंजेत । त्रिषंत्या हि देवाः । स संत्यमृग्निं चिंनुते ॥ तदेतत् पंशुबन्धे ब्राह्मणं ब्रूयात् । नेतरेषु युज्ञेषुं ॥ यो हु वै चतुरं, होतृ-ननुसवनं तंर्पयित्व्यान्ं, वेदं 31

TB 3.12.5.11

तृप्यंति प्रजयां प्राभिः । उपैनश् सोमपीथो नंमित । एते वै चतुर्द्रहोतारो ऽनुसवनं तंर्पयित्व्याः । ये ब्रांह्मणा बंहुविदंः । तेभ्यो यद्दक्षिणा न नयेत् । दुरिष्टश् स्यात् । अग्निमंस्य वृज्जीरन्न् । तेभ्यो यथा श्रद्धं दंद्यात् । स्विष्टमेवैतित्रित्रंयते । नास्याग्निं वृंज्जते । 32

TB 3.12.5.12

हिर्ण्येष्टको भेवति । यार्वदुत्तम-मंङ्गुलि-काण्डं यंज्ञ् प्रुषा संमितं ।तेजो हिर्रण्यं ॥ यदि हिर्रण्यं न विन्देत् । शर्करा अक्ता उपंदद्ध्यात् । तेजो घृतं । सर्तेजसम्ने-वाग्निं चिंन्नते ॥ अग्निञ्चित्वा सौत्रामण्या यंजेत मैत्रावरुण्या वां । वीर्येणु वा एष व्यृद्ध्यते । योऽग्निञ्चिन्ते () 33

TB 3.12.5.13

यावंदेव वीर्यं । तदंस्मिन् दधाति ॥ ब्रह्मणः सायुंज्यः सलोकतां-मामोति । एतासांमेव देवतांनाः सायुंज्यं । सार्षिताः समान लोकतां-मामोति । य एतम्प्रिं चिंनुते । य उंचैनमेवं वेदं ॥ एतदेव सावित्रे ब्राह्मणं । अर्थो नाचिकेते । 34

(होता चतुर, होतॄणाः - स्रुति - श्चंकार - वा - भवन्त्य - ग्निष्टोमेनां - मोति - वयाः सि - वयाः सि - सर्वस्याह्यै सर्वस्यावंरुद्धयै - वेदं - वृञ्जते - चिनुते - + नवं च) (A5)

3.12.6 अनुवाकं 6 -वैश्वसृजचयनम्

TB 3.12.6.1

यचामृतं यच मर्त्यं । यच प्राणिति यच न । सर्वास्ता इष्टंकाः कृत्वा । उपं कामृदुघां दधे । तेनर् षिणा तेन ब्रह्मणा । तयां देवतंया-ऽङ्गिर्स्वद्-ध्रुवा सीद ॥ सर्वाः स्त्रियः सर्वांन् पुर्सः । सर्वं न स्त्री-पुमञ्च यत् ।सर्वास्ताः ॥ यावंन्तः पार्सवो भूमेः 35

TB 3.12.6.2

सङ्ख्यांता देवमाययां । सर्वास्ताः ॥ यावंन्त ऊषाः पशूनां । पृथिव्यां पृष्टिं हिंताः । सर्वास्ताः ॥ यावंतीः सिकंताः सर्वाः ।अफ्स्वंन्तश्च याः श्रिताः । सर्वास्ताः ॥ यावंतीः शर्करा धृत्यै । अस्यां पृथिव्यामधि 36

TB 3.12.6.3

सर्वास्ताः ॥ यावन्तो-ऽश्मानोऽस्यां पृथिव्यां । प्रतिष्ठासु प्रतिष्ठिताः । सर्वास्ताः ॥ याविती र्वीरुधः सर्वाः ।विष्ठिताः पृथिवीमन् । सर्वास्ताः ॥ यावितीरोषिधीः सर्वाः ।विष्ठिताः पृथिवीमन् । सर्वास्ताः । 37

TB 3.12.6.4

यावंन्तो वनस्पतंयः । अस्यां पृथिव्यामधि । सर्वास्ताः ॥यावंन्तो ग्राम्याः प्रावः सर्वे । आरुण्याश्च ये । सर्वास्ताः ॥ ये द्विपाद-श्वतुंष्पादः । अपादं उदरसुर्पिणंः ।सर्वास्ताः ॥ यावदाञ्जं-नमुच्यते 38

TB 3.12.6.5

देवत्रा यर्च मानुषं । सर्वास्ताः ॥ यावंत्कृष्णायंसक् सर्वं ।देवत्रा यर्च मानुषं । सर्वास्ताः ॥ यावं छोहायंसक् सर्वं ।देवत्रा यर्च मानुषं । सर्वास्ताः ॥ सर्वक् सीसक् सर्वं त्रपुं ।देवत्रा यर्च मानुषं 39

TB 3.12.6.6

सर्वास्ताः ॥ सर्वश् हिरंण्यश् रज्तं । देवत्रा यचं मानुषं ।सर्वास्ताः ॥ सर्वश् सुवंर्णश् हिरंतं । देवत्रा यचं मानुषं । सर्वास्ता इष्टंकाः कृत्वा । उपंकामदुष्यां दधे । तेनर् षिणा तेन ब्रह्मणा । तयां देवत्या-ऽङ्गिर्स्वद्-ध्रुवा सींद () । 40

special korvai

(यच्च स्त्रियं: पाश्सव ऊषा: सिकंता: शर्करा अश्मांनो वीरुध ओषंधीर वनस्पतंयो ग्राम्या ये द्विपादो यावदाञ्जनं यावंत कृष्णायंसँ लोहायंसश् सीसश् हिरंण्यश् सुवंर्णश् हिरंतम्ष्टादंश) (भूमे - रिध - विष्ठिता: पृथिवीमन्न सर्वास्ता - उच्यतं - मानुषश् - सीद ()) (A6)

3.12.7 अनुवाकं 7 -वैश्वसृजचयनम्

TB 3.12.7.1

सर्वा दिशों दिश्च । यचान्त र्भूतं प्रतिष्ठितं । सर्वास्ता इष्टंकाः कृत्वा । उपं काम्दुघां दधे ।तेनर्,षिणा तेन् ब्रह्मणा । तयां देवतया-ऽङ्गिर्स्वद्-ध्रुवा सींद ॥अन्तरिक्षञ्च केवेलं । यचास्मि- न्नन्तराहितं ।सर्वास्ताः ॥ आन्तरिक्ष्यंश्च याः प्रजाः 41

TB 3.12.7.2

गुन्धर्वा-फ्सरसंश्च ये । सर्वास्ताः ॥ सर्वा-नुदारान्-थ्स्लिलान् ।अन्तरिक्षे प्रतिष्ठितान् । सर्वास्ताः ॥ सर्वा-नुदारान्-थ्संलिलान् ।स्थावराः प्रोष्याश्च ये । सर्वास्ताः ॥ सर्वां धुनिश् सर्वान्-ध्वश्सान् । हिमो यर्च शीयते 42

TB 3.12.7.3

सर्वास्ताः ॥ सर्वान् मरीचीन्. वितंतान् । नी्हारो यच्चं शीयते । सर्वास्ताः ॥ सर्वा विद्युतः

सर्वांन्थ् स्तनयित्नून् । ह्रादुनी र्यचं शीयते । सर्वास्ताः ॥ सर्वाः स्रवंन्तीः स्रितः । सर्वमफ्सु चुरञ्ज यत् । सर्वास्ताः । 43

TB 3.12.7.4

याश्च कूप्या याश्चं नाद्याः समुद्रियाः । याश्चं वैश्वन्तीरुत प्रांसचीर्याः । सर्वास्ताः ॥ ये चोत्तिष्ठन्ति जीमूताः । याश्च वर् षंन्ति वृष्टयः । सर्वास्ताः ॥ तप्स्तेजं आकाशं । यद्यांकाशे प्रतिष्ठितं । सर्वास्ताः ॥ वायुं वयाः सर्वास्ताः ॥ वायुं वयाः सर्वाण 44

TB 3.12.7.5

अन्तरिक्ष्चरञ्च यत् । सर्वास्ताः ॥ अग्निश् सूर्यं चन्द्रं । मित्रं वरुणं भगं । सर्वास्ताः ॥ सृत्यश् श्रद्धां तपो दमं । नामं रूपञ्चं भूतानां । सर्वास्ता इष्टंकाः कृत्वा । उपं कामदुघां दधे । तेनर् षिणा तेन ब्रह्मणा () । तयां देवतया-ऽङ्गिरुस्वद्-ध्रुवा सींद । 45

special korvai

(दिशोऽन्तरिक्षमान्तिरिक्ष्यं उदारानुंदारान् धुनिं मरींचीन्, विद्युतः स्रवंन्तीर्याश्च ये च तपो वायुम्गिः सत्यं पञ्चंदश)

(प्रजा-हिमो यर्च शीयते-सर्वास्ताः-सर्वाणि-ब्रह्मणैकं च) (A7)

3.12.8 अनुवाकं 8 -वैश्वसृजचयनम्

TB 3.12.8.1

सर्वां दिवर् सर्वांन् देवान् दिवि । यचान्त र्भूतं प्रतिष्ठितं ।सर्वास्ता इष्टंकाः कृत्वा । उपं काम्पदुघां दधे । तेनर् षिणा तेन् ब्रह्मंणा । तयां देवतंया-ऽङ्गिर्स्वद-ध्रुवा सींद ॥ यावंती स्तारंकाः सर्वाः । वितंता रोचने दिवि । सर्वास्ताः ॥ ऋचो यजूर्धेषि सामानि 46

TB 3.12.8.2

अथर्वाङ्गिरसंश्च ये । सर्वास्ताः ॥ इतिहासपुराणञ्चं ।सर्पदेवजनाश्च ये । सर्वास्ताः ॥ ये चं लोका ये चालोकाः ।अन्त र्भूतं प्रतिष्ठितं । सर्वास्ताः ॥ यच्च ब्रह्म यचाँब्रह्म ।अन्त र्ब्रह्मन् प्रतिष्ठितं 47

TB 3.12.8.3

सर्वास्ताः ॥ अहोरात्राणि सर्वाणि । अद्र्धमासाःश्च केवंलान् ।सर्वास्ताः ॥ सर्वानृतून्-थ्सर्वान् मासान् । सम्वथ्यरञ्च केवंलं ।सर्वास्ताः ॥ सर्वं भूतः सर्वं भव्यं । यचातोऽधि भविष्यति । सर्वास्ता इष्टंकाः कृत्वा () । उपं कामदुषां दधे । तेनर्,षिणा तेन् ब्रह्मंणा । तयां देवतंया- ऽङ्गिर्स्वद्-ध्रुवा सीद । 48

special korvai

(दिवं तारंका ऋचं इतिहासपुराणं च ये च यचांहोरात्राण्यृतून् भूतं नवं) (सामांनि - ब्रह्मन् प्रतिष्ठितं - कृत्वा त्रीणिं च) (A8)

3.12.9 अनुवाकं 9 -ब्रह्मा सदस्यासीनो वौश्वसृजान् व्याचष्टे

TB 3.12.9.1

ऋचां प्राची महती दिगुंच्यते । दक्षिणा-माहु र्यजुषामपारां ।अर्थर्वणा-मग्डिंरसां प्रतीचीं । साम्रा-मुदींची महती दिगुंच्यते ॥ ऋग्भिः पूर्वाह्रे दिवि देव ईयते । यजुर्वेदे तिष्ठति मद्भ्ये अह्रेः ।साम्वेदे-नांस्तम्ये महीयते । वेदै-रशूंन्य-स्त्रिभिरेति सूर्यः ॥ ऋग्भ्यो जाताः संविशो मूर्ति-माहुः । सर्वा गतिं र्याजुषी हैव शर्श्वत् 49

TB 3.12.9.2

सर्वं तेजं स्सामरूप्यः हं शश्वत् । सर्वः हेदं ब्रह्मणा हैव सृष्टं ॥ ऋग्भ्यो जातं वैश्यं वर्ण-माहुः । युजुर्वेदं क्षंत्रियस्यां-हुर्योनिं । सामवेदो ब्राह्मणानां प्रसूतिः । पूर्वे पूर्वेभ्यो वर्च एत-दूंचुः ॥

आ<u>दर्</u>,श-मृग्निं चिन्वानाः । पूर्वे विश्व सृजोऽमृताः । शृतं वंर्,ष सहस्राणि । दीक्षिताः सुत्र-मासत । **50**

TB 3.12.9.3

तपं आसीद् गृहपंतिः । ब्रह्मं ब्रह्माभंवथ् स्वयं । सृत्यः हु हो तैषामासीत् । यद् विश्वसृज् आसंत ॥अमृतं-मेभ्य उदंगायत् । सहस्रं परिवथ्सरान् । भृतः हं प्रस्तो तैषामासीत् । भृविष्यत् प्रतिं चाहरत् ॥प्राणो अंद्धुर्यु-रंभवत् । इदः सर्वः सिषांसतां 51

TB 3.12.9.4

अपानो विद्वा-नावृतः । प्रति प्रातिष्ठ-दद्भरे ॥ आर्तवा उपगातारः । सदस्यां ऋतवो-ऽभवन्न् । अर्द्धमासाश्च मासांश्च । चमसा-द्भर्यवो-ऽभवन्न् ॥ अर्राः सद् ब्रह्मण-स्तेजः । अच्छावाको ऽभवद् यर्शः । ऋत-मेषां प्रशास्ता-ऽऽसीत् । यद् विश्व सृज् आसंत । 52

TB 3.12.9.5

ऊर्ग्-राजांन-मुदंवहत् । ध्रुव गोपः सहां-ऽभवत् । ओजो-ऽभ्यंष्टौद् ग्राव्.ण्णः । यद् विश्व सृज् आसंत ॥अपंचितिः पोत्रीयां-मयजत् । नेष्ट्रीयां-मयजत् त्विषिः । आग्नींद्भाद् विदुषीं सृत्यं । श्रुद्धा हैवा यंजथ् स्वयं ॥ इरा पत्नीं विश्व सृजां । आकूंति-रिपन्हृविः 53

TB 3.12.9.6

इद्ध्मः हु क्षुच् चैंभ्य उग्ने । तृष्णा चा वंहतामुभे ॥ वागेषाः सुब्रह्मण्या-ऽऽसींत् । छन्दो योगान्, विजानती ।कुल्पतन्त्राणिं तन्वाना-ऽहेः । सःस्थाश्चं सर्वशः ॥ अहोरात्रे पंशुपाल्यौ । मुहूर्त्ताः प्रेष्यां अभवन्न् । मृत्युस् तदं-भव-द्धाता । शुमितो ग्रो विशां पतिः । 54

TB 3.12.9.7

विश्वसृजंः प्रथमाः सृत्र-मांसत । सृहस्रं सम्ं प्रसुंतेन यन्तः ।ततो ह जज्ञे भुवनस्य गोपाः । हिर्ण्मयः शुकुनि ब्रह्म नामं ॥ येन सूर्य-स्तपंति तेजंसे-द्धः । पिता पुत्रेणं पितृमान्, योनियोनौ । नावेदिवन् मनुते तं बृहन्तं । सूर्वानुभु-मात्मानः संपराये ॥ एष नित्यो मंहिमा ब्राह्मणस्यं । न कर्मणा वर्द्धते नो कनीयान् 55

TB 3.12.9.8

तस्यैवात्मा पेद्वित्तं विदित्वा । न कर्मणा लिप्यते पापंकेन ॥पञ्चेपञ्चा्रातं-स्त्रिवृतंः सम्वथ्सराः । पञ्चेपञ्चा्रातंः पञ्चद्रशाः । पञ्चेपञ्चा्रातंः पञ्चद्रशाः । पञ्चेपञ्चा्रातंः पञ्चद्रशाः । पञ्चेपञ्चा्रातंः एकविश्वाः । विश्वसृजाः सम्हर्म्न सम्वथ्सरं ॥ एतेन् वै विश्वसृजं इदं विश्वं-मसृजन्त । यद् विश्व-मसृजन्त । तस्माद् विश्वसृजंः () ॥ विश्वं-मेना-ननु प्रजायते । ब्रह्मणः सायुंज्यः सलोकतां यन्ति । एतासांमेव देवतांनाः सायुंज्यः । सार्ष्टिताः समान लोकतां यन्ति । य एत-दुंपयन्ति । ये चैन्त् प्राहुंः । येभ्यं-श्चैन्त् प्राहुंः ॥ ॐ । 56

(रार्थ - दासत् - सिषांसता - मासंत - ह्विष् - पितः - कर्नीयान् - तस्मीद् विश्वसृजोऽष्टौ चं) (A9)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 to 9 anuvAkams:-(तुभ्यं - देवेभ्य - स्तपंसा - देवेभ्यो - ब्रह्म वै चतुर्,होतारो - यच्चामृत ् - सर्वा दिशो दिश्च -सर्वां दिवं - मृचां प्राची नर्व)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of daSinis :-(तुभ्यं - तपंसा - ता वा एताः पञ्च - हिरंण्यं ददाति - सर्वा दिश - स्तपं आसीद्गृहपंतिः षद्वेश्चाशत्)

first and last word 3rd prapATakam of kAThakam:-

(तुभ्य-म्ॐ)

अन्विदंनुमते त्वं मन्यांसै राञ्चनः कृधि । ऋत्वे दक्षांय नो हिनु प्रण आयूर्शेष तारिषः ॥ 26 (BOth 25 and 26 appEaring in T.S.3.11.3.3)

ट्.भ्.3.12.1.1 - कार्मो भूतस्य27 कामुस्तद्ग्रें28 कार्मो भूतस्य भव्यंस्य । सुम्राडेको विराजिति । स इदं प्रति पप्रथे । ऋतूनुथ् सृंजते वृशी ॥ 27

कामस्तदग्रे समंवर्तताधि । मनंसो रेतः प्रथमं यदासीत् । स्तो बन्धुमसंति निरंविन्दन्न । हृदि प्रतीष्यां कृवयां मनीषा ॥ 28 (BOth 27 and 28 appEaring in T.B.2.4.1.9 and T.B.2.4.1.10

ट्.भ्.3.12.1.1 - ब्रह्मं जज्ञानं29 पिता विराजां30 ब्रह्मं जज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्धि सीमृतः सुरुचो वेन आंवः । स बुिधयां उपमा अंस्य विष्ठाः सृतश्च योनिमसंतश्च विवेः ॥ 29 (29 appEaring in T.S.4.2.8.2)

पिता विराजांमृष्भो रंयीणां । अन्तरिक्षं विश्वरूपं आविवेश । तमकैं-रुभ्यंर्चन्ति वृथ्सं । ब्रह्म सन्तुं ब्रह्मणा वुर्द्धयंन्तः ॥ 30 (30 appEaring in T.B.2.8.8.9) ट्.भ्.3.12.1.1 - युज्ञो रायो31 ऽयं युज्ञः 32 युज्ञो रायो युज्ञ ईश्चे वसूनाम् । युज्ञः सुस्यानांमुत सुंक्षितीनाम् । युज्ञ इष्टः पूर्विचित्तिं दधातु । युज्ञो ब्रह्मण्वाः अप्येतु देवान् ॥ 31 अयं युज्ञो वंर्धतां गोभिरश्वैः । इयं वेदिः स्वपत्या सुवीरां । इदं बुर्.हिरतिं बुर्.हीश्ष्यन्या । इमं ॅयुज्ञं विश्वे अवन्तु देवाः ॥ 32 (BOth 31 and 32 appEaring in T.B.2.5.5.1) ट्.भ्.3.12.1.1 - आपो भुद्रा33 आदित्यंश्यामि34 आपो भुद्रा घृतमिदापं आसुरुग्नी-षोमौ बिभ्रत्याप् इत् ताः । तीव्रो रसो मधुपृचां मरंगुम आ मां प्राणेनं सुह वर्चसा गन्न् ॥ 33 आदित् पंश्याम्युत वां शृणोम्या मा घोषों गच्छति वाङ्गं आसां । मन्यं भेजानो अमृतंस्य तर्,हि हिरंण्यवर्णा अतृंपं ॅयुदा वं: ॥ 34 (BOth 33 and 34 appEaring in T.S.5.6.1.3 and 5.6.1.4) ट्.भ्.3.12.1.1 - तुभ्यं भरन्ति35] यो देह्यः36 तुभ्यं भरन्ति क्षितयो यविष्ठ । बलिमंग्ने अन्ति तु ओत दूरात् । आ भन्दिष्ठस्य सुमृतिं चिंकिद्धि । बृहत्ते अग्ने मिह शर्म भुद्रम् ॥ 35 यो देह्यो अनंमयद्वधुस्नैः । यो अर्यपत्नी-रुषसंश्वकारं । स निरुध्या नहुंषो युह्वो अग्निः । विशंश्वक्रे बिलुहतः सहोभिः ॥ 36 (BOth 35 and 36 appEaring in T.B.2.4.7.9) ट्.भ्.3.12.1.1 - पूर्वं देवा अपरेण37 प्राणापानौ38 पूर्वं देवा अपरेणा-नुपरयुञ्जनमंभिः । जन्मान्यवंरैः पराणि । वेदांनि देवा अयमुस्मीति माम् । अहश हित्वा शरीरं जुरसंः पुरस्तांत् ॥ 37 प्राणापानौ चक्षुः श्रोत्रैम् । वाचं मनंसि संभृताम् । हित्वा शर्रारं जरसंः परस्तांत् । आ भूतिं भूतिं व्यमंश्रवामहै ॥ 38 (BOth 37 and 38 appEaring in T.B.2.5.6.5) ट्.भ्.3.12.1.1 - हब्यवाह39 स्विष्टं40 हब्यवाहं-मभिमातिषाऽहंम् । रक्षोहणुं पृतंनासु जिष्णुम् । ज्योतिष्मन्तं दीर्चतं पुरन्धिम् । अग्निश् स्विष्टुकृतमा हुवेम ॥ 39 स्विष्टमग्ने अभि तत् पृंणाहि । विश्वां देव पृतंना अभिष्य । उरुं नः पन्थां प्रदिशन्वि भांहि । ज्योतिष्मद्भेद्युजरं न आयुं: ॥ 40 (BOth 39 and 40 appEaring in T.B.2.4.1.4) ट्.भ्.3.12.3.4 - अग्नि मूर्धां41 भुवं:42 अग्निर्मूर्धा दिवः कुकुत् पतिः पृथिव्या अयं । अपाः रेता श्रीस जिन्वति ॥ ४1

भुवों यज्ञस्य रजंसश्च नेता यत्रां नियुद्धिः सर्चसे शिवाभिः । दिवि मूर्धानं दिधषे सुवर्,षां जिह्वामग्ने चकृषे हव्यवाहं ॥ 42 (BOth 41 and 42 appEaring in T.S.4.4.4.1)

ट्.भ्.3.12.3.4 - अर्चु नोऽचार्चुमिति43 रिन्वदंनुमतेत्वं44 सम अस् 25 अन्द् 26 अबॉवे ट्.भ्.3.12.3.4 - ह्वयवाह45 स्विष्टं46 समे अस् 39 अन्द् 40 अबॉवे

आनुवकम् 6 in the entire 6th Anuvakam " sarvAqstAH" appearing 16 times in short form which are highlighted by us in the text for identification. The Expansion is as follows and is common for the all the 16 appearances. सर्वास्ता इष्टंकाः कृत्वा । उप काम्युघां दधे । तेनर् षिंणा तेन ब्रह्मंणा । तयां देवतंया-ऽङ्गिर्स्वद्-ध्रुवा सींद ॥ (Appearing in T.B.3.12.6.1)

आनुवकम् 7 in the entire 7th Anuvakam " sarvAqstAH" appearing 13 times in short form which are highlighted by us in the text for identification. ठे एपन्सिओन् इस् अस् fओल्लोक्स् अन्द् इस् चोम्मोन् fओर् थे अल्ल थे 13 अप्पेअरन्चेस्. सर्वास्ता इष्टेकाः कृत्वा । उप कामदुघां दथे । तेनर् षिणा तेन् ब्रह्मणा । तयां देवतंया-ऽङ्गिर्स्वद्-ध्रुवा सींद ॥ (Appearing in T.B.3.12.7.1)

आनुवकम् 8 in the entire 8th Anuvakam " sarvAqstAH" appearing 7 times in short form which are highlighted by us in the text for identification. The Expansion is as follows and is common for the all the 7 appearances. सर्वास्ता इष्टंकाः कृत्वा । उप काम्दुघां दधे । तेनर् षिणा तेन ब्रह्मणा । तयां देवतंया-ऽङ्गिरुस्वद्-ध्रुवा सींद ॥ (Appearing in T.B.3.12.8.1)